

PRESTIGE PHILATELY CLUB
PRAGUE

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

BIENALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

MAURITIUS 1847 "POST OFFICE" VYDÁNÍ / ŽIVOTOPISY

MAURITIUS 1847 "POST OFFICE" ISSUE / BIOGRAPHIES

The Mauritius "Post Office" Issue Printing Plate

Mauritius "Post Office" issue printing plate intaglio (as opposite to relief) printing plates in copper; width 81.05 mm x height 60.6 mm, showing a single cliché of the 1d and 2d values each measuring width 20.4 mm x height 23.6 mm, with a separation of 31 mm between the engravings; both values (1d and 2d) 500 of each were printed. Then it disappeared. The plate re-appeared in the hands of Dominic Henry Colnaghi. Neville Stocken purchased it for "a consideration in cash". David Field bought the "Post Office" plate. Sydney Loder bought it from David Field. Maurice Burns acquired the plate. After his death in 1959 it seems to have disappeared again.

- 1847 Sir William Maynard Gomm, Governor of Mauritius, ordered the issue of postage stamps for the island through Ordinance 13.
- 1847, September Joseph Marie Barnard, a local jeweller and watchmaker engraved the plate with 2 values (1d and 2d) 500 of each were printed. Then it disappeared.
- 1912 The plate re-appeared in the hands of Dominic Henry Colnaghi.
- 1912 Neville Stocken purchased it for "a consideration in cash".
- 1912 David Field bought the "Post Office" plate.
- 1912 Sydney Loder bought it from David Field.
- 1930/7 Maurice Burns acquired the plate. After his death in 1959 it seems to have disappeared again.
- 1959/7 Odile Burns inherited the plate.
- 2013 Paul Burns found the plate in Odile's affairs after her death.
- 2015 The Burns family approached David Feldman SA in Geneva for guidance.
- 2015, May 13 The re-discovery of the plate was announced and it was exhibited for the first time in 80 years at Europhilx London 2015.
- 2016, December 6 Consigned to David Feldman SA.
- 2016, December 6 Auction: David Feldman SA, lot 1, purchased by anonymous collector for €1,320,000.

No 1

1d Unused. The stamp is not cut into at any place. There are two thinning on the back; one is under the mount, the other is a hardly visible spot.

- 1861/97 No 1 was found by Mme Borchart.
- 1861/97 Mme Desbois acquired No 1.
- 1870, January 2 E. Lalanne obtained No 1 from Mme Desbois for services rendered in helping her to dispose of a lot of stamps.
- 1893 July Piet Lataudie bought Lalanne's collection through the agency of Marcel Pouget for Fr. 60,000 (€2,400).
- 1893, August 25 Stanley Gibbons Ltd bought No 13 together with No 1 for £680.
- 1893 W.H. Peckitt bought Nos 13 and 1.
- 1909 W.H. Peckitt bought Avey's collection for £24,500.
- 1909 H.J. Duveen bought Nos 13 and 1, paying partly in cash and partly by the exchange of Nos 17 and 5.
- 1923, June 12 Arthur Hind bought Nos 13 and 1 through the agency of C.J. Phillips for about £30,000.
- 1924, June 12 Bought by A.E. de Silva, of Colombo.
- 1957, March 25 No 1 was sold on behalf of the Young Men's Buddhist Association, to which it had been presented by Sir Ernest de Silva; bought jointly by Harry Nissen and W.E. Lea.
- (7) Peter Holcombe bought No 1 for £7,000 and sold it to a collector in New York for £8,250.
- 1962 The collector in New York fell on hard times after "Black Friday" and No 1 was taken in part payment of a debt.
- 1963, March 21 Auction: Harmer, Rooke and Co. Ltd., 4552, Lot 1. £8,500. Bought by Hiroiyuki Kanai.
- 1986 Consigned with the Kanai Collection to David Feldman, Geneva.
- 1988 Sold to an anonymous buyer for US\$550,000.
- 1993, November 3 Auction: David Feldman SA in Zurich, Lot 1. SF. 1,610,000. Acquired for a private museum in Mauritius.

No 2

2d Unused. Cut close at the upper left-hand corner at the right-hand foot of the "A" in Mauritius there is a light hitch.

- 1861/97 Mme Borchart found No. 2.
- 1869 Acquired by Mme Desbois.
- 1870, January 3 J.B. Moens bought No 2 together with Nos. 11, 15 and some other Mauritius stamps for Fr. 500 (€20).
- 1870, January 20 Perinelle bought Nos 2 and 15 for Fr. 950 (€38).
- 1881, January 3 Moens repurchased Nos 2 and 15 for Fr. 3,000 (€120).
- 1881, February 15 Nos 2 and 15 were bought by Ferry for Fr. 5,500 (€220).
- 1923, April 26 Auction: Gilbert, Ferrary & Co. Lot 340. Fr. 143,350 (€5,700). Purchased by T. Champion for his own collection to replace No 9 which he sold.
- 1967/7 No 2 changed hands privately with other items from the Champion collection.
- 1995 A West-European "enthusiast", probably from Germany, acquired the stamp together with No 20.

No 3

3d Id. Used on an envelope addressed "Monsieur Aleide Marquay". The stamp is cancelled with a large double-lined postmark reading MAURITIUS POST OFFICE dated 21 September 1847. In addition, the cover bears a PENNY POST mark in a rectangle. (At the lower left-hand corner of the envelope there is a small rectangle bearing the letters "B M", which was applied by the British Museum authorities).

- 1847, September M. Marquay received the envelope containing an invitation to Lady Gornn's ball at Government House.
- 1876 Ed Buger bought the cover for Fr. 75 (€3).
- 1878 E.B. Evans bought Buger's collection for Fr. 250 (€10).
- 1884 T.K. Tapling bought No 3 for £252.
- 1911 The British Museum received Tapling's collection as a bequest.
- 1973 Transferred to British Library.

No 4

4d Id. Used on envelope addressed "Ed. Duvivier Esq.". The stamp is cancelled with a large double-lined MAURITIUS Post OFFICE postmark, dated September 21 1847. In addition the cover bears PENNY POST in a rectangle.

- 1847, September Edmond Duvivier received the envelope containing an invitation to Lady Gornn's ball at Government House.
- 1898 Mme Duvivier found the envelope and invitation when destroying old papers preparatory to moving to a new house.
- 1898, March 30 W.H. Peckitt bought No 4 for £600.
- in Ostara & Darlow's catalogue of sale 1. Lot 153, but was withdrawn before the sale.
- 1898 The Earl of Kintore bought No 4 from Peckitt for £850.
- 1904 Passed into the Royal Collections.

No 5

5d Id. Used on an envelope addressed "H. Adam Esq Junr.". The stamp is cancelled 4d in a rectangle; additionally, the cover is postmarked PENNY POST in a rectangle.

- 1847, September H. Adam received the envelope containing an invitation to Lady Gornn's ball at Government House.
- 1899 Th. Lemaire bought the envelope from H. Adam for £680.
- 1899 W.H. Peckitt bought the cover from Peckitt for £1,080.
- 1909 H.J. Duveen bought the cover from Peckitt for £1,080.
- 1909 W.H. Peckitt obtained Nos 5 and 17 in part exchange for Nos 13 and 13.
- 1909 H.R. Manus bought Nos 5 and 17 from Peckitt.
- 1933, March 10 Auction: Plumridge & Co. Manus Sale, Lot 1. £2,400 purchased by Tom Allen.
- 1937 Bought by King Carol of Romania.
- 1950, April The cover, together with No 17 and other rarities, was sold privately through the agency of Harmer, Rooke & Co. Ltd. to René Berfling.
- 1971, December 3 Auction: Stanley Gibbons Amphlex sale in New York, Lot 574. \$174,000 (€73,000) bought by Hiroiyuki Kanai.
- 1986, June Consigned to David Feldman SA.
- 1988 Sold to two professionals together with the Kanai collection.
- 1993, November 3 Auction: David Feldman SA in Zurich, Lot 452. SF. 1,610,000.
- 1997, November 20 David Feldman SA offered the Ball Cover in a private sale for an estimated price of SF. 1.5 Million.
- 2006 David Feldman SA sold the cover to Viviam Charrat for US\$ 3,000,000.

Nos 6 & 7

6 & 7 Id. deep orange, two singles (Stamps Nos. 6 and 7 as per N.L. Williams numbering System, 1993), delineated Port Louis, January 1, 1850, on entire letter addressed to "Thos. Jerom Esq., Secretary to the Bombay Auxiliary Bible Society, The Esplanade, Bombay", cancelled by twelve-bar h.s., in circular format and the right stamp additionally by handstamp "2" in circle; showing "MAURITIUS, G.P.O." crowned circle d.s. (Jan. 4, 1850) adjacent.

- 1850, January 4 Rev. Langrish Banks posted the letter in Port Louis, Mauritius, addressing it to Thomas Jerom in Bombay.
- 1897 Charles Howard discovered the letter at a bazaar in Bombay. He paid between Rp. 4 and £50 for it.
- 1898, November Howard sold his find to W.H. Peckitt for £1,600.
- 1898, November Vernon Robert bought it for £1,800.
- 1905 Peckitt bought the cover back for £2,000.
- 1906 The letter was acquired by G.H. Worthington for £2,200.
- 1917 A.F. Lichtenstein purchased the portion of the Worthington collection containing the Mauritius stamps.
- 1947 Louise Boyd Dale, Lichtenstein's daughter inherited her father's collection.
- 1947 Auction: H.R. Harmer, New York, NY 21 "Mauritius", Lot 8. Bought for \$380,000 (€156,333) setting a world record price for a philatelic item.
- Auction: Charles Robson Lowe in Zurich, lot 5, unrepurchased as an estimation of SF. 3 to 4 Million.
- 1989, November 22 Christies Robson Lowe sold the Bombay Cover to Guido Craven for an undisclosed sum.
- 1990 Craven sold it to Chan Chin Cheung.
- 1990 Bought by Guido Craven.
- 2007 Bought by anonymous collector.
- 2016, December 1 Auction: David Feldman SA, lot 7, acquired by a Czech investor for €2,400,000.

No 8

8d Id. Used, heavily cancelled with an obliteration of 11 parallel bars. The stamp is cut into on the right and has been repaired along the left-hand side.

- 1864 Mme Borchart found No 8.
- 1865 Schiller acquired No 8.
- 1897, January Marcel Pouget bought Schiller's collection.
- 1897, April G. Kirchner bought No 8 for Fr. 10,000 (€400).
- 1899 Eugen Lentz bought No 8 for 9,000 marks (€450).
- 7 F. Berthas acquired No 8.
- 1907 Stanley Gibbons Ltd. bought the Berthas collection.
- 1908, January 8 Auction: Glendinning £450. Bought by Phillip Kosack, who advertised it for sale.
- (1917) Le Comte de Ramaix, of Antwerp, bought No 8 for Fr. 18,000.
- 1919, May 28 Auction: Glendinning, £205. Bought by F.A. Smith.
- 1919, June 19 Auction: Harmer, Rooke & Co. 1016, Lot 640. £480. It was bought for cash.
- (1917) A.W. Cox acquired No 8.
- 1933, June 27 Auction: H.R. Harmer "Cox", Lot 423. Described as "repaired". £3201. It was purchased by a collector who submitted it to the Expert Committee of the Royal Philatelic Society, London for a certificate of genuineness; the Committee, although not stating that the stamp was not genuine refused the certificate, the stamp being repaired. The sale by auction was three-up cancelled.
- 1933, September At H.R. Harmer's auction the stamp was sold without guarantee to Dr P. Woolf.
- 1933, September (7) Philipp Kosack bought No 8 for about £500.
- 1937 Auctioned by Edgar Mohrmann.
- 1938, June 11 Auctioned by Heinrich Köhler, in Berlin, after having changed hands several times in the interim.
- 1952, October Auction: H. Köhler, 29,700 DM15. The purchaser was a Bavarian philatelist.
- 2009 The stamp was acquired privately by Armand Roussin for Arthur Mayr for an undisclosed sum.
- 2011, June No 8 went for €250,000 at the Galerie Dreyfus in Basel, bought by an Asian collector.
- 2016, July The stamp was acquired privately by David Feldman SA in Geneva to a Czech investor for an undisclosed sum.

No 9

9d Id. Used. Cancelled with obliteration of 12 parallel lines.

- 1865 Found by Mme Borchart together with No 20.
- 1865 Mme Desbois acquired No 9 and No 20.
- 1866 Acquired by E. Lalanne.
- 1893, July Piet Lataudie bought Lalanne's collection through the agency of Marcel Pouget for Fr. 60,000 (€2,400).
- 1896, June E. Moens bought Nos 9 and No 20 for Fr. 42,000 (€1,600).
- 1920, May 19 Bought by Th. Champion.
- 7 No 9 only was sold to a collector who preserved his anonymity.
- 1988, June 20 Auction: Herve-Charlyte Laurence - Calmets, Paris, Lot 64. Fr. 1,079,405 (€97,086).
- 1992, December 16 Auction: Harmer's of London, Sale 4593, Lot 147. £198,000.

No 10

10d Id. Used; postmarked with part of PAID in a rectangle. The upper left-hand corner has been added; there is a tear at the "E" of POSTAGE and another tear into the second "T" of OFFICE; the lower right-hand corner is damaged; there are several thin spots.

A considerable amount of difficulty and confusion has existed in regard to this stamp. Unfortunately, Moens did not illustrate the stamp to which he referred as No IV, now renumbered 10. Moens described this as a 1d. "copieusement oblitéré de lignes parallèles" and that has been generally assumed by philatelists to mean that the stamp was cancelled with a postmark of 11 parallel bars. The only known copies of the 1d, with that type of postmark are No 11 (which Moens describes as "oblitéré complètement de lignes parallèles" which may be considered a significant variation from his description of the cancellation on No 10. No 9 (which he illustrates and describes as having "pour oblitération des lignes parallèles qui couvraient en partie" No 8 (which he never handled), and Nos 6 and 7 (which are used together on one envelope). None of those, therefore, could have been No 10. When Moens wrote his description in 1899, nearly 30 years had passed since he sold No 10 to Rothschild; it might be that Moens ought to have supplemented his description of the postmark with the words "11 parallel bars", that is, "toposyllabically obliterated with parallel lines of a rectangle" - a description which is capable of agreeing with the stamp referred to as 10 in this biography. No 12, which was found in 1946, also is cancelled with part of a postmark of 11 parallel bars; it is not beyond the bounds of possibility that the history of No 12 down to October 1870 is that recorded below in that event, the biography of No 10 begins in 1923.

- 1868, March Th. Lemaire bought No 10 from Neapel.
- 1868 J.B. Moens bought No 10 for Fr. 100 (€4).
- 1870, July 27 Baron Arthur de Rothschild bought No 10 for Fr. 500 (€20).
- 1893, March Fenny bought Rothschild's collection for Fr. 140,000 (€5,600).
- 1893, March Warren H. Colton, of New England Stamp Co., acquired No 10 in exchange for No 15.
- 1917/7 Hans Lagerlöf bought No 10, together with No 15.
- 1926 Hans Lagerlöf gifted both stamps to the Stockholm Postal Museum.

No 11

11d Id. Used; postmarked with parts of two obliterations of 11 parallel bars.

- 1861/97 Mme Borchart found No 11.
- 1869 Mme Desbois acquired it.
- 1870, January 3 J.B. Moens bought No 11, together with Nos 2 and 15 and some other Mauritius stamps, for Fr. 500 (€20).
- 1870, January 5 Dr. J.A. Legrand bought No 11 for Fr. 250 (€10).
- 1897, July Th. Lemaire bought Legrand's collection valuing Nos 2 and 11 at Fr. 30,000 (€1,200).
- 1901 Jules Bernheim bought Nos 11 and 17 for Fr. 46,500 (€1,860).
- 1901 The Reichspost Museum, Berlin, obtained No 11 through the agency of Philipp Kosack as an exchange and No 17, with seven other stamps, was placed in a well-mounted, glass-fronted, lead display frame.
- 1943, August The frame was removed to the safety of the Reichspost's vaults in Berlin. The frame was to have been moved to Dresden. However, because of heavy bombing there, it was sent instead to a potash mine near Esleben.
- 1976, May 29 Dennis Sweeney, former U.S. Army Captain, offered the frame and contents for sale to Robson Lowe at trustee 72, Swensen; allegedly had been given the frame in 1945 in return for help in enabling a husband and wife to escape from advancing Russian troops.
- 1976, June Mme Borchart found No 11.
- 1977 Mme Desbois acquired No 11.
- 1899, November 19 Dr. J.A. Legrand bought No 11 for Fr. 250 (€10).
- 1897, July Th. Lemaire bought Legrand's collection valuing Nos 2 and 11 at Fr. 30,000 (€1,200).
- 1901 Jules Bernheim bought Nos 11 and 17 for Fr. 46,500 (€1,860).
- 1901 The Reichspost Museum, Berlin, obtained No 11 through the agency of Philipp Kosack as an exchange and No 17, with seven other stamps, was placed in a well-mounted, glass-fronted, lead display frame.
- 1943, August The frame was removed to the safety of the Reichspost's vaults in Berlin. The frame was to have been moved to Dresden. However, because of heavy bombing there, it was sent instead to a potash mine near Esleben.
- 1976, May 29 Dennis Sweeney, former U.S. Army Captain, offered the frame and contents for sale to Robson Lowe at trustee 72, Swensen; allegedly had been given the frame in 1945 in return for help in enabling a husband and wife to escape from advancing Russian troops.
- 1976, June Mme Borchart found No 11.
- 1977 Mme Desbois acquired No 11.
- 1990, October 18 U.S. Commissioner of Customs (Sweeney) having died in 1980 and Germany having been united in 1990) handed over the frame to the German ambassador at Washington. The frame returned to Germany.
- 1990 Placed in the Post and Telecommunications Museum in Bonn

No 12

12d Id. Used; heavily postmarked at right with part of an obliteration of parallel bars, but the Queen's profile and left-hand part of the stamp are clear. The stamp is cut close and there is a small closed tear at the right.

- 1871/7 Acquired by a collector in India (7) and later brought to England.
- 1946 Discovered in a collection at Fribourg.
- 1947 Bought by Frank Godden Ltd.
- 1947/7 Acquired by Sir Andrew Clark.
- Passed into the collection formed by Sir Denys Lawson.
- 1976, November 25 Auction: Stanley Gibbons "The Imperial Collection", Lot 378. £50,000. Bought by René Berfling, who presented it to his daughter, Myriam, as a wedding gift.
- Auction: Edgar Mohrmann 147, Lot 250. £33,500 DM (€76,726). Bought by Paul Morgoulin on behalf of a purchaser whose name has not been disclosed.
- 1977, April 19

Limbo 1

1d Id. Used; four full margins. Limbo 1 was pen-cancelled and attempts to remove the cancellation which resulted in the stamp appearing badly printed. In 1971 Hiroiyuki Kanai examined Limbo 1 and pronounced it genuine but repaired.

- 1891/7 Acquired by a Belgian banker named Van Bierbat.
- René Berfling bought Limbo 1.
- 7 Immersed in hydrogen peroxide in an attempt to weaken stains.
- 1957/7 A stamp repairer attempted to bleach out the pen cancellation; the attempt failed.
- 1957/7 Sold through Barthes to Mohrmann.
- 1971, May A German stamp dealer offered Limbo 1 for sale to Hiroiyuki Kanai but the offer was refused.
- 2008 Schultze handed the stamp over to the Cologne auctioneers Dr Derichs, who presented it at the Philatelic trade show in Cologne.
- 2009 Dr Derichs auctioned the stamp at the IBRA trade show in Essen for €210,000 to a German buyer.

No 13

13d Id. Unused. Almost indigo blue. The stamp is cut into slightly at two places; it is thinned in the entire on the back, but over only a small area. There is a slight crease, running from the "O" of TWO to the "S" of POST, but it is visible only on the back.

- 1865 Found by Mme Borchart.
- 1865 Mme Desbois acquired No 13.
- 1866 Acquired by E. Lalanne.
- 1893, July Piet Lataudie bought Lalanne's collection through the agency of Marcel Pouget for Fr. 60,000 (€2,400).
- 1893, August 25 Stanley Gibbons Ltd bought No 13, together with No 1 for £680.
- 1893 W.B. Avery bought Nos 1 and 13.
- 1909 W.H. Peckitt bought Avey's collection for £24,500.
- 1909 H.J. Duveen bought Nos 1 and 13, paying partly in cash and partly by the exchange of Nos 5 and 17.
- 1923 Arthur Hind bought Nos 1 and 13 through the agency of C.J. Phillips for about \$30,000.
- 1934, June 12 Auction: H.R. Harmer-Hind Sale 4, Lot 253. £75,000. Bought by a European dealer.
- 1938, May 31 Auction: H.R. Harmer-Hind Sale 4, Lot 350. £1,350. Purchased by T. Allen on behalf of a European collector.
- Bought by H. Nissen who later sold it.
- 1961, November Acquired by Stanley Gibbons Ltd.
- 1965 Bought by Hiroiyuki Kanai.
- 1986, June Consigned to David Feldman SA.
- 1988 Sold to an anonymous buyer.
- 1993, November 3 Auction: David Feldman SA in Zurich "Mauritius" sale. Lot 2. SF. 1,725,000. Bought for a private museum in Mauritius.

No 14

14d Id. Unused. The stamp has large margins, and is the first known example.

- 1864/7 James Bonar obtained the stamp in Scotland.
- 1904, January 13 Auction: Pottet & Simpson, Lot 303. £1,450. It was knocked down to Mr. I. Crawford who bid on behalf of the then Prince of Wales, later to become King George V. It passed into the Royal Collection, the Imperial Postal Museum in Berlin, which also wanted the stamp, was outbid.

No 15

15d Id. Used; there is a faint red postmark intruding the lower left corner and the tops of the letters "PO" of POST.

- 1867/7 Mme Borchart found No 15.
- 1869 Mme Desbois acquired No 15.
- 1870, January 3 J.B. Moens bought No 15, together with Nos 2 and 11 and some other Mauritius stamps, for Fr. 500 (€20).
- 1870, January 20 Perinelle bought Nos 2 and 15 for Fr. 950 (€38).
- Moens repurchased Nos 2 and 15 for Fr. 3,000 (€120).
- 1881, February 15 W.H. Peckitt bought Nos 2 and 15 for Fr. 550 (€22).
- 1912, early W.H. Colton obtained No 15 in exchange for the "Boscawen".
- 1917/7 Hans Lagerlöf bought Nos 10 and 15.
- 1926 The Stockholm Postal Museum received Nos 10 and 15 as a gift from Lagerlöf.

No 16

16d Id. Unused. The stamp has been repaired and part of the inscription at the foot crudely redrawn.

- 1865 Mme Borchart found No 16.
- 1871/7 A Bordeaux collector acquired No 16.
- 1875 Mme Desbois bought the Bordeaux collection with No 16 for Fr. 500 (€20).
- 1875, August 30 J.B. Moens bought No 16 for Fr. 300 (€12).
- 1897, July Philipp Jaeger bought the collection, valuing Nos 11 and 17 for Fr. 600 (€24).
- 1897, July T.K. Tapling obtained No 16 in exchange for a partly a pair of Ponceau stamps.
- 1891 The British Museum received Tapling's collection as a bequest.
- 1973 Transferred to British Library.

No 17

17d Id. Unused. There is a blue spot over the letters "AU" of MAURITIUS; the design is cut into at the bottom right.

- 1861/97 Mme Borchart found No 17.
- 1869 Mme Desbois acquired No 17.
- 1875, August 30 Dr. J.A. Legrand bought No 17 for Fr. 300 (€12).
- 1897, July Lemaire bought Legrand's collection, valuing Nos 11 and 17 for Fr. 600 (€24).
- 1897, July Jules Bernheim bought Nos 11 and 17 for Fr. 46,500 (€1,860).
- 1898 H.J. Duveen bought No 17 for Fr. 200.
- 1909 W.H. Peckitt obtained Nos 5 and 17 in part exchange for Nos 1 and 13.
- 1909 W.H. Peckitt bought Nos 5 and 17 from Peckitt.
- 1933, March 10 Auction: Plumridge, Manus Sale 5, Lot 2. £1,750. Bought by Tom Allen.
- 1937/7 Acquired by King Carol of Romania.
- 1950, April Bought with No 5, was sold privately through the agency of Harmer, Rooke & Co. Ltd., to René Berfling.
- 1971, December 3 Offered for sale at Stanley Gibbons "Amphlex" New York auction, Lot 575, but was unsold.
- 1972, April 10 Auction: Edgar Mohrmann in Hamburg, Lot 274. DM250,000. The purchaser was a European collector, the owner of Nos 25 and 26.
- 1994, July 12 Purchased by Netherlands PTT Museum.

No 18

18d Id. Used on letter addressed "Messieurs Ducau & Lurgue, Bordeaux wine merchants via England". A piece is torn out of the left-hand side of the stamp by the "O" of OFFICE; it is just touched at the lower left-hand corner by a DOUBLE-LINED ANGLAIS/BOULOGNE/26 DEC. 47 postmark. In addition the letter bears the following markings on the front: COLONIES SC. ART. 13 in rectangle, and the delivery charges in manuscript. Details of the contents and sender of the letter are given in Berliner Briefmarkenzeitung (Kosack) vol 5 p. 434.

- 1848, January Received by Ducau & Lurgue, Bordeaux wine merchants.
- 1902 Found by a French schoolboy when searching through the firm's correspondence.
- 1903 Th. Lemaire bought the letter for Fr. 4,000.
- 1904 The Reichspost Museum, Berlin, acquired the letter for the equivalent of Fr. 35,000 and with seven other stamps, was placed in a well-mounted, glass-fronted, lead display frame.
- See No 11.

No 19

19d Id. Used on piece of the original envelope, addressed to "Monsieur H. Caunter, Avocat au Port Louis". The stamp is cancelled with PAID in a rectangle and is repaired at the foot.

- 1847 Used on a letter to H. Caunter.
- 1887 H. Adam obtained the piece from H. Caunter.
- 1887 A. Raba bought the piece for Fr. 300 (€12).
- 1889 Ch. Roussin bought Raba's collection for Fr. 12,500 (€500).
- 1890, November 20 Painsin bought No 19 for Fr. 4,000 (€160).
- 1890, May Offered for sale by Whitefield King & Co at the London Philatelic Exhibition for £200 but was unsold.
- 1890, June 10 Dorsan Astruc bought No 19 from Painsin for Fr. 3,500 (€140).
- 1890, July 5 P. Mirabaud bought No 19 for Fr. 3,750 (€150).
- 1917

PRESTIGE PHILATELY CLUB
PRAGUE

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

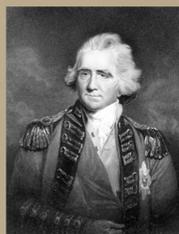
PRVNÍ KOLONIÁLNÍ ZNÁMKA SVĚTA – LADY MCLEOD

HISTORICKÝ ÚVOD

Vůbec první koloniální známkou světa se stala proslulá 5centová Lady McLeod, vydaná v dubnu roku 1847 na karibském ostrově Trinidad. Toto lokální vydání předběhlo o 6 měsíců legendární a již britskou správou oficiálně vydané mauritické POST OFFICE. Historie vzniku těchto známek sahá do roku 1845, kdy byl ve skotském přístavu Govan postaven Robertem Napierem lopatkový parník pojmenovaný po manželce guvernérky britské kolonie Trinidadu Henryho George McLeoda (1791-1847). Loď Lady McLeod se na konci roku 1845 přeplavila přes Atlantický oceán do přístavu Port of Spain a její nový vlastník David Bryce se rozhodl zajišťovat námořní přepravu osob

a také poštovních zásilek mezi přístavy Port of Spain a San Fernando. Odesílatelé si mohli buď předplatit měsíční paušál za převoz pošty ve výši 1 dolaru nebo měli zaplatit 10 centů za každý dopis. Při přepravě dopisů však nastal problém s rozměňováním a vrácením drobných nazpět odesílatelům, kteří platili za záсылky mincemi s vysokým nominálem, a proto byl Bryce nucen po určitou dobu převážet některou poštu zadarmo. Tyto obtíže se rozhodl David Bryce vyřešit v dubnu roku 1847 vydáním prvních známek, které byly prodávány za cenu 5 centů za kus nebo po 100 kusech za 4 dolary. Zájemci o přepravu poštovních zásilek si napříště museli tyto známky dopředu zakoupit.

Sir Ralph Abercromby
(1734-1801)

Skotský slechtic a vojevůdce, který v roce 1797 obsadil Trinidad a ukončil španělskou vládu nad ostrovem. Následně byl jmenován jeho prvním guvernérem

Sir Ralph Abercromby (1734-1801), a Scottish nobleman and general who gained control of Trinidad in 1797, thus ending local Spanish rule. He was subsequently appointed as its first governor.

Znak Trinidadu,
2. pol. 19. stol.

Badge of Trinidad,
second half of 19th century

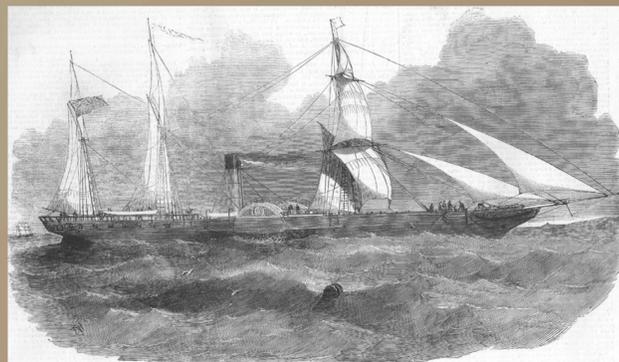
Vyobrazen přístav Port of Spain, hora El Tucuche a dvě královské fregaty s latinským nápisem Misericordie probat populos et foedera jungi

A view of the Port of Spain, the El Tucuche mountain, two royal frigates and a Latin inscription Misericordie probat populos et foedera jungi

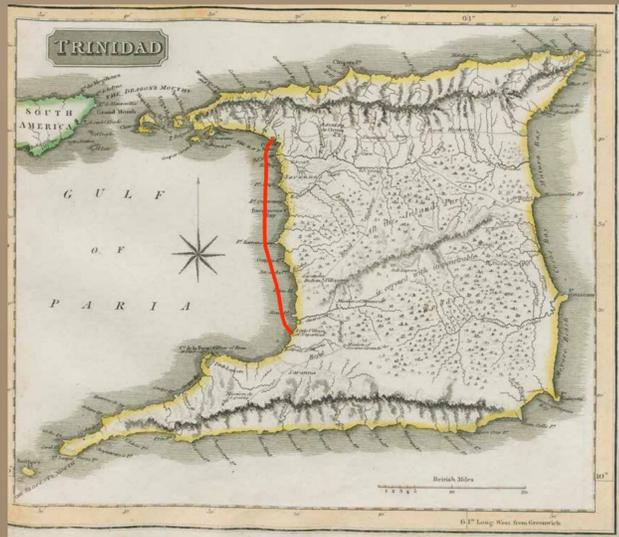
Port of Spain, Trinidad, De Berard, publikováno v Le Tour du Monde, Paříž 1850

Port of Spain, Trinidad, De Berard, published on Le Tour du Monde, Paris 1850

Lopatkový parník Lady McLeod byl pojmenován po manželce trinidadského guvernéra Henriette. Loď o vylátku 67 tun a délce 109 stop zajišťovala od roku 1845 přepravu zboží, osob a poštovních zásilek mezi přístavy Port of Spain a San Fernando. V roce 1854 Lady McLeod u tohoto přístavu ztroskotala a z celé lodi byl zachráněn pouze její zvon, který je od roku 1948 vystaven na místním úřadě v San Fernando. Na obrázku je sesterská loď Duke of Sutherland, identická s Lady McLeod (Illustrated London News 1853).

The Lady McLeod paddle steamer was named after the wife of the governor of Trinidad, Henrietta. The ship had a displacement of 67 tonnes, was 109 feet long and transported people and mail between Port of Spain and San Fernando from 1845. In 1854 it foundered near the San Fernando port. Only its bell was saved, exhibited from 1948 in a local municipal office. On the picture is the sistership Duke of Sutherland, identical to Lady McLeod (Illustrated London News 1853).

Mapa ostrova Trinidad s trasou Lady McLeod; San Fernando je zde ještě se starším názvem Village of Naparima

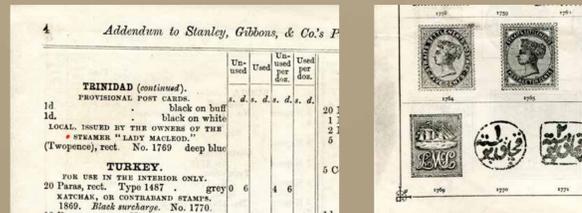
Map of the Trinidad island with the route of the Lady McLeod marked. San Fernando still with his older name Village of Naparima

THE FIRST COLONIAL STAMP OF THE WORLD – LADY MCLEOD

A historical introduction

The first-ever colonial stamp of the world was the famed 5-cent Lady McLeod, issued on the island of Trinidad in the Caribbean in April 1847. This local issue preceded the legendary Mauritius POST OFFICE emission officially issued by the British administration by 6 months. Its history dates back even further to 1845, when Robert Napier built a paddle steamer in the port of Govan, Scotland. The boat was named after the wife of Henry George McLeod (1791-1847), the governor of the Trinidad British Crown Colony. At the end of 1845, the ship set sail over the Atlantic Ocean to the Port of Spain, where its new owner, David Bryce, decided to run a naval transport service of both passengers and mail between Port of Spain and San Fernando. Senders could choose between a monthly flat rate of 1 Dollar, or 10-cent fee for every sent letter. Transporting letters soon led to problems with giving back change to senders, who covered the costs with coins of larger denominations and Bryce was for a period of time forced to transport some of the mail for free. David Bryce resolved this problem in April 1847 by issuing his own stamps, which were to be sold for 5 cents a piece or 100 pieces for 4 Dollars. Those interested in sending mail would first have to buy the stamps.

První tržní informace o Lady McLeod se objevila v katalogu Stanley, Gibbons & Co's Priced Catalogue v roce 1881, který vyšel v Londýně zároveň s tehdy významnějším Alfred Smith & Co's Standard Catalogue of the Postage Stamps of All Nations. Známkou zde je vyobrazena, ale její cena nevyčíslena.

The first market on the Lady McLeod stamp appeared in the Stanley, Gibbons & Co's Priced Catalogue from 1881, which was published in London at the same time as Alfred Smith & Co's Standard Catalogue of the Postage Stamps of All Nations. The stamp is depicted, but without a price.

Philipp la Renotière von Ferrary (1850-1917)

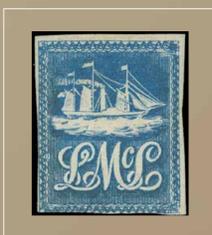

Ex. Philipp von Ferrary - V. aukce, Paříž 15. 11. 1922, los č. 511; prodáno za 2 800 franků = cca 60 tehdejších britských liber

Ex. Philipp von Ferrary - auction V, Paris 15. 11. 1922, lot no. 511, sold for 2 800 Francs = 60 British Pounds at that time

Mimořádná vzácnost a prestižní původ

Známky Lady McLeod byly vydány 14. dubna 1847, nezoubkované, vytištěné litografickou metodou. Na modrém pozadí je zobrazen parník a doplněn iniciály LMCL. Jedná se o vůbec první vyobrazení lodi na poštovní známce. Vzhledem k mimořádné kvalitě dochovaných barev i samotného tisku lze předpokládat, že původní předlohou byla rytina, zřejmě vyhotovena Charlesem Pétitem, pozdějším autorem trinidadských provizorních alegorií Britannia z let 1852-1860. Vystavený exemplář s mimořádnou proveniencí je jedním z pouhých 26 dochovaných neupotřebených kusů, přičemž převážná část z nich je více či méně poškozená. V rámci uznávaného censu British West Indies Study Circle nese označení M10 (Fine unused) a pochází z proslulé kolekce hraběte Philippa von Ferrary. V roce 1922 byla známka prodána v aukci Ferraryho sbírky v Paříži. O padesát let později se objevila u Robson Lowe International Ltd. na aukci konané v Basileji a za dalších takřka padesát let pak „zakotvila“ ve sbírce českého sběratele, jenž ji získal na přední české aukci.

300 %

Supreme rarity and prestigious origin

Lady McLeod stamps, issued on April 14, 1847, were imperforate and printed using lithography. A paddle steamboat is featured on a blue background with LMCL initials. It is the first ever depiction of a ship on a stamp. Due to the supreme quality of both the colours and the print itself, we can only presume, that the original model was an engraving, probably created by Charles Pétit, who later became the author of Trinidad's provisional stamps Sitting Britains from the years 1852-1860. The here exhibited specimen with its unique origin is one of the 26 remaining unused pieces, of which most are more or less damaged. A respected census of the British West Indies Study Circle marks it as M10 (Fine unused) and originates from the famous collection of count Philipp von Ferrary. In 1922 it was sold at a Ferrary auction in Paris. It appeared 50 years later at a Robson Lowe International Ltd. auction in Basel and after another 50 years it anchored in the collection of a Czech collector, who acquired it at a leading Czech auction.

Počátkem listopadu 1846 koupil David Bryce Lady McLeod a 21. listopadu uveřejnil v Port of Spain Gazette tento inzerát:

Parník Lady McLeod: Dopisy, peníze a malé balíčky budou od tohoto dne přepravovány pouze předplatitělem, a to za 1 dolar měsíčně, placeno dopředu, čtvrtletně; dopisy nepředplatitěli budou zaplacené 10 centy za kus. Sbránka na dopisy je u Michael Maxwell's v San Fernando a u Turnbull, Stewart and Co. v Port of Spain. Kapitán bude přebírat zodpovědnost pouze za takové balíčky a dopisy obsahující peníze, pro které bude vydáno potvrzení a zaplacen poplatek půl procenta z jejich hodnoty.

David Bryce bought the Lady McLeod on the beginning of the November 1846. He publishes on November 21 this notice in the Port of Spain Gazette:

Steamer the Lady McLeod: Letters, Money and Small Parcels will be carried from this date for subscribers only, at one dollar per month from each Subscriber or Estate, payable quarterly in advance; letters of non-subscribers will be charged 10 cents each. Letter box at Michael Maxwell's in San Fernando, and Turnbull, Stewart and Co. Port of Spain. N. B. The Commander can only be held responsible for parcels or letters containing money, for which a receipt is given and a commission of one-half per cent (paid).

de l'Elite de la Philatélie

Le Club de Monte-Carlo

THE CLUB DE MONTE-CARLO

BELGIE – UNIKÁTNÍ BLOK 40 CENTIMŮ MEDAILON 1849

První belgická, sběratelům známá jako *Epaulettes* byla vydána ve dvou nominálech (10c a 20c) 1. července 1849. Známe nese portrét krále Leopolda I. s epoletami na uniformě. O několik měsíců později, 10. října 1849 vešla v platnost smlouva o poštovním provozu s Francií. Vzhledem k tomu, že poštovní dopis do Francie bylo 40 centimů, bylo potřeba vydat nové 40c známky. Poštovní administrativa se rozhodla pro novou úpravu, kde králův portrét je uvnitř medailonu.

Pro belgickou poštovní administrativu, stejně jako pro každou poštovní správu na světě, bylo zcela zásadní zabránit tomu, aby lidé používali známky více než jednou. Aby se zabránilo podvodnému znovuužití známek, muselo být znemožněno z poštovních známek odstraňovat razítka. Poštovní autority proto prováděly testy inkoustu na různých typech papíru, včetně poštovních známek, v tzv. Atelier du Timbre v Bruselu. Až do dnešní doby nebyl znám žádný důkaz dokumentující tuto praxi. Zde vystavený blok 14ti známek se zkusným znehodnocením, je jediným známým dokladem. Byl nalezen v Austrálii v roce 2018 a potvrzuje skutečnost, že byly prováděny různé zkoušky razítkové barvy. Zároveň se jedná o největší dochovaný celek těchto známek na světě.

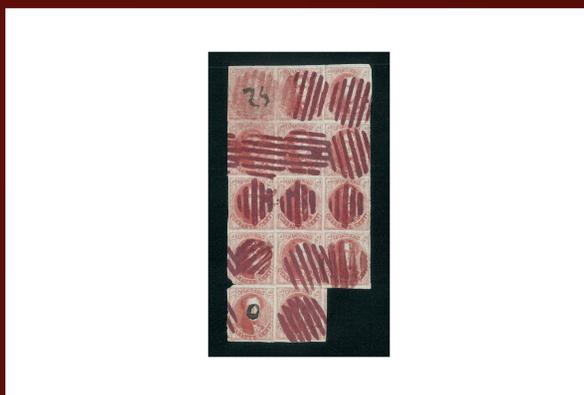

První belgické známky

Poštovní nepoužitý blok osmi známek Epaulettes (největší známý)

The first Belgian Stamps

Unused block of eight Epaulettes stamps (the largest known)

Zkusmý tisk

Zkusmý tisk je otisk definitivní rytiny vycházející z návrhu J. H. Robinsona. Na jedné straně nese vpisek *I. fáze*, dole pak poznámku tužkou *one line more* (jedna linka navíc). Obě poznámky jsou psány samotným Robinsonem.

The proof

The proof shown on the left is the final proof of Robinson's involvement. On one side, it bears the inscription '1st State', together with the pencil inscription 'One line more', both of which were written by Robinson himself.

Jak můžeme vidět, tento blok 40centimových známek nese tři odlišné typy znehodnocení, všechny v téže červeném inkoustu. Navíc má stále ještě původní lep a také je největším známým blokem těchto známek. První znehodnocení sestává ze šesti silných čar, které jsou velmi podobné dobře známým znehodnocením prvních belgických známek použitých na malých venkovských poštovních úřadech. Druhý typ se skládá z pěti velmi širokých čar, opět stejného typu *ruralního* znehodnocení a třetím typem je 5 paralelních čar uspořádaných do tvaru kosočtverce. Třetí typ je velmi podobný znehodnocení prvních vydání lucemburských známek.

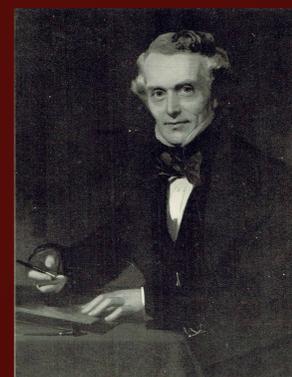
As a matter of fact, this block of 40 centimes includes three different types of cancellation, all in the same red ink. Moreover, this block is still gummed with the original gum and is the largest multiple known of this stamp. A first cancellation consists of 6 thick bars, which are similar to the well known rural cancellation on Belgian first issues. A second cancellation consists of 5 very wide bars, again of the same type as the rural cancellation and the third is lozenge-shaped with 5 parallel bars. The latter is very similar to the rural cancellation found on the first issues from the Grand-Duchy of Luxembourg.

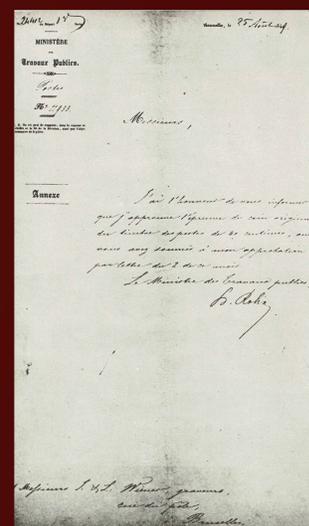
BELGIUM – UNIQUE BLOCK OF 40 CENTIMES "MEDALLION" 1849

The first Belgian, known to collectors as *Epaulettes*, were issued in two value denominations (10c and 20c) on 1 July 1849. They feature a portrait of King Leopold I. with epaulettes on his uniform. A postal treaty with France came into force a few months later - on 10 October 1849. The postage rate for letters posted to France was 40 centimes. New 40 centimes stamps were issued, but the postal administration decided to adopt a new design, with the king's portrait inside a *medallion*.

For the Belgian postal administration, as for every postal administration worldwide, it was absolutely vital to stop people using stamps more than once. Removing the cancellation of postage stamps, had to be next to impossible in order to prevent fraudulent reuse. The postal authorities conducted ink tests on different types of paper, including postage stamps, at the Atelier du Timbre in Brussels. Until recently, no documentary evidence of this practice had been identified. The block of 14, with trial cancellations, which is exhibited here, was only discovered in Australia in 2018 and confirms the fact that different ink trials were conducted. At the same time, it is the largest preserved block of these stamps in the world.

John Henry Robinson (1796-1871)

Ačkoliv belgický rytec **Jacques Wiener** prokazatelně obdržel dopis od ministra vnitra Rolina (viz obr. výše), kde schvaluje nový typ *medallion*, ve skutečnosti nebyl autorem. V současnosti se všeobecně uznává, že rytina je dílem anglického rytce **Johna Henryho Robinsona**. Jacques Wiener byl sice poslán do Anglie, kde již měli určité zkušenosti na poli známkových rytin, aby se naučil více o zhotovení obrazu na relativně malém povrchu. Když ale Wiener viděl práci svého protějšku Robinsona, rozhodl se požádat jej o práci na tomto projektu. (Robinson byl již rytcem zmíněné první belgické poštovní známky - *Epaulettes*).

Although the Belgian engraver **Jacques Wiener** received a letter from the Minister of the Interior Rolin (opposite) who approved the new *Medallion* type, he was not its artist. In fact, it is now commonly agreed that the engraving of the *Medallion* stamps was the work of English engraver **John Henry Robinson**. Jacques Wiener was sent to England, which already had a certain amount of expertise in the field of stamp engraving, in order to learn more about reproducing an effigy on a relatively small surface. However, when Wiener saw his counterpart's work, he decided to ask him to work on the project. (Robinson had already been the engraver of Belgium's first postage stamps, the *Epaulettes*).

Inspirace americkými známkami

Na výslovnou žádost krále Leopolda I. byla nová poštovní známka značně ovlivněna první známkou USA – 5 centem z roku 1847!

Inspiration by the American stamps

At the express request of King Leopold I, the new postage stamp was greatly influenced by the first stamp produced in the USA - the 5 cent from 1847!

Sídlo Atelieru du Timbre v Bruselu

Seat of the Atelier du Timbre in Brussels

Tiskárna prvních belgických známek byla až do r. 1868 v prostorách Gare du Nord v Bruselu.

The first Belgian stamp printing office was located on the Gare du Nord premises in Brussels until 1868.

de l'Elite de la Philatélie

Le Club de Monte-Carlo

THE CLUB DE MONTE-CARLO

Malý státní znak

The lesser coat of arms

PĚT BAREV

NAŠE PRVNÍ ZNÁMKY

První rakouské, a tedy i naše známky vstoupily v platnost 1. června 1850. Byly nezoubkované, s motivem tzv. malého státního znaku rakouského císařství. Tisťeny byly knižtiskem na ručním papíru s průsvitkou. Nominály odpovídaly základním tarifům nejběžnějších zásilek. Ikrejcarová žlutá byla určena na vyplácní tiskopisů, 2krejcarová černá pro místní dopisy, 3krejcarová červená, 6krejcarová hnědá a 9krejcarová modrá pro obvyklé dopisy o váze do 1 lotu (17,5 g) přepravené do vzdálenosti 10 rakouských mil (cca 75 km), resp. do 20 mil a přes 20 mil. Známky 3krejcarové a 6krejcarové navíc sloužily i pro vyplácní

poplatku u doporučených neboli *zapsaných* zásilek. Pro Lombardsko-Benátsko, které tehdy náleželo k Rakousku, vyšly tytéž známky, ale v hodnotách 5 až 45 centesimi. Při vyplácní dopisů s různými tarify a váhami docházelo ke vzniku barevných kombinací těchto známek, z nichž některé jsou velmi vzácné. Již od počátků filatelie patří tzv. barevné frankatury I. rakouské emise k nejžádanějším a nejdražším položkám na filatelistickém trhu. Například dopisů se čtyřmi různými známkami, tedy tvořících čtyřbarevnou frankaturu, je známo pouze několik. Pětibarevný *krejcarový* dopis neexistuje žádný, dochovány jsou pouze dva výstřížky.

Ikrejcarová známka

1 Kreuzer stamp

Malý státní znak, používaný jako znak rakouského císařství od roku 1815, tvořil černý tříkratý korunovaný orel (2 koruny arcivévodské a 1 císařská) se zlatou zbrojí, nesoucí na hrudi znak dynastie lotrinsko-habsburské, kolem kterého byl obtočen Řád zlatého rouna. V heraldicky pravém pařátu nesl orel meč a žezlo, v levém říšské jablko.

The lesser coat of arms, used from 1815 as the symbol of the Austrian empire, consisted of an eagle with three crowns (2 archduke crowns and 1 imperial crown), gold armour on its chest with the House of Habsburg-Lorraine emblem encircled by the Order of the Golden Fleece. The heraldic eagle carried a sword and a sceptre in its right talon and the Imperial Orb of the Holy Roman Empire in its left talon.

Ikony evropské klasiky

První rakouské známky platily 8 a půl roku a patřily k běžným *ceninám* rakouského císařství. Časem se však staly světoznámými ikonami tzv. *evropské klasiky*. Z filatelistického a poštovní historického hlediska jsou detailně zmapovány generacemi sběratelů a badatelů, jedna zásadní otázka ale zůstává nevyřešená – kdo byl autorem návrhu použit právě znak, dané nápisy a umístění nominálů? Známe je pouze rytec Hermann Tautenhayn, který pro vídeňskou *Dvorskou a státní tiskárnu* zhotovil první ocelový štoček pro výrobu finálních knižtiskových štočků. Podle starých pramenů ředitel tiskárny Aloys Auer r. 1850 údajně uvedl, že autorem předlohy pro štoček byl právník Dr. Johannes Jakob Herz, který tehdy působil na generálním poštovním ředitelství pro Dolní Rakousko, inspirován tiskem a podobou známek s nimiž se seznámil v Londýně, Mnichově a Bruselu. Herzovo autorství návrhu ovšem nelze dále nijak doložit.

European classic icons

Even though the first Austrian stamps were valid for 8 and a half years and they belonged to *key fee stamps* of the Austrian Empire, became world famous icons of *European classic* and are mapped in detail regarding their philatelic and postal history standpoint by generations of collectors and researchers an essential questions remains unanswered - who was the author of the first draft, the idea to use the coat of arms, inscriptions and the positioning of the nominals etc.? Only the engraver, Hermann Tautenhayn, who produced the first steel cliché for the manufacturing of the final letterpress clichés for the Viennese *Staatsdruckerei*, is known. According to old sources, Aloys Auer, the director of the printing house, in 1850 allegedly named Dr. Johannes Jakob Herz as the author of the template for the cliché. Dr. Herz was a lawyer working at the Postal General-Directorate of Lower Austria who supposedly found inspiration in the printing and form of stamps he encountered in London, Munich and Brussels, but his authorship cannot be proven.

5 COLOURS

Our first stamps

The first Austrian and therefore also our first stamps came into force on the 1st of June 1850. They are imperforate with the lesser coat of arms of the Austrian Empire, printed with letterpress printing on watermarked hand-made paper. The nominal values corresponded to the tariffs for the most frequently sent postal items. 1kr yellow was used for franking printed matter, 2kr black for local letters and 3kr red, 6kr brown and 9kr blue were used for letters weighing up to 1 Loth (17,5g), transported to distances up to 10 Austrian miles (75 km), 20 miles and over 20 miles respectively. The 3 and 6 Kreuzer stamps were additionally used as fees for registered mail. The same stamps were published in 5 to 45 centesimi values for Lombardy-Venetia, which at that time was a constituent land of the Austrian Empire. The franking of letters of various tariffs and weights led to colour combinations of these stamps and some of them are very rare. Multicolour frankings from the first Austrian emission are one of the most expensive and attractive items on the philatelic market since the beginnings of philately itself. For example only a few letters with 4 stamps of different colours, thus forming a 4-colour franking, are known to exist today. No 5-colour *kreuzer* letter exists, only two envelope fragments remain.

200%

Všech 5 hodnot první emise se zkusným razítkem BRÜNN na výstřížku z úředního spisu. Jde o unikát nejvyššího poštovní-historického významu s atraktivním českým kontextem. Existuje pouze jeden další pětibarevný výstřížek, a to z dopisu, s razítkem Bistritz in Siebenbürgen.

All 5 stamps with a trial cancellation BRÜNN on a fragment from an administrative file. It is a rarity of the utmost postal and historical significance with an attractive Czech context. Only one other 5 colour fragment exists, a cut out from a letter with a Bistritz in Siebenbürgen postmark.

Zkoušky znehodnocení, razítek a vznik rarity nejvyššího významu

Krátce po vydání prvních rakouských známek v r. 1850 se začaly objevovat případy jejich opakovaného použití, kdy byly otisky razítek a popř. i ruční znehodnocení chemicky odstraněny. Ve snaze zabránit těmto poštovním podvodům nařídilo ministerstvo obchodu několik opatření. Vedle změny složení razítkovací barvy mezi ně patřily také zkoušky tzv. obliterations, jejichž cílem bylo obraz známky znehodnotit způsobem, který by znemožnil její opětovné použití. Zřejmě právě v souvislosti s tímto opatřením bylo zhotoveno a vyzkoušeno zkusmé razítko Brno (BRÜNN), které však nakonec nebylo schváleno (viz doplňující čáry perem u dvou hodnot), a tedy ani uvedeno do poštovního provozu. Nicméně vznikl krásný archivní exemplář *pětibarevné frankatury* první emise rakouských výplatních známek (viz též Speciální katalog 2008, svazek 1, strana 382). Jde o neobyčejně atraktivní a zachovalý unikát nejvyššího poštovní historického významu, především pro sběratele razítek.

Trials of cancellations, postmarks and the birth of a rarity of the highest significance

Soon after the first Austrian postage stamps had been issued in 1850, cases of reused stamps began to emerge, where postmarks and cancellations had been chemically removed. To prevent these postage frauds, the competent departments of the Ministry of Commerce took a number of measures, including changing the composition of the postmark ink, and ordered a trial run of "obliterations", which were supposed to cancel the stamp image in a way that would prevent the pieces from being reused. Evidently a result of this situation, the trial cancellation Brno (BRÜNN) were created and tested, albeit not approved (see the additional pen lines at two of the values!) and ultimately not implemented. Nonetheless a beautiful archival specimen of the 5-colour franking of the first Austrian postage stamp issue emerged. (Also see the 2008 Specialized Catalogue, Volume 1, bottom of page 382). This is an extremely attractive, well-preserved unique item of utmost significance in terms of postal history, especially to the greatest postmark collectors.

Edwin Müller (1898-1962)

Z archivu ministerstva obchodu či generálního pošt. ředitelství ve Vídni přelst tento unikátní výstřížek ve 20. století do soukromých rukou. Jeho soukromé vlastnictví zmiňuje poprvé r. 1933 ve svém WIPA Festschrift Ing. E. Müller a je také vyobrazen hned na začátku jeho nejvýznamnější publikace *Handbuch der Entwertungen von Österreich und Lombard-Venetien*. Můžeme se domnívat, že tehdy byl vlastníkem tohoto skvostu právě on. E. Müller pocházel z Vídne, byl jedním z nejvýznamnějších filatelistů a znaleců Rakouska ve 20. století. V r. 1938 odešel do New Yorku, kde pokračoval v obchodní a znalecké praxi spolu s dalšími slavnými znalci Herbertem Blochem a Otto Friedlem (Mercury Stamp Company od r. 1943 a Friedl Expert Committee od r. 1948).

This unique fragment got into private hands from the archives of Ministry of Commerce or Viennese Postal General-Directorate in the 20th century. The first mention of private ownership dates back to 1933, when Ing. E. Müller included it in his WIPA Festschrift. It also pictured in his most significant publication, *Handbuch der Entwertungen von Österreich und Lombard-Venetien*. We can therefore assume, that he was the first owner of this treasure. Born in Vienna, E. Müller was one of the most important philatelists and experts in Austria of the 20th century. He left for New York in 1938, where he resumed his commercial and expert practice with other famous experts, Herbert Bloch and Otto Friedl. (Mercury Stamp Company from 1943 and Friedl Expert Committee from 1948).

Pietro Provera (1927-2012)

Ve druhé polovině 20. století tento unikát získal Ing. Pietro Provera, který je s Dr. Antoninem Jergerem a Ing. Emilem Cappelarem řazen do trojice největších sběratelů rakouských známek a celistvostí všech dob. P. Provera byl členem prestižního Clubu de Monte-Carlo de l'Elite de la Philatélie a svůj pětibarevný unikát vystavil hned na první výstavě světových rarit *100 of the World's Rarest Stamps and Philatelic Documents* r. 1997 v Monaku.

In the 2nd half of the 20th century, this rarity was provably owned by Ing. Pietro Provera, who was considered to be one of the three greatest collectors of Austria-Hungary of all times, alongside with Dr. Anton Jerger and Ing. Emil Cappelaro. He was of course a member of the prestigious Club de Monte-Carlo de l'Elite de la Philatélie and he immediately exhibited his 5-colour rarity at the first exhibition of world rarities *100 of the World's Rarest Stamps and Philatelic Documents* in 1997 in Monaco.

Helmut Avi (born 1944)

Zhruba v r. 2005 zakoupil od Ing. Proveru tento unikát Dr. Helmut Avi, významný znalec v oboru Itálie, italských území a staroitalských států, publicista a velký sběratel Rakouska a Lombardsko-Benátska. Za svůj exponát *První kolkové známky Rakouska* získal několik velkých zlatých medailí, mj. na výstavě WIPA v Miláně a v Římě. Dr. Avi je členem Clubu de Monte-Carlo de l'Elite de la Philatélie, American Philatelic Society, Swiss association of philatelic experts aj.

Approximately in 2005, Dr. Helmut Avi, an eminent expert in the areas of Italy, Italian territories and Old Italian states, a publicist and a great collector of Austria and Lombardy-Venetia, bought this rarity from Ing. Provera. He received several Large gold medals for his exhibit *The First Revenue Stamps of Austria* at the WIPA exhibition, then in Milano, Rome etc. Dr. Avi is a member of Club de Monte Carlo de l'Elite de la Philatélie, the American Philatelic Society, the Swiss Association of Philatelic Experts etc.

První kolkové známky Rakouska

První kolkové známky Rakouska

První kolkové známky Rakouska

První kolkové známky Rakouska

Felix Brunner, 97, Philately Leader

Authority on First Issues of Austrian Stamps Dies—Winn

Author: Hans and Alfred

Ještě ve 30. letech se tento unikát objevil ve sbírce i českého majitele, pražského obchodníka se známkami, **Felixe Brunnera**. Ten byl elitou tehdejšího evropského filatelistického obchodu, mezi jeho zákazníky patřil i zeť Mussoliniho, který Brunnera varoval, aby kvůli svému židovskému původu emigroval z Československa. Ten tak skutečně učinil již v září 1938 a tuto raritu vystavil v čestném dvoře Praga 1938 jen několik týdnů před svou emigrací. V exilu žil v USA a Mexiku, jeho majetek zkonfiskovaly protektorátní úřady v Praze v roce 1942. Brunner zemřel roku 1950 a jeho úmrtí mimo jiné anoncovaly New York Times.

In the 1930's, this rarity also appeared in the collection of a Czech owner, a stamp tradesman from Prague, **Felix Brunner**. He was an elite figure of the European philatelic market of that time. One of his clients was also Mussolini's son-in-law, who warned Brunner of the impending danger and advised him to emigrate from Czechoslovakia due to his Jewish heritage. Brunner did so already in September 1938 and exhibited this rarity at the Court of honor of the Praga 1938 exhibition just a few weeks before his emigration. He lived in exile in USA and Mexico and his property was confiscated by Protectorate authorities in 1942. Brunner died in 1950 and his death was among others announced by the New York Times.

The New York Times

de l'Elite de la Philatélie

Le Club de Monte-Carlo

THE CLUB DE MONTE-CARLO

Znak rodiny Pálffyů

Coat of arms of the Pálffy family

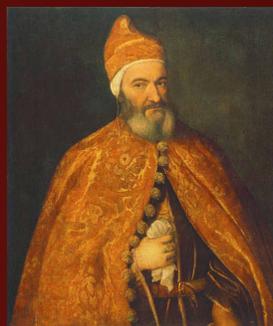

ZA ZDĚNÝ DOPIS

18. 7. 1868 byl tento 5x těžší dopis (40-50 gramů) zaslán poštou v Pozsony (Bratislava) na adresu *hrabě Jean Pálffy d Erdöd* v Paříži (13. Rue Royale). Byl ofrankován 25krejcarovou a dvěma 50krejcarovými známkami z rakousko-uherského vydání z roku 1867. Známkami 50 Kreuzer byly vydány v nákladu pouhých 16 000 kusů. Dnes je zaznamenáno jen 15 dopisů ofrankovaných těmito známkami z uherského území. Tento dopis je jediný známý exemplář nesoucí dvojici známek 50 Kreuzer a je jednou z největších vzácností uherské / maďarské filatelie.

Count János Pálffy from Erdöd (1829-1908)

Tiziano: Doge Trevisani

Hrabě János Pálffy z Erdödu byl členem jedné z nejbohatších šlechtických rodin v Uhrách. V jejich rozsáhlém majetku se nacházely pozemky o rozloze 100 000 hektarů, zhruba 15 paláců v uherské části monarchie a domy ve Vídni, v Praze, v Benátkách a v Londýně. Hrabě trávil mnoho času v Paříži, neboť byl mj. významným sběratelem umění. V jeho sbírce čítající 178 obrazů se nacházela díla velkých mistrů: Rembrandta, Tiziana, Courbety, Troyona a Andrei de Sarta. Nejznámějším je Tiziánův portrét *dóžete Trevisana*. Svoji sbírku odkázal uherskému státu a v současnosti ji můžeme spatřit v budapeštském Muzeu krásných umění. Hrabě János Pálffy byl stejně tak Evropanem jako Maďarem a je považován za ztělesnění ideálu uherského šlechtice.

Count János Pálffy from Erdöd belonged to one of the richest noble families in Hungary. They held many properties, with more than 100 000 hectares of land and about 15 palaces in Hungary, as well as houses in Vienna, Prague, Venice and Paris. The count was an important art collector and consequently spent much time in Paris. His collection of 178 paintings included many by Great Masters such as Rembrandt, Tiziano, Courbet, Troyon and Andrea del Sarto. Best known is Tiziano's portrait of *Doge Trevisani*. He donated the collection to the Hungarian State after his death and it can be seen today in the Museum of Fine Arts in Budapest. He was simultaneously a European and a Hungarian and was the embodiment of the best type of Hungarian nobleman.

THE BRICKED LETTER

18. 7. 1868. 5th weight step letter (40-50 grams) sent by post from Pozsony to the address of *Count Jean Pálffy d'Erdöd* in Paris (13. Rue Royale). It was franked with a 25 Kreuzer and 2 x 50 Kreuzer stamps of the Austro-Hungarian issue of 1867. Only 16 000 of the 50 Kreuzer stamps were issued and today only 15 covers bearing these stamps from Hungary are recorded. This is the only known letter with a pair of the 50 Kreuzer stamps and is one of the greatest rarities in Hungarian philately.

Certifikát

Certificate

Prof. Dr. Ulrich Ferchenbauer (born 1941)

Palác rodiny Pálffyů

Pohlednice z roku 1900 s vyobrazením paláce rodiny Pálffyů v Bratislavě (maďarsky: Pozsony, německy: Pressburg). Dole jeden ze salónků

The Pálffy family's Palace

The Palace of the Pálffy family in Pozsony (now: Bratislava; old German name: "Pressburg") in 1900 (from a postcard). Below - one of the salons in the palace

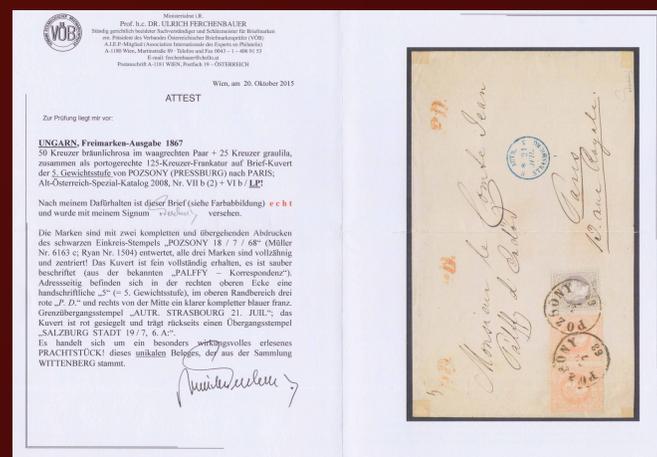

Dům rodiny Pálffyů

Rue Royale 13, Paříž, přelom tisíciletí

House of the Pálffy family

Rue Royale 13, in Paris at the turn of the Millennium

Kún György (1901-1999)

byl doyenem klasické maďarské filatelie. Během svého dlouhého života shromáždil ty největší maďarské rarity, jakými jsou třeba půlené frankatury, Tokajské a Homonna-průpichy a které se později staly součástí slavných sbírek legendárních filatelistů A. Jergera a G. S. Ryana. Tento dopis získal na začátku čtyřicátých let a prozíravě jej zadržel s ostatními svými unikáty do skrytého rohu ve svém bytě. Po válce byl na několik let uvězněn, avšak po svém návratu našel dopisy nedotčené. V roce 1961 byl dopis vystaven na výstavě FIP v Budapešti a později ho koupil George Lefton z Chicaga, který ho také několikrát vystavil. Po výstavě FIP v Budapešti v roce 1971 byl prostřednictvím aukčního domu Stanley Gibbons zakoupen pro Garyho Ryana.

was the doyen of Hungarian classical philately. During his long life the greatest Hungarian rarities (bisected letters, Tokaj and Homonna-Roulette, etc.) belonged to him. Later they became part of the Jerger and Ryan collections. He bought this letter sometime in the early '40s and, with wise foresight, bricked it up with other letters in a hidden corner of his apartment. After the war he was interned for several years but when he returned the letters were found intact. The letter was presented at the 1961 FIP Exhibition in Budapest, and after that it was sold to George Z. Lefton (Chicago), who presented it at several exhibitions. After the FIP Exhibition in Budapest in 1971, the letter was bought to Gary Ryan through the Stanley Gibbons Auction House.

Gary Sidney Ryan FRPSL RDP (1916-2008)

byl významným filatelistou, který se specializoval na známky a poštovní historii Uherska a později se začal zabývat také kolkovými známkami. Jeho skvostné sbírky vyhrály mnoho *large gold* medailí na výstavách a v roce 1975 získal International Grand Prix ve Vídni. Mezi lety 1982 a 1986 byl prezidentem klubu Grand Prix. Neuvázně pracoval se svým kolegou Gyulou Madarászem na uznání známek z roku 1867 coby ryze uherského vydání. Na toto téma dával v sedmdesátých letech mnoho přednášek a prezentací v Londýně, Budapešti, ve Vídni a v New Yorku. Mezi lety 1994 a 1996 prodal aukční dům Christie's jeho sbírku ve třech aukcích. V té době se vlastnictví dopisu přesunulo k Edwardu Wittenbergovi.

was an eminent philatelist who specialised in the stamps and postal history of Hungary and later in revenue stamps. With his wonderful Hungarian collections he won many gold and *large gold* medals at several exhibitions, then in 1975 he won the International Grand Prix in Vienna. From 1982 to 1986 he was president of the Grand Prix Club. Together with Gyula Madarász, he worked tirelessly to achieve recognition of the stamps of 1867 as a Hungarian issue. To this end he gave many presentations and lectures in London, Vienna, Budapest and New York in the 1970s. Between 1994 and 1996, Christie's sold his material at 3 auctions and at that point ownership of this letter passed to Edward Wittenberg.

Edward Georg Wittenberg (1926-2014)

Tento maďarský rodák žil od svých 26 let v Melbourne. Od roku 1994 se mu podařilo paralelně vytvářet dva prestižní uherské exponáty: V oboru tradiční filatelie - v roce 1998 v Tel Avivu nominován na GPI a v oboru poštovní historie - nominace na GPI v roce 2000 ve Vídni. Jelikož byly rakouské známky až do roku 1867 užívány napříč celým císařstvím, mnoho z jeho výtečných exemplářů pocházelo z post, které se nyní nacházejí na území Slovenska, Rumunska, Srbska a Chorvatska, stejně tak jako na území Maďarska. Části jeho exponátů se dnes tudíž těší zájmu sběratelů z celé střední Evropy. Jedním z jeho střežejících kousků byl i tento nádherný dopis, poslaný z Pozsony (dnešní Bratislava) maďarskému hraběti, ofrankovaný třemi známkami z prvního vydání uherské poštovní administrace, jejíž provoz začal 1. května 1867.

Born Hungarian, he lived from age 26 in Melbourne. From 1994 he built up in parallel two prestigious exhibits of Hungary: a Traditional Exhibit that was nominated for GPI at Tel Aviv in 1998, and a Postal History exhibit (nominated for GPI at Vienna 2000). As Austrian stamps were in use throughout the whole empire up to 1867, a lot of his outstanding items originated from post offices that are now in Slovakia, Romania, Serbia and Croatia as well as Hungary. Thus, pieces from his former exhibits are of great interest to today's collectors of Central Europe as a whole. One of his stars, this magnificent letter, was sent from Pozsony (Pressburg, Bratislava) to a Hungarian count in Paris franked with three stamps of the first issue of the Hungarian Postal Administration which started to operate on May 1, 1867.

Adriano Bergamini FRPSL (born 1959)

Narodil se a žije v kantonu Ticino ve Švýcarsku. Po dokončení studii na University of Economics v St. Gallen, pracoval několik let ve Spojených státech amerických a v Curychu. Později se usadil ve svém rodném městě, v Luganu. Velmi rychle si zamiloval uherské známky a dopisy po setkání s Juliem Clivem, prominentním maďarským filatelistou. Dopusud vyhrál dvě *large gold* medaile na několika FIP výstavách za exponáty Uherska představující významné rarity. Velkého úspěchu dosáhl i se svými sbírkami jiných zemí.

was born and still lives in the canton of Ticino in Switzerland. After graduating from the University of Economics in St. Gallen, he worked for several years in the USA and Zürich and then settled in his hometown of Lugano. Early on he fell in love with Hungarian stamps and letters following a meeting with Julius Clive, a prominent Hungarian philatelist. Currently, he has won *large gold* medals at several FIP exhibitions with Hungarian exhibits showcasing great rarities, and he has also achieved great success with collections of other countries.

de l'Elite de la Philatélie

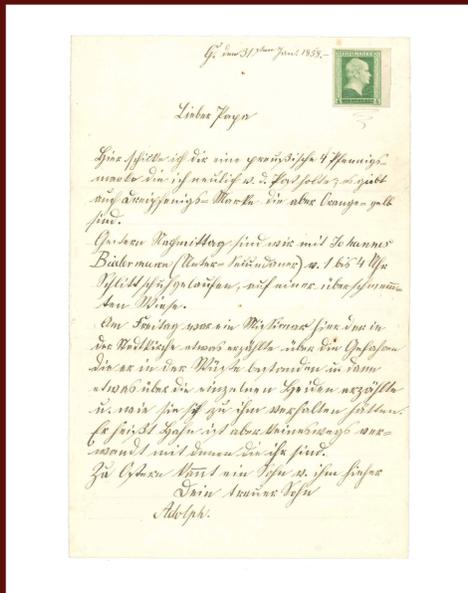
THE CLUB DE MONTE-CARLO

TŘI RODNÉ LISTY NĚMECKÉ FILATELIE

THREE BIRTH CERTIFICATES OF GERMAN PHILATELY

Toto je první dopis psaný německým sběratelem známek, který se dochoval.

This is the first letter from a German stamp collector that has survived to this day.

PRVNÍ ZNÁMÝ NĚMECKÝ SBĚRATEL ZNÁMEK (1858)

V dopise z 31. ledna 1858 píše žák nižšího stupně střední školy Adolph svému otci, kterému posílá tuto pruskou 4 fenikovou známku, kterou „nedávno zakoupil na poště; jsou tam také 3 fenikové známky, ale ty jsou žluto-oranžové...“

The first known German stamp collector (1858)

A letter dated 31 January 1858, from the high school pupil and under-secondary student Adolph ... to his father, to whom he sends this Prussian 4-pfennig stamp, which he "recently picked up at the post office; there are also 3-pfennig stamps, but they are orange-yellow ...".

Le Club de Monte-Carlo

Text dopisu

Text of the letter

G. the 31st of Jan. (January) 1858

G. the 31st of Jan. (January) 1858

Milý tatínku,

Dear Daddy,

tady Ti posílám pruskou 4 fenikovou známku, kterou jsem nedávno zakoupil na poště; jsou tam také 3 fenikové známky, ale ty jsou žluto-oranžové.

Here I am sending you a Prussian 4 pfennig stamp, which I recently picked up at the post office; there are also 3 pfennig stamps, but they are orange-yellow.

Včera odpoledne jsme bruslili s Johanessem Biedermannem (žák nižšího stupně) od 1 hodiny do 4 na zaplavené louce. V pátek nás navštívil misionář, který nám vyprávěl v městském kostele něco o nebezpečích vyskytujících se v poušti, též něco o jednotlivých pohanech a o tom, jak s k němu chovali. Jmenuje se Hahn, ale není nijak spřízněný s těmi, které znáš. Na Velikonoce nás navštíví jeho syn.

Yesterday afternoon we skated with Johannes Biedermann (under-secondary student) from 1 to 4 o'clock, on a flooded meadow. On Friday a missionary was here, who told us something in the city church about the dangers that existed in the desert and then told us something about the individual heathens and how they had behaved towards him. His name is Hahn but he is by no means related to those you know. At Easter a son of his comes here.

Tvůj věrný syn, Adolph

Your faithful son Adolph

PRVNÍ DOLOŽENÝ PRINC, COBY SBĚRATEL ZNÁMEK (1864)

Dopis poslaný z Paříže v květnu 1864, adresovaný přes jeho osobního lékaře princů Karlu Egonovi III. z Fürstenbergu do Donaueschingenu. Je ofrankovaný 10 c. a 20 c. známkami z napoleonského vydání, označený razítkem „č. 21“ v podobě tečkované hvězdy. Pařížský obchodník nabízel „une collection des timbres poste étrangers à S.A. prince de Fuerstenberg ...“ – sbírku známek ciziny Jeho Výsosti princů z Fürstenbergu.

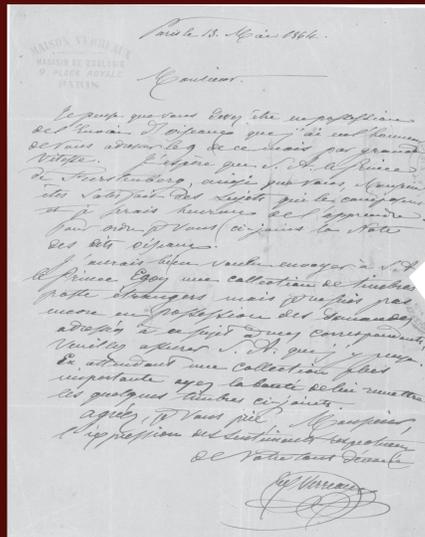
The first documented stamp collecting prince (1864)

Letter from Paris of May 1864, addressed via the personal physician to Prince Karl Egon III, "Prince de Fürstenberg", in Donaueschingen. Franked with 10 c. + 20 c. of the Napoleon issue, cancelled with dotted star cancel "No. 21". The Parisian dealer offered "une collection des timbres poste étrangers à S.A. prince de Fuerstenberg ...".

Toto je první a dosud jediný známý dopis německému princ, který sbíral známky a zároveň jeden z prvních dopisů s filatelistickým kontextem.

This is the first and so far the only known letter to a German prince who collected stamps, and at the same time one of the earliest known letters connected with philately.

Na zadní straně vpravo je dvou-prstencové razítko Badische Bahnpost ze 14. května 1864.

On the back right, double-ring postmark of the Badische Bahnpost of 14 May 1864.

Vnitřní část dopisu

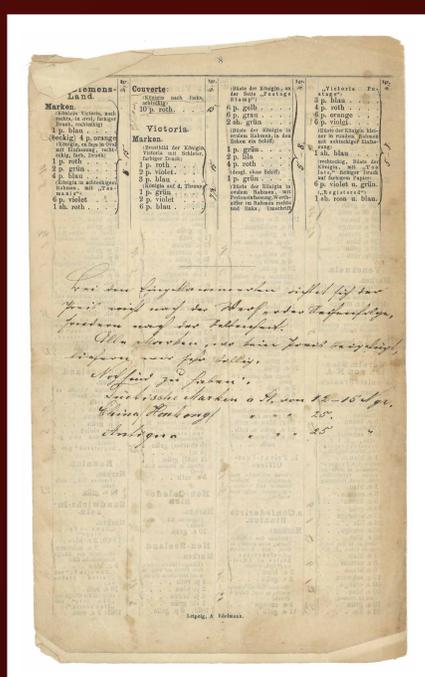
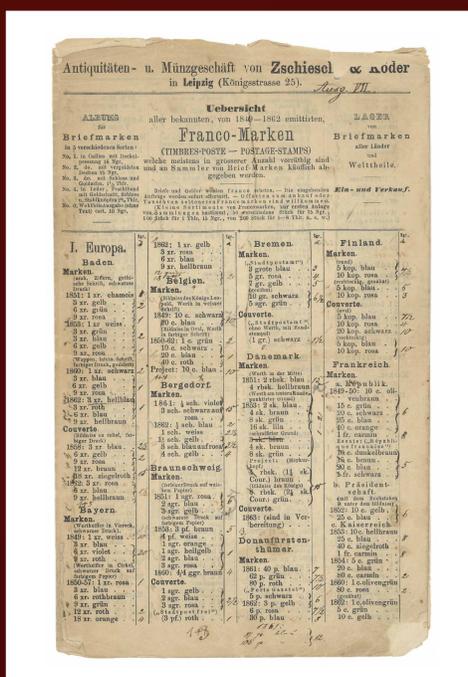
Content of the letter

PRVNÍ NĚMECKÝ KATALOG (CENÍK) Z ROKU 1862

V roce 1855 založil Carl Zschiesche se svým společníkem Edmundem Köderem v Lipsku obchod s mincemi. V roce 1862 Zschiesche nabízel také známky a z kraje podzimu roku 1862 vydal první německý známkový katalog (osmí stránkový ceník). Toto je jediný zachovalý výtisk prvního vydání <VII> (druhý a trochu mladší výtisk z vydání <VIII> se nachází v Crawfordově knihovně. Zatím nejsou známy žádné další existující výtisky. Vydání I až VI byly ceníky mincí.

The first German catalogue (price list) of 1862

Carl Zschiesche and his partner Edmund Köder founded a coin dealing business in Leipzig in 1855. Zschiesche also offered stamps in 1862 and published the first German stamp catalogue (an eight-page price list) in the early autumn of 1862. This is the only known copy of the first issue <VII> (a second, slightly later issue <VIII> is in the Crawford Library. No others are known to date. The issues I-VI were coin price lists.

Zadní strana

Reverse side

de l'Elite de la Philatélie

Le Club de Monte-Carlo

THE CLUB DE MONTE-CARLO

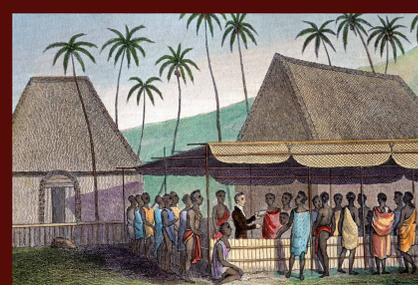
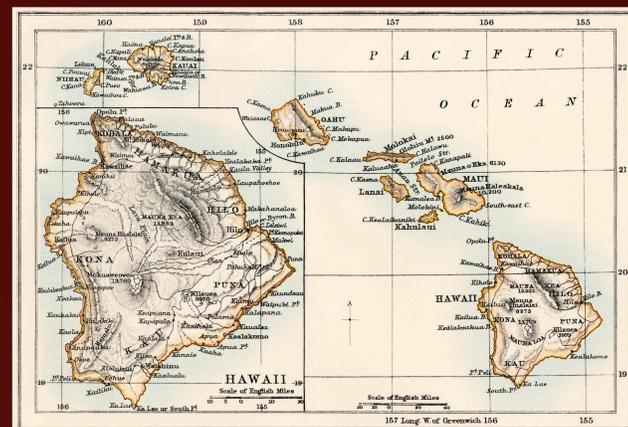
SLAVNÁ HAVAJSKÁ MISIONÁŘSKÁ TWO CENTS

Do r. 1850 vydalo své známky na celém světě jen zhruba 20 zemí či teritorií. Velká Británie 1840, Brazílie 1843, Curych 1843, USA 1847, Francie 1849 atd. Z malých ostrovů pak pouze Trinidad a Mauricius (oba 1847), a tak se malé odložené Havajské ostrovy se svým vydáním z října 1851 řadí ke skutečným známkovým průkopníkům. Známky vyšly na základě dekretu o zavedení tarifů pro poštu na Havaji a do zahraničí a o poštovní smlouvě s USA, který byl publikován 28. 12. 1850 v *The Polynesian*, vládním týdeníku Havajského království vycházejícím v Honolulu. Autorem

zprávy byl H. M. Whitney, tiskař ve vládní tiskárně a také čerstvě jmenovaný první poštovník na Havaji. Whitney poté, inspirován známkami a poštovníctvím v USA, navrhl a vytiskl první havajské známky platné od 1. 10. 1851. Ty byly v hodnotách 2 c. - pro zaslání novin a tiskopisů, 5 c. - pro dopisy do váhy půl unce přepravované v rámci Havaje a 13 c. - pro dopisy zasílané do USA (přes San Francisco). Hodnota 13 c. byla součtem 5 c. pro Havaj, 2 c. pro přepravu lodí a 6 c. kontinentálního porta na území USA (až k východnímu pobřeží). V dubnu 1852 vyšla opět hodnota 13 c., nyní s nápisem H. I. & U. S. jasně vyjadřujícím jejich účel.

Mapa Havajských ostrovů, asi 1850

Map of the Hawaiian Islands, ca 1850

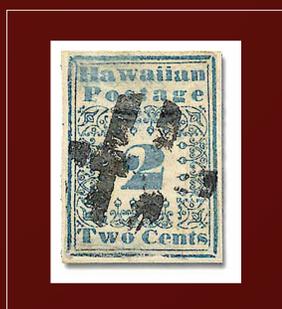
Kázání misionáře k domorodcům, Kailua-Kona, Havaj, 1823, Rev. W. Ellis, rytina T. Dixon, London

Missionary Preaching To Native People Kailua-Kona, Hawaii, 1823, Rev. W. Ellis, Engraving by T. Dixon, London

THE FAMOUS HAWAIIAN MISSIONARY TWO CENTS

Until 1850, only about 20 countries or territories in the whole world had issued their own stamps. Great Britain in 1840, Brazil, Zurich in 1843, USA in 1847, France in 1849 etc. Of small islands, only Trinidad and Mauritius did so, both in 1847, and so the October 1851 issue of the small and secluded island of Hawaii was truly pioneering in the world of stamps. The issue was based on a decree introducing tariffs for post sent on Hawaii and abroad and ratifying a postal treaty with USA which was published on the 28 December 1850 in *The Polynesian* - a newspaper published by the Kingdom of Hawaii government printing office issued in Honolulu. The column on the decree was authored by H. M. Whitney, a printer in the government printing office and also the recently appointed First Postmaster General of Hawaii. Inspired by the stamps and postal system of USA, Whitney drafted and printed the first Hawaiian stamps, valid from the 1st of October 1851. The denominations were 2C for sending newspapers and printed matter, 5C for letters transported on Hawaiian territory weighing up to half an ounce and 13C for letters sent to USA (through San Francisco). The 13C rate was a sum of 5C for Hawaii, 2C for ship transport and 6C as the continental porto on U.S. territory (all the way to the east-coast). In 1852 another stamp of the 13C denomination was issued, this time bearing an H.I. & U.S. inscription, clearly denoting its use.

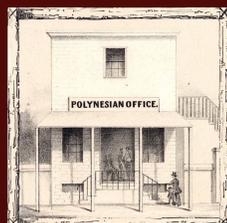
2c. Misionářská ze sbírky All World collection

2C Missionary, from an All World collection

300 %

První záznamy o vlastnictví této Misionářské 2 c. pocházejí z roku 1872, kdy ji obchodník William P. Brown prodal hraběti Philippu de la Renotiere von Ferrary za 25 dolarů. Při čtvrté aukci Ferraryho sbírky v roce 1922 byla zakoupena Arthurem Hindem za mimořádně velkou sumu v přepočtu 8 750 dolarů. (Během rozprodeje Ferraryho sbírky získává Hind také unikátní Britskou Guyanu 1 c. Magenta). Přes admirála Harrise a Maurice Burruse se tato známka dostává k Thurstonu Twigg-Smithovi, který ji soukromě prodává Christianu Aalovi v roce 1973 za 75 000 dolarů. V roce 1998 ji Twigg-Smith kupuje zpět při prodeji Aalovy sbírky na aukci firmy Siegel (Aukce 805).

This 2c Missionary is first recorded as having been owned by dealer William P. Brown, who sold it to Count Philippe de la Renotiere von Ferrary in 1872 for \$25. At the fourth Ferrary sale in 1922, the stamp was purchased by Arthur Hind for an exceedingly high sum equal to \$8 750. (Hind also acquired the unique British Guiana 1c Magenta stamp at the Ferrary sales.) After passing to Admiral Harris and Maurice Burrus, this stamp was acquired by Thurston Twigg-Smith, who sold it privately to Christian Aal, for \$75 000 in 1973. Then bought it back when the Aal collection was sold by the Siegel firm in 1998 (Sale 805).

The Polynesian Office, sídlo poštovního úřadu 1850-1854

Litografie od Paula Emmerta z roku 1853. Budova na rohu ulice Merchant a Bethel, zhruba jeden blok od přístavu směrem k vnitrozemí. Část horního patra se v prosinci roku 1850 stává poštovním úřadem Honolulu. Dům byl v roce 1869 stržen.

The Polynesian Office, Post Office Premises 1850-1854

Image of The Polynesian office from a lithograph plate by Paul Emmert done in 1853. Building at the corner of Merchant and Bethel Streets about a block inland from the harbor. Part of the upstairs was turned into the Honolulu Post Office in December, 1850. The building was torn down in 1869.

Scott No.	Unused	Used	On Piece	On Cover	Total
1	1	12	1	1	15
2	15	28	2	10	55
3	12	34	3	11	60
4	7	23	4	9	43

Dnešní cenzus 2c., 5c., 13c. vydání 1851 a 13c. vydání 1852

Pět dvoucentových Missionaries se nacházejí v muzeích, mj. v Taplingově sbírce v British Library a 10 je v privátních sbírkách největších filatelistů současnosti.

Today's census of 1851 issue 2C, 5C and 13C and of 1852 issue 13C stamps.

5 two cent Missionaries are in museums, the Tapling Collection in the British Library among others and another 10 pieces are in private collections of the greatest contemporary philatelists.

Philipp von Ferrary (1850-1917)

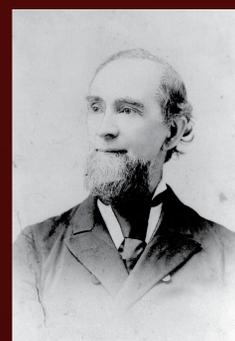
Ve čtvrté aukci ex. Ferrary 15. 6. 1922 v Paříži, dosáhla tato 2c. Missionary 94 000 franků

At the fourth Ferrary auction in Paris on the 15 June 1922, this 2C Missionary reached the price of 94 000 francs

Převzato ze Smithsonian Institution, William H. Gross Stamps Gallery

Images are a courtesy of the Smithsonian Institution, William H. Gross Stamps Gallery

Henry Martyn Whitney (1824-1904)

H. M. Whitney se narodil ve městě Waimea na ostrově Kauai. Jeho otcem byl misionář Samuel Whitney (1793-1845). Od r. 1831 pobýval Henry v USA, kde studoval a poté pracoval jako tiskarenský mistr v různých vydavatelstvích. Po návratu r. 1849 pracoval ve vládní tiskárně Havajského království, která vydávala noviny *The Polynesian*. 22. prosince se Whitney stává prvním poštovníkem Havaje.

H. M. Whitney was born in Waimea on the island of Kauai. His father was missionary Samuel Whitney (1793-1845). In 1831 Henry moved to USA, where he studied and later on worked as a foreman in various publishing houses. After his return in 1849 he worked for the Kingdom of Hawaii government printing office, which published a newspaper called *The Polynesian*. Whitney became the first postmaster general in Hawaii on December 22, 1850.

de l'Elite de la Philatélie

Le Club de Monte-Carlo

THE CLUB DE MONTE-CARLO

UNIKÁTNÍ DEVÍTIBLOK 20F. MAGYAR POSTA S PŘETISKEM POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919

Přetisk

Rakouské a uherské známky přestaly platit v Československu k 28. únoru 1919. Neprodané známky byly v prosinci 1919 opatřeny přetiskem POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919.

Mezi archy uherských známek 20f. s označením poštovní správy Magyar Kir. Posta se dostal jeden arch, který byl vytištěn až po vzniku Československa, se shodnou kresbou, ale odlišným nápisem Magyar Posta.

UNIQUE BLOCK OF NINE 20 F MAGYAR POSTA WITH PČ 1919 OVERPRINT

Známky s označením Magyar Kir. Posta a Magyar Posta

Stamps with the designation Magyar Kir. Posta and Magyar Posta

Arch uniká kontrolle

Způsob, jakým se tento arch dostal mezi ostatní archy, nebyl nikdy vysvětlen. Některé úvahy předpokládají, že se to stalo při převzetí známek z poštovních úřadů při změnách hranic na jižním Slovensku a na Podkarpatské Rusi. Každopádně nebyl mezi ostatními archy rozpoznán a ušel kontrole nejen zaměstnanců, ale i filatelistů, protože jej J. Lešetický neuvádí ve své monografii z února 1920.

The sheet escapes from control

The way in which this sheet got among the other sheets has never been explained. Some considerations assume that this happened when taking over stamps from post offices during changes of frontiers in southern Slovakia and Subcarpathian Ruthenia. In any case, it was not recognized among the other sheets and escaped control not only by employees but also by philatelists, because J. Lešetický does not mention it in his monograph from February 1920.

Objev známky

Objevem této známky se také zabývá i vzpomínkový článek J. Krause uveřejněný ve Filatelii 1974/530 *Reportáže z počátků naší filatelie*, kde se autor snaží vyzpovídat majitele několika exemplářů Z. Kratinu. Ten uvádí, že horní část archu (přimo hovoří o padesáti kusech) zakoupil obchodník C. F. Stoupa, který měl zajít za přednostou filatelistické přepážky Tomanem se žádostí o další exempláře. Toman po zjištění existence známky prohlédl skladové zásoby a našel zbývající část archu. Ověřit tuto teorii již dnes není možné, protože v dobových inzerátech známku nikdo nenabízel.

V roce 1936 byl popsán v časopise *Tribuna filatelistů* dne 18. ledna 1936 (str. 20) největší známý víceblok – devítiblok, na jehož základě bylo zjištěno, že arch byl vložen při přetiskování posunutě. Sklon přetisku není standardních 55°, ale pouze 53,5°. To má za následek, že většina známek má decentrovaný přetisk.

Discovery of the stamp

The discovery of this stamp is also dealt with in J. Kraus' commemorative article published in *Filatelie 1974/530 Reportáže z počátků naší filatelie* (Reports from the beginning of our philately), where the author tries to interview the owner of several exemplars, Z. Kratina. He states that the upper part of the sheet (he specifically speaks of fifty pieces) was bought by the merchant C. F. Stoupa, who allegedly went to the head of the philatelic counter Toman with a request for more exemplars. After discovering the existence of the stamp, Toman inspected the stock and found the remaining part of the sheet. It is no longer possible to verify this theory today, because no one offered the stamp in period advertisements.

On 18 January 1936, the largest known multi-block – block of nine was described in the magazine *Tribuna filatelistů* (page 20), on the basis of which it was found that the sheet was inserted in a shifted position during overprinting. The inclination of the overprint is not standard 55°, but only 53.5°. As a result, most stamps have a decentred overprint.

Zadní strana

Reverse side

Of the larger wholes, only this unique block of nine (stamp positions ZP 51-53, 61-63, 71-73) has survived to this day, which is also the rarest multi-block of Czechoslovak stamps. Furthermore, two blocks of four and one strip of two are known.

Pohled na budovu A. Haase v Anenském dvoře v Praze – největší tiskárny v Rakousko-Uhersku na začátku 20. století

A view of the building of A. Haase in Anenský dvůr in Prague – the largest printing house in Austria-Hungary at the beginning of the 20th century

Ateliér tiskárny

Studio of the printing house

Sál litografů tiskárny

Hall of lithographers of the printing house

Overprint

Austrian and Hungarian stamps ceased to be valid in Czechoslovakia on 28 February 1919. Unsold stamps were provided with the POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 overprint in December 1919.

One sheet got among the sheets of Hungarian 20 f stamps with the designation of the postal administration Magyar Kir. Posta, which was printed only after the establishment of Czechoslovakia with the same design but a different inscription Magyar Posta.

První publikovaná zmínka

První publikovaná zmínka o známce je až 15. listopadu 1920 v časopise *Český filatelista*, kde na str. 165 je uvedeno, že známku koupil v poslední době u filatelistické přepážky člen našeho klubu (40 kusů) a o její existenci se vůbec nevědělo.

The first published mention

The first published mention of the stamp is as late as on 15 November 1920 in the magazine *Český filatelista*, where it is stated on page 165 that the stamp was recently bought at a philatelic counter by a member of our club (40 pieces) and whose existence was not known at all.

Ukázka z časopisu

Sample from the magazine

Jednotlivá známka Pof. 107a

Individual stamp Pof. 107a

První vyobrazení devítibloku

Zde byl i poprvé blok vyobrazen. Následně zmizel z veřejného povědomí. Znovu byl publikován až v časopise *Filatelie* v roce 1974. Lze tedy říci, že ačkoliv exemplář známe již z doby první republiky, prvním veřejně známým majitelem byl až L. Pytlíček. Ten blok veřejně propagoval, a lze tak jeho fotografií spatřit ve starších katalozích nebo v časopisech. Devítiblok je ověřen znaleckými značkami Šula, Lešetický - Ústředna, Gilbert, Karásek a Vrba.

The first depiction of the block of nine

This is where the block was also depicted for the first time. Subsequently, it disappeared from the public awareness. It was published again in the magazine *Filatelie* in 1974. It can therefore be said that although we know the exemplar already from the times of the First Republic, the first publicly known owner was L. Pytlíček. He publicly promoted the block and so its photograph can be seen in older catalogues or magazines. The block of nine is verified by expert marks Šula, Lešetický - Ústředna, Gilbert, Karásek and Vrba.

Titulní strana *Tribuna filatelistů* ze dne 18. ledna 1936

Title page of the magazine *Tribuna filatelistů* of 18 January 1936

de l'Elite de la Philatélie

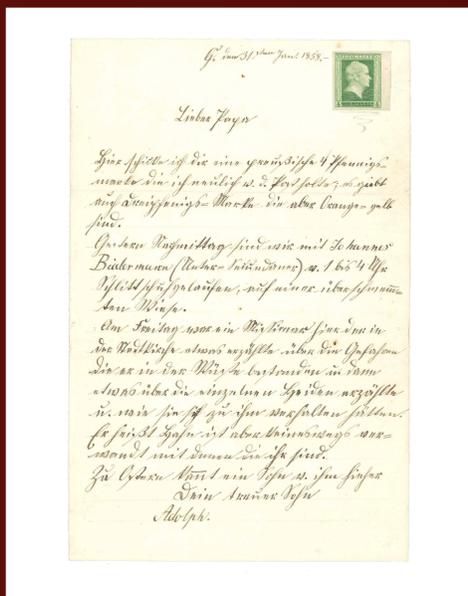
THE CLUB DE MONTE-CARLO

TŘI RODNÉ LISTY NĚMECKÉ FILATELIE

THREE BIRTH CERTIFICATES OF GERMAN PHILATELY

Toto je první dopis psaný německým sběratelem známek, který se dochoval.

This is the first letter from a German stamp collector that has survived to this day.

PRVNÍ ZNÁMÝ NĚMECKÝ SBĚRATEL ZNÁMEK (1858)

V dopise z 31. ledna 1858 píše žák nižšího stupně střední školy Adolph svému otci, kterému posílá tuto pruskou 4 fenikovou známku, kterou „nedávno zakoupil na poště; jsou tam také 3 fenikové známky, ale ty jsou žluto-oranžové...“

The first known German stamp collector (1858)

A letter dated 31 January 1858, from the high school pupil and under-secondary student Adolph ... to his father, to whom he sends this Prussian 4-pfennig stamp, which he "recently picked up at the post office; there are also 3-pfennig stamps, but they are orange-yellow ...".

Le Club de Monte-Carlo

Text dopisu

G. 31.ledna 1858

Milý tatínku,

tady Ti posílám pruskou 4 fenikovou známku, kterou jsem nedávno zakoupil na poště; jsou tam také 3 fenikové známky, ale ty jsou žluto-oranžové.

Včera odpoledne jsme bruslili s Johanessem Biedermannem (žák nižšího stupně) od 1 hodiny do 4 na zaplavené louce. V pátek nás navštívil misionář, který nám vyprávěl v městském kostele něco o nebezpečích vyskytujících se v poušti, též něco o jednotlivých pohanech a o tom, jak s k němu chováli. Jmenuje se Hahn, ale není nijak spřízněný s těmi, které znáš. Na Velikonoce nás navštíví jeho syn.

Tvůj věrný syn, Adolph"

Text of the letter

G. the 31st of Jan. (January) 1858

Dear Daddy,

Here I am sending you a Prussian 4 pfennig stamp, which I recently picked up at the post office; there are also 3 pfennig stamps, but they are orange-yellow.

Yesterday afternoon we skated with Johannes Biedermann (under-secondary student) from 1 to 4 o'clock, on a flooded meadow. On Friday a missionary was here, who told us something in the city church about the dangers that existed in the desert and then told us something about the individual heathens and how they had behaved towards him. His name is Hahn but he is by no means related to those you know. At Easter a son of his comes here.

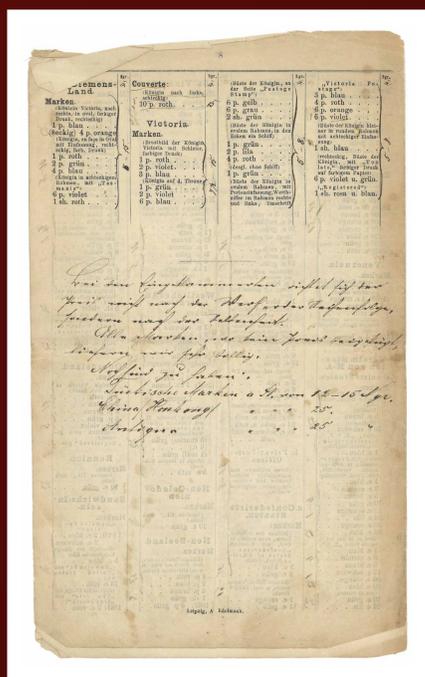
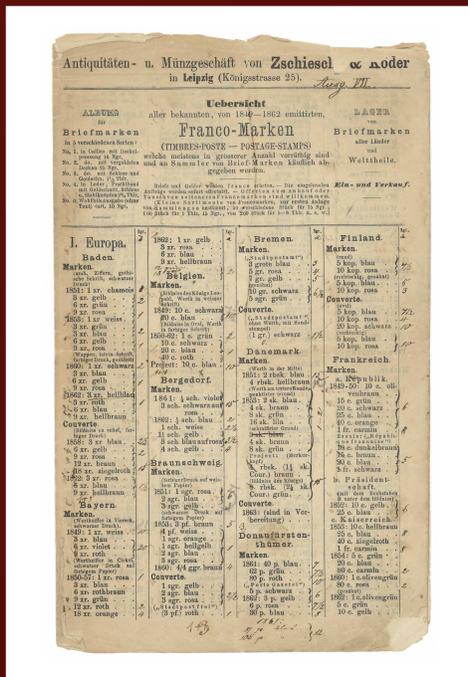
Your faithful son Adolph"

PRVNÍ NĚMECKÝ KATALOG (CENÍK) Z ROKU 1862

V roce 1855 založil Carl Zschiesche se svým společníkem Edmundem Köderem v Lipsku obchod s mincemi. V roce 1862 Zschiesche nabízel také známky a zkraje podzimu roku 1862 vydal první německý známkový katalog (osmi stránkový ceník). Toto je jediný zachovalý výtisk prvního vydání <VII> (druhý a trochu mladší výtisk z vydání <VIII> se nachází v Crawfordově knihovně. Zatím nejsou známé žádné další existující výtisky. Vydání I až VI byly ceníky mincí.

The first German catalogue (price list) of 1862

Carl Zschiesche and his partner Edmund Köder founded a coin dealing business in Leipzig in 1855. Zschiesche also offered stamps in 1862 and published the first German stamp catalogue (an eight-page price list) in the early autumn of 1862. This is the only known copy of the first issue <VII> (a second, slightly later issue <VIII> is in the Crawford Library. No others are known to date. The issues I-VI were coin price lists.

Zadní strana

Reverse side

PRVNÍ DOLOŽENÝ PRINC, COBY SBĚRATEL ZNÁMEK (1864)

Dopis poslaný z Paříže v květnu 1864, adresovaný přes jeho osobního lékaře princů Karlů Egonovi III. z Fürstenbergu do Donaueschingenu. Je ofrankovaný 10 c. a 20 c. známkami z napoleonského vydání, označený razítkem „č. 21“ v podobě tečkované hvězdy. Pařížský obchodník nabízel „une collection des timbres poste étrangers à S.A. prince de Fuerstenberg ...“ – sbírku známek ciziny Jeho Výsosti princů z Fürstenbergu.

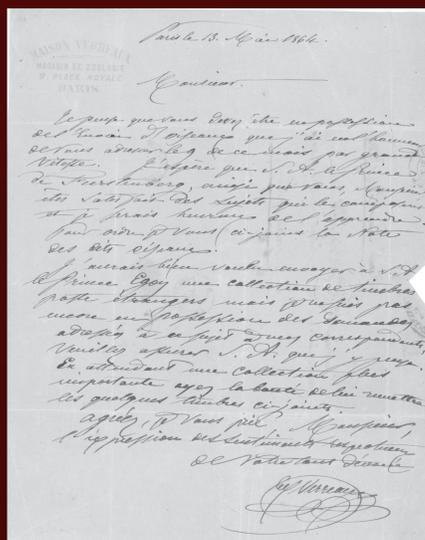
The first documented stamp collecting prince (1864)

Letter from Paris of May 1864, addressed via the personal physician to Prince Karl Egon III, "Prince de Fürstenberg", in Donaueschingen. Franked with 10 c. + 20 c. of the Napoleon issue, cancelled with dotted star cancel "No. 21". The Parisian dealer offered "une collection des timbres poste étrangers à S.A. prince de Fuerstenberg ...".

Toto je první a dosud jediný známý dopis německému princovi, který šířil známky a zároveň jeden z prvních dopisů s filatelistickým kontextem.

This is the first and so far the only known letter to a German prince who collected stamps, and at the same time one of the earliest known letters connected with philately.

Na zadní straně vpravo je dvou-prstencové razítko Badische Bahnpost ze 14. května 1864.

On the back right, double-ring postmark of the Badische Bahnpost of 14 May 1864.

Vnitřní část dopisu

Content of the letter

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

JEDEN DEN, DVĚ RARITY

KOLKY POUŽÍVANÉ JAKO ZNÁMKY

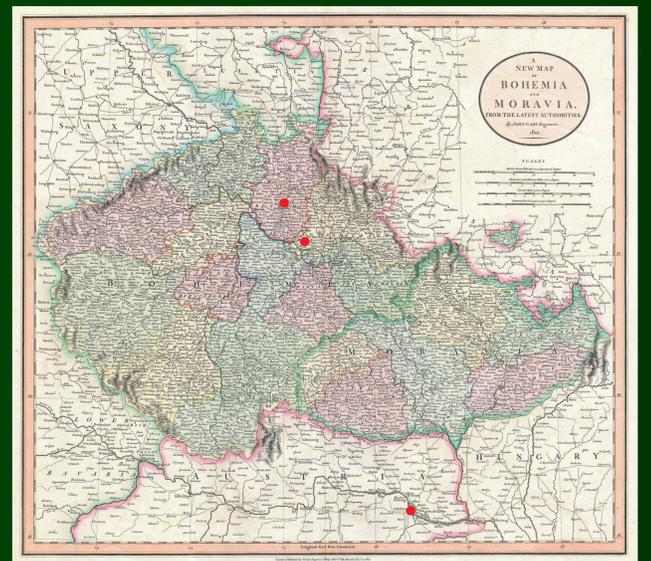
První kolkové známky byly vydány 1. listopadu 1854. V krejcarové měně v Rakousku a v Lombardsku-Benátsku v měně centesimi. Zprvu bylo užití kolků místo poštovních známek tolerováno poštovními úřady. Úředníci jejich užívání kritizovali, ale dopisy s kolkou byly přijímány bez vyžadování doplatku. Tento kritický postoj úředníků poštovní správy vycházel z toho, že výdělek z prodeje kolků šel ministerstvu obchodu, nikoliv ministerstvu financí, které spravovalo poštovní služby. Užití kolkových známek jako poštovních se definitivně zakázalo dekretem z července roku 1857. Poštovně užitá smíšená frankatura známek prvního vydání s kolkovými známkami jsou na rakouském území vzácné. Smíšená frankatura se žlutými 1krejcarovými nebo s černými 2krejcarovými známkami jsou pak extrémně vzácné. Zde vystavené exempláře byly dokonce použity ve stejný den. Dnes jsou známy pouze tři takové frankatury.

ONE DAY, TWO RARITIES

Fiscal stamps used as postal stamps

The first fiscal stamps were issued on November 1, 1854 for Austria in Kreuzer currency and for Lombardy-Venetia in Centesimi currency. At the beginning, the use of document fiscals as postal stamps was tolerated by the postal administration. It was criticised, but no further taxation was required. The critical stance of post official towards fiscal stamps stemmed from the fact that profits from their sale went to the ministry of commerce and not to the ministry of finance, which administrated postal services. It was a decree from July 1857, that definitively forbade the use of fiscal stamps as means of payment for postage fees. Postally used mixed frankings of first issue postage stamps and fiscal stamps in the Austrian territory are rare. Mixed frankings franked with the yellow 1 Kreuzer or/with the black 2 Kreuzer are then extremely rare. The two shown pieces were even used on the same day. To this day, only three such frankings are known to exist.

Čechy a Morava na mapě z 19. století, vyznačen Nový Bydžov, Mladá Boleslav a Vídeň

Bohemia and Moravia on a map from the 19th century, Nový Bydžov, Mladá Boleslav and Vienna are marked on the map

Doporučený dopis (váha 1 lot) z Nového Bydžova 1. 7. 1856 zasláný přes Jičín 2. 7. do Mladé Boleslavi (do 10 rakouských mil) - Unikátní smíšená frankatura jedné 3kr. kolkové známky C. M. (Conventions-Münze) a dvou 3pásek 1krejcarových známek prvního vydání na strojovém papíru, typ Ib. 3kr. bylo poštovně a 6kr. za doporučený dopis.

Registered letter (1 Lot) from NEUBIDSCHOW 1.7.18(56) over Jičín 2.7. to Jungbunzlau (up to Austrian 10 miles) - Unique, postally used mixed franking of an 3Kr C.M. (Conventions-Money) fiscal stamp and two stripes of three 1 Kreuzer machine paper /lb first issue stamps. 3 Kr postage and 6 Kr for a registered letter.

Provenance

Max Oberlander - 17. Müller - Auktion Basel (1958) Lot 166
Baron Alfred Landberg - H. R. Harmer New York (1958) Lot 155
Renato Mondolfo - 102. „Raymond“ Auktion Roma (1959) Lot 11
Ing. Hans Kolbe - Wien
Alexander Havlíček (1979)

Smíšená frankatura na dopisu z Nového Bydžova z 1. 7. 1856 zasláném přes Pardubice do Vídně 2. 7. (přes 20 rakouských mil) - 3kr. C. M. kolková známka a 3páska 2krejcarových známek prvního vydání na strojovém papíru, typ III. I přes prvotní protesty poštovního úředníka (přeskrtnutá kolková známka) byl nakonec dopis přijat bez doplatku.

Mixed franking from NEUBIDSCHOW 1.7.1856 through Pardubitz 1.7. to Wien 2.7. (over 20 Austrian miles) - 3Kr C.M. fiscal stamp and strip of three 2 Kreuzer machine paper type III first issue stamp. Even though the postal official initially protested against the use of a fiscal stamp and crossed it out with a pen, he then accepted it without requesting further taxation of the letter

Provenance

Baron Alfred Landberg - H. R. Harmer Auktion, New York (1958) Los 156
Ing. Hans Kolbe - Wien
Alexander Havlíček (1981)

Náměstí v Novém Bydžově, Karel Liebscher, r. 1908; stará pošta z 19. století se nacházela v ulici vlevo, asi 100 m od náměstí, vedle židovského hřbitova

Townsquare in Nový Bydžov, Karel Liebscher, 1908; the old post from the 19th century was located in the street to the left, about 100m from the square, next to the Jewish cemetery

Ing. Hans Kolbe (1906-1982) byl vídeňský filatelista, badatel, znalec a obchodník se známkami. V roce 1950 vydal v pamětní publikaci *Ein Jahrhundert Österreichische Briefmarke* výsledky svojí práce v textu *Die Mischplatte B der 3 Kreuzer - I. Ausgabe*. Jeho závěry jsou dodnes přijímány jako platný standard. Kolbe také asistoval při vydání a distribuci katalogu *Austrian and Lombardy Venetian Cancellations 1850-1864* Ing. Müllera a katalogu razítek na emisích z let 1867 až 1890 od Wilhelma Kleina. Vedl také důkladnou korespondenci s Achillem Rivoltou z Milana o lombardsko-benátských známkách 45 centesimi, typ I. Jeho výzkum na toto téma však existoval jen jako koncept a nikdy nedošlo k jeho vydání. Trendy ve sbírání známek se s postupem let měnily, nejprve se sbíraly především samotné známky, pak se přidala razítka na výstřizích a nakonec i celé dopisy (poštovní historie). Mezi Kolbeho klienty patřili přední sběratelé světa, jako Ing. Pietro Provera, Dr. Anton Jerger, Gen. Dir. Wilhelm Klein, Walter Germann, Ludlow C. Grosse, Dipl. Ing. Emil Capellaro atd.

Ing. Hans Kolbe (1906-1982) was a philatelist, researcher, examiner and stamp dealer from Vienna. In 1950 in the commemorative publication *Ein Jahrhundert Österreichische Briefmarke* Kolbe published the results from his research in an article called *Die Mischplatte „B“ der 3 Kreuzer - I. Ausgabe*. His results are generally accepted as standard to this day. He also assisted in the publishing and distributing of the catalogues of Ing. Müller *„Austrian and Lombardy Venetian Cancellations 1850-1864“* and that of Gen. Dir. Wilhelm Klein dealing with the 1867-1890 issues. He also led an exhaustive correspondence with Achille Rivolta from Milan about the 45 Centes Type I (Lombardy Venetia). His extensive research on this subject existed only as a concept but he never published it. The trend in collecting stamps changed over the years from loose stamps to collecting cancellations on pieces and finally to covers (postal history). Among his clients were leading Austrian and international collectors like Ing. Pietro Provera, Dr. Anton Jerger, Gen. Dir. Wilhelm Klein, Walter Germann, Ludlow C. Grosse, Dipl. Ing. Emil Capellaro etc.

Renato Mondolfo
(1918-1992)

Renato Mondolfo byl také obchodník se známkami a filatelista působící v Římě. Narodil se v Terstu v posledním roce existence Rakouska-Uherska, a měl tak vždy blízko k Rakousku a jeho známkám. Jeho přestěhování do Říma ho přivedlo do společnosti takových velikanů, jakými byli filatelisté a aukcionáři Federico Grioni, Dott. Giulio Bolaffi a Ing. Alberto Diana z Itálie. Mezi jeho klienty, kteří od něj kupovali rakouské známky, byli Ing. Pietro Provera, dipl. Ing. Emil Capellaro a Dr. Anton Jerger.

Renato Mondolfo was a stamp dealer and philatelist working in Rome was originally born in Trieste in the last year of the Austria-Hungarian Empire and always had a great affinity for Austria and its stamps. His moving to Rome led him to the company of great philatelists and auctioneers such as Federico Grioni, Dott. Giulio Bolaffi and Ing. Alberto Diana in Italy. Among his clients buying Austrian stamps were Ing. Pietro Provera, Dipl. Ing. Emil Capellaro and Dr. Anton Jerger.

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

Znak Lombardsko-benátského království

Coat of arms of the Kingdom of Lombardy-Venetia

KDYŽ BYLO NÁMĚSTÍ SV. MARKA V RAKOUSKU - LOMBARDSKO-BENÁTSKÉ KRÁLOVSTVÍ (1815-1859/66)

Lombardsko-benátské království započalo svoji existenci po Vídeňském kongresu v roce 1815. Tento státní útvar na severu Itálie byl po dlouhou dobu navázán na Rakousko, především po ekonomické stránce a po napoleonské éře se stává součástí Rakouského císařství, v rámci tzv. personální unie.

WHEN THE PIAZZA DI SAN MARCO WAS IN AUSTRIA - THE KINGDOM OF LOMBARDY-VENETO (1815-1859/66)

After the Vienna Congress in 1815, the Kingdom of Lombardy-Veneto came into being. The area in Upper Italy had been closely linked to Austria for a very long time, especially economically, and now, after the end of the Napoleonic era, was linked to the Austrian Empire in personal union.

V Lombardsku-Benátsku se vydávaly stejné známky, jako v Rakousku, jen v italské měně (100 centesimi=1 lira a o roku 1859: 100 soldi=1 florin). Tato zvláštnost řadí lombardsko-benátská známková vydání k filatelisticky velmi atraktivním, neboť spadají jak do klasické rakouské, tak do klasické italské filatelie. Smíšené frankatury nebo použité v zahraničí jsou pro sběratele velmi populární, neboť jednotlivá vydání mohla být používána jen v dotyčných zemích. Nicméně, různá špatná použití se neustále opakovala. Zvláště Lombardsko-Benátska, byly také padělky vyrobené ke škodě pošty, které se vyskytly zejména v Miláně a ve Veroně. V rámci rakouské filatelie jsou velmi oblíbené. Dopisy z království zasláné do zahraničí směřovaly především do italských států, Švýcarska, Francie a německých států. Tyto země tvoří naprostou většinu cílových destinací. Pošta do Španělska, Anglie či do zámoří je vzácná, do Skandinávie pak extrémně vzácná.

In the Kingdom of Lombardy-Veneto, the same postage stamps were issued as in the Austrian Empire since 1815, but in Italian currency (100 Centesimi = 1 Lira and from 1859: 100 Soldi = 1 Florin). This peculiarity of the different currencies make the stamp issues for Lombardy-Veneto particularly attractive, as they belong to both the Austrian and the Italian philatelic classics. Mixed currency postage or use in foreign postal areas is particularly popular with collectors, as the respective issues could only be used in the relevant countries. However, misuse occurs again and again. A special peculiarity in the territory of the Kingdom of Lombardy-Veneto are the forgeries made to the disadvantage of the post, which mostly appeared in Milano and Verona. They are particularly popular within Austrian philately. The foreign mail of the kingdom naturally flowed mainly to the Italian states, Switzerland, France and the German states. These countries make up by far the largest share of the foreign destinations. Mail to Spain or England or overseas is rare, mail items to Scandinavia are exceedingly rare.

Příjezd císaře Františka Josefa I. a císařovny Alžběty do Benátek (Ippolito Caffi, 1856)

Arrival of Emperor Franz Joseph I and Empress Elizabeth in Venice (Ippolito Caffi, 1856)

Zde vystavený dopis byl pravděpodobně poslán z Benátek do Ringstedu v Dánsku již pár dní po zavedení prvních známek - 12. června 1850. Z dopisu není patrné, během kterého roku byl dopis poslán, nicméně raný tisk obou známek a zvolený tarif 90 centesimí (= 18 rakouských krejcarů) naznačuje, že se jedná o rok 1850. Dopis byl zaslán před uzavřením německo-rakouské poštovní dohody, a tak bylo zapotřebí použít výrazně dražší poštovné, než po jejím zavedení. Dopis mohl být frankován pouze pro přepravu na hranice tzv. Německého spolku a nese ruční psanou poznámku **fr (anco) Ausg (angs) Gr (enze)**. Dánská část poštovného ve výši 16 skillingů je pak poznamenána na dopisu červenou tužkou a byla vybrána od adresáta. Tento dopis je prvořadou raritou jak frankaturou, tak zasláním do mimořádné destinace.

The present piece was very likely sent from Venice to Ringsted in Denmark a few days after the stamps were introduced - on June 12, 1850. The year cannot be seen on the letter, but both the printing of the two stamps (early prints) and the chosen tariff of 90 Centesimi (= 18 Kreuzer Austrian currency) indicate 1850 to be the date. The letter was sent before the establishment of the German-Austrian Postal Treaty and thus a significantly more expensive franking was necessary compared to the time of the German-Austrian Postal Treaty. The letter could only be franked up to the border of the German Confederation and received the handwritten note **fr (anco) Ausg (angs) Gr (enze)**, the Danish postage portion of 16 Skilling was noted on the letter in red pencil and collected by the recipient. This letter is a first-rate rarity due to both its franking and it being sent to an extraordinary destination.

200%

Ukázka padělku ke škodě pošty – Veronský padělek známky 15 cts. z r. 1853

An example of a forgery made to the disadvantage of the post – Forgery of a 15C stamp from Verona, 1853

1 900 km dlouhá trasa dopisu z Benátek do Ringstedu

The 1 900 km long route from Venice to Ringsted

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

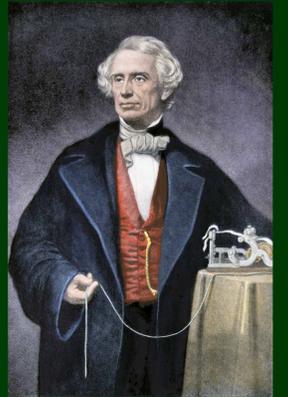
Seit 1880

VINDOBONA

E-MAIL 19. STOLETÍ – TELEGRAFNÍ SYSTÉM V RAKOUSKÉ MONARCHII

S revolučním vývojem elektrické telegrafie, díky vynálezu univerzálního kódu pro psaní telegramů Samuelem Morseem kolem roku 1840, přichází expanze telegrafu v rámci rozvoje železniční sítě v Evropě. V roce 1846 položil Karl Kübeck von Kúbau, významný rakouský státník moravského původu, základy telegrafního systému v Rakousku. V té době již existovaly dvě instituce, jejichž iniciátorem byl Kübeck -

Rakouská národní banka a Rakouské státní dráhy. Záhy se podél železničních tratí napříč habsburskou monarchií vytvořila telegrafní síť. Nejprve z Vídně do Prahy, Bratislavy a do Terstu a později i na dalších trasách, a to za účelem vytvoření komunikačního kanálu, který by byl rychlejší, než vlaková doprava pošty.

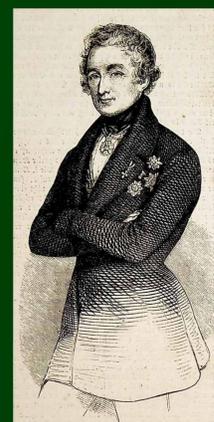
Samuel Finley Breese Morse
(1791-1872)

E-MAIL IN THE 19TH CENTURY - THE TELEGRAPH SYSTEM IN THE AUSTRIAN MONARCHY

With the revolution of electrical telegraphy through the invention of a universal code for writing telegrams (around 1840) by Samuel Morse, expansion of the telegraph system arrives with the development of the railway system in Europe. In 1846, Karl Kübeck von Kúbau, an important Austrian statesman with Moravian roots (born 1780 in Iglau, died 1855 in Lower Austria), laid the foundation for the establishment

of the telegraph system in Austria. The Austrian National Bank and the Austrian State Railways had already been founded on his initiative. Very quickly a network of telegraph connections was created along the railway lines throughout the Habsburg Monarchy. First from Vienna to Prague, Pressburg and Trieste, and finally accompanying many other railway lines with the aim of sending messages faster than by postal train delivery.

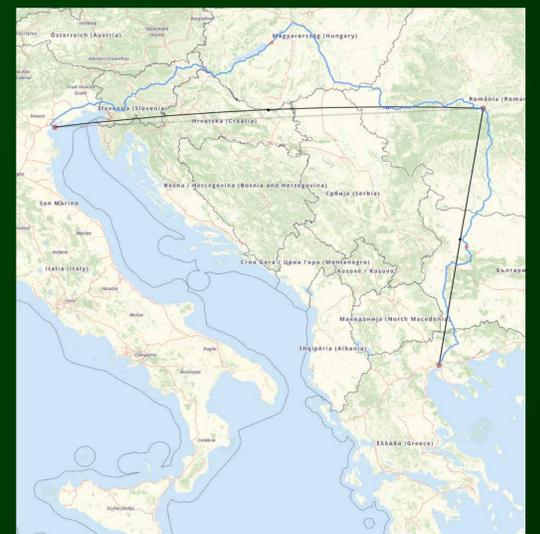
Karl Kübeck von Kúbau
(1780-1855)

Známky na telegramech

Připojení všech poštovních úřadů napříč rozsáhlým habsburským císařstvím k telegrafní síti bylo časově i finančně náročným infrastrukturním projektem. K dokončení převážné části prací došlo v roce 1900. Původně se telegramy posílaly na větší poštovní úřady, odkud byly posléze přeposílány poštou. Pro tuto následnou přepravu telegramů se od roku 1850 musely používat známky. Poplatek za telegram jako takový byl zaplacen v hotovosti. Zprvu se telegramy povinně posílaly jako doporučená psaní. Zákazníkům byl výběr mezi doporučeným a standardním psaním umožněn až později.

Stamps on telegrams

Of course, the connection of all post offices to the telegraph network in the huge Habsburg Empire was a time consuming and costly infrastructure project. It was largely completed around 1900. Telegrams (originally telegraphic dispatches) were initially sent to larger post offices and then forwarded from there by the postal system. Stamps had to be used for these transport telegrams since 1850. The fee for the telegram itself had to be paid in cash. In the beginning, telegrams had to be sent as registered letters. Only during the following decades postal customers were allowed to choose to register the letter or not.

Zajímavá cesta tohoto unikátního telegramu

An interesting voyage of the a unique telegram

Telegramů vyplacených známkami se bohužel dochovalo jen několik málo kusů. To platí zejména pro období klasické rakouské filatelie, v letech 1850-1867. Zde vystavený telegram je z nich nejvýznamnější. Zpráva byla napsána v Benátkách a odtud poslána telegramem do Sibiu (německy Hermannstadt). Tam byla elektromagnetická zpráva přenesena na papír a poslána v úředním telegrafním dopise doporučeně do Soluně v Řecku. Obálka byla ofrankována známkami v hodnotě 27 krejcarů, což odpovídá řádnému tarifu za dopis poslaný z Rakouska do Řecka. Poplatek byl uhrazen mimořádnou tříbarevnou frankaturou, což z tohoto telegramu činí unikátní exemplář v rámci rakouské filatelie.

Unfortunately, only a few postage-paid telegrams have been preserved. This is true for the entire period of classic Austrian philately from 1850-1867. The telegram presented here is the most important of them. The message was written in Venice and sent by telegram to Hermannstadt/Sibiu. There the electromagnetic message was written down and sent in an official telegram letter to Saloniki, Greece by registered mail. The envelope was franked with postage stamps to the value of 27 Kreuzer, which corresponds to the regular letter fee from Austria to Greece. This fee was settled in an outstanding 3-color postage. The 3-color franking on a foreign telegram to Greece makes the exhibited piece unique in Austrian philately.

Další příklad vzácného ofrankovaného telegramu z rakouského klasického období pochází z roku 1866. Napsán byl v městě Ruma a zaslán do Ofenu (nyní Pešť). Odtud dále pokračoval jako doporučené psaní do St. André.

Another example of one of the rare franked telegrams used in classic Austrian philately dates back to 1866. It was written in Ruma and telegraphed to Ofen (now Pest). From there it was sent as a registered letter to St. André.

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

VINDOBONA

Seit 1880

DOPIS PRO TOVÁRNÍKA – SVĚTOBĚŽNÍKA

POŠTA DO BRITSKÉ INDIE

Britská Indie se po potlačení povstání sipáhiů v roce 1859 formálně stala královskou kolonií a místokrálovstvím. 1. ledna 1877 byla královna Viktorie z Velké Británie prohlášena *císařovnou Indie*, a Indie se tak stala císařstvím v personální unii s Velkou Británií.

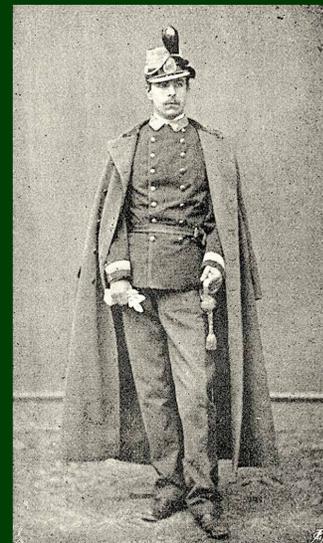

LETTER FOR AN INDUSTRIAL WORLD TRAVELER

Post to British India

British India formally became a Crown colony and a viceroyalty after the suppression of the Sepoy Mutiny in 1858. On January 1, 1876, Queen Victoria of Great Britain was declared the *Empress of India*, thus making India an Empire in personal union with Great Britain.

Ludwig Werndl
(1847-1890)

V letech 1872-1874 byl majorem stýrského ozbrojeného městského sboru

In the years 1872-1874, he was a Major in Styria's municipal armed forces

Adresát dopisu

Ludwig Werndl - bratr slavného zakladatele rakouské zbrojovky ve Steyru - dnes Steyr Mannlicher AG - navštívil Kubu a Severní Ameriku již v roce 1868. V USA pracoval 8 měsíců v Hartfordu v Connecticutu, a to pravděpodobně pro firmu Samuela Colta za účelem získání praktického výcviku. V té době (1867) se například v Coltově firmě pracovalo na Gatlingově kulometu. Společnost Samuela Colta patřila k předním zbrojovkám na světě. V té době bylo běžné, aby se členové významných průmyslových dynastií mezi sebou navštěvovali, a získali tak znalosti, které mohli využít ve svých domovských firmách. Werndl se svým přítelem Millerem pak navštěvoval dějiště prusko-francouzské války (1870/71), mimo jiné Strasburk a Saarbrücken, cestoval přes Itálii a Egypt do Kalkaty a Bombaje a následně do Himaláje. Od roku 1872 pobýval ve Steyru, kde působil mj. jako velitel domobrany. V r. 1873 založil továrnu na nože. V roce 1880 se stahuje do ústraní a o deset let později, v roce 1890, umírá. Byl známý pro svoji charitativní činnost a potřebným ve svém městě odkázal uctyhodnou sumu 50 000 zlatých.

Recipient of the letter

Ludwig Werndl - brother of the legendary founder of the Austrian arms factory in Steyr, today Steyr Mannlicher GmbH - had already visited Cuba and North America in 1868. There he worked in Hartford / Connecticut for 8 months, probably for the Samuel Colt company in order to obtain practical training. At that time (1867) the Gatling Gun was developed by Colt. The company was technologically one of the leading weapon factories in the world. It was common for members of important industrial dynasties to travel the world in order to install technological developments at home with the obtained experience. With his friend Miller he then visited the scene of the Franco-Prussian War of 1870/71, among others in Strasbourg and Saarbrücken, traveled via Italy and Egypt to India, Calcutta and Bombay and finally to the Himalayas. From 1872 Ludwig Werndl was in Steyr (picture as vigilante major in 1872). A year later he set up a knife factory in Steyr but withdrew into private life in 1880 and died in 1890. He achieved great recognition for his charity and left legacies worth over 50 000 Gulden to the needy in his city.

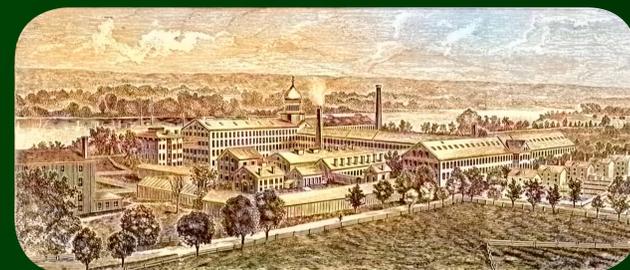

Významná rarita

16. ledna 1872; doporučený dopis, tzv. 5x těžší (vlevo nahoře nápis *5 Loth*), ze Steyru (Štýr) přes Terst do Bombaje, adresován Ludwigu Werndlovi. Poštovné činilo 45 kr. na jeden lot, poplatek za doporučenou zásilku 27 kr. Celkové poštovné tedy bylo 5x 45 kr. + 27 kr. = 252 kr., vyfrankováno známkami 2 kr. + 6x 25 kr. + 2x 50 kr., všechny v tzv. *hrubém tisku*.

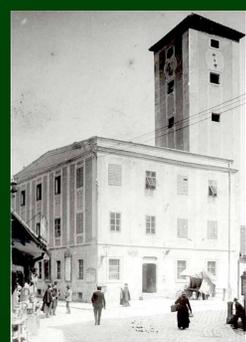
An important rarity

January 16, 1872; a registered letter weighing *5 Loths* (inscription on the upper left corner) from Steyr through Trieste to Bombay, addressed to Ludwig Werndl. The postal charges were 45 Kr per loth, a fee for registered post was 27 Kr, therefore the total fees for this letter were 5x 45 Kr + 27 Kr = 252 Kr. The letter was franked with 2 Kr + 6x 25 Kr + 2x 50 Kr stamps, all with rough print.

Rytina Coltovy zbrojovky v Hartfordu, Connecticut, z r. 1878, od A. S. Bollese. Zde v r. 1868 pracoval L. Werndl.

Engraving of the Colt Armory factory complex in Hartford, Connecticut, by Albert Sidney Bolles, 1878. This is where L. Werndl worked in 1868.

Továrna L. Werndla vyrábějící nože a bajonet

A Factory owned by L. Werndl, producing knives and bayonets

Služební zbraně – Rakousko, pěchota a lehká pěchota, puška M 1873, systém Werndl, ráže 11 mm, s bajonetem

Service weapons - Austria, infantry and light infantry rifle M 1873, system Werndl, calibre 11 mm, with bayonet

Zpráva o velkorysém odkazu Ludwiga Werndla v *Der Alpen-Bote*, dne 17. 4. 1890

Notice about a generous legacy of Ludwig Werndl in "Der Alpen-Bote", 17 April 1890

Österreichischer Philatelisten Club

VINDOBONA

UNIKÁTNÍ DOPIS Z PRVNÍ POŠTOVNÍ TRASY V EVROPĚ

V roce 1480 byl zaznamenán první vpád Osmanů do Svaté říše římské. Došlo k němu v Korutanech a Štýrském vévodství a následovaly po něm další. Král a později císař Maxmilián I. se na říšském sněmu několikrát bezvýsledně pokusil k válce proti Osmanské říši motivovat i německé stavy. Spor s Francií měl tehdy větší prioritu, a tak byl s Osmanskou říší v roce 1498 poprvé uzavřen mír. Císař Maxmilián I. prosadil množství reforem a dosáhl mnoha pozitivních výsledků, měl však i nereálné cíle, jako bylo například získání papežského titulu. Maxmilián I. také opakovaně plánoval zahájení válečného tažení proti Osmanské říši, aby do dějin vstoupil jako zachránce křesťanství. Jako mnoho jiných plánů i tento ztroskotat na nedostatku peněz a k jeho realizaci nikdy nedošlo. Jeho synovec, císař Karel V, a všichni další habsburští císaři, králové a arcivévodové však poté proti Osmanské říši vedli válku trvající téměř 300 let.

A UNIQUE LETTER FROM THE FIRST POSTAL ROUTE IN EUROPE

The first invasion of Ottoman forces in the Roman Holy Empire was recorded in 1480. Carinthia and the Duchy of Styria were the first to be attacked and other territories followed. The King and later Emperor Maximilian I attempted to encourage the Estates of Germany several times during the Imperial Diet to fight alongside him in a war against the Ottoman Empire. The conflict with France had a higher priority, and so a peace with the Ottoman Empire was forged for the first time in 1498. Emperor Maximilian I successfully

imposed several reforms and achieved many positive results, but his reign was also marked with his unrealistic ambitions, such as becoming the Pope. He also repeatedly planned a campaign against the Ottoman Empire, so that he would be remembered as the saviour of Christendom. This venture failed, as had many others on account of insufficient funds. Nonetheless, his nephew Emperor Charles V and almost all the succeeding Habsburg Emperors, Kings and Archdukes waged a war on the Ottoman Empire for nearly 300 years.

Maximilian I
(1459-1519)

Maxmilián I. byl od roku 1486 král německý a od roku 1508 císař Svaté říše římské

Maximilian I became German King in 1486 and Roman Emperor in 1508

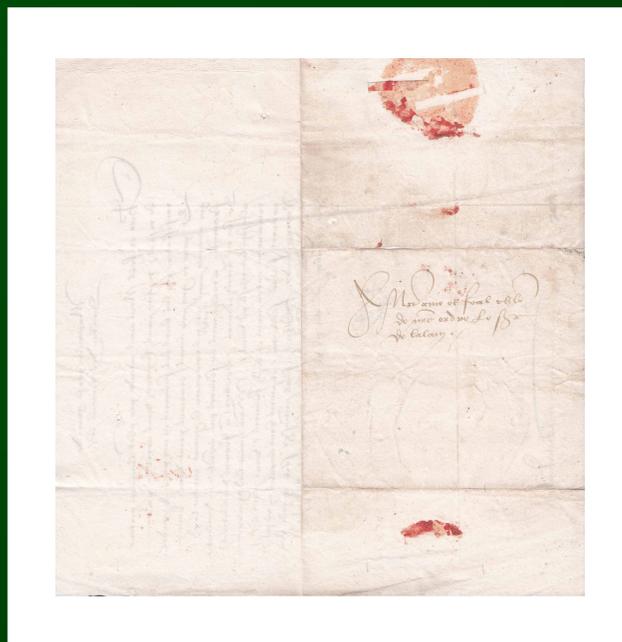
Franz von Taxis
(Francesco de Tasso)
(1459-1517)

Radina Taxisů

Knížecí rodina Taxisů, původem z Itálie, byla r. 1490 pověřena císařem Maxmiliánem zřízením poštovního spojení mezi Rakouskem a územími nově nabytými díky manželství císaře s Marií Burgundskou. Tuto první poštovní trasu v Evropě, zvanou *Flanderská*, provozoval od r. 1506 František Taxis z příkazu vévody Filipa Burgundského, syna Maxmiliána I., jako pravidelný spoj. Trasa začínala v Innsbrucku a vedla přes Augsburg a Rheinhausen do Mechelenu nedaleko Bruselu.

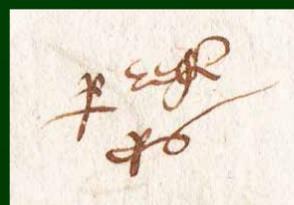
The house of Thasso

The House of Thasso, a noble family originally from Italy, was commissioned by Emperor Maximilian to create a postal connection between Austria and territories newly acquired through the Emperor's marriage with Mary, Duchess of Burgundy. This postal route, also called *Flanders Route*, which was the first of its kind in Europe, was operated as a regular connection from 1506 by Francesco de Tasso by decree of Philip the Handsome - Duke of Burgundy and Maximilian's son. The route led from Innsbruck through Augsburg and Rheinhausen to Mechelen, a town near Brussels.

Podpis císaře Maxmiliána I. „per regem per se“ (za říši a za sebe)

The signature of Emperor Maximilian I "per regem per se" (for the realm and for myself)

Flanderská trasa

Zde vystavený dopis šel jako dopis císařský zcela jistě touto poštou Taxisů. Jedná se o dosud jediný známý dochovaný dopis přepravený Flanderskou trasou, který byl odeslán z Rakouska. Několik málo dalších nalezených dopisů z této trasy bylo posláno až z německých měst. Jedná se o prvořadý doklad z nejvýznamnější poštovní trasy v evropských dějinách.

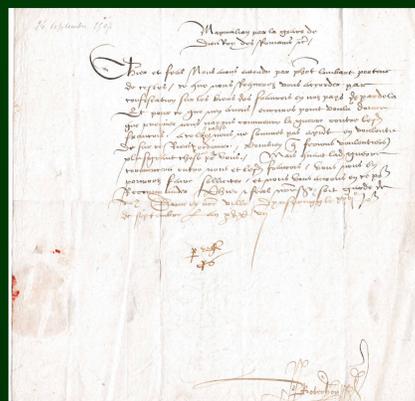
Flanders route

The here exhibited letter was as an imperial letter certainly transported through this Tasso postal line. It is the only known remaining letter sent from Austria and transported via the Flanders Route. The other few remaining letters from this route were sent from German towns. It is an outstanding document of the most significant postal route in European history.

Malý kurýr - také známý jako Malý pošták, mědiryt od Albrechta Dürera, 1496

The Little Courier - also known The Little Postman, copper engraving by Albrecht Dürer, 1496

Text dopisu

„Našemu milému a věrnému rytíři našeho Radu, pánovi z Lalaing Maxmilián, z boží milosti král římský atd.“

Milý a věrný pane! Philippot Lombart, jenž toto doručil, nás zpravil, že žádáte Nás, abychom Vám zboží Francouzů v našich zadních zemích (Burgundsku a Franche-Comte) konfiskaci přiznali. A ve věci této rozhodovat zatím nechceme, dokud válka proti dotčným Francouzům se nezapočne. Z důvodu toho nejsme nyní ochotni jakkoli proti tomu zasahovat, ačkoli bychom pro Vás více udělat chtěli. Jakmile však zmíněná válka mezi Nami a dotčnými Francouzi se započne, požádati nás moci budete, což doporučíme Vám. Milý a věrný, Pán Vás ochraňuj. Podáno v Našem městě Innsbrucku, 26. dne měsíce září roku 1507.

Od samotného Krále.

...(?) Robechon (?) „

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

Tentýž císař
František Josef I.
The same Emperor
Franz Josef I

Vydání 1867
1867 issue

Vydání 1871
1871 issue

NEJATRAKTIVNĚJŠÍ SMÍŠENÁ FRANKATURA Z UHERSKÝCH VYDÁNÍ Z LET 1867 A 1871

POŠTOVNĚ-HISTORICKÉ POZADÍ

Založení nezávislé uherské poštovní správy 1. května 1867 s sebou přineslo i nutnost vydat nové poštovní známky. Protože Uhersko nedisponovalo patričním vybavením pro jejich výrobu, produkce těchto známek se ujalo Rakousko. Známky tohoto vydání byly na území Uherska platné do 31. července 1871. Poštovní správa původně zamýšlela první známky vyrobené v Uhrách vytisknout coby rytiny, avšak stroje k tomu určené nedorazily včas, a tak se vyrobilo provizorní vydání jako litografické. První tisky z ledna a února 1871 se ukázaly jako neuspokojivé, a milióny známek tak musely být zničeny. Nový plán pak

počítal s vydáním litografických známek 1. května, ale došlo k dalšímu zdržení o zhruba 10 dní. Původně se u vydání z roku 1867 počítalo se zrušením platnosti 30. června 1871, nicméně vzhledem ke zdržením se tento termín posunul o jeden měsíc na 31. července. V období mezi polovinou května a koncem července pak docházelo k vzniku mnoha krásných smíšených frankatur různých vydání, mezi nimiž si zvláštní pozornost zaslouží především kombinace známek stejné hodnoty. Jedním z nejčtenějších a nejkrásnějších příkladů je tento dopis.

THE MOST ATTRACTIVE MIXED FRANKING OF THE 1867 AND 1871 ISSUES OF HUNGARY

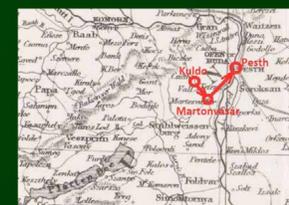
Postal Historical background

With the establishment of the independent Hungarian Postal Administration on 1st May 1867, it was necessary to issue new postage stamps. As there was no means of printing them in Hungary, these stamps were produced in Austria. Stamps of this issue were valid in Hungary until 31 July 1871. The Postal Administration's intention was that the first stamps printed in Hungary should be done in gravure but the printing machines did not arrive in time so a provisional issue was produced by lithography. The first printing in January and February 1871 was unsatisfactory and millions of stamps were destroyed. The revised plan was to issue the lithographed stamps on 1st May, but there was a further delay of about 10 days. The original intention was to invalidate the 1867 stamps for postal use on 30 June 1871 but due to printing delays this deadline was postponed by one month to 31 July. Thus, over the period from mid-May until the end of July, many beautiful mixed frankings were created, among which mixed use of stamps of the same value deserve special attention. The most beautiful and most valued of these is the letter presented.

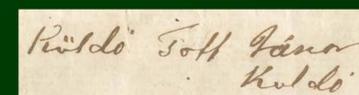

Poštovní dekret z 26. dubna 1871 týkající se vydání nových známek (tzv. *litografického vydání*) 1. května. Platnost známek z roku 1867 měla být podle dekretu ukončena 30. června 1871, na to však nakonec došlo až 31. července 1871.

Postal decree of 26 April 1871 on the introduction of new stamps (the so-called *Lithographed issue*) on 1 May. The validity of the previous stamps, issued in 1867, was set by decree to end on 30 June 1871 but was later extended until 31 July 1871.

Mapa trasy dopisu
Route of the letter

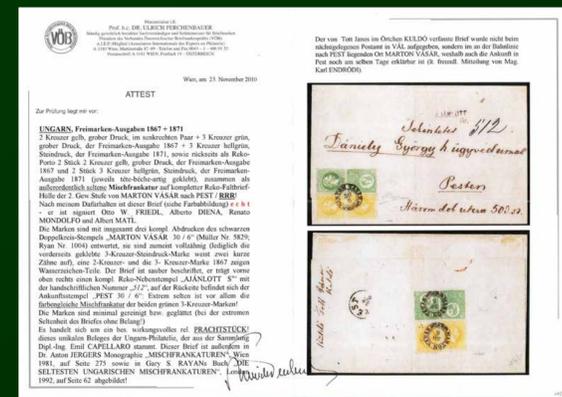
Küldő: Tóth János
Kuldo

Küldő znamená odesílatel

Kuldo je malá vesnice u Martonvásáru

"Küldő" means "Sender" in English
"Kuldo" is a small village near Marton-Vásár

Certifikát od Dr. Ulricha Ferchenbauera

Certificate from Dr. Ulrich Ferchenbauer

Emil Capellaro
(1915-2007)

Emil Capellaro pocházel z italské rodiny. V roce 1908 se jeho otec odstěhoval z města Udine do Pasova, kde založil stavební firmu, kterou později převzal Capellaro mladší, věnující se kromě své práce také sbírání známek. Podarilo se mu vytvořit neobyčejně obsáhlou sbírku klasických známek a dopisů z rakouskou-uherské monarchie, kterou s velkým úspěchem vystavil na několika výstavách. Měl také skvělou sbírku poštovní historie DDSG (Dunajské paroplavební společnosti). Po jeho smrti byla jeho sbírka prodána v několika etapách německými a švýcarskými aukčními domy.

Emil Capellaro came from an Italian family. In 1908 his father moved from Udine to Passau where he founded a construction business which was later run by his son who, in addition to his work, loved stamp collecting. He formed a particularly large collection of classic stamps and letters from the Austro-Hungarian Monarchy which he exhibited with great success at numerous exhibitions. He also had a legendary collection of the postal history of the DDSG. After his death his collection was sold in several stages by German and Swiss auction houses.

Herbert Kotal
(born 1944)

Herbert Kotal se narodil v roce 1944 ve Vídni, kde doposud žije. Střední školu dokončil jako graduovaný učitel a později pracoval jako ředitel školy. V roce 2002 odešel do důchodu. Má dvě děti, syna a dceru. Sbírá známky se věnoval již od 6 let, původně pod vedením svého dědečka. Ve velké míře se účastnil dění ve federaci rakouských filatelických spolků, kde mimo jiné 20 let vzdělával a školil rakouské jurymany. Strávil také 40 let v předsednictvu Österreichischer Philatelistenklub Vindobona a přes 40 let působil jako poradce známkového oddělení vídeňského aukčního domu Dorotheum. Jako sběratel se především zaměřuje na tradiční filatelii a poštovní historii Rakouska z předfilatelického období do dneška a na Uhersko v letech 1867 až 1918. Dosáhl úspěchů na výstavách, například Zlaté medaile v Lisabonu, a také aktivně a často přednášel. Napsal knihu o poštovních tarifech v Rakousku v letech 1945 až 2002 se zaměřením na příplatky za leteckou poštu. Zde vystavený dopis získal na aukci Corinthila v roce 2010. Je to jeden z nejzajímavějších kusů z klasické maďarské filatelie.

Herbert Kotal was born in Vienna in 1944 and still lives there. After high school he graduated as a teacher and later worked as a school principal. He retired in 2002 and has two children, a son and daughter. He has been a stamp collector since age 6, initially under the guidance of grandfather. He has participated intensively in the Federation of Austrian Philatelic Associations where, among other things, he was responsible for the education and training of Austrian jurors for 20 years. He has also spent 10 years on the board of the Österreichischer Philatelistenklub Vindobona and for over 40 years was consultant to the stamp department of the Dorotheum auction house in Vienna. The main focuses of his collecting activities are traditional philately and postal history of Austria from pre-philately to the present and of Hungary from 1867 to 1918. He has achieved exhibition successes including gold in Lisbon and has given countless lectures. He has also written a book about postage rates in Austria from 1945 to 2002 with a focus on airmail surcharges. He acquired the cover shown here at Corinthila in 2010. It is one of the most interesting pieces from classical Hungarian philately.

Otto W. FRIEDL – Alberto DIÉNA – Renato MONDOLFO – Albert MATL

Prof. Dr. Ulrich Ferchenbauer
(born 1941)

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

DOPIS SE VŠEMI HODNOTAMI RAKOUSKÉHO VYDÁNÍ Z ROKU 1863

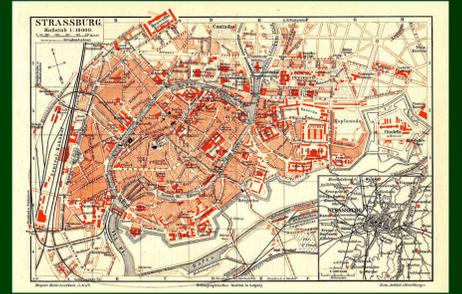
3. AŽ 5. EMISE RAKOUSKÝCH ZNÁMEK

V roce 1862 se rakousko-německá poštovní unie rozhodla, že obě strany vydají známky nejčastěji užívaných nominálů ve stejných barvách. 5krejcarová známka měla být vytištěna v červené barvě, 10krejcarová modře a 15krejcarová v hnědé barvě. Bylo tedy nutné změnit barvy u dvou známek, které již byly v oběhu, neboť 10krejcarová známka existovala v hnědé a 15krejcarová v modré

variantě. Tehdejší poštovní správa se vzhledem ke změně z hnědé na modrou a z modré na hnědou obávala nejasností, omylů a podvodů jak u klientů, tak i u poštovních úředníků, a proto bylo rozhodnuto, že vyjde úplně nová série známek. Tvar motivu (oválný medailon) zůstal zachován, avšak profil císaře Františka Josefa byl nahrazen rakouským dvojhlavým orlem a došlo k pár dalším, menším změnám.

Mapa Štrasburku kolem r. 1890

City map of Straßburg from the 1890s

A LETTER WITH ALL VALUES OF THE 1863 STAMP ISSUE OF AUSTRIA

3rd to 5th issue of Austrian stamps

In 1862 the German-Austrian Postal Union decided, that the contracting parties would issue the most common stamp values in the same colour. Thus the 5 kr. stamp should be printed in red, the 10 kr. in blue and the 15 kr. in brown colour. Therefore it was necessary to change the colour of two stamps of the existing stamp issue in circulation, as the 10 kr. stamp was of brown and the 15 kr. stamp was of blue colour. Due to this unavoidable colour change from brown to blue and blue to brown, the postal administration was afraid of confusion, error and fraud by postal clerks and clients, so it was decided to create a completely new series of stamps. The overall impression (the oval medaillon), was kept unchanged, only the head of emperor Franz Josef was changed to the Austrian double eagle and some other minor changes were made.

Kompletní série známek, vydání z roku 1861, hnědá 10kr. a modrá 15kr.

Complete Stamp series of 1861, 10 kr. brown and 15 kr. Blue

Kompletní série, vydání z května roku 1863 se zoubkováním 14 1/2 s pozmeněnými barvami u 10krejcarové a 15krejcarové známky

Complete Series of the 1863 issued in May 1863 in perforation 14 1/2, the colours of the 10 kr. and the 15 kr. value has changed

K vytvoření zoubkování těchto známek bylo užito stejných strojů jako u předchozích vydání. Vzhledem k úzkému zoubkování se jednotlivé známky velmi snadno oddělovaly ze známkových archů, k čemuž občas docházelo ještě před tím, než byly archy doručeny poštám, a zacházení s nimi bylo tedy značně složité. Aby se tomuto

problému předešlo, byly staré stroje nahrazeny novými se širším zoubkováním krátce po uvedení tohoto vydání v roce 1863. Znamky s užším zoubkováním byly vydávány po dobu pouhých 6 měsíců! Kombinace úzkého a širokého zoubkování u známek vydaných v roce 1863 jsou poměrně časté.

perforation came in use very soon after the introduction of the new stamp series in 1863. The stamps with narrow perforation were issued only for about 6 months! Combinations with stamps of 1863 issue in narrow and wide perforation are quite common.

Vydáno v říjnu 1863 (některé hodnoty později)

Issued in October 1863 (some values later)

anonymní sběratel

Dopis s pěti barvami

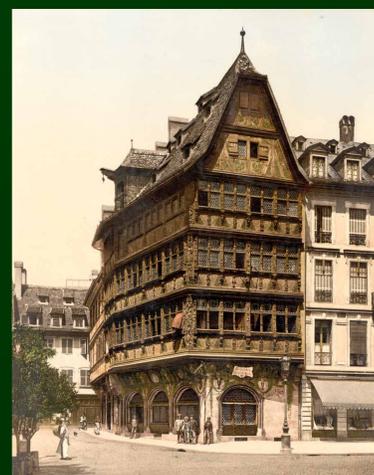
Letter with five colours

Původ: 144. aukce Corinthila, položky 235 a 166. aukce Corinthila, položka 5429

Provenance: 144. Corinthila Auction, Lot 235 and 166. Corinthila Auction, Lot 5429

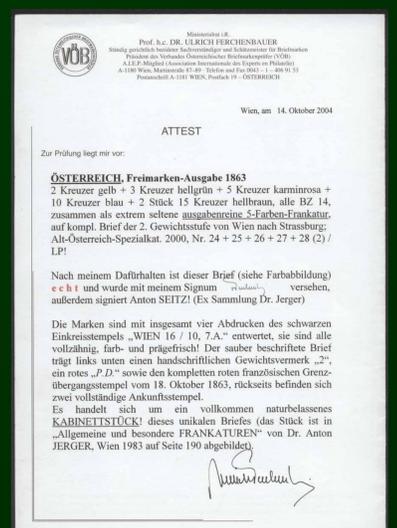
Kompletní set vydání z roku 1863 s ÚZKÝM ZOUBKOVÁNÍM na dopisu z Vídně do Štrasburku ve Francii, z 16. 10. 1863. UNIKÁTNÍ PĚTIBAREVNÁ FRANKATURA - jediný známý exemplář. Poštovní sazba: dvakrát těžší dopis poslaný do Francie 2x25kr.=50kr.; správný tarif odpovídající poštovní smlouvě z roku 1858. U vydání se širokým zoubkováním je známo asi 6 dochovaných pětibarevných frankatur.

One complete set of the 1863 issue in ONLY NARROW perforation on a letter from Vienna to Straßburg in France, from 16.10.1863. UNIQUE 5 COLOUR FRANKING – the only known letter. Postal rate: Double weight letter to France with 2x 25 kr.= 50 kr.; correct rate according to the postal treaty of 1858. 5-colour frankings of this issue in wide perforation – approximately 6 letters known.

Kammerzellhaus ve Štrasburku okolo roku 1900

The Kammerzellhaus in Straßburg around 1900

Certifikát

Certificate

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

POŠTOVNÍ PODVOD

V roce 1851 vydalo Rakousko svoje první novinové známky. V habsburské monarchii byly noviny hojně posílány buď jednotlivě, nebo ve svázaných balících. Zasilání novin bylo pro vydavatele výrazně levnější než zaslání dopisů, avšak podléhalo mnohem přísnějším pravidlům. Novinové známky bylo možné zakoupit pouze v arších po 100 kusech a podobně jako hromadná pošta dnes musely být noviny nejdříve roztrženy a až posléze dopraveny na dotčnou poštu. Každopádně však stálo zaslání jednoho novinového výtisku pouze 0,6 krejcaru, a bylo tak mnohem levnější, než zaslání dopisu.

POSTAL FRAUD

In 1851, Austria issued its own newspaper stamps. Newspapers were sent en masse in the Habsburg monarchy and they were sent individually or in tied bundles. Sending newspapers was much cheaper for newspaper publishers than sending letters, but it was subject to strict rules. Newspaper stamps could only be bought from publishers in sheets of 100 pieces and newspapers, similar to bulk mailings today, had to be sorted first and only then delivered to the post office. But sending a newspaper only cost 0.6 kr and was therefore much cheaper than sending a letter.

Modré známky v Rakousku 1850-1858

Blue stamps in Austria 1850-1858

Pečlivost poštovních úředníků

Novinové známky se od klasických poštovních známek lišily především svým čtvercovým tvarem, motivem hlavy Merkura a absencí nominální hodnoty. Hodnotu novinové známky určovala pouze její barva. Nejlevnější byla modrá známka o ceně 0,6 krejcaru. Někteří odesílatelé používali ve snaze ušetřit tyto modré novinové známky (v hodnotě 0,6 krejcaru) na frankování dopisů, místo modrých poštovních známek (za 9 nebo 15 krejcarů). Vzhledem k pečlivosti, s jakou všímaví úředníci císařsko-královských poštovních služeb vykonávali svoji práci, tyto pokusy v naprosté většině zkrachovaly. Dopisů ofrankovaných novinovými známkami se dochovalo jen několik. Většinou byl pokus odhalen a novinové známky byly prohlášeny za neplatné. Chybějící poštovné a pokuta byly následně vybrány od příjemce.

Attentive post office officials

The newspaper stamps differed from the postage stamps in their square shape, the design with Merkur's head and the lack of denomination. The value of a newspaper stamp was determined only by its colour. Blue was the cheapest stamp, it cost only 0.6 kr. Some addressees tried to save money by using blue newspaper stamps (at 0.6 kr) for letters instead of a blue postage stamp (9 or 15 kr). These attempts almost always failed, however, because the attentive post office officials of the K.k. Austrian Mail Services carried out their control tasks very carefully. Only very few letters franked with newspaper stamps have survived. Most of the time, the attempt was discovered and the newspaper stamp declared invalid. The missing postage and the penalty was collected from the recipient.

400 %

Zde vystavený dopis je jedním z pouhých dvou známých dopisů, u kterých byl poštovní podvod úspěšný a dopis byl bez výhrad přepraven. Tento dopis je také doporučený a novinová známka byla zkombinována s poštovní známkou, jde tedy o tzv. *smíšenou frankaturu*. Tato poštovní známka byla v době odeslání dopisu zcela novou známkou druhého rakouského vydání z 1. listopadu 1858, které s příchodem měnové reformy 1. ledna 1859 nahrazovalo první emise. Můžeme se pouze dohadovat, ale možná byl poštovní úředník zmatený příchodem nové známky.

The presented letter is one of the only two known cases of letters where the postal fraud was successful and the letters were transported without objection. The letter shown here had also been registered and the newspaper stamp was combined with a postage stamp, hence the term *mixed franking*. This postage stamp was a completely new stamp of the second Austrian issue at the time the letter was sent. This second issue was introduced on November 1, 1858 and replaced the first stamp issue with the currency reform of January 1, 1859. We can only guess, but perhaps using the new stamp had distracted the postmaster.

Dopis z Osijeku s modrým merkurem namísto 15kr. známky, 1858

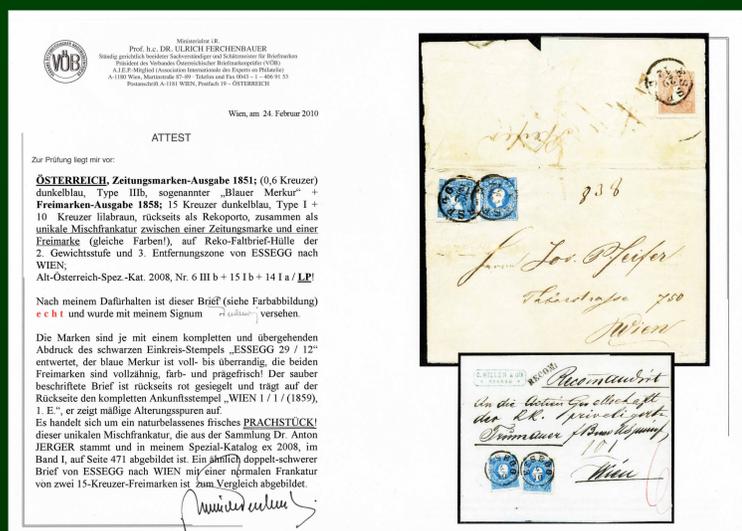
Letter from Osijek with the Blue Mercury instead of 15kr stamp 1858

Dopis z Osijeku správně frankovaný s dvěma 15kr. známkami, 1858

Letter from Osijek correctly franked with two 15kr stamps 1858

Certifikát Dr. Ferchenbauera

Atest Dr. Ferchenbauer

anonymní sběratel

Podvody a padělky ve světě filatelie

Ve filatelii rozlišujeme dva druhy poštovních padělků - první z nich, jako v tomto případě, je padělek na úkor poštovní správy. Padělatelé té doby se také snažili falšovat poštovní známky, aby je mohli dostat do oběhu. Úspěšnost těchto pokusů závisela na území, kde se uskutečnil. Například v Neapoli byla míra těchto pokusů značná, a dodnes se nám tak zachovalo mnoho úspěšných padělků. Padělky se také objevily v Lombardsko-benátském království. Oproti tomu o padělcích pocházejících z Rakouska-Uherska neexistují žádné důkazy. Vzácně se objevují menší prořesky, jako opětovné použití známky, či tyto matoucí frankatury. Mezi filatelisty jsou doklady takovýchto poštovních podvodů velmi oblíbené a dosahují vysokých cen. Na druhou stranu je třeba zmínit, že pro filatelisty jsou podvody v zásadě neustálými společníky. Od svých počátků ve Velké Británii, kde byla filatelie koníčkem již od 60. let 19. století, se padělání rozšířilo po celém světě a je do dneška častým jevem. Známky občas dosahují astronomických hodnot již od zrodu filatelie. Zástupy padělatelů, restaurátorů a manipulátorů okamžitě začaly produkovat na úkor sběratelů velký počet padělků. Je jim možné čelit pouze dostatečnou znalostí v oboru. Sběratelé vytvářely různé asociace (jako např. rakouská Vindobona), v nichž si navzájem vyměňovali zkušenosti a vyvíjeli typologii známek v tradiční filatelii. Za pomoci těchto metod byl Sigmund Friedl, vídeňský padělatel, odhalen na konci 19. století, neboť členové Vindobony disponovali prostředky jak dokázat, že své žluté merkury vyrobil z jejich mnohem levnější modré varianty. Zaručen již od konce první světové války existují soudní znalci, kteří mají dostatečné zkušenosti v rozlišování padělků od původních známek. Od té doby se značně vyvinul certifikační inspekční systém (specializující se na jednotlivé části filatelie), který byl zatím schopen odhalit téměř všechny pokusy o padělání.

Fraud and forgery in the world of philately

The philatelist differentiates between two types of fraud - on one hand, as in the present case, fraud to the detriment of the postal administration. Counterfeiters of the time attempted to forge postal stamps in order to put them into circulation. Depending on the area, they were more or less successful. In Naples, for example, these efforts were considerable and we have many successful forgeries. Counterfeits have also emerged in the Kingdom of Lombardy Venetia. Counterfeits are not known in the Austrian Empire. Smaller frauds, such as the reuse of stamps or the use of misleading frankings only rarely occur. Such postal frauds are very popular with collectors and are highly paid for. On the other hand, fraud is a constant companion in the life of a philatelist. Starting in Great Britain, where philately has been a hobby since the 1860s, forgeries spread across the globe and instances of fraud are still very frequent today. Since the emergence of philately, collectors' stamps have sometimes cost astronomical sums. Hosts of forgers and counterfeiters, restorers and manipulators immediately began producing a myriad of forgeries to the detriment of collectors. You could and can only face them with well-founded knowledge. The stamp collectors formed associations (such as the Austrian Philatelist Club Vindobona, which was founded in 1880) and exchanged knowledge, developed philatelic methodologies dealing with the typology of postage stamps in traditional philately. With the help of this method, the Viennese forger Sigmund Friedl was stopped at the end of the 19th century, as philatelic experts could prove Friedl made expensive yellow Merkur stamps from cheap blue Merkur stamps. In addition, since the end of World War I, certified stamp experts have been active. They have had in-depth knowledge and have been able to differentiate between originals and forgeries. Since then, the certified stamp inspection system has developed (specializing in partial areas of philately), and has been able to recognize and eliminate almost all attempts of forgery.

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

JEDINÝ ZMÁMÝ DOPIS S FRANKATUROU 48 KREJCARU

JEDNODUCHÁ POŠTOVNÍ KOMUNIKACE UMOŽNĚNA
MEZINÁRODNÍMI POŠTOVNÍMI ÚMLUVAMI

1. června 1852 vstupuje v platnost prusko-švédská poštovní dohoda. Společně s rakousko-německou poštovní unií z 1. července 1850, jejíž zakládajícím členem bylo i Prusko, umožňovaly tyto smlouvy snadný výpočet poštovního u zahraničních poštovních tras. V roce 1855 se za dopisy vážící

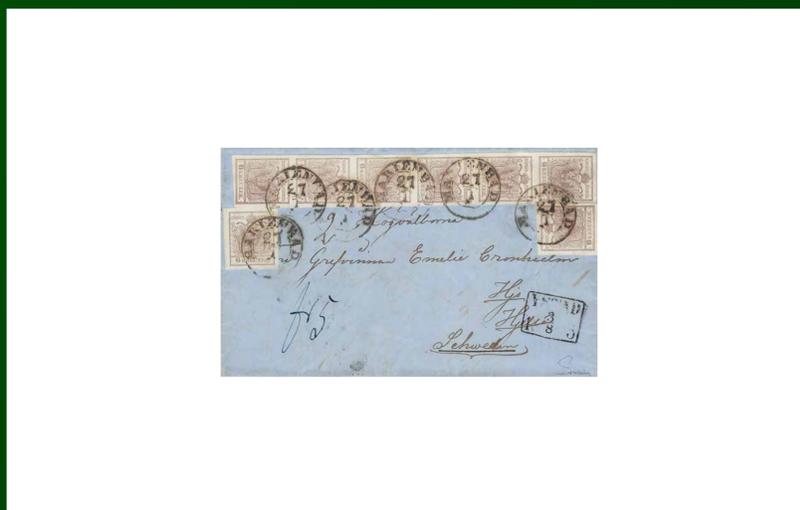
do 1 lotu platilo 24 krejcarů. Tato částka musela být pokryta odesílatelem, dělení poštovního na jednotlivé země bylo v té době již zapovězeno. Vystavený dopis váží dva loty a jeho odeslání tedy stálo 48 krejcarů.

THE ONLY KNOWN LETTER WITH A 48KR FRANKING

Simple mail communication supported
by international postal treaties

On July 1, 1852, the Prussian-Swedish Postal Treaty came into force. Together with the German-Austrian Postal Union with founding member Prussia (from July 1, 1850), it was possible to easily calculate the postage required for cross-border postal routes. For letters from Austria to Sweden weighing 1 Loth, 24 Kreuzers were charged in 1855. This had to be paid in full by the sender, partial payments per country were no longer allowed. The issued letter weighs 2 loth and costs 48 Kreuzers.

1855, unikátní mezinárodní dopis z Mariánských Lázní do Hjo ve Švédsku

Dopis druhé váhové kategorie poslaný z Mariánských Lázní do švédského města Hjo. Prusko-švédská dohoda z června roku 1852 stanovila 24 krejcarů jako cenu za první váhovou kategorii do 1 lotu a dvojnásobek za kategorii druhou. 48krejcarový poštovní poplatek byl zaplacen vertikální páskou šesti známek v hodnotě 6 krejcarů a dvěma samostatnými známkami ve stejné hodnotě z prvního vydání Rakouského císařství (strojový papír, typ III). V 50. letech 19. století bylo z Rakouska-Uherska do Švédska zasláno jen malé množství

dopisů. Tento 2x těžší dopis poslaný do městečka Hjo u jezera Vättern s osmi 6krejcarovými známkami je jediným známým exemplářem. 48 krejcarů tehdy odpovídalo 16 stříbrným grošům (sgr), 6 sgr. za poštu spadající pod rakousko-německou poštovní úmluvu a 10 sgr. pro švédskou poštovní správu (= 5 sgr. za zámořskou poštu rozděleno 50/50 mezi Pruskem a Švédskem a dalších 5 sgr. pro Švédsko). Rozdělení podílů jednotlivých tarifů je na dopise vyznačeno modrou barvou.

1855, a unique international letter from Marienbad to Hjo in Sweden

Second weight rate cover from Marienbad (Bohemia) to Hjo in Sweden. The Prussian/Sweden postal treaty from July 1852 foresees 24 Kreuzer for the first rate up to 1 Loth, and double for the second rate. The postal rate of 48 Kreuzer is covered by a vertical strip of six 6 Kreuzer and two single 6 Kreuzer stamps of the Austrian Empire's first issue (all machine paper, type III). Covers from the Austrian monarchy to Scandinavian countries are rare in the 1850ies.

This second rate international cover to the small town of Hjo at the lake Vättern with eight 6 Kreuzer stamps is the only existing. The postage fee of 48 Kreuzer for the 2nd weight rate corresponds to 16 Silver Groschen (Sgr), 6 Sgr. for the German/Austrian postal treaty postage and 10 Sgr. for Sweden (= 5 Sgr. sea postage 50:50 divided for Prussia and Sweden and 5 Sgr. for Sweden). The respective postage shares are noted in blue on the letter

24. září 1850 - První frankovaný dopis z Rakouska do Švédska. Porto 9kr do Stralsundu (hranice Rakousko- německé poštovní unie) a jednotný poplatek za doporučený dopis 6kr, vyplaceno známkami. Komplikovaný výpočet tarifů (viz poznámky na obálce), prusko-švédská poštovní smlouva ještě neplatí.

September 24, 1850, from Austria to Sweden – first franked letter from Austrian to Sweden! 9 kr to Stralsund (border) and Austrian/German registration fee (6 kr) in stamps, complicated tax rate definition for the further transport (see notes on cover), no Prussian/Swedish postal treaty in force yet.

Hjo, městečko na břehu jezera Vättern ve Švédsku

Město Hjo, poprvé zmíněno v roce 1413, bylo kolem roku 1850 důležitým obchodním centrem s novým vnitrozemním přístavem. Již od středověku bylo důležitou spojnici na trase mezi Västergötlandem a Östergötlandem. Vzhled města je dodnes utvářen tradičními dřevěnými domy.

Hjo, a small town on Lake Vättern in Sweden

Mentioned for the first time in 1413, the town of Hjo was an important trading point with a new inland port around 1850. Since the Middle Ages it has been an important link on the trade route from Västergötland to Östergötland. Traditional wooden houses still existing today shape the townscape.

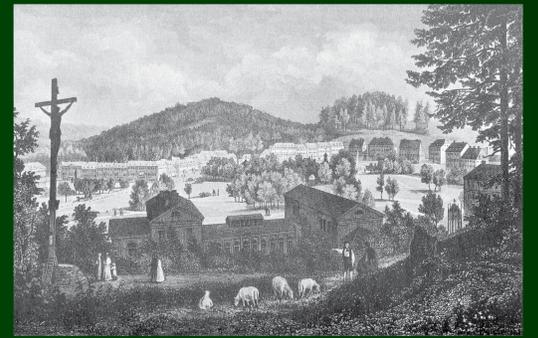

Ručně nakreslená mapa města Hjo, kolem r. 1800

Hand drafted city map of Hjo, around 1800

Mapa jezera Vättern a Hjo

Map of Lake Vättern and Hjo

Mariánské Lázně kolem roku 1850

Marienbad, around 1850

Mariánské Lázně - místo setkávání
mezinárodních vyšších kruhů

18letý Carl Cronhielm píše z Mariánských Lázní své matce, hraběnce Emillii Cronhielm af Hakunga, rozené von Nieroth (22. 11. 1809-29. 9. 1897), do městečka Hjo ve Švédsku. Do Mariánských Lázní doprovází svého otce Erika. Bohužel však otec záhy poté v roce 1856 umírá. O léčivých pramenech Mariánských Lázní se vědělo už ve středověku. Již kolem roku 1850 ve městě vzkvétá lázeňská infrastruktura a rychle se rozvíjí. V roce 1837 mělo město 334 obyvatel, již v roce 1869 se počet dostává na 1566. Ke konci 19. století se s napojením na železniční síť stávají Mariánské Lázně jedním z nejznámějších ozdravných resortů v celé rakouské monarchii.

Marienbad - a meeting place for international
high society

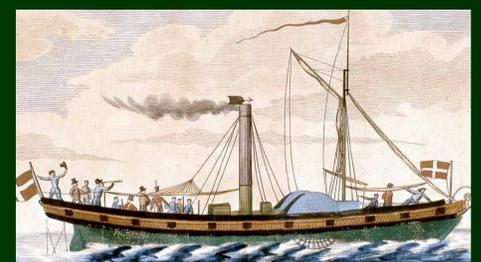
The 18 year old Carl Cronhielm writes from Marienbad to his mother Countess Emillie Cronhielm af Hakunga, born von Nieroth (November 22nd, 1809 - September 29th, 1897) in Hjo / Sweden. He accompanies his father Erik to the spa in Marienbad. Unfortunately the father died shortly afterwards in 1856. Marienbad's healing springs have been known since the Middle Ages. Around 1850 there was already a flourishing spa infrastructure in the town. It developed rapidly. In 1837 the place had only 334 inhabitants, in 1869 the number of inhabitants was already 1566. Towards the end of the 19th century, with the connection to the railway network, Marienbad became one of the most famous health resorts in the Austrian monarchy.

Cesta dopisu z Mariánských Lázní do Hjo

Tento dopis byl ofrankován a odeslán z Mariánských Lázní 27. července 1855. Odtud putoval přes Lipsko a Magdeburg v Prusku (vlakové razítko Lipsko-Magdeburg) 28/7 na zadní straně do Stralsundu (razítko 31/7 na zadní straně). Ve Stralsundu byl naložen na poštovní parník, přeplul Baltské moře do Ystadu ve Švédsku (příchozí razítko 3.8. na přední straně), odkud byl pak dopraven dostavníkem do cílové destinace - městečka Hjo. Celá cesta trvala zhruba 10 dní.

The route of the letter from Marienbad to Hjo

The letter was posted and canceled in Marienbad on July 27, 1855. From there it was sent via Leipzig and Magdeburg/Prussia (train postmark Leipzig-Magdeburg) 28/7 on back) to Stralsund (postmark 31/7 on back). From there it went with the mail steamboat across the Baltic Sea to Ystad/Sweden (arrival postmark 3.8. on the front) and on with the mail coach to the destination Hjo. The letter arrived after an about 10 days journey.

1824, první poštovní parník v Baltském moři

1824, First mail steamboat in the Baltic Sea

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

NEJVYŠŠÍ FRANKATURA Z RAKOUSKÉ LEVANTY

PŘEPRAVA CENIN V 19. STOLETÍ

Na zde vystaveném mimořádném dopisu z hrubého lnu vidíme nejvyšší výplatní hodnotu, která byla kdy vylepena na dopis pošty rakouské Levanty. 23. dubna 1889 byl tento velkoformátový dopis obsahující ceniny poslán z Konstantinopole přes Sofii a Bělehrad do obchodního domu Demeter Chilaiditi ve Vídni. Tento obchodní dům vlastněný jednou z nejstarších rodin z řecké vídeňské komunity existoval ve Vídni již několik desetiletí. Po smrti svého otce Demetera v roce 1874 se firmy ujal Georges

Chilaiditi (1842-1925), který ve Vídni sloužil od roku 1873 jako perský vicehonorární konzul. Především však byl prezidentem vídeňského kostela sv. Jiří, řecké ortodoxní církve, což byla v té době vlivná pozice. Georges Chilaiditi žil v domě č. 724 v centru Vídne, v roce 1890 se tato adresa změnila na Griechengasse 1/Rothenturmstrasse 24. Nejznámějším členem rodiny Chilaiditi byl doktor Dimitrios, syn Georgese, který se proslavil po celém světě a po němž je pojmenovaný Chilaiditiho syndrom.

FRANKING OF THE HIGHEST VALUE FROM AUSTRIAN LEVANTE

Transaction of securities in the 19th century

The presented considerable cover made of coarse linen shows the highest postage to appear on a letter from the Austrian Levante postal services. On April 23, 1889, from Constantinople via Sofia and Belgrade, securities were sent to the Viennese trading house Demeter Chilaiditi in this large-format letter. This trading house had existed in Vienna for decades, the family was one of the oldest in the Greek community in Vienna. After the death of his father Demeter, Georges Chilaiditi (1842-1925) became the owner of the company in 1874. Georges had been Persian Vice Honorary Consul in Vienna since 1873. Above all, however, he held the influential office of President of the Viennese Greek Orthodox St. George Church. Demeter Chilaiditi lived in house no. 724 Downtown Vienna, since 1890 Griechengasse 1 / Rothenturmstrasse 24. The most famous representative of this family is Georges' son, Dimitrios Chilaiditi, world famous doctor and gave the name to the Chilaiditi Syndrome.

Vysoce ceněný dopis, tehdy i dnes

Tento dopis byl ofrankován 77 kusy 5piastrových známek. Tato frankatura v celkové hodnotě 385 piastřů je nejvyšší známou vyfrankovanou hodnotou použitou rakouskou poštovní službou na území Levanty před koncem století. Můžeme tedy usoudit, že tento vysoce pojištěný dopis musel mít velmi drahý obsah. Formát tohoto dopisu a výše poštovního napovídá, že s největší pravděpodobností šlo o cenné papíry.

A high-priced letter - from the time it was delivered to present day

The letter was franked with 77 pieces of 5 piaster stamps. This 385 piasters franking is the highest known franking of the Austrian postal services in the Levant before the turn of the century. Today it can be concluded a very valuable item must have been transported with high insurance. The amount of the postage and the format of the letter allow the conclusion the content must have been securities.

Slavný člen rodiny Chilaiditiů

Famous member of the Chilaiditi family

Dr. Dimitrios Chilaiditi
(1883-1975)

Původ

Dopis se poprvé vydražil v roce 1915 na aukci vídeňského Dorothea, jednoho z nejstarších aukčních domů na světě, jehož počátky sahají do 18. století. Paul Ledermann, jenž tento dopis získal, byl úspěšným vydavatelem pohlednic a majitelem nakladatelství Ledermann, které je dodnes známé svými četnými pohledy z rakouské monarchie. V roce 1960 se majitelem dopisu stává Dr. Anton Jerger, který si ho cenil natolik, že si ho nechal zarámovat a umístil ho za svůj pracovní stůl do společnosti takových děl, jakými byly například obrazy Klimta a Schieleho. V 80. letech uzavřel Dr. Jerger se svým přítelem, předním filatelistou spolku Vindobona, Hermannem Haderem poměrně zvláštní dohodu. Hader, nadšený sběratel dopisů, koupil slavný Chilaiditiho dopis za velmi příznivou cenu, nicméně kvůli osobním problémům byl donucen ho prodat zpět Jergerovi. Přátelství Jergera a Hadera se ještě prohloubilo, neboť si dopis touto formou několikrát předali, dokud neskončil definitivně u Dr. Jergera. V 90. letech byla pak tato významná rarita vydražena na aukci vídeňského aukčního domu Ophila a je od té doby ve vlastnictví jistého vídeňského nadšence do byzantologie, který se těší z dopisu ukazujícího historické spojení Rakouska s Orientem.

Provenance

The presented letter was auctioned for the first time in 1915 at the Vienna Dorotheum, one of the world's oldest auction houses from the 18th century. The buyer, Paul Ledermann, was a successful publisher of postcards, and the Ledermann publishing house, which he founded, is still famous today for the multitude of historical views from the Austrian monarchy. In 1960 the letter entered the collection of Dr. Anton Jerger, who valued the letter so much that he had it framed like an important painting and placed it over his desk, in close proximity to pictures by Klimt and Schiele. In the 1980s there was a strange deal between Jerger and Hermann Hader, his friend, the top philatelist from the Vindobona collectors' association. This enthusiastic letter collector bought the famous Chilaiditi letter for a fabulous price, but was soon forced to sell the letter back due to personal problems. The friendship of the two top philatelists was deepened by the fact that the trade went back and forth a few times until the letter finally was in Dr. Jerger's possession. In the 1990s this important rarity was auctioned by the Viennese auction house Ophila and has since been in the possession of a Viennese hobby Byzantinist who enjoys this rare document showing the historical connection between old Austria and the Orient.

Hrob rodiny Chilaiditiů,
Viedeň

Chilaiditi family grave,
Vienna

Griechengasse, Viedeň,
dnešní podoba

Griechengasse, Vienna,
present day

Současný majitel tohoto
unikátu vystupující pod
pseudonymem Wiener
Hobby Byzantinist

The current owner of this rarity
appearing under his pseudonym
Wiener Hobby Byzantinist

Dr. Anton Jerger
(1919-1987)

Dr. Anton Jerger se narodil v Apatinu (na bývalém území Maďarska, dnes v Srbsku) poblíž Dunaje a studoval ekonomiku v Bělehradě, Záhřebu a ve Vídni. Své studium završil titulem doktor ekonomie. V roce 1944 byl deportován do ruského pracovního tábora. Po svém propuštění v roce 1950 se vrátil ke své rodině ve Vídni. Známký začal sbírat už v raném mládí a jeho celosvětově známá sbírka klasiky vyhrála několik zlatých a Velkých zlatých medailí na světových výstavách. Vydal dvě významná díla o rakouské filatelii v letech 1981 a 1983. Po jeho smrti byla sbírka rozprodána v mnoha aukcích mezi lety 2003 až 2005.

He was born in Apatin (former in Hungary, today in Serbia) near the Danube and studied economics in Belgrade, Zagreb and Vienna, eventually becoming a Doctor of Economics. At the end of 1944 he was deported to a Russian labour camp. After he was released in 1950 he returned to his family in Vienna. He started his first stamp collection in early boyhood and his world-famous classical collection won numerous gold and large gold medals at world exhibitions. He published two major works on Austrian philately in 1981 and 1983. After his death the collection was sold in many auctions between 2003-2005.

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

NEJVYŠŠÍ FRANKATURA NA PENĚŽNÍM DOPISU

PENĚŽNÍ A CENNÁ PSANÍ V RAKOUSKU

Peněžní neboli cenná psaní, původně nazývána *zatížené dopisy*, existovala po velmi dlouhou dobu. Z bezpečnostních důvodů se cenné - peněžní dopisy a balíky přepravovaly poštovními dostavníky. Tato poštovní služba se jmenovala *Fahrpost*. Již v roce 1776 vydává Marie Terezie ve svém ediktu obecné nařízení týkající se dostavníkové pošty: na levé straně obálky (tedy na přední straně složeného dopisu) musel odesílatel udat přesné údaje o obsahu dopisu, tedy o bankovkách, mincích, úpisech atd. Poštovní úředník musel také na obálku vyznačit výši poštovného a váhu dopisu. Stejně jako u ostatních dopisů, i cenná psaní byla označena razítky pošty, ze které se psaní posílalo. Zadní strany starších cenných psaní většinou obsahovaly 5 pečeti. To se změnilo v roce 1875, od něhož stačily pečete 2,

pakliže byly použity úřední obálky. Poplatky za peněžní psaní se platily v hotovosti, což se na dlouho dobu nezměnilo ani s příchodem známek v roce 1850. 1. září 1890 však vzniká povinnost všechna peněžní psaní frankovat známkami stejně jako u standardních dopisů. Za tímto účelem byla 1. září 1890 vydána nová série známek ve vyšších krejcarových a zlatých (guldenových) hodnotách. Od prosince roku 1899 se i v poštovních službách začíná používat nová měna - rakousko-uherská koruna. Až do roku 1904 byly úřední obálky určené jak pro korunové, tak guldenové bankovky různých nominálů. Od roku 1890 se tyto obálky vydávaly ve všech jazycích užívaných v monarchii a výsledkem je existence široké škály zajímavých kusů *peněžních* úředních obálek.

THE HIGHEST FRANKING ON A MONEY LETTER

Money and Value Letters in Austria

There have been *money - or value letters*, originally called *beschwerte Briefe*, for an exceptionally long time. For reasons of security value letters, money and parcels were transported by public mail coaches. This Postal Service was called *Fahrpost*. As early as 1776 empress Maria Theresia issued a first general order of mail coaches in an edict: On the left side of the envelope (i.e. the front page of the folded letter) the sender had to give exact hand written information about the bank notes, coins or obligations a.s.o. included in the letter. The due fee and the weight of the letter were also noted on the envelope by the post official. Like all the other letters, the money letters too were marked with the postmarks of the local post office of the sender. The backs of early money letters usually carry 5 seals; from 1875 onwards 2 seals were sufficient in case official envelopes were used. All money letters were paid in cash, not even the introduction of stamps in 1850 brought a change. However, from September 1, 1890, all money letters had to be franked with stamps, like all the other letters. To this end a new set of stamps with higher Kreuzer and Gulden Values was issued on September 1st, 1890. From December 1899 the Kronen/Heller currency was introduced for postal services as well. The official envelopes for money letters until 1904 were both for Gulden bank notes and for Kronen bank notes in different nominations. From 1890 onward all the types of covers were issued in all the languages of the monarchy, the result was a large variety of interesting items of the official envelopes for *money letters* at that time.

Pojištěný dopis obsahující cenné papíry a peníze v hodnotě 1 106 902 korun, poslaný 22. srpna 1917 z firmy Escompte v Dolních Rakousích do Liesingu. Obsah tohoto dopisu by dnes měl hodnotu zhruba 5 milionů eur. Velmi vysoké poštovné v hodnotě 185,90 rakousko-uherských korun, pokryté mj. 18 známkami 10korunového nominálu, dnes odpovídá zhruba 1 000 eurům a skládá se z 1,40 korun poštovného a poplatku za hodnotu dopisu - 184,50 korun.

Insured letter with securities and money worth 1 106 902 Kronen on August 22, 1917 from the Lower Austrian Escompte-Corporation to Liesing. The content would be worth around 5 million Euro today. The very high postage fee of 185.90 Kronen, which was paid for with 18 stamps of 10 Kronen, is around 1 000 Euro today and consists of the postage fee of 1.40 Kronen and the value fee of 184.50 Kronen.

Příklad úřední obálky

Peněžní dopis z českého území. Zásilka 31 000 korun v bankovkách, frankovaná mj. vzácnou desetikorunovou známkou, vydání 1910.

An example of the official envelope

Money letter from Czech region. Delivery of 31 000 Kronen in banknotes, franked among others with a rare 10K stamp, issue 1910.

Psaní s měšcem peněz

Příklad raného velmi vzácného cenného psaní ze Štýrského Hradce do Vídně z roku 1770 provázajícího vak (sáček) s 1 000 zlatých v mincích.

V 18. století se pro placení používaly především mince. Bankovky, respektive jejich předchůdci tzv. *bankocette*, byly zavedeny až v r. 1762. Při zaslání většího peněžního obnosu bylo tedy sotva možné posílat peníze v dopisu, a tak se používaly vaky nebo případně dřevěné bedničky, které se posílaly s dopisem. V tomto případě mluvíme o krycím či průvodním dopisu.

Letter with money bag

A early example of a very rare value letter from Graz to Vienna from 1770 about a money bag with 1 000 Gulden in coins.

In the 18th century, coins were mainly used as a means of payment. The Banco slips were not introduced until 1762. When sending larger amounts of money, it was therefore hardly possible to include the money in the letters. Therefore, mostly sacks of money or small boxes were added to the letter. In this case, one can speak of a cover letter.

Průvodní dopis z 23. prosince 1770 ze Štýrského Hradce do Vídně (v. Graz připsáno ručně) Adresa a obsah vaku: dem Wohlgedeborenen Herrn Andreas Fischer hochfürstl. Paar(schen) Cassier 'a Wienn. Nebst einem Sack mit 1000 fl. Sig. F.P. Poplatek za dopis/pytel: 2 zlate + 32 krejcarů Poplatek za složení peněz

Cover letter dated December 23, 1770 from Graz to Vienna (handwritten v. Graz). Address and content of bag: dem Wohlgedeborenen Herrn Andreas Fischer hochfürstl. Paar(schen) Cassier 'a Wienn. Nebst einem Sack mit 1000 fl. Sig. F.P. Fee for letter/bag: 2 Gulden + 32 Kreuzer Fee for indulgence („Abldgeld“): 3 Kreuzer

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

POSEL BOHŮ JAKO SYMBOL NOVINOVÉHO OBCHODU 19. STOLETÍ - LEGENDÁRNÍ ZNÁMKY MERKUR

Motivem prvních novinových známek na světě se stal merkur, snadno rozpoznatelný podle své okřídlené helmy, bůh obchodu a posel bohů. Merkur se stal symbolem komunikace, pro což byl Josefem Axmannem, proslulým mědirytcem, vybrán jakožto mytologická alegorie spojená s novinami, tedy zprávami. Josef Axmann předložil zde vystavené návrhy své novinové známky, které byly schváleny výnosem z 26. srpna 1850 a od roku 1851 se již zhotovenými novinovými známkami frankovaly zasílané noviny.

THE MESSENGER OF THE GODS AS A SYMBOL FOR THE NEWSPAPER BUSINESS OF THE 19TH CENTURY - THE LEGENDARY MERCURY NEWSPAPER STAMPS

The design of the first newspaper stamp worldwide shows a picture of the god Mercury (Merkur in German) - recognizable by the winged helmet - the god of trade but also the messenger of the Gods. As such, it was a symbol of communication and was chosen by the well-known copper

Socha boha Merkura na obraze
Charlese Meyniera (1763-1832)

Merkur je zobrazován s okřídlenou helmou, v jedné ruce se symbolem medicíny - caduceem, v druhé s měscem.

Statue of the god Mercury by Charles Meynier

Mercury is depicted wearing a winged cap and is carrying the caduceus in one hand and a purse in the other.

Čtyři barvy novinových známek merkur

- **modré známky** sloužily k zaslání jednotlivých novin (hodnota 0,6 krejcaru) a jsou velmi oblíbené u sběratelů. Existuje mnoho typů a tiskových desek. Samotná známka je poměrně levná jak použitá, tak nepoužitá - vyšly v nákladu 136 milionů kusů.

- **žluté známky** byly určeny pro posílání balíků po 10 novinách (hodnota 6 krejcarů). Pro tento účel se však používaly jen zřídka a od roku 1856 již jen jako výpočetní známky se sníženým nominálem na 0,6 kr. U levnější modré varianty také bylo poměrně jednoduché změnit barvu z modré na žlutou, a paděláním tak desetkrát navýšit její hodnotu. V květnu 1856 došlo k nahrazení žlutého merkurů tzv. *rumělkovým*. Žluté merkurů jsou jednou z velmi vzácných a oblíbených variant této známky, často jsou však vybledlé, což jejich hodnotu značně snižuje. Čím sytější barva, tím rozpoznatelnější je motiv známky a tím vyšší je cena. Poštovně nepoužitá žlutá merkurů, obzvláště s původním lepem a sytou barvou, jsou největšími raritami. Dosahují až šestimístných eurových hodnot.

- **růžové známky** se používaly na balíky po 50 novinách (hodnota 30 krejcarů), nicméně užití našly v podstatě opět jen jako výpočetní známky se sníženým nominálem (od října 1852). Velmi vzácné jsou známky s hezkými okraji a s dobře rozeznatelným obrazem. Existuje jen několik exemplářů nepoužitých růžových merkurů s původním lepem a mají vysokou cenu.

- **rumělkové známky** nahradily žlutou variantu v roce 1856 (hodnota 6 krejcarů), nicméně k jejich použití téměř nedocházelo a zbyly náklad byl zničen. Nepoužitá rumělková merkurů jsou velmi drahé, a použité jsou dokonce extrémně vzácné - viz panel pražského Poštovního muzea.

The four colors of the Mercury newspaper stamps

- **in blue** for sending a single newspaper (value 0.6 kr), the blue Mercury is very popular among stamp collectors, there are many types and plates, the single stamp is fairly cheap both used and unused - 136 million pieces were issued.

- **in yellow** for a newspaper package of 10 newspapers (value 6 kr). In this form of use, however, very rarely used and mostly used as a used-up stamp in 1856. By changing the color of the blue Mercury, the 10 times more expensive yellow Mercury could be forged quite easily and so it was withdrawn from circulation in 1856 and replaced by the *vermillion*. The yellow Mercury is one of the very rare and popular Mercury stamps. Unfortunately, it is often pale in color, which is not popular with collectors. The stronger the color and thus the recognition of the stamp image - the more expensive the stamp. Unused yellow Mercury stamps - especially with original gum and in dark colors - are the greatest rarities. They achieve 6-digit Euro prices.

- **in pink** for a newspaper package of 50 stamps (value 30 kr), the stamp was practically only used as a used-up stamp - with the 0.6 kr value of a blue Mercury (from October 1852). Extremely rare are stamps with nice margins and a clearly recognizable design. Only very few pieces are known in unused condition with original gum and are very valuable.

- **in vermillion**, this color replaced the yellow stamp from 1856 onwards (value of 6 kr), but was almost no longer used and the remainders of the print-load were destroyed. Unused vermillion Mercury stamps are very expensive and used vermillion Mercury stamps are extremely rare - see the exhibition sheet of the Prague Postal Museum.

Zkusem tisky známek merkur byly po dlouhou dobu součástí významné sbírky velkého rakouského filatelisty Fritze Puscmanna (1936-2020)

For a long time, the proofs of the Mercury stamps were part of the important collection of the great Austrian philatelist Fritz Puschmann (1936-2020)

Padělky

Vzhledem k vysokým hodnotám barevných merkurů se stávaly častými terčí velmi zručných padělatelů již od 80. let 19. století. Na tomto poli se „proslavili“ mj. Ital Jean Sperati a vídeňský sběratel Sigmund Friedl, kteří na sběratelský trh dostali jen těžko rozpoznatelné padělky. Oba byli však odhaleni a svoje padělané známky, které již byly prodány sběratelům, museli odkoupit zpátky.

Forgeries

Due to the high prices of the colorful Mercury stamps, they were the target of very skilled forgers since the 1880s. The Italian Jean Sperati and the Viennese stamp dealer Sigmund Friedl distinguished themselves in this field and brought difficult to recognize forgeries onto the collectors' market. However, both were discovered and had to buy back the forgeries which had already been sold to collectors.

Žlutý merkur, padělek J. Speratiho

Yellow Mercury, forgery by J. Sperati

Rumělkový merkur, padělek S. Friedla

Red Mercury, forgery by S. Friedl

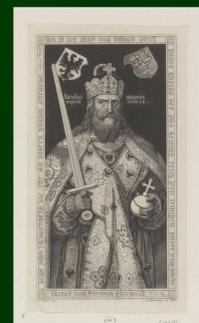
Josef Axmann

Josef Axmann se narodil v Brně v roce 1793 a ve svých 18 letech nastoupil na Akademii výtvarných umění ve Vídni. Zde se vyučil rytcem a vytvořil spoustu prací, především ilustrace almanachů. Ve 40. letech 19. století také působil na poli rané fotografie - daguerrotypie. Časem byl přijat jako plnohodnotný člen do Akademie výtvarných umění ve Vídni a v roce 1850 vytvořil první novinové známky na světě - merkurů. Axmann zemřel v Salcburku v roce 1873.

Josef Axmann was born in Brno in 1793 and came to the Academy of Fine Arts in Vienna at the age of 18. Here he was trained as an engraver and created many works, especially illustrations for almanacs. In the 1840s he also worked in the field of early photography, daguerrotypies. Eventually he was accepted as a full member of the Academy of Fine Arts in Vienna and created the world's first newspaper stamps in 1850 with the Mercury stamp series. Axmann died in Salzburg in 1873.

Josef Axmann
(1793-1873)

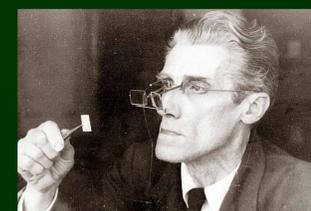

Mistrovsky mědiryt J. Axmanna z r. 1823 - Karel Veliký

Exquisite copper engraving by J. Axmann from 1823 - Charlemagne

Padělatelé

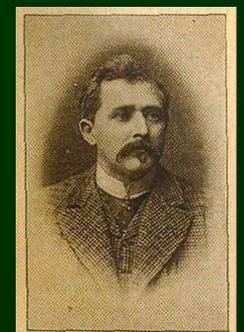
Forgers

Jean de Sperati
(1884-1957)

Geniální padělatel starých vzácných známek

Genius forger of old rare stamps

Sigmund Friedl
(1851-1914)

Slavná, ale kontroverzní osobnost, jeden z otců evropské filatelie, ale i padělatel

Famous but controversial person, one of the fathers of European philately but also a forger

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

PRVNÍ KORESPONDENČNÍ LÍSTEK (DOPISNICE) SVĚTA - CORRESPONDENZ-KARTE - SMS 19. STOLETÍ

Dopisnice je rakouský vynález. Během prvního měsíce od svého prvního použití 1. října 1869 se jich na území rakouského císařství prodalo 1,4 milionu. Mnoho zahraničních poštovních služeb se rakouským nápadem inspirovalo, a tak začalo vítězné tažení korespondenčních lístků kolem světa.

Jednoduché používání, ideální pro krátké zprávy, výrazně zredukované poštovné 2 krejčary coby známka natištěná na kartě, to vše brzy vedlo k popularizaci dopisnic jakožto nástroje k posílání zpráv v 19. století.

THE FIRST POSTCARD IN THE WORLD - CORRESPONDENZ-KARTE - THE SMS OF THE 19TH CENTURY

The postcard is an Austrian invention. First used on October 1, 1869, 1.4 million cards were sold throughout the Austrian Empire in the first month. Many foreign mail services followed the Austrian idea and so the postcard began its triumphal march around the world.

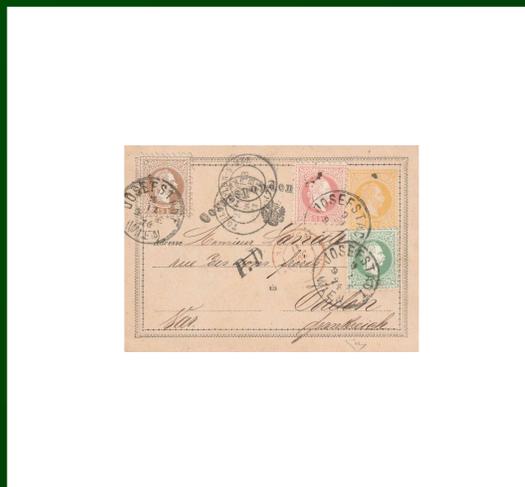
The ease of use, ideal for short messages, the greatly reduced postage - 2 Kreuzer as a stamp imprint (this also paid for the card) soon made it a popular tool for short messages in the 19th century.

Revoluční myšlenka

Původcem této světové prvotiny byl Dr. Emanuel Herrmann, rakouský profesor vyučující ekonomii a právo na Tereziánské vojenské akademii ve vídeňském Novém Městě v letech 1868 až 1871. 1. ledna 1869 vydal ve večerním plátku *Neue Freie Presse* v sekci *Obchod a průmysl* dnes již legendární článek s názvem *O novém typu poštovní korespondence*. Ve svém textu obhajoval zavedení otevřených psaných korespondenčních lístků do poštovního systému za jednotnou cenu 2 krejčary, což je cena výrazně nižší než za posílání dopisů (5 kr.). Podle Herrmanna by šlo o značnou úsporu pro veřejnost a ekonomiku a zároveň by poštovní administrace dosáhla větších obrátů skrz nárůst objemu zasilané pošty.

A revolutionary Idea

The idea for this world's first came from Dr. Emanuel Herrmann, an Austrian professor who taught economics and law at the Theresian Military Academy in Wiener Neustadt from 1868 to 1871. On January 26, 1869, he published the legendary article *About a new type of correspondence via mail* in the *Neue Freie Presse* in the evening paper in the section *Trade and Industry*. He considered how to allow openly written cards in the Postal system, at a postage fee of 2 Kreuzer, which is significantly lower than the postage fee for letters (5 Kr.). On one hand enormous financial savings would be achieved for the economy and the public, and on the other hand higher income for the postal administration through the substantial increase in mail volume would be possible.

Mimořádně rychlé zavedení

Dr. Vinzenz Maly, Freiherr von Vevanovic, generální poštovní ředitel v letech 1867 až 1872, Herrmannův nápad přijal a nechal otázky praktické implementace přezkoumat sekčním šéfem Kolbensteinerem. Následně musela být zkontaktoována uherská poštovní administrace, jejíž souhlas byl vzhledem k rakousko-uherskému vyrovnání z roku 1867 k zavedení takové změny nezbytně nutný. Sekční šéf ministerstva obchodu de Pretis poskytl nezbytný souhlas. Odpovídající výnos z 22. září 1869 byl anoncován v říšském zákoníku LXII dne 25. září 1869. Dopisnice pak byly dodány po celé monarchii během jediného týdne.

Dopisnice do mezinárodních destinací

Narizení z 27. září 1869 stanovilo, že jednotná cena za zaslání lístku kamkoliv v rámci Rakousko-uherské monarchie, neohledně na vzdálenost, budou 2 krejčary. Narizení z 8. května a 22. srpna 1870 pak umožnila zaslání do většiny německých států s příplatkem 3 krejčarů. Od 1. srpna 1871 bylo možné posílat dopisnice do Belgie, Dánska, Velké Británie, Nizozemska, Norska, Portugalska, Švédska, Švýcarska, Španělska a Spojených států amerických. V těchto případech byl také dodatečný poplatek placen nad dané 2 kr. nalepením známek na přední stranu lístku. V poštovním věstníku z 12. srpna 1871 bylo oznámeno, že dopisnice mohou být posílány také do Francie. Přídavný poplatek 23 krejčarů pro dopisy do Francie měl být doplacen známkami na dopisnici dle předchozích předpisů. Tato možnost byla zřídkakdy využívána, pro veřejnost bylo smysluplnější pro poštu do Francie užití uzavřených frankovaných dopisů. Frankované dopisnice do Francie jsou tedy extrémně vzácné a dochovalo se jich odhadem 5 kusů. Je známa pouze jedna jediná čtyřbarevná frankatura – unikát prvních korespondenčních lístků světa.

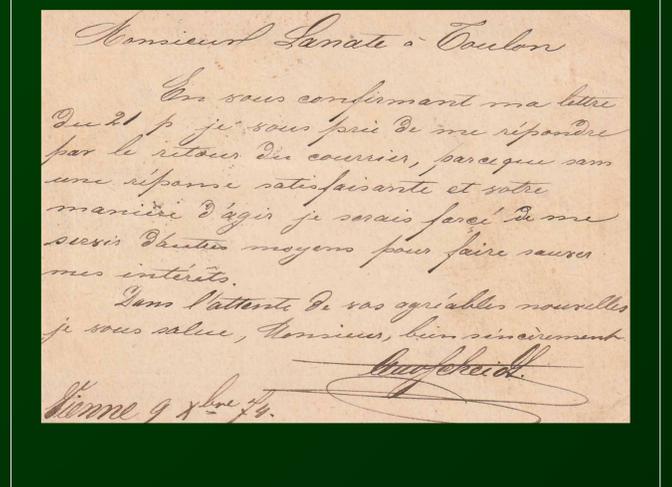
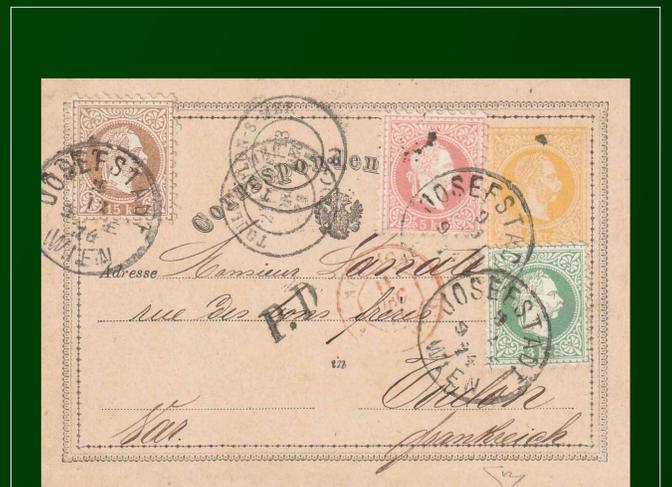
Extremely fast implementation

Dr. Vinzenz Maly, Freiherr von Vevanovic, General Post Director from 1867 to 1872, took up Herrmann's idea and had the questions of the technical implementation examined by Section Councilor Kolbensteiner. Then the Hungarian Postal Administration had to be contacted, whose approval was required under the Compensation Act of 1867. Section chief de Pretis granted the necessary approval from the Ministry of Commerce. The corresponding ordinance of September 22, 1869 was then announced in the *Reichsgesetzblatt* LXII of September 25, 1869. The postcards (Correspondenz-Karten) were delivered throughout the monarchy within just one week!

Postcards (Correspondenz-Karten) to international destinations

The ordinance of September 27, 1869 clearly regulated that the postal administration sends postcards to all places of the Austro-Hungarian monarchy, regardless of distance, for an equal fee of 2 new Kreuzer. The ordinances of May 8 and August 22, 1870 made it possible to send postcards to most German states; the additional postage for this was 3 Kreuzer. From August 1, 1871, postcards were permitted to be sent to Belgium, Denmark, Great Britain, the Netherlands, Norway, Portugal, Sweden, Switzerland, Spain and the United States of America. Here, too, the additional postage was to be paid on top of the 2kr by sticking stamps on the front of the card.

In the postal ordinance gazette of August 12, 1871, it was announced that postcards would be also allowed to be sent to France. The additional postage on the fee of 23 Kreuzer for a simple letter to France had to be provided by postage stamps on the card in accordance with the previous regulations. This option was rarely used; the public found it more sensible to use closed, franked letters for messages to France. Franked cards to France are therefore extremely rare, the number of remaining specimens is estimated to be 5 pieces. Only one single 4-color franking is known - a unique item from the world's first postcard!

200 %

VINDOBONA

Znak města Romans
Coat of arms of Romans

IMPOZANTNÍ BLOK DEVÍTEK

VZÁCNOST

Bloky a pásy I. vydání rakouské monarchie z roku 1850 vždy byly vyhledávanými sběratelskými kousky. Velké bloky a pásy s více než šesti známkami jsou vzácné a bloky s více než osmi známkami jsou v rakouské filatelii raritou. Anton Jerger v druhém svazku své monografie o frankaturách (1983) na straně 93 popisuje pouze tři známé exempláře bloků 14 známek *9krejcarových*. A jen jeden z nich je typ II. Je to tento zde vystavený blok. Ulrich Ferchenbauer ho ve svém katalogu rakouské klasiky z roku 2008 vyobrazil na straně 327. Více než jednou známkou bylo často potřeba opatřit poštovní zásilku, která měla větší hmotnost nebo se měla zaslat do zahraničí. Základní poštovně za tuzemské dopisy do hmotnosti 1 lot bylo možné uhradit standardními známkami: 1krejcarová žlutá (tiskoviny), 2krejcarová černá (místní dopisy), 3krejcarová červená (do 10 poštovních mil), 6krejcarová hnědá (10 až 20 poštovních mil) a 9krejcarová modrá (20 a více poštovních mil). Za každý další Lot hmotnosti se přičítal další základní poplatek, při hmotnosti 2 loty tak bylo nutné zásilku opatřit dvěma známkami stejné barvy atd. Vystavený 14blok tedy označoval tuzemské psaní o hmotnosti 14 lotů. Z toho je také zřejmé, proč jsou velké bloky tak vzácné.

AN IMPRESSIVE BLOCK OF NINES

A RARITY

Blocks and strips of stamps from the 1st issue of the Austrian Empire from 1850 were always sought-after by collectors. Large blocks and strips with more than 6 stamps are uncommon - and blocks of more than 8 stamps are a rarity in Austrian philately. In the second volume of his monograph on frankings (1893), on page 93, Anton Jerger describes only three known specimens of *9 Kreuzer* blocks of 14 and only one of them is a Type II. It is the here exhibited specimen. It is depicted in Ulrich Ferchenbauer's catalogue of the Austrian classics from 2008 on page 327. Parcels with a higher weight, or those to be sent abroad, often required more than one stamp. Standard stamps could cover the basic postal charge for domestic letters weighing up to 1 Loth: 1 Kreuzer yellow (printed matter), 2 Kreuzer black (local letters), 3 Kreuzer red (up to 10 postal miles), 6 Kreuzer brown (10 - 20 postal miles) and 9 Kreuzer blue (20 and more postal miles). A multiple of the basic fee was added for every Loth, so a parcel weighing 2 Loths would require 2 stamps of the same colour etc. The exhibited block of 14 was therefore used to mark a domestic letter weighing 14 Lots, which in itself explains, why are large blocks this rare.

14blok, 9 krejcarů, typ II

Tento unikátní kus je jedním z největších skvostů rakouské filatelie. V roce 1950 byl vydražen ve 38. aukci firmy Corinthila v Curychu, dále se tento blok znovu objevil v roce 1981 jako součást Luderovy sbírky při 65. aukci Corinthila a poté byl v roce 1989 znovu nabídnut a prodán ve Švýcarsku v aukčním domě Rapp. Dalších více než 30 let odpočíval v různých sbírkách, než byl v roce 2020 znovu vydražen ve vídeňském aukčním domě Merkurphila. Tisková deska (tiskový arch) prvního vydání těchto známek se skládala ze čtyř čtvrtarchů (přepážkových archů). Na jednom přepážkovém archu bylo místo pro 64 známek uspořádaných do osmi řad po osmi známkách. Pro účely přepočtu (1 gulden = 60 krejcarů) byla čtvrtá řada pro známky v poslední řadě nahrazena šikmými kříži, na jednom přepážkovém archu tak bylo 60 známek.

Block of 14, 9 Kreuzer, Type II

This unique piece is one of the jewels of Austrian philately. In 1950 it was auctioned off at the 38th auction of Corinthila in Zürich, it reappeared in 1981 as a part of Luder's collection at the 65th Corinthila auction and in 1989 he was offered and sold again in Switzerland in the Rapp auction house. It stayed for another 30 years in various collections, before being auctioned off again in 2020 in the Viennese auction house Merkurphila. The printing plate (print sheet) of the first issue of these stamps comprised of four quarter-sheets (counter sheets). One counter sheet had place for 64 stamps arranged in 8 rows by 8 stamps. Four stamps in the last row were replaced with slanted crosses for conversion purposes (1 Gulden = 60 Kreuzers), so one counter sheet comprised of 60 stamps.

Tři základní tiskové typy u 9krejcarové známky vydání 1850

I. typ

vznikl jako provizorium z původních štočků pro známky 6krejcarové, má níže položenou číslici 9 a silné spodní orámování erbu

II. typ

9 v rovině s KREUZER, silné spodní orámování erbu, zde navíc s podloženým středem

III. typ

9 v rovině s KREUZER, retušované orámování erbu, místo silného nyní ohraničeno dvěma tenkými křivkami

Three basic print types of the 1850 edition of the 9 Kr stamp

I. type

Was created as a temporary measure out of clichés originally intended for the 6 Kr stamps. The number 9 is placed lower and the lower border of the frame of the coat of arms is bold

II. type

Number 9 is aligned with KREUZER, bold lower part of the border, here with an underlaid centre

III. type

Number 9 is aligned with KREUZER, retouched, the bold frame is transformed in two curves

Podložený střed

Na tomto konkrétním kusu jsou dobře patrné i tehdejší možnosti a omezení způsobu tisku. Ke zvýraznění erbu s orlicí se použilo metody, kdy byla středová část známky při ražení podložena protideskou, vytiskla se silněji, a byla tedy výraznější. Tato zvláštní metoda se nazývá podložený střed. Dále je také dobře vidět, že jednotlivé razicí štočky (každá známka měla vlastní štoček) byly na tiskovou desku poskládány ručně. Jednotlivé štočky jsou od sebe totiž mírně vychýleny.

Underlaid centre

This specimen also shows the printing possibilities and restrictions of that time. To accentuate the coat of arms with the eagle, a special method called underlaid centre was used. That is when the centre part of the stamp was underlaid during the printing process with a counter-plate, thus being bolder and highlighted. It is also clearly visible, that the clichés (each stamp had its own) were placed on the printing plate by hand. The individual clichés are a little deviated from each other.

Obec Romans

Razítko Romans pochází ze stejnojmenné obce, která se nacházela v rakouské korunní zemi Primorí (Küstenland). V době platnosti první emise známek (1850-1858) existovaly dva druhy razítek: dlouhé razítko, otisknuté na tomto bloku, a kulaté razítko. Dnes se obec Romans (Romans d'Isonzo) nachází v provincii Furlánsko-Julské Benátsko v severovýchodní Itálii a má přibližně 3 700 obyvatel.

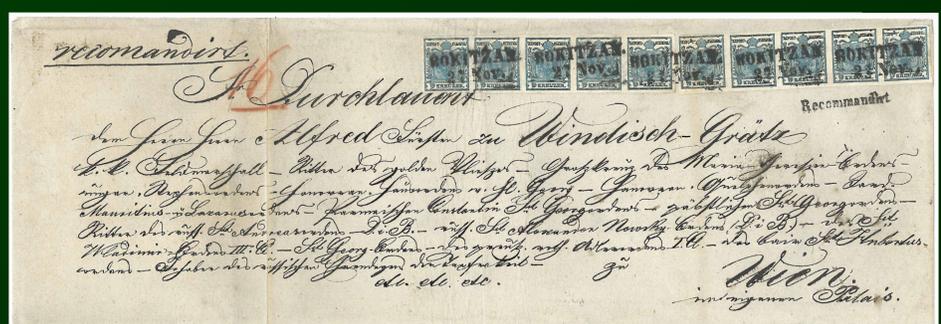
Romans Town

The Romans postmark comes from a town with the same name, which was situated in the Austrian Littoral (Küstenland), an Austrian crown land. During the validity of the first emission (1850-1858), two types of postmarks existed: a long postmark, visible on the block, and a circular postmark. Today Romans (Romans d'Isonzo) lies in the Friuli-Venezia Giulia region in North-East Italy and has about 3 700 inhabitants.

Těžký dopis

Příklad vzácného těžkého dopisu a jeho typický formát. 10x těžší doporučený dopis, 3. zóna - přes 20 mil, sazba 90 krejcarů, vklad reko-poplatek 6 krejcarů (Ze sbírky pana Vít Vaníčka)

A heavy letter

An example of a rare heavy letter and its typical format. Tenth weight level, registered letter, third distance-zone - over 20 Miles, Rate: 90Kr, Registration fee 6Kr on reverse. (From the collection of Mr. Vít Vaníček)

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

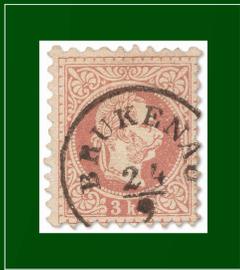
Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

CHYBOTISK Z BRUKENAU

Brukenau (maďarsky Hidasliget, rumunsky Pișchia) leží v dnešním Rumunsku přibližně 20 km severovýchodně od Temešváru u zemské silnice Temešvár-Lipova. První zmínku o této obci máme z roku 1323, kdy měla název Pisky. Tato oblast však byla osídlena již mnohem dříve, jak dokazují různé nálezy z doby kamenné, bronzové a železné. Po osmanských válkách (1683/99) zůstaly tyto oblasti prakticky liduprázdné, habsburská monarchie se proto rozhodla je znovu osídlit zavedením velkorysých programů, které měly přilákat zájemce o přesídlení. V roce 1724 se zde tedy usídlili první Němci a mezi lety 1759/63 následovaly další dvě kolonizační vlny. Tito osadníci pocházeli převážně z Trevíru, Alsaska a Lotrinska a tuto obec pojmenovali Brukenau, což v jejich mateřštině znamenalo *Most na řece Au*. Každému osadníkovi připadlo 24 akrů pro orbu a 6 akrů luk. 18. června 1766 bylo vydáno nařízení, že každá vesnice musí mít jednoho faráře a učitele a každé dvě vesnice musí mít alespoň jednoho chirurga. V roce 1759 byla v Brukenau vytvořena farnost a v roce 1776 byl postaven římskokatolický kostel, který byl v roce 1922 restaurován. V roce 1880 mělo Brukenau něco málo přes 5 100 obyvatel, z nichž přibližně 2 900 mělo německé a 1 800 rumunské kořeny. V dnešní době má Brukenau přibližně 2 800 obyvatel.

300 %

ERROR OF COLOUR FROM BRUKENAU

Brukenau (Hidasliget in Hungarian, Pișchia in Romanian) lies in today's Romania, approximately 20 km North-East of Timișoara next to the Timișoara-Lipova provincial highway. The first mention of this town dates back to 1323, when it was called Pisky, although archaeological findings from the Stone Age, Bronze Age and Iron Age prove, that this region was inhabited long before that. After the Ottoman wars (1683/99), these regions became practically unpeopled, so the Habsburg monarchy decided to re-inhabit them using generous resettlement programs. The first Germans settled here in 1724 and two other waves of colonization followed between the years 1759 and 1763. These settlers mostly came from Trier and Alsace-Lorraine and named this town Burkenau, meaning *a bridge on the Au River*. Each settler received 24 acres of arable land and 6 acres of meadows. A decree was issued on the 18th of June 1766, that every village was to have a parish priest and a teacher, and that every other village was to have at least one surgeon. A parish was established in Brukenau in 1759 and a Roman-Catholic church was built in 1776. The church was restored in 1922. In 1880 Brukenau had a little over 5 100 inhabitants, of them approx. 2 900 had German roots and 1800 had Romanian roots. As of today Brukenau has approx. 2 800 inhabitants.

Tento exemplář v aukci

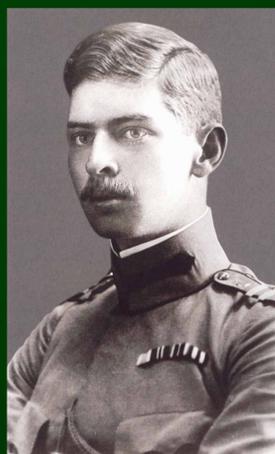
Vystavená známka byla vydražena v rámci 25. aukce aukčního domu Gartner 5. 6. 2013 jako los č. 1 za imponující cenu 175 000 eur - aukční provize

This specimen in auction

The exhibited stamp was auctioned at the 25th auction of the Gartner auction house on the 5th of June 2013 as lot no. 1 for the impressive price of 175 000 euros + auction commissions

Los Nr. 1 1867.

3 Kreuzer rot, der berühmte Farbfehlerdruck rot statt grün, ganz ideal entwertet mit Einkreisstempel «BRUKENAU 24/9», dadurch auch die Wertangabe klar ersichtlich. Irrtümlich wurde ein Stockel mit der Wertangabe 3 Kr. in eine der ersten Platten des 5-Kreuzer-Wertes, Type Ia, eingefügt. Dieser Fehler wurde bald erkannt, jedoch sind einige Stücke unbemerkt zur Verwendung gelangt. Insgesamt sind von dieser Welt-Rarität von hervorragender Wirkung! Die Marke ist in der Literatur mehrfach erwähnt und abgebildet, so u.a. in Österreich-Ungarn, Ausgabe 1867, Monographie der Frankaturen 1850-67 von Dr. Jerger und im Spezial-Katalog von Prof. Dr. Ferchenbauer, Provenienz: Sammlung König Carol von Rumänien, Signiert Rudolf Friedl mit dessen Fotobefund, sign. Herbert Bloch (F-Expert Committee) und aktuelles Fotoattest von Prof. Dr. Ulrich Ferchenbauer, (Ank-Nr. 36 1 F, Scott 29 c, SG AH 51 a) (T) Ausruf: 150 000 €

Carol II
(1893-1953)

Známé exempláře

Je známo pouze šest exemplářů z toho dva na dopisech, všechny poštovně použité v období od konce srpna do počátku října 1867.

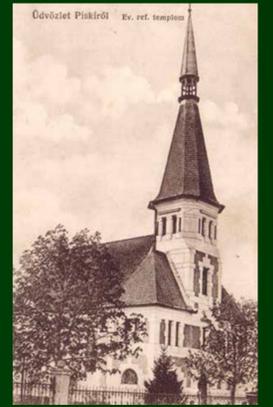
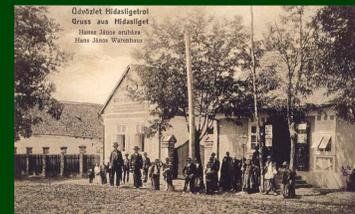
25. 8. 1867	dopis z Kóbanye do Vídně
8. 9. 1867	dopis z Kóbanye do Vídně
24. 9. 1867	samostatná známka s razítkem Brukenau
1. 10. 1867	samostatná známka s razítkem N. Beeskerek
2. 10. 1867	samostatná známka s razítkem N. Beeskerek
4. 10. 1867	výstřížek se známkou a s razítkem Delta

Known specimens

Only 6 specimens are known to exist, out of those 2 on covers, all of them used between the end of August and the beginning of October 1867.

25. 8. 1867	Letter from Kobanya to Vienna
8. 9. 1867	Letter from Kobanya to Vienna
24. 9. 1867	Individual stamp with a Brukenau postmark
1. 10. 1867	Individual stamp with a N. Beeskerek postmark
2. 10. 1867	Individual stamp with a N. Beeskerek postmark
4. 10. 1867	A cover fragment with 3kr stamp and a Delta postmark

Brukenau

Vydání 1867, František Josef I., 3krejcarová červená, slavný chybný tisk v červené, namísto zelené barvě, čistě znehodnocená jednokruhovým razítkem BRUKENAU 24/9, přes které je jasně viditelná její hodnota. Do jedné z prvních desek na pětikrejcarové známky typu Ia byl omylem vložen jeden stoček s hodnotou 3 krejcarů. Na tuto chybu se brzy přišlo, avšak několik kusů zůstalo bez povšimnutí a dostalo se do oběhu. Celkem jsou známy pouze tři volné exempláře této světové rarity, jeden výstřížek a dva dopisy – a všechny byly použity na území Uherska. Podle fotoattestu Prof. Dr. Ferchenbauera se jedná o **nejkvalitnější volný exemplář této světové rarity se znamenitým otiskem!** Tato známka je v literatuře několikrát zmíněna a vyobrazena, mimo jiné například v katalogu Rakousko-Uhersko, vydání 1867, v Monografii frankatur z let 1850-1867 Dr. Jergera nebo ve Speciálním katalogu Prof. Dr. Ferchenbauera.

1867, 3 Kreuzer red, a famous error in red instead of green, with a single well centred circle BRUKENAU 24/9 postmark, with the value being clearly visible. A 3 Kr cliché was accidentally inserted in one of the first type Ia stamp printing plates. This mistake was discovered soon enough, but even so a few of these stamps went unnoticed and got into circulation. Only 3 removed from the cover specimens of this world-class rarity are known a cut out from a postcard and two letters - all of them used on Hungarian territory. According to the certificate from Prof. Dr. Ferchenbauer, this exhibit is **a free specimen of the highest quality with an outstanding imprint!** This stamp appeared in literature several times, for example in the 1867 edition of the Austria-Hungary catalogue, Dr. Jerger's 1850-67 franking monograph, or in Prof. Dr. Ferchenbauer's Special Catalogue.

Provenience

Sbirka krále Karla II. Rumunského, signoval Rudolf Friedl s fotografickým posudkem, signoval Herbert Bloch (F-Expert Committee) a aktuální fotoattest Prof. Dr. Ulricha Ferchenbauera.

Provenance

The collection of King Carol II of Romania, signed by Rudolf Friedl with a photographic expert's opinion, signed by Herbert Bloch (F-Expert Committee) and the current certificate by Prof. Dr. Ulrich Ferchenbauer.

Karel II. – král rumunský

15. října 1898 se v rumunském městě Sinaia narodil Karel II. z rodu Hohenzollern-Sigmaringen jako syn krále Ferdinanda Rumunského a princezny Marie Edinburské. Z matčiny strany tedy byl prasnovcem britské královny Viktorie a ruského cara Alexandra II. Karel byl již v mládí nadšeným sběratelem známek, a tuto jeho vášeň neovlivnila ani regentská vláda v letech 1930 až 1940. Často se tak stávalo, že obchodníci s poštovními známkami bývali ke Karlovi uvedeni bez prodloužení, naproti tomu ministři a diplomaté museli trpělivě čekat. Karlov zápal pro filatelii se odrážel i v emisích rumunských poštovních známek. Bezpočet emisí nese jeho podobiznu nebo ho vyobrazuje v jeho uniformách. Mnoho těchto emisí bylo navíc vydáno v nízkých počtech bez zoubkování a věnováno králi, který je používal pro svou filatelickou korespondenci, vánoční přání a podobné účely. Díky podpoře krále mohli rumunští filatelisté v roce 1932 v Bukurešti uspořádat Mezinárodní výstavu poštovních známek EFIRO, kterou navštívila řada významných filatelistů tehdejší doby. Karel nad výstavou převzal patronát a vystavil bezpočet jedinečných kusů ze své významné sbírky, do které v průběhu let získal mnoho unikátních skvostů. Mezi takové rarity patří mimo jiné také zde nabízený rakouský výtisk 3krejcarové v chybné barvě červené, namísto zelené s razítkem BRUKENAU nebo legendární švédská Tre Skilling Banco.

Carol II - King of Romania

Carol II of the Hohenzollern-Sigmaringen dynasty was born on 15 October 1898 in the Romanian town Sinaia to King Ferdinand I of Romania and Crown Princess Marie of Edinburgh. From his mother's side, he was therefore the great-nephew of Queen Victoria and tsar Alexander II of Russia. Carol was an avid stamp collector from a young age and his passion was unhindered even by his reign from 1930 and 1940. It was not uncommon that stamp merchants would be immediately taken to the King, but ministers and diplomats would have to wait. His enthusiasm also showed on emission of Romanian postal stamps. Countless emissions feature his likeness or portray him in his uniforms. Moreover, a substantial amount of these emissions was issued in small numbers without perforation and given to the King, who used them for his personal philatelic correspondence, Christmas wishes and similar purposes. Thanks to the support of the Kings, Romanian philatelists could organize the National Philatelic Exhibition EFIRO in 1932 in Bucharest, which was attended by numerous significant philatelists of that time. Carol assumed patronage over the exhibition and exhibited a great number of unique pieces from his great collection, which he managed to expand over the years with many outstanding rarities, including the here exhibited 3 Kreuzer printing error in red, instead of green, with a "Brukenau" postmark or the legendary Swedish Tre Skilling Banco.

VINDOBONA
ÖSTERREICHISCHER
PHILATELISTEN CLUB SEIT 1880

BIENNALE 2020
PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Österreichischer Philatelisten Club

Seit 1880

VINDOBONA

PÁTRÁNÍ PO DOPISU A ZROD UNIKÁTU

Rakousko-uherské vyrovnání v roce 1867 zajistilo Uhrám alespoň částečnou nezávislost v rámci monarchie a mj. přiznalo Uhersku nezávislou poštovní správu. Se založením uherské poštovní administrace 1. května 1867 bylo nutné vydat nové poštovní známky, ale protože Uhersko nemělo k dispozici dostatečné vybavení, byly tištěny v Rakousku. Vytíšené známky byly dodány na konci května roku 1867 a na pošty dodány 1. června, ovšem zhruba o měsíc později je začalo používat i Rakousko. *Staré rakouské známky* (vydání z r. 1864, emise *dvojhavý orel*) v Uhrách provizorně platily do 15. června 1867. Výsledkem jsou mimořádně vzácné smíšené frankatury z období mezi 1. a 15. červnem 1867. Z těchto dvou týdnů je dnes známo pouze 14 dopisů a **jediný popťavací list**.

THE SEARCH FOR A LETTER AND BIRTH OF A RARITY

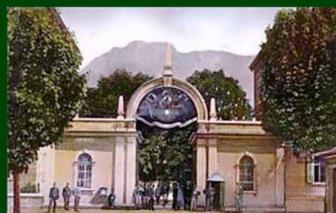
In 1867 the so-called 'Compromise' between Austria and Hungary established partial independence for Hungary within the Austro-Hungarian Monarchy, conceding among other things an independent postal authority to Hungary. With the establishment of the independent Hungarian Postal Administration on 1 May 1867, it was necessary to issue new postage stamps. As there was no means of printing them in Hungary, these stamps were produced in Austria. The printed stamps were delivered to Hungary at the end of May 1867 and issued on 1 June, but about a month later the same stamps began to be used in Austria too. The *old* Austrian stamps (1864 issue *double-headed-eagle* series) were still valid in Hungary until 15 June 1867 as provisional usages. As a result there are very rare mixed frankings in the period between June 1 and June 15. Today we know of only 14 letters and **1 tracer** from this two-week period.

Bonyhád

Bonyhád bylo v roce 1867 malé obchodní město v Maďarsku s 5 700 obyvateli.

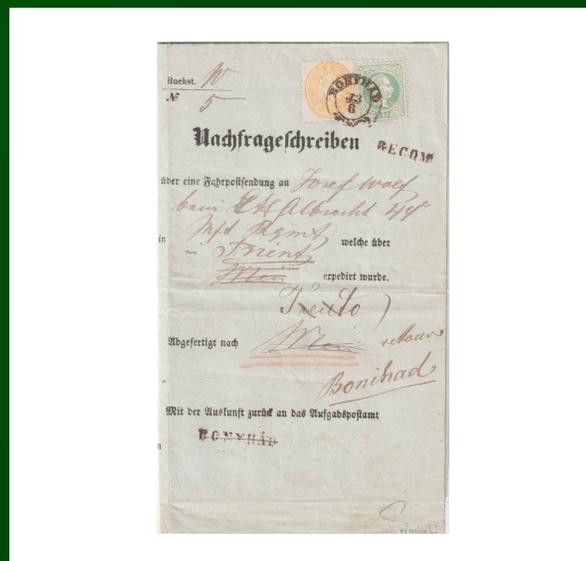
In 1867 Bonyhád was a small market town in Hungary with 5 700 inhabitants.

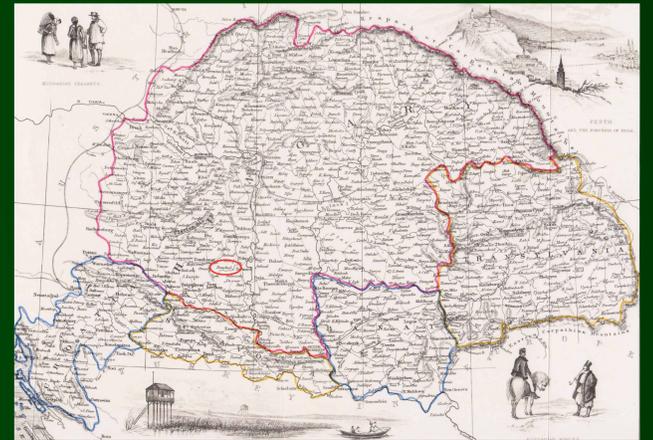
Trento

Vehod do kasáren v Trentu

Entrance to the barracks in Trento

Mapa Uher s Bonyhádem
Hungary map with Bonyhád

Poptávací list povozné pošty k peněžnímu dopisu obsahujícímu 14 forintů a 75 krejcarů, který byl 6. 5. 1867 odeslán z Bonyhádu poručíkovi ze 44. pěšího pluku arcivévody Albrechta v Trientu (Trento) v jižním Tyrolsku. List byl poslán za dopisem z důvodu pochybností o jeho doručení. Je vyplacen známkou 2kr. z rakouského vydání 1863/64 a známkou 3kr. z uherského vydání z roku 1867. (Jde o jediný známý popťavací list se smíšenou rakousko-uherskou frankaturou).

13. 6. 1867. Coach-mail tracer form for a money letter containing 14 Forint 75 Kreuzer sent on 6. 5. 1867 from Bonyhád to a lieutenant in the Archduke Albert's 44th Infantry Regiment in Trient (today Trento) in South Tirol. The tracer was sent after the letter due to doubts regarding its delivery. It is franked with a 2 Kreuzer stamp of the Austrian 1863/64 issue and a 3 Kreuzer of the Hungarian 1867 issue, used in the 2 weeks provisional period. (Only known tracer form with mixed franking.)

Vnitřní strana

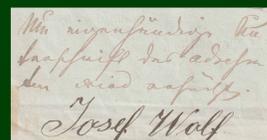

Inside copy of the tracer 50%

Přijato poručíkem Schneiderem, potvrzeno 44. plukem 12. května pod registračním číslem 843.

Received by Lieutenant Schneider, authorized by the 44th Regiment, on 12 May under Reg. No. 843.

Vlastnoručení podpis adresáta
Josef Wolf

The addressee's personal signature
Josef Wolf

Příběh

Story:

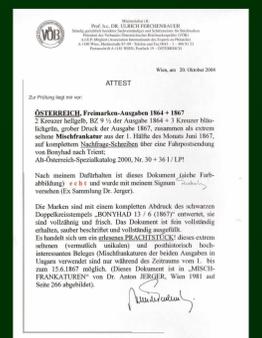
Über die von *Josef Pirkner*, bei dem k.k. Postamate *Bonyhád* im Kronlande *Ungarn* am 6/5 867 aufgegeben an *Josef Wolf* beim *EH Albrecht 44-te Infant. Regiment 1-te Compagnie* in *Trient* im Kronlande *Tirol* lautende Sendung mit *B.Notten* im Werth von *Vierzehn fl 75 kr.* und im Gewicht von --- Pfund --- Loth welche mit der Fahrt *5k-Szegárd ddo. 6/5* in der Karte *Wien* ddo sub No 7 an den Bestimmungsort abgesendet wurde.

Prof. Dr. Ulrich Ferchenbauer (born 1941)

Certifikát

Certificate

About the Coach Mail

Poštovní provoz

V době vzniku této unikátní cestovosti existovaly dva typy poštovní přepravy na území Maďarska (i Rakouska): dopisní pošta a povozná pošta. Povozná pošta byla určena pro přepravu dopisů těžších než 16 lotů, cenných dopisů, balíků a rovněž osob mezi poštovními úřady. Měla vlastní účetní a poštovní formuláře. Pro hledání zásilek ztracených povoznou poštou se užívalo tzv. popťavacího listu.

At that time there were two types of postal organisation operating in Hungary (and in Austria): letter-mail and coach-mail. The latter carried letters heavier than 16 loths, letters of value, parcels and persons between post offices. It had its own account and postal forms. To search for lost items in the coach mail a type of tracer form was used.

Archduke Albrecht (1817-1895)

Arcivévoda Albrecht Fridrich Rakousko-Těšínský byl generálem a vrchním velitelem rakouské císařské a královské armády, úspěšným vojevůdcem, majitelem pozemku a podnikatelem. Během prusko-rakouské války v roce 1866 bojovaly oddíly arcivévody Albrechta na italské frontě. 5. května 1866 byl jmenován velitelem rakouské jižní armády, která úspěšně bojovala proti Italům a 24. června jim uštědřila rozhodující porážku během bitvy u Custozy. Toto vítězství posunulo Albrechta na pozici nejvýznamnějšího rakouského generála. Jako výraz uznání mu byl císařem Františkem Josefem udělen velkokříž Vojenského řádu Marie Terezie, nejvyšší vojenské ocenění habsburské monarchie.

Archduke Albert of Austria-Teschen (1817-1895) was a general and commander-in-chief of the Austrian Imperial and Royal Army, a successful military leader, landowner, and craftsman. In the Prussian-Austrian-Italian War of 1866, Archduke Albert's army was active on the Italian front. On May 5th, 1866, he was appointed commander of the Austrian Southern Army. Albert's army successfully fought against the Italians. On June 24 he won a decisive victory at the Battle of Custoza. The victory elevated Albert to the greatest Austrian general. In recognition of his achievements, Emperor Franz Joseph presented Albert with the greatest military award of the House of Habsburg-Lothringen, the Grand Cross of the Order of Maria Theresa of the Military.

Dr. Anton Jerger (1919-1987)

Dr. Anton Jerger se narodil v Apatinu (na bývalém území Maďarska, dnes v Srbsku) poblíž Dunaje. Studoval ekonomii v Bělehradu, Zahřebu a ve Vídni a získal titul doktor ekonomie. V roce 1944 byl deportován do ruského pracovního tábora. Po propuštění v roce 1950 se vrátil k rodině ve Vídni. Známky začal sbírat už v raném mládí a za svou světově známou sbírku rakouských klasických vydání získal řadu zlatých a velkých zlatých medailí na světových výstavách. Na téma svého sběratelského zájmu vydal v letech 1981 a 1983 dvě publikace. Jeho sbírka byla rozprodána ve významných aukcích v letech 2003 až 2005, a položky z ní tak obohatily řadu jiných významných sbírek. Vystavený unikátní popťavací list byl prodán v roce 2005 na aukci Corinthilla.

He was born in Apatin (former in Hungary, today in Serbia) near the Danube and studied economics in Belgrade, Zagreb and Vienna, eventually becoming a Doctor of Economics. At the end of 1944 he was deported to a Russian labour camp. After he was released in 1950 he returned to his family in Vienna. He started his first stamp collection in early boyhood and his world-famous classical collection won numerous gold and large gold medals at world exhibitions. He published two major works on Austrian philately in 1981 and 1983. After his death the collection was sold in many auctions between 2003-2005. This tracer was sold in 2005 by Corinthilla.

András Jakab (born 1959)

András Jakab se narodil v roce 1959 ve Vácu, studoval v Budapešti a absolvoval zde za zahraniční ekonomie. Lásku ke sběratelství získal od otce, který byl významným filatelistou a vybudoval mimořádnou sbírku maďarské klasiky. András Jakab byl v 90. letech značně ovlivněn setkáním s Karlem Endrődím. V roce 2000 se stal členem klubu Vindobona ve Vídni. Po velkém úspěchu na maďarských výstavách poprvé představil svůj exponát *Rakouská pošta v Maďarsku* na výstavě WIPA v roce 2008, obdržel 90 bodů a zlatou medaili. Od té doby získal velké zlaté medaile v Londýně, Melbourne a Koreji s ohodnocením 95-96 bodů. Vystavený popťavací list se smíšenou frankaturou je jednou z význačných součástí jeho sbírky.

András Jakab was born in 1959 in Vác, spent his university years in Budapest and graduated in foreign economics. His father was a serious stamp collector and had a significant collection of Hungarian classics so he inherited a love of stamp collecting from the family home. He was greatly influenced in the 1990s when he met Karl Endrőd. In 2000 he became a member of the Vindobona Club in Vienna. After his great success at Hungarian exhibitions, he first showed his exhibit entitled *Austrian Post in Hungary* at WIPA in 2008, for which he immediately received 90 points and a gold medal. He has since won large gold medals in London, Melbourne and Korea with scores of 95-96. One of the outstanding pieces in his collection is the tracer with mixed franking shown here.

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

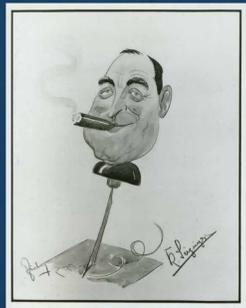
NEJVZÁCNĚJŠÍ ČESKOSLOVENSKÉ MEZIARŠÍ

Meziarší známek 3,50 Kč s vyobrazením hradu Krivoklát z roku 1932 patří mezi největší československé rarity - je známo jen v osmi exemplářích!

THE RAREST CZECHOSLOVAK GUTTER

The gutter of 3.50 Kč stamps with a depiction of Krivoklát Castle from 1932 is one of the greatest Czechoslovak rarities – only eight exemplars are known!

Autor podoby známky

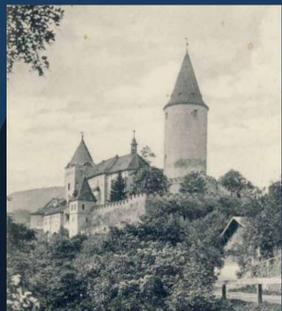
Autorem podoby známky a vůbec většiny rytin známek ČSR I byl rytec Karel Seizinger.

Author of the stamp

The author of the stamp design was the engraver Karel Seizinger. He is the author of most engravings of stamps of the First Czechoslovak Republic.

200 %

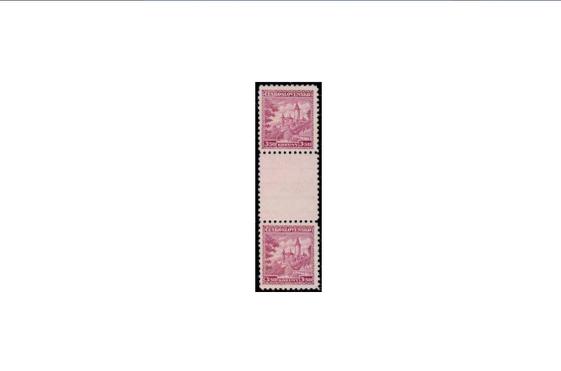

Hrad Krivoklát

Hrad Krivoklát na dobové fotografii. Karel Seizinger použil fotografii hradu jako předlohu.

Castle Krivoklát

Krivoklát Castle in a period photograph. Karel Seizinger who used a photograph of the castle Krivoklát as a model.

Otisk rytiny

Otisk původní rytiny známky s podpisem jejího autora

Imprint of the engraving

Imprint of the original engraving of the stamp with the signature of its author

Výroba známky

Emise byla vyrobena v tiskárně Česká grafická unie v Praze na rotačním tiskovém lisu Stickney.

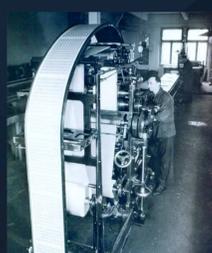
Stamp production

The issue was produced in the printing house of Česká grafická unie (Czech Graphic Union) in Prague on a Stickney rotary press.

Budova tiskárny Česká grafická unie

Building of the printing house of Česká grafická unie

Rotační lis Stickney

Stickney rotary press

Oddělení meziarším

Tiskové archy obsahovaly vždy dva archy přepážkové, oddělené meziarším. Ta byla přímo v tiskárně v polovině rozříznuta, takže se do běžné distribuce nedostala. Ještě v polovině 30. let uváděli autoři monografie Čs. známky E. Hirsch a J. Franěk: *Jelikož se nerozříznuté dvojarchy nedostaly dosud ani výjimečně na veřejnost, nejsou známy známky související meziarším.*

Ke sběratelům se meziarší pravděpodobně dostala jako součást reprezentančních alb používaných jako dary ministerstvem pošt a telegrafů významným osobnostem. Tato alba obsahovala i známky v úpravě odlišné od podoby v běžné distribuci.

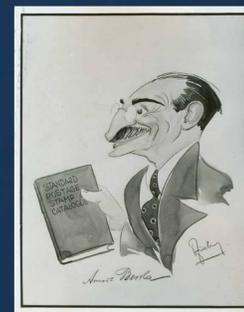
Meziarší známky Krivoklát bylo poprvé představeno širší veřejnosti na Celostátní výstavě poštovních známek Bratislava 1937 v exponátu významného sběratele a vystavovatele československých známek Arnošta Berky, a to mezi nejvýznamnějšími československými raritami.

Separation by a gutter

The printing sheets always contained two counter sheets separated by a gutter. These were cut in half directly in the printing house, so they did not get into regular distribution. As late as in the mid-1930s, the authors of the monograph Československé známky (Czechoslovak stamps), E. Hirsch and J. Franěk, stated: *Since uncut double sheets have not yet been made public, even exceptionally, there are no known gutters.*

Gutters probably reached collectors as part of representative albums used as gifts by the Ministry of Posts and Telegraphs to important personalities. These albums also contained stamps in a design different from the form in regular distribution.

The Krivoklát gutter was first presented to the general public at the National Exhibition of Postage Stamps Bratislava 1937, in the exhibit of the notable collector and exhibitor of Czechoslovak stamps Arnošt Berka, among the most important Czechoslovak rarities.

Významný čs. sběratel

Arnošt Berka, ředitel Družstva hospodářských lihovarů a přední československý filatelista

Leading CZ philatelist

Arnošt Berka, director of Družstvo hospodářských lihovarů (Cooperative of Economic Distilleries) and a leading Czechoslovak philatelist

Výstava 1937

Ukázka z Berkova exponátu na výstavě v Bratislavě v roce 1937, kde bylo meziarší vystaveno mezi největšími čs. raritami

Exhibition 1937

Example from Berka's exhibit at the Bratislava exhibition in 1937, where the gutter was exhibited among the greatest Czechoslovak rarities

Ověření pravosti

Pravost vystaveného meziarší svou značkou ověřili nejvýznamnější znalci té doby, Rudolf Gilbert a Jan Mrňák.

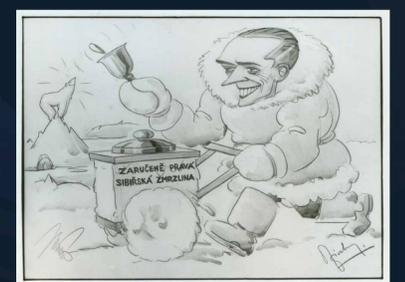
Verification of authenticity

The most important experts of the time, Rudolf Gilbert and Jan Mrňák, verified the authenticity of the exhibited gutter with their sign.

Znalec Rudolf Gilbert, držitel světového rekordu v počtu ověřených známek

Expert Rudolf Gilbert, holder of the world record in the number of verified stamps

Znalec Jan Mrňák, specializovaný mj. na známky čs. legií na Sibíři

Expert Jan Mrňák, specialized, among other things, in stamps of the Czechoslovak legions in Siberia

Součást významných sbírek

Vystavené meziarší bylo v průběhu doby součástí významných sbírek a exponátů a jako takové bylo vyobrazeno i v řadě publikací (např. v Monografii čs. známek, 3. díl z roku 1978, na s. 187).

Part of important collections

The exhibited gutter was over time part of important collections and exhibits and as such was depicted in a number of publications (e.g. in Monografie československých známek (Monograph of Czechoslovak stamps), Part 3 of 1978, p. 187).

BRITSKÁ GUYANA

Eluzivní Cottonreels

Poštovní provoz v oblasti dříve holandské a od r. 1831 britské kolonie s novým názvem Britská Guyana existoval od konce 18. století. V roce 1850 bylo na základě velké poptávky obchodníků a majitelů plantáží po poštovních službách (zejména v oblasti Demerara s hlavním městem Georgetown) přístupeno k vydání prvních známek, později zvaných *cotton reels*.

Guyana se tak stala teprve čtvrtým britským zámořským územím s vlastními známkami a zároveň prvním v Americe. Vydání inicioval vrchní poštovní E.T.E. Dalton v hlavním městě Georgetown a jeho projekt schválil zvláštním výnosem guvernér celé kolonie sir Henry Barkly. Známky měly nominál 4C, 8C a 12C pro různá doručovací pásma v kolonii a r. 1851 vyšla ještě 2-centová pro lokální provoz v Georgetownu.

Royal Gazette of British Guiana

Byly tištěny v tiskárně novin *Royal Gazette of British Guiana* na barevných papírech různých typů a odstínů, coby urgentní zakázka E.T.E. Daltona. Tedy, obdobně jako třeba POST OFFICE na Mauritii, v lokálních a velmi improvizovaných podmínkách. Vznikly podivuhodné a naprosto originální kruhové známky pomocí tisku hranou stočené mosazné pásky, s nalepovanými běžnými tiskárenskými písmeny a číslicemi tvořícími nápis BRITISH GUIANA a nominální hodnotu. Tištěny ručně, čtyřmi těmito stočenými páskami naráz (tiskový list měl tedy 4 pole a rozeznáváme tak 4 tiskové typy), obyčejnou tiskařskou barvou, písmena poskládaná nepravidelně a v jiném fontu, než označení nominálu. Z archů se známky oddělovaly vystřížením, buď do čtverce (jsou velkými raritami), nebo do kruhu. Brzy po zrodu filatelie byla rozpoznána vzácnost těchto známek (poprvé se objevily v katalogech v r. 1864) a záhy patřily jen do těch nejvýznamnějších sbírek.

They were printed in the *Royal Gazette of British Guiana* newspaper printing-house on coloured papers of various types as an urgent contract from E.T.E. Dalton. Similarly to the origins of for example POST OFFICE Mauritius stamps, they were created under local and very improvised circumstances. This led to remarkable and completely original circular stamps printed using the edge of a rolled up brass tape, to which common printing letters and numbers were soldered, creating the British Guiana - denomination inscription. The stamps were hand-printed using 4 of these rolled up tapes at once (thus 1 printing sheet had 4 stamp positions and we discern 4 print types) with common printing colour and the letters were placed irregularly and in a different font than the one used for the denominations. Stamps were separated from the sheets by being cut out, either in squares (very rare) or in circles. The rarity of these stamps was recognized shortly after the birth of philately (appearing in catalogues for the first time in 1864) and soon became part of only the most significant collections.

In 1850 the entire colony had 20 post offices all of which were supplied with these first stamps before the 1 July 1850.

Prepayment of Letters will be necessary in all cases, to facilitate which, Postage Stamps of the respective values of 4, 8 and 12 cents are being printed and will be ready for sale on or before the 24th instant at the Post Offices in Georgetown and New Amsterdam and at the different Receiving Offices.

E.T.E. Dalton D.P.M.G.
(Royal Gazette, 15. 6. 1850)

V celé kolonii se nacházelo v r. 1850 dvacet poštovních úřadů a všechny byly před 1. 7. 1850 vybaveny těmito prvními známkami.

Ve všech případech bude nutné dopisy předplácet. Aby to bylo možné, tak se v tuto chvíli tisknou známky v hodnotách 4, 8 a 12 centů, které budou připraveny k prodeji před, nebo 24. tohoto měsíce na všech postách v Georgetownu a Novém Amsterdamu a na různých poštovních úřadech.

BRITISH GUIANA

Elusive Cottonreels

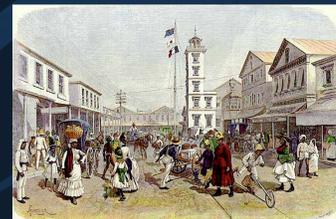
The former Dutch colony, then under British rule and from 1831 carrying the new name "British Guiana", had functioning postal services from the end of the 18th century. A large demand for postal services from traders and plantation owners (especially in the Demerara area with the capital city Georgetown) led to the emission of first stamps in 1850. They were later called *Cotton Reels*.

British Guiana thus became only the fourth British overseas territory and also the first in America to have its own stamps. The postmaster general, E.T.E. Dalton, in the capital city Georgetown, initiated the emission. The project received approval through a special decree issued by Sir Henry Barkly, the governor of the entire colony. Stamps were issued in 4C, 8C and 12C denominations intended for various postal zones in the colony and in 1851, they were followed by a 2C stamp used for local mailings in Georgetown.

Cottonreels 1850; 4 Cents, 8 Cents, 12 Cents v kruhovém střihu s iniciály EDW. Všechny s razítkem DEMERARA (Georgetown). Známky 8C a 12C pocházejí ze sbírky Philippa von Ferrary, což jim dodává další exkluzivní rozměr; žlutá 4C je jediná v ČR! Tato sestava představuje největší konvolut Cottonreels v českých sbírkách.

Cottonreels 1850; 4 Cents, 8 Cents and 12 Cents with a circular cut and EDW initials. All with DEMERARA (Georgetown) postmarks. Stamps 8C and 12C come from the collection of Philippa von Ferrary making them exclusive pieces; the yellow 4C is the only specimen in the Czech Republic! This is the largest Cottonreels set in Czech collections.

Water Street, Georgetown, drawing from 1888. The building with the tower were the premises of the local post office, from where mailings with the exhibited stamps were sent in 1850. The building was destroyed during a fire in 1945. The street on the left was High Street, the location of the "Royal Gazette of British Guiana" editorial department.

Water Street, Georgetown, kresba z r. 1888. V budově s věží se nacházel poštovní úřad, odkud byly r. 1850 vypravovány zásilkami s vystavenými známkami. Dům s poštou byl zničen při požáru r. 1945. Vlevo pak vedla ulice High Street, kde mj. sídlila redakce "Royal Gazette of British Guiana".

Cottonreels

Mezi sběratelskou elitou se ujala humorná přezdívka „Cottonreels“, neboť známky nejvíce připomínaly tehdejší ozdobné etikety na koncích dřevěných spulek s bavlněnými nitěmi. Není známo, kdo s tímto nápadem přišel první. Víme, že to nebyl jeden z prvních otáčkových filatelie major E. B. Evans (2. pol. 19. stol.), známý lovec mauritiů (skutečně objevil jeden červený POST OFFICE během pobytu na ostrově) a tvůrce většiny známých přezdívek známek jako jsou „Volské oči“ u Brazílie, „Parničky“ (Barquitos) u Buenos Aires, „Trojúhelníkový mys“, „Pohled na Sydney“ atd. Major Evans nazýval první guyany neoriginálně „kruhové známky 1850“. Nicméně přezdívka je stará, neboť r. 1921 v „*The Rarities and Early Issues of British Guiana. The Romance of Their Discovery and Rise in Value*“ píše A. D. Ferguson (R.P.S.L.), že název *Cottonreels* se užívá již desítky let.

The collecting elite took on the custom of humorously naming these stamps "Cottonreels", because they resembled decorative etiquettes, that were at that time placed on ends of wooden reels with cotton threads. It is not known exactly who came up with this nickname. We know for certain that it was not one of the "fathers of philately" Major E. B. Evans (2nd half of the 19th century), a famous Mauritius stamp hunter (he did find a red POST OFFICE during his stay on the island) and the originator of the majority of famous nicknames such as "Bull's Eye", "Barquitos", "Triangular Cape", "View of Sydney" etc. Major Evans called the first Guianas "circular stamps 1850" It is nonetheless clear that the nickname is not a recent invention because in 1921 in "The Rarities and Early Issues of British Guiana. The Romance of Their Discovery and Rise in Value" its author, A. D. Ferguson (R.P.S.L.) mentions that nickname has been in use for decades.

Signatury na známkách

Při jednoduchém tisku byly za účelem ochrany proti padělání všechny Cottonreels před jejich poštovním použitím opatřeny iniciálami jmen poštovních úředníků. Iniciály E.D.W. Edmonda D. Wighta jsou také k nalezení na slavné známce britská guyana IC magenta.

Signatures on Stamps

All of the Cottonreels carried initials of postal clerks as a precaution against fraud due to their simple print. The "E.D.W." initials of Edmond D. Wight also appear on the famous IC Magenta British Guiana stamp.

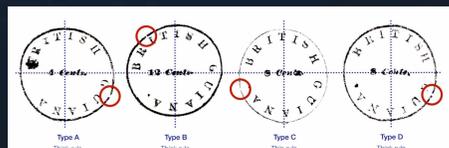
E.D.W. = E.D. Wight, Clerk Colonial Department of Post Office
E.T.E.D. = E. T. E. Dalton, Deputy Postmaster-General
H.A.K. = H.A. Killikelly, Clerk Post Office, Georgetown
J.B.S. = J.B. Smith, Clerk Imperial Department of Post Office
W.H.L. = W. H. Lorimer, a railway clerk

Although not possessing the artistic merits of the Mauritius "Post Office" these crude primitive stamps of 1850, commonly called "Cotton reels", are looked upon with great pride by collectors who are fortunate enough to possess any.

A. D. Ferguson R.P.S.L., *The British Guiana Philatelic Journal*, 1921

"My father one day happened to find among papers in his office a copy of the very rare provisional 8c. green of British Guiana and I had the good luck to lay my hands on another at home. Well, I put one of them into my album and regarding the other I wrote to Victor asking him what he would give for it. He asked me to let him see it. I sent it and he offered stamps to the value of 7s. 6d. in exchange. I gladly accepted his offer and even sent the other specimen and thus got 15s worth of stamps for them. Ye gods, would I had them now! No stamps are rarer - offers have I searched again but have never obtained another circular 8c. green provisional Guiana."

Reminiscences Written in 1868. *Journal of the Philatelic Literature Society*, P. J. Anderson, 1912

Velká pečeť

Tzv. Velká pečeť Britské Guyany, používaná v 19. století, vyobrazená na většině tehdejších známkových emisích. Nápis *Damus Petimus Que Vicissim* (Dávame a zpět žádáme)

The Great Seal

The Great Seal of British Guiana used in the 19th century was present on the majority of stamp emissions of that time. Inscription *Damus Petimus Que Vicissim* (We give and ask in return)

Mapa části Guyany s hlavním městem Georgetown v oblasti kolem řeky Demarara River; r. 1850

Map of a part of Guiana with the capital city Georgetown in the Demarara River area; 1850

IV. guvernér Guyany v letech 1849-1853

IV Governor of Guiana from 1849 to 1853

Sir Henry Barkly (1815-1898)

Náklad a vzácnost

Vzácnost tohoto vydání ukazují nejlépe dostupné prameny o nákladu nebo alespoň o jeho podstatné části. V r. 1893 nalezený účet z r. 1850 podepsaný poštovním Daltonem udává počet kusů vytištěných v Royal Gazette:

Print-load and Rarity

Records of the print-load, or at least its major part best demonstrate the rarity of this emission. A bill found in 1893 signed by postmaster Dalton in 1850 states the following number of stamps printed at the Royal Gazette:

Nov 23 rd 1850 ...	
Printing 656 blue stamps of 12 cts. @ 50 p. centum.....	3.28
Printing 1,200 green of 8 cts. @ 50 p. centum.....	6.00
Printing 1,752 yellow of 4 cts. @ 50 p. centum.....	8.76

Od každé z těchto hodnot se dochovaly jen desítky exemplářů. Nejvzácnější 2C růžové, pro místní dopisy v Georgetownu (dnes 10 známých) zde uvedeny nejsou. Hodnověrné prameny z počátku 20. století uvádějí náklad pouhých 120 kusů. Připomeňme, že náklad Mauritiů POST OFFICE byl 1000k! Známky Cottonreels se na světovém filatelistickém trhu takřka nevyskytují, zejména kvalitní exempláře jsou tradičně v „pevných rukách“ a vůbec se nenabízejí. Cenově jsou navíc prakticky nedostupné!

Only a few dozen specimens remain from each denomination. The most rare pink 2C stamps used for local post in Georgetown (only 10 known specimens) are not included in the table. Trustworthy historical sources from the beginning of the 20th century place the number of printed stamp at a mere 120 pieces. It is worth reminding that the print-load of Mauritius POST OFFICE stamps was 1200 pieces! Cottonreel stamps virtually do not appear on the philatelic market. They usually stay with one owner, especially high quality specimens and are never offered (?). Not to mention their near-unreachable price!

Cottonreels v elitních sbírkách

42	Philipp von Ferrary
20	Royal Collection
15	Thomas Tapling (British Library)
8	Alfred H. Caspary
16	W. J. Webster
44	J. E. du Pont

Cottonreels in elite collections

Mohammed Al Thani, katarský princ, zakoupil v r. 2014 téměř všechny exempláře ex. Du Pont v aukci David Feldman.

Mohammed Al Thani, prince of Qatar, bought almost all ex. Du Pont specimens at a David Feldman auction in 2014.

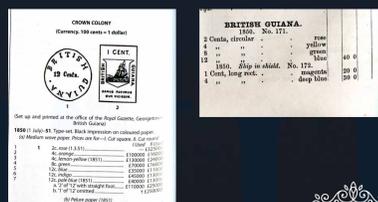

John E. du Pont (1938-2010)

Nejvíce Cottonreels v celých dějinách filatelie vlastnil John E. du Pont, člen jedné z nejvýznamnějších amerických rodin, podnikatel, filantrop a podporovatel sportu, který zemřel ve vězení, odsouzen za vraždu. Byl majitelem i slavné *britské guyany IC magenta*, kterou z jeho pozůstalosti v r. 2014, v aukci Sotheby's, koupil za 9,5 mil USD známý americký miliardář a filatelista Stuart Weitzman.

The largest number of Cottonreels in the entire history of philately was owned by John E. du Pont, member of one of the most significant American families, entrepreneur, philanthropist and sports supporter who was convicted of murder and subsequently died in jail. He was also the owner of the famous IC Magenta British Guiana, which was later bought from his estate at a Sotheby's auction in 2014 by a famous American billionaire and philatelist Stuart Weitzman for 9.5 mil USD.

Katalogy ještě v roce 1882 oceňovaly jen jedinou Cottonreel, a to 12C modrou. Tehdy ji Stanley Gibbons ohodnotil na 40 šilinků. Nyní má cenu 11 000 liber!

The catalogues in 1882 registered only a single Cottonreel, the 12C blue. Stanley Gibbons had its price set at 40 shillings. Now it is worth 11 000 GBP!

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

EMISE HRADČANY 20H KARMÍNOVÁ S PŘETISKEM VZOREC

20 H HRADČANY CARMINE EMISSION WITH A VZOREC (SPECIMEN) OVERPRINT

The stamps with a VZOREC overprint were intended for the office of the Universal Postal Union in Bern (Switzerland). Imperforate sheets had of this denomination in carmine were overprinted with a black letterpress VZOREC overprint in very small numbers and were just a fraction of the already small imperforate print-load. The mentioned sheets, of which only

a few were ever printed, were largely cut up into single pieces. Blocks of 4 are uncommon and larger blocks are very rare. The majority of the stamp print-load without an overprint was issued with perforation. These stamps were issued in 1920. Joined VZOREC overprint types are in their occurrence superior to those without an overprint, which also exist in a small amount.

Známky s přetiskem VZOREC byly určeny pro úřadovnu Světové poštovní unie v Bernu (Švýcarsko). Neperforované archy v uvedené nominální hodnotě v karminové barvě byly přetištěny knihtiskovým přetiskem VZOREC v černé barvě ve velmi nízkém počtu z již tak z nepatrného neperforovaného množství. Uvedené přetištěné archy v počtu několika kusů byly převážně rozstříhány na jednotlivé exempláře. Čtyřbloky jsou svým výskytem vzácné a větší bloky se nachází velmi výjimečně. Téměř celý náklad známek bez přetisku byl do poštovní distribuce opatřen perforací. Ty byly vydány počátkem roku 1920. Spojené typy s přetiskem VZOREC svým výskytem předčí základní známky spojených typů bez přetisku nacházející se rovněž v minimálním množství.

Spojené spirálové
typy 34,35 ZP/1. TD

Joined spiral types
34,35 ZP/1. TD

Největší známý celek v neperforovaném čtrnáctibloku se spojenými spirálovými typy. Na 34. známkovém poli 1. tiskové desky se nachází 1. typ (otevřená čtvrtá spirála). Raritní výskyt.

The largest known set in an imperforate block of 14 with joined spiral types. A 1. type (open fourth spiral) is found on the 34th position of the 1st printing plate. Very rare occurrence.

UPU

Světová poštovní unie (původní název Generální poštovní unie) byla založena 9. října 1874 v hlavním městě Bernu ve Švýcarsku. Představitelé 22 poštovních správ podepsali tzv. Bernskou smlouvu, která se stala základem smluvních dokumentů obsahující pravidla pro mezinárodní poštovní služby. Jejím hlavním cílem je zabezpečit rozvoj mezinárodního poštovního spojení a sjednocovat podmínky pro mezinárodní poštovní přepravu. Mezi první vstupující země patřilo i Rakousko - Uhersko, jehož součástí byly české země. Svůj současný název získala UPU v roce 1878 na druhém kongresu v Paříži. Československo jako nástupnický stát se členem UPU stalo v roce 1920 na sedmém kongresu v Madridu. UPU je jedna z organizací OSN a v současnosti má 192 členských zemí.

The Universal Postal Union (originally General Postal Union) was founded on the 9th of October 1874 in Bern, the capital city of Switzerland. Representatives of 22 postal administrations signed the Treaty of Bern, which became the basis of postal agreements regulating international postal services. Its main goal is to secure the development of international postal connections and unify requirements for international postal transport. The Austro-Hungarian Empire, of which Czech lands were a part of, was one of the first countries to enter the agreement. UPU got its current name on the second congress in Paris in 1878. Czechoslovakia as a successor state became a member in 1920 at the seventh congress in Madrid. UPU is a UN organisation and has 192 member countries.

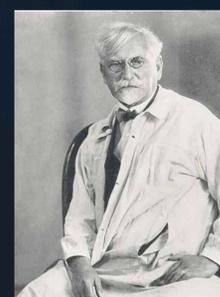
Původní budova
v Bernu, kde
sídlila zakládající
Světová poštovní
unie

The original premises
of the Universal
Postal Union in Bern

Vlajka Světové
poštovní unie

Flag of the
Universal
Postal Union

Alfons Mucha

Akademický malíř Alfons Mucha na sklonku roku 1918 vytvořil realizovaný návrh prvních československých známek s motivem Hradčany.

Academic painter Alfons Mucha created a draft of the first Czechoslovakian stamps in 1918 with a depiction of Hradčany, the Prague Castle District.

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

UNIKÁTNÍ LETECKÁ 1,50K. ÚZKÁ S PŘEVŘÁCENÝM PŘETISKEM POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919

UNIQUE 1.50 K AIRMAIL STAMP, NARROW WITH REVERSED OVERPRINT PČ 1919

1918

To speed up the sending of military messages between Vienna and the Eastern Front, an airline was established on 19 March 1918 between Vienna – Krakow – Lviv and later extended to Kiev.

Základní série rakouských známek

Basic series of Austrian stamps

1918

Pro zrychlené zasilání vojenských zpráv mezi Vídní a východní frontou byla zřízena 19. března 1918 letecká linka mezi Vídní, Krakovem a Lvovem a později prodloužena do Kyjeva.

Běžná korespondence

Od 31. března bylo možno na této lince podávat i běžnou korespondenci. Poštovní činilo 1 k. základní příplatek a 1,50 k. letecký poplatek za každý úsek letecké tratě. Za tím účelem byly vydány tři letecké známky v hodnotách 1,50 k., 2,50 k. a 4 k.

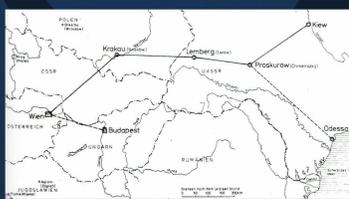
Regular correspondence

From 31 March, it was possible to send also regular correspondence on this line. The postage was 1 K basic surcharge and 1,50 K airmail fee for each section of the air route. For this purpose, three airmail stamps with values of 1,50 K, 2,50 K and 4 K were issued.

Letadlo s vojáky

Aeroplane with soldiers

Mapa leteckých tras pro
poštovní přepravu, 1918

Map of air routes for postal
transport 1918

1919

V únoru 1919 přestaly platit na území Československa rakousko-uherské známky, nepoužité vrácené exempláře byly na podzim 1919 oficiálně přetištěny nápisem: *POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919*. U hodnoty 2,50 k. a 4 k. byly přetištěny pouze exempláře na bílém papíře v širokém formátu. U hodnoty 1,50 k. vzácně i exempláře z prvního nákladu, tedy v úzkém formátu, kterých je známo asi 10 až 15 ks.

Dvě velikosti

Autorem známek s motivem státního znaku je R. Junk, známky byly tištěny na navlhčený papír měditiskem. Následně opatřeny přetiskem s označením nové hodnoty.

První náklad z března byl tištěn na světlešedý navlhčený papír. Vlivem usušení a fyzikálních vlastností válečného papíru změnil obraz známky velikost na tzv. úzký formát, kde velikost známkového obrazu činí 25x30 mm. V červnu byl vydán druhý náklad na bílém papíře, který měl odlišné vlastnosti a po usušení činila velikost známkového obrazu 26x29 mm.

Two sizes

The author of the stamps with the motif of the national emblem is R. Junk, the stamps were printed on moistened paper using copper plate printing. Subsequently, they were provided with an overprint containing an indication of the new value.

The first edition from March was printed on light grey moistened paper. Due to the drying and physical properties of war paper, the design of the stamp changed its size to the so-called narrow format, where the size of the stamp design was 25 x 30 mm. In June, the second edition was issued on white paper, which had different properties, and the size of the stamp design was 26 x 29 mm after drying.

Unikát

Do dnešního dne je znám pouze jeden exemplář známky 1,50k. v úzkém formátu s převráceným přetiskem – unikát.

Známka byla poprvé popsána v roce 1933 v katalogu Ekstein. Od té doby byla uváděna v různých katalozích a příručkách, v roce 2001 se známka objevila v sálové aukci Klim, tam ji zakoupil významný vystavovatel a ten ji později prodal v aukci Burda 2017.

Unique

To date, only one exemplar of the 1,50 K stamp in narrow format with reversed overprint is known – UNIQUE.

The stamp was first described in 1933 in the Ekstein catalogue. Since then, it has been listed in various catalogues and handbooks. In 2001, the stamp appeared in the Klim hall auction, where it was bought by a notable exhibitor, who later sold it in the Burda 2017 auction.

1919

In February 1919, Austro-Hungarian stamps ceased to be valid in the territory of Czechoslovakia, unused returned exemplars were officially overprinted with the inscription *POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919* in the autumn of 1919. For the values of 2,50 K and 4 K, only exemplars on white paper in wide format were overprinted. For the value of 1,50 K, even the exemplars from the first edition, i.e. in narrow format, of which about 10 to 15 pieces are known, were rarely overprinted.

Emise leteckých
známek
s přetiskem

Issue of airmail
stamps with
overprint

Certifikace

Zkoušena: Lešetický, Gilbert, Karásek, Pittermann a majetnická značka Alfons Stach a Kaufmann. Atesty: Karásek (2001), Pittermann (2002), Vrba (2017).

Certification

Tested: Lešetický, Gilbert, Karásek, Pittermann and the ownership mark Alfons Stach and Kaufmann. Certificates: Karásek (2001), Pittermann (2002), Vrba (2017).

Úzká + široká známka

Narrow + wide stamp

ZAPOMENUTÁ VÁLKA...

Vznik konfliktu

Boxerské povstání byl ozbrojený konflikt probíhající v letech 1899 až 1901 v Číně. Byl vyvolán hnutím tzv. boxerů - I-ho t'uan (volně přeloženo *Spravedlivé a harmonické pěsti*), tajnou čínskou organizací zaměřenou proti cizincům. Příčinou prvotního boxerského povstání byla snaha zamezit vzrůstajícímu *koloniálnímu* chování evropských států, USA a Japonska na čínském území. K eskalaci konfliktu došlo v Pekingu 21. června 1900 zavražděním německého velvyslance Clemense von Kettelera. Ještě ten den vyhlásila **čínská císařovna Cch'-si** válku osmi světovým mocnostem - USA, Velké Británii, Japonsku, Francii, Německu, Rusku, Rakousko-Uhersku a Itálii. Válečné operace probíhaly především v severovýchodní Číně, vyjma provincií Šan-tung, Šan-si a Č'-li.

THE FORGOTTEN WAR ...

Origin of the conflict

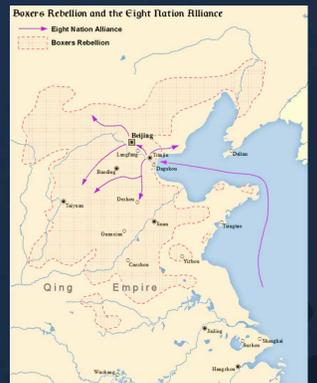
The **Boxer Rebellion** (also known as the Yihetuan Movement) was an uprising in China between 1899 and 1901. It was initiated by the Yihéquan (translated as *Militia United in Righteousness*), known in English as the Boxers – a secret anti-imperialist, anti-foreign, and anti-Christian organisation. The initial reason for the uprising was an attempt to stop *colonial* behaviour of European states, USA, and Japan in China. The conflict escalated by the assassination of German Minister to China Clemens von Ketteler in Beijing on June 21, 1900. The very same day, **Empress Dowager Cixi** declared war against eight foreign powers present in China: the USA, the United Kingdom, Japan, France, Germany, Russia, Austria-Hungary, and Italy.

Francouzská dobová pohlednice – karikatura – světové mocnosti si dělí Čínu

French period postcard – caricature – world powers dividing China

Mapa severovýchodní Číny s postupem vojsk osmi mocností

Map of Boxer Rebellion and Eight-Nation Alliance troops advancement in Northeast China

Německý polní maršál Alfred Ludwig Heinrich Karl Graf von Waldersee (8. dubna 1832 v Postupimí - 5. března 1904 v Hannoveru)

German field marshal Alfred Ludwig Heinrich Karl Graf von Waldersee (8 April 1832 in Potsdam - 5 March 1904 in Hannover)

Čínská císařovna-vdova Cch'-si (29. listopadu 1835 v Pekingu - 15. listopadu 1908 v Pekingu)

Empress Dowager Cixi (29 November 1835 - 15 November 1908 in Beijing)

Poštovní provoz německé pošty na území severovýchodní Číny v době válečného konfliktu

Pro potřeby německého expedičního sboru bylo v Číně zřízeno deset vojenských polních pošt (VPP) - Feldpoststationen. Válka přerušila dodávky poštovních známek platných v té době na německých zahraničních poštách v Číně. Nedostatek těchto známek vedl k tomu, že se na VPP, ale i na německých civilních poštách v severovýchodní Číně provizorně používaly staré zásoby běžných německých známek (emise Adler a Germania) bez oficiálního přetisku *China* a v malém měřítku i známky dovezené z blízké německé kolonie Kiautschou. Mimo VPP bylo civilní používání těchto poštovních provizorií primárně známo na poštovních úřadech v Pekingu, Tientsinu a Šanghaji. Známky použité v době boxerského povstání na území severovýchodní Číny lze odlišit dle domočího razítka a data podání zářilky (1. 9. 1900 až 31. 8. 1901). Souhrnně se tyto provizorní válečné známky označují jako vydání *Petschili*. Známky Kiautschou byly používány pouze na VPP číslo 2 (K.D. FELDPPOSTSTATION Nr. 2) a na německé civilní zahraniční poště v Pekingu (PEKING DP).

Postal services of the German Post in Northeast China during the conflict

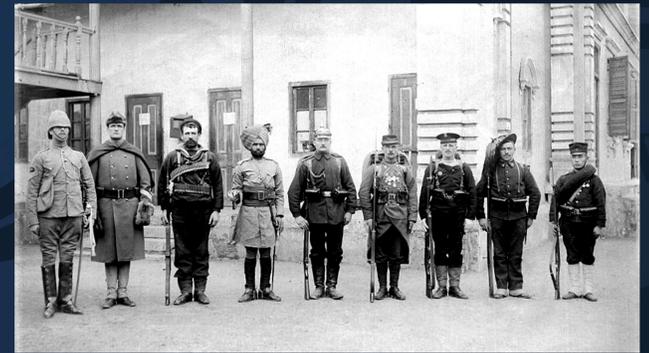
For the needs of the German expeditionary force, ten military field posts (VPP) - Feldpoststationen - were established in China. The war interrupted the supply of postage stamps officially used at German foreign post offices in China. The absence of these stamps led to a temporary use of old stocks of ordinary German stamps (the Germania and Adler issue) - without the official *China* overprint - both at the VPPs and German civilian post offices in Northeast China. On a small scale, stamps imported from the nearby German concession in Kiautschou Bay were used as well. Apart from VPPs, these stamps were used primarily at civilian post offices in Beijing, Tianjin, and Shanghai. The stamps used in Northeast China during the Boxer Rebellion can be distinguished according to the domicile of the stamp, and the date of shipment (between 1. 9. 1900 and 31. 8. 1901). Collectively, these provisional war stamps are referred to as *Petschili* issues. Stamps from Kiautschou were only used at VPP No. 2 (K.D. FELDPPOSTSTATION Nr. 2) and the German civilian foreign post office in Beijing (PEKING DP).

Expediční sbory aliance osmi světových velmocí

Reakcí na tyto události byla rychlá příprava společné vojenské expedice osmi světových velmocí do Číny s cílem obnovení a posílení předešlých pozic. Do Číny bylo v prvním sledu vysláno 17 000 vojáků aliance a 4. srpna 1900 došlo k zahájení válečné akce útokem z přístavu Tchien-ťin (Tientsin). Boxerům a císařským vojskům chyběla moderní technika a výzbroj, takže nemohli čelit koncentrované síle expedičních sil. Peking byl rychle dobyt již 15. srpna 1900 a expediční jednotky následně demonstrativně vpochoďovaly i do Zakázaného města - sídla čínských císařů. Jednání o příměří trvala až do 7. září 1901, kdy byla podepsána mírová smlouva, tzv. *Boxerský protokol*. Všechny státy aliance v důsledku podmínek podepsané mírové smlouvy výrazně posílily svůj vliv v Číně a současně byla výrazně oslabena pozice čínského císařství. Toto ve svých důsledcích vedlo v roce 1911 k sinchajské revoluci a zániku říše Čching.

Expeditionary forces of the Eight-Nation Alliance

As a response to these events, the eight world powers launched a joint military expedition to China intending to restore and strengthen previous positions. In the first sequence, 17 000 allied troops were sent to China, and on August 4, 1900, an attack from Tianjin port began the action. The Boxers and Imperial troops lacked modern technology and equipment; therefore, they could not face the concentrated power of the expeditionary forces. Beijing was quickly conquered on August 15, 1900, and the expeditionary troops then demonstratively marched into the Forbidden City - the seat of Chinese emperors. Peace treaty negotiations lasted until September 7, 1901, when the so-called *Boxer Protocol* was signed. As a result of the treaty, all the states of the Eight-Nation Alliance significantly strengthened their influence in China. At the same time, the position of the Chinese Empire was substantially weakened. A long-term consequence of the protocol was a weakening of the Qing dynasty which was later overthrown by the Xinhai Revolution in 1911.

Vojáci osmi mocností spojené aliance, 1900

Troops of the Eight-Nation Alliance in 1900

Bojovníci hnutí *Spravedlivé a harmonické pěsti* - boxeréři

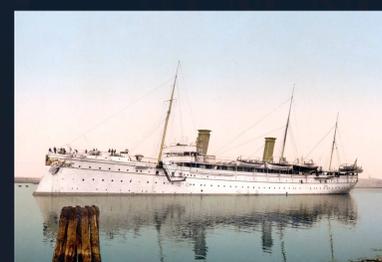
Fighters of the „Militia United in Righteousness“ - The Boxers

Účast císařského Německa ve válce

Císařské Německo se první fáze konfliktu účastnilo jen sporadicky přítomností 400 námořníků z I. a II. Seebatalionů. Až 21. září 1900 dorazily do Číny jednotky Ostasiatische Expeditionskorpsu o síle 15 000 vojáků, většinou dobrovolníků z pravidelné armády. Tyto jednotky se pod velením **generála Alfreda hraběte von Waldersee** již neúčastnily významných bojových operací a jejich hlavní činností bylo likvidovat ojedinělé ohniska čínského odporu na venkově. Expediční sbor byl odvolán zpět do Německa v první polovině roku 1901.

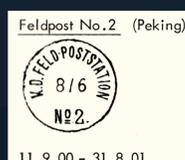
Participation of Germany Empire in the conflict

In the first phase of the conflict, Germany Empire participated with only 400 sailors from the I. and II. Seebatalions. It was not until September 21, 1900, that 15 000 troops of the Ostasiatische Expeditionskorps (East Asian Expeditionary Corps) units, who were mostly volunteers from the regular army, arrived in China. These units were under the command of **General Alfred Graf von Waldersee**. They arrived too late to take part in any of the major actions and were therefore mainly employed for garrison duties. However, they participated in some smaller engagements against pockets of the remaining Boxers. The Corps was later disbanded and recalled to Germany early in 1901.

Císařská jachta Hohenzollern II - ústřední motiv na známkách Kiautschou

German Imperial yacht Hohenzollern II - central motive of Kiautschou postal stamps

Razítko polní pošty číslo 2 používané na známkách Kiautschou

Postmark of the field post office number 2 used on Kiautschou postal stamps

Razítko PEKING DEUTSCHE POST používané na známkách Kiautschou

Postmark of the Beijing post office used on Kiautschou postal stamps

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

TIENTSINSKÉ PŘETISKY – NEJDRAŽŠÍ ZNÁMKY NĚMECKA

Tientsin – Nebeský brod

Tientsin (Tchien-tin, Tiencin) je město v severní Číně ležící u ústí řeky Chaj-che do Pochajské zátoky ve Žlutém moři. Tchien znamená nebe a tin s významem převoz nebo brod. Celý název města tak lze přeložit jako *Nebeský brod*. Po sérii vojenských porážek od koloniálních mocností v polovině 19. století bylo čínské císařství nuceno povolit i určité omezení čínské suverenity nad některými čínskými přístavy. Také v Tientsinu byly v roce 1860 uděleny Velké Británii a Francii první koncese na území města postoupené Čínou. Následně se počet zemí využívajících těchto koncesí v Tientsinu do roku 1900 rozrostl až na devět.

Německá přítomnost v Tientsinu

Když císařské Německo získalo v roce 1898 blízkou oblast Kiautschou Bay s 99letým pronájmem, byla obratem vyjednána také německá koncese pro část území města Tientsin. Německá přítomnost ve městě okamžitě výrazně narostla, usadily se zde významné exportní firmy a obchodní podniky, včetně pobočky Deutsch-Asiatische Bank. Německý rozmach v Tientsinu výrazně napomohl rozvoji místní infrastruktury a oblasti služeb. Na koncesním území vyrostly německé školy, banky, pošty, věznice, nemocnice a kasárna.

The German presence in Tianjin

After Imperial Germany acquired the Kiautschou Bay region in 1898 with a 99-year lease, a further concession was negotiated for the Tianjin enclave. The German presence in the city increased significantly, and major trading houses and diverse enterprises established themselves, including a branch of the Deutsch-Asiatische Bank. The German presence in Tianjin substantially escalated economic growth and helped infrastructure improvements. German schools, banks, post offices, prisons, hospitals, and barracks were built in the concession area.

Důsledky války v severovýchodní Číně

V letech 1899-1901 probíhala v severovýchodní Číně válka mezi Čínou a aliancí osmi světových velmocí. Do Tientsinu dorazilo 15 000 vojáků z německých expedičních vojsk. Válka nejen že přerušila dodávky poštovních známek z Německa, ale příjezdem vojsk doslo ke skokovému nárůstu uživatelů poštovních služeb. Na německém poštovním úřadu v Tientsinu tak brzy nebyly k dispozici oficiální poštovní známky platné v té době na německých zahraničních poštách v Číně. Nedostatek těchto známek vedl k tomu, že se na vojenské polní pošty, ale i na německé civilní pošty v severovýchodní Číně provizorně distribuovaly staré zásoby běžných německých známek (především emise Germania) bez oficiálního přetisku *China*. Na poštovní úřad v Tientsinu byla v listopadu 1900 přidělena dodávka známek Germania ve výplatních hodnotách 3, 5, 10, 20, 30, 50 a 80 feniků (Michel 54-57, 59, 61-62) a tyto známky byly běžně prodávány pro úhradu poštovních služeb.

Consequences of the war in Northeast China

Between 1899 and 1901, after the Boxer Rebellion, a war broke out between the Eight-Nation Alliance and China. 15,000 soldiers from German expeditionary troops arrived in Tientsin. Not only the war interrupted the supply of postage stamps from Germany, but it also caused a jump increase in the number of postal service users. Therefore, the officially used postage stamps of German foreign posts in China were soon not available in Tianjin. The absence of these stamps led to a temporary distribution of old stocks of ordinary German stamps (especially the Germania issue) - without the official *China* overprint - to field post offices and German civilian post offices in Northeast China. In November 1900, the Tianjin post office received a delivery of the Germania stamps with the value of 3, 5, 10, 20, 30, 50 and 80 Pfennig (Michel catalogue 54-57, 59, 61-62). These stamps were then used for regular payments of postal services.

Běžný provoz na německém poštovním úřadě v Tientsinu

Everyday operation at the German Post Office in Tianjin

TIANJIN PROVISIONAL OVERPRINTS – THE MOST EXPENSIVE GERMAN STAMPS

Tianjin – The Heavenly Ford

Tientsin (or Tianjin in current English) is a municipality in Northern China located at the Hai River's mouth into the Bohai Bay in the Yellow Sea. Tianjin is the pinyin romanization of the Chinese characters 天津, which mean *Heavenly Ford* or *Ford of Heaven*. After the Second Opium War, in 1860, Tianjin was opened to foreign trade and thus to the outside world. The concessions were first formally given to Great Britain and France. However, the number of countries benefiting from these concessions in Tianjin grew up to nine by 1900.

300 %

Poštovní použití tientsinských provizorií

Přetisky byly používány v období 24. 11. 1900 až 27. 1. 1901, poté již byly opět v dostatečném množství k dispozici oficiální známky Deutsche post China. Obvyklé poštovní tarify německé zahraniční pošty v Číně byly mezi 5 a 20 feniky, proto jsou známky hodnot 3, 5, 10 a 20 feniků s ručním tientsinským přetiskem běžnější. Známek hodnot 30 a 80 feniků bylo přetištěno výrazně méně a známka ve výplatní hodnotě 50 Pfennig, pro tehdy platné tarify v podstatě nevyužitelná, se vyskytuje jen v několika exemplářích.

Postal use of Tianjin Provisionals

The provisional overprints were used between November 24th, 1900, and January 27, 1901. After this period, the official Deutsche Post China stamps were available in sufficient quantities again. The usual postal tariffs of the German Foreign Post Office in China were between 5 and 20 Pfennig. Therefore, the stamps of 3, 5, 10 and 20 Pfennig value with manual Tianjin overprint are the most common today. Stamps with the value of 30 and 80 Pfennig were overprinted much less, and only a very few specimens of the 50 Pfennig value stamp exist because it was virtually unusable for the tariffs.

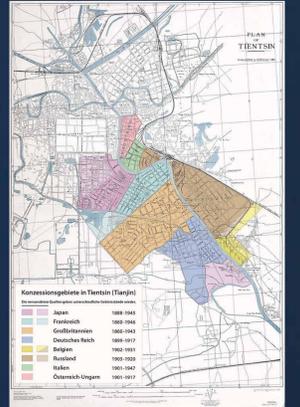
Masivní dřevěná rukovět ručního razítka používaného na přetisky v Tientsinu

Massive wooden handle of hand postmark used for overprints in Tianjin

Čelní strana ručního razítka používaného na přetisky v Tientsinu

Front side of the hand postmark used for overprints in Tianjin

Mapa Tientsinu s vyznačenými koncesními územími jednotlivých zemí

Map of Tianjin with marked concession territories of individual countries

Delegace zástupců pošt osmi aliančních států před budovou německého poštovního úřadu v Tientsinu

Delegation of postal representatives from the Eight-Nation Alliance states in front of the German Post Office building in Tianjin

Tientsinské přetisky v boji proti spekulantům

Poštovné bylo účtováno v mexických dolarech, v měně v té době používané v Číně. Oficiální směnný kurz mexického dolaru vůči německé marce byl na německých poštovních úřadech stanoven na 2,50 marky za 1 dolar. Na volném trhu byl však kurz pouze 2 marky za 1 dolar. Různými spekulanty z řad civilních osob tak často v Tientsinu docházelo ke zkupování velkého množství těchto běžných německých známek (Germanii bez přetisku *China*) a tyto známky pak byly podloudně vráceny do běžného poštovního oběhu v Německu. Tímto druhem reexportu známek tak tyto spekulanti realizovali okamžitý 25% zisk pramenící z rozdílu v oficiálním a neoficiálním směnném kurzu. Aby se tímto spekulacím zabránilo, bylo vedením německého poštovního úřadu v Tientsinu rozhodnuto, že všechny zde prodávané známky Germania budou před prodejem přímo na přepážce úředně přetištěny šikmým přetiskem *China*. K tomuto účelu bylo speciálně vyrobeno masivní ruční razítko.

Tientsin overprints in the fight against speculators

Postage was charged in Mexican Dollars - a currency used in China at the time. Officially, the established exchange rate was 2.50 German Mark to the Mexican Dollar at German post offices. However, the exchange rate was only 2 German Mark for 1 Mexican Dollar on the free market. Therefore, many of these ordinary German stamps (i.e. the Germania issue without *China* overprint) were bought by various civilian speculators in Tianjin and surreptitiously returned to regular postal circulation in Germany. With this kind of stamp re-export, these speculators cleared an immediate profit of 25% stemming from the difference between the official and unofficial exchange rates. In order to prevent such speculations, the management of the German Post Office in Tianjin decided to overprint all Germania stamps with a slant *China* overprint before being sold at the counter. A hand massive postmark was made specifically for this purpose.

Německá herečka Anna Fühling (1866-1929) - ústřední motiv na známkách Germania

German actress Anna Fühling (1866-1929) - the central motive of the Germania stamps

Německá známka 50 feniků bez přetisku

German 50 Pfennig value stamp without overprint

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 OVERPRINTS

In the first years of the republic's existence, the eager collecting public had little domestic philatelic material to satisfy their passion. Thus, even at a time when the young state had had its own issue of Mucha's Hradčany at its disposal for several months and long after the temporary validity of Austrian stamps in our territory was terminated, the stamps of the old monarchy with POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 overprints were put on sale.

Philatelic catalogues were thus suddenly enriched by more than one hundred new items, the acceptance of which by collectors, however, was certainly not a matter of course. The series thus became the subject of clashes between recognized authorities of Czechoslovak interwar philately. The leading expert and publicist in the field, Ervín Hirsch, was not the only person who uncompromisingly condemned the entire issue as speculation. On the imaginary other side of the dispute stood a high-ranking postal official and also a respected philatelist Jaroslav Lešetický, who was also the father of the idea of providing Old Austrian stamps with this overprint.

The stamps were sold with a 50% surcharge to the nominal value. In addition, ordinary collectors could obtain the stamps only at the philatelic counter of the main post office in Prague in Jindřišská Street. Figures concerning the number of stamps issued were never properly published. However, the shadow of doubt was cast on the whole issue particularly by the way in which the various rarities got into the hands of leading collectors. Over time, the criticism of Lešetický grew and his reputation was not helped by numerous expert mistakes either. In the last years of his life, Lešetický partially withdrew from the associational life and his philatelic testing room was closed. His critics thus emerged victorious from the disputes.

However, his irreconcilable rival Ervín Hirsch was also wrong with his exclamation from 1928: "Foreign countries will never admit the rightfulness of the POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 issue". Austrian postage stamps on granite paper with this overprint are today, despite all the controversies, among the most valuable Czechoslovak rarities and are valued by foreign catalogues with remarkable amounts.

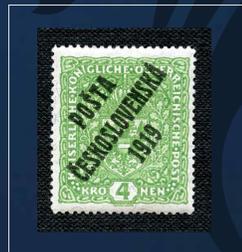
Fotografie účastníků Stachovy aukce poštovních známek (uprostřed Jaroslav Lešetický), 1930

A photograph of participants of Stach's auction of postage stamps (in the middle Jaroslav Lešetický), 1930

4K světle zelená široký formát na obyčejném papíru
a 4K světle zelená široký formát na žilkovaném papíru

4K light green wide format on plain paper
and 4K light green wide format on granite paper

200%

Rakouská čtyřkoruna na žilkovaném papíru s přetiskem POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919

Mezi četnými přetisky POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 výrazně vyčnívají ty s přídomkem *žilkovaná*. Rakouské výplatní známky tištěné na tomto druhu papíru sice byly opatřeny přetiskem nového státu, ale z původních zásob poštovních úřadů na našem území mohly pocházet jen těžko. V Rakousku byl totiž jejich tisk zahájen až na jaře roku 1919 a způsob, jakým se žilkovaný papír nakonec dostal do pražské tiskárny Haase, je i dnes předmětem neutichající debaty mezi filatelisty. Stejně tak nejasná je role, kterou v cestě těchto raritních kusů na filatelistický trh sehrál sám Jaroslav Lešetický. Jisté je jen to, že žilkované čtyřkoruny byly nakonec uchráněny ohně kotelní hlavní pošty v Praze, kde by pravděpodobně byly za běžných okolností protokolárně spáleny. Časem se objevily mezi předními sběrateli a postupně si vydobývaly pozici jedněch z nejdražších československých poštovních známek.

Austrian 4-crown stamp on granite paper with the POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 overprint

Among the numerous POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 overprints, those nicknamed "granite" stand out significantly. Austrian postage stamps printed on this type of paper were marked with overprint of the new state, but they could hardly come from the original stocks of post offices in our territory. In Austria, their printing did not begin until the spring of 1919, and the way in which granite paper finally got into the Haase printing house in Prague is still the subject of an endless debate among philatelists. Equally unclear is the role that Jaroslav Lešetický himself played in the journey of these rare pieces to the philatelic market. What is certain is that 4-crown stamps on granite paper were eventually protected from the fire of the boiler room of the main post office in Prague, where they would probably be burned in accordance with the protocol under normal circumstances. Over time, they appeared among the leading collectors and gradually gained the position among the most expensive Czechoslovak postage stamps.

PŘETISKY POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919

Dychtivá sběratelská veřejnost měla v prvních letech existence republiky jen málo domácího filatelistického materiálu k uspokojení své vášně. A tak i v době, kdy měl mladý stát již několik měsíců k dispozici svou vlastní emisi Muchových Hradčan a dávno poté, co byla přechodná platnost rakouských známek na našem území ukončena, byly známky staré monarchie s přetisky POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 uvedeny do prodeje.

Filatelistické katalogy tak náhle obohatilo více než sto nových položek, jejichž přijetí mezi sběrateli však rozhodně nebylo samozřejmé. Série se tak stala předmětem střetů uznávaných autorit československé meziválečné filatelie. Přední znalec a publicista v oboru Ervín Hirsch nebyl sám, kdo celé vydání nekompromisně odsuzoval jako spekulaci. Na pomyslné druhé straně sporů stál vysoce postavený poštovní oficiál a rovněž respektovaný filatelista Jaroslav Lešetický, který byl zároveň otcem celé myšlenky opatřit starorakouské známky tímto přetiskem.

Prodej známek probíhal s 50% přírůzkou k nominální hodnotě. Běžní sběratelé si mohli známky navíc opatřit pouze u filatelistické přepážky hlavní pošty v Praze v Jindřišské ulici. Nákladová čísla nebyla nikdy řádně zveřejněna. Stín pochybnosti však na celou emisi vrhl především způsob, jakým se nejrůznější rarity dostávaly do rukou předních sběratelů. Kritika Lešetického časem sílila a jeho pověsti neprosplávala ani četná znalecká pochybení. V posledních letech svého života se Lešetický částečně stahuje ze spolkového života a uzavřena je i jeho filatelistická zkušebna. Jeho kritici tak ze sporů vycházejí vítězně.

Zmýlil se však i jeho nesmiřitelný soupeř Ervín Hirsch se svým zvoláním z roku 1928: „Nikdy nepřipustí cizina oprávněnost vydání POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919“. Rakouské výplatní známky na žilkovaném papíře s tímto přetiskem totiž dnes přes všechny kontroverze patří k nejcenějším československým raritám a jsou zahraničními katalogy ceněny úctyhodnými částkami.

Filatelistické přepážky budovy hlavní pošty v Praze, 20. léta 20. století

Philatelic counters in the building of the main post office in Prague, 1920s

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

KOMPLETNÍ ARCH PRVNÍ NOVINOVÉ ZNÁMKY SVĚTA - MODRÝ MERKUR

Arch 0,6kr./3cts. modrá, vydána v Rakouském císařství dne 1. ledna 1851. Uvedený arch pochází z období počátku tisku novinových známek v typu lb.

Tento kompletní arch modrého merkura je opravdovou raritou. Novinová známka vydaná v modré barvě je považována za první novinovou známku světa. Rakouské císařství, jehož součástí byly i České země, zavedlo jako první stát na světě vyplácení novinových zásilek novinovými známkami. Zámka byla vydána 1. ledna 1851. Do současnosti se dochovaly jen dva stoblokové kompletní archy a jeden osmdesátiblok, který se nachází v Poštovním muzeu v Praze. Jeden z kompletních archů se rovněž nachází na území České republiky v soukromém depozitu. Mnoho let byl uložen ve vídeňském poštovním archivu. Uvedený kompletní arch a osmdesátiblok pocházejí z období počátku tisku novinových známek a obsahují stejný typ lb. V modrém tiskovém provedení byl vydán celkem ve třech základních typech. Definitivní platnost první novinové emise byla ukončena ke dni 31. května 1864. Všechny poštovně nepoužité známky

ve větších blocích jsou svým výskytem velmi vzácné. Důvodem je skutečnost, že tato známka nebyla běžně prodávána veřejnosti na poštovních přepážkách. Byla určena jen pro administraci vydavatelů novinových titulů a poštovním zaměstnancům, kteří měli na starost vyplácení novinových zásilek.

Na známce je zobrazena hlava boha Herma, který byl ve starém Římě nazýván merkur. Z předložených výtvarných prací byl vybrán návrh od brněnského rodáka působícího ve Vídni – rytce Josefa Axmanna. Tato novinová emise byla vydána celkem ve čtyřech barevných provedeních bez uvedené nominální hodnoty. V modré barvě byla určena výhradně k vyplácení novinových zásilek ve dvou menších vzhledem k politickému uspořádání Rakouského císařství. Rakouské země v méně 0,6 krejcaru, italské provincie Lombardsko a Benátsko 3 centesimi. Novinová známka byla jako první na světě používána na jednotlivé tituly novinových tiskovin jako úhrada za poštovní přepravu adresátům.

MODRÁ RAKOUSKÁ NOVINOVÁ ZNÁMKA MERKUR 0,6 KREJCARU

Vydání 1851, katalogové číslo Mi:AT 6, sbírka Poštovního muzea, Praha, inv. č. ZNK61

Poštovně neupotřebená dolní část přepážkového archu o počtu 80 kusů jednotlivých známek, osmdesátiblok (8 řad po 10 známkách, s okrajem archu vlevo, vpravo a dole).

Záměr vydávat v Rakouském císařství novinové známky vznikl při úvahách o vydávání prvních výplatních poštovních známek. Ze soutěže, kterou posuzovalo rakouské ministerstvo obchodu, vyšel vítězný návrh grafika a rytce Josefa Axmanna. Byla to hlava římského boha Mercuria, ochránce cest a hranic, tradičního symbolu poštovníctví. Znamky se od sebe lišily pouze barvou – modrá jeden výtisk novin, žlutá pro deset výtisků novin a pro 50 výtisků novin byl Merkur v barvě růžové. Původní Axmannova rytina je dnes uložena ve Státním archivu ve Vídni. Známeček bylo vydáno 135 milionů kusů.

Osmdesátiblok se dostal do sbírek Poštovního muzea na jaře 1950. Po skončení druhé světové války došlo na základě dekretů prezidenta republiky ke konfiskacím majetku zrádců a kolaborantů a do vlastnictví státu, resp. Fondu národní obnovy (FNO), dostalo velké množství nemovitých i movitých věcí kulturní hodnoty. Přímou správu tohoto majetku vykonávaly Národní kulturní komise (NKK) v Praze a v Brně, které byly zřízeny v roce 1947. V červnu roku 1950 byl mezi Ministerstvem pošt a NKK podepsán Depozitní revers o převzetí konvolutu konfiskátů; součástí konvolutu bylo celkem 68 položek, mezi nimi i osmdesátiblok. Bohužel se nedochovaly podrobnosti o zdrojích konfiskátů, z poznámek a zmínek jen vyznívá, že se mělo jednat o tzv. *teplickou sbírku*, tedy o kolekci s vazbou k městu Teplice v severních Čechách. Již v březnu téhož roku byly tyto konfiskáty prohlášeny za státní kulturní majetek a jako takové byly do sbírek muzea zapsány. V této souvislosti požádala NKK o provedení cenového odhadu podle cen z roku 1938; ocenění provedl Ervin Hirsch, expert Poštovního muzea, a cenu osmdesátibloku odhadl na

150 000 korun. (Pro orientaci budíž uvedeno, že v roce 1938 byla cena osobního vozu Škoda Populár 16 500 korun. Necelých deset vozů!)

Poštovní muzeum vystavilo své rodinné stříbro, osmdesátiblok, ve stále expozici, která se tehdy nacházela v Holečkové ulici v Praze na Smíchově. Byla otevřena 22. prosince 1953 v byvalém klášteře benediktinek Zvěstování Panny Marie u kostela sv. Gabriela v Praze na Smíchově. Tady, mezi dvěma skly ve vysouvacím rámu, byla rarita vystavena až do 17. března 1970, kdy byla ukradena dvěma neznámými mladíky, kteří při loupeži násilným způsobem přepadli průvodkyni muzea. Svaz českých filatelistů vypsal ihned odměnu 10 000 Kčs a ministerstvo pošt a telekomunikací 20 000 Kčs tomu, kdo jakýmkoliv způsobem přispěje k opětovnému získání utopeného exponátu, jehož hodnotu tehdy odhadl časopis Filatelie na více než 100 000 dolárů. (Dolar byl tehdy za 7 korun, za 700 000 bylo tehdy možno získat 14 osobních vozů Škoda 1000 MB, který stál 50 tisíc Kčs.) Karel Adler, tehdejší vedoucí Poštovního muzea v Praze, ve svém posudku vytvořeném pro vyšetřovatele Veřejné bezpečnosti bezprostředně po krádeži uvedl cenu 300 000 Kčs. (Přibližně šest škodovek.) Vyšetřovatelé zafungovali dobře a ukradený osmdesátiblok se za pár měsíců vrátil neposkozený do sbírek muzea.

Poštovní muzeum zadalo soudněznalecký posudek osmdesátibloku v roce 1998, zněl na jeden milion korun (čtyřikrát Škoda Favorit LX). V roce 2004 Poštovní muzeum obleslo svým raritním exponátem Mezinárodní výstavu poštovních známek MonacoPhil 2004, uspořádané v Monaku Světovým klubem elity filatelie Club de Monte Carlo. Pro pojistné účely byl proveden soudněznalecký odhad ceny osmdesátibloku, a to na částku 2,5 milionu korun (asi sedm vozů Fabia Classic). V současné době není osmdesátiblok trvale vystavován ve stále expozici. Je zapůjčován výjimečně a vždy jen na krátkodobé výstavy, u nichž je garance důkladných bezpečnostních opatření.

300 %

COMPLETE PRINTING SHEET OF THE WORLD'S FIRST NEWSPAPER STAMP ISSUED – BLUE MERCURY

Sheet 0.6 Kr. / 3 Cts. blue, issued in the Austrian Empire on 1 January 1851. The said sheet dates from the period of the beginning of the printing of newspaper stamps in the lb type.

This complete sheet of Blue Mercury is a real rarity. The newspaper stamp issued in blue colour is considered to be the world's first newspaper stamp. The Austrian Empire, of which the Czech lands were a part, was the first country in the world to introduce franking of newspaper items using newspaper stamps. The stamp was issued on 1st of January 1851. To date, only two complete sheets of 100 stamps have been preserved, and one block of eighty stamps, which can be found in the Postal Museum in Prague. One of the complete sheets is also in the territory of the Czech Republic in a private depository. For many years it was stored in the Vienna Postal Archive. The said complete sheet and the block of eighty stamps come from the period of the beginning of the printing of newspaper stamps and contain the same lb type. In the blue print version, it was issued in a total of three basic types. Definitive validity of the first newspaper issue was terminated on 31 of May 1864. All postally unused stamps in larger blocks are very rare in terms of their occurrence. This is due to the fact that this stamp was not normally sold to the public at post counters. It was intended only for the administration of newspaper publishers and postal employees who were in charge of franking newspaper items.

The stamp shows the head of the god Hermes, who was called Mercury in ancient Rome. From the submitted works of art, a design by a Brno native working in Vienna – the engraver Josef Axmann – was selected. This newspaper issue was issued in a total of four colour versions without the stated nominal value. In blue colour, it was intended exclusively for franking newspaper items in two currencies due to the political organization of the Austrian Empire. Austrian lands in 0.6 Kreuzer, Italian provinces of Lombardy and Veneto in 3 Centesimi. The newspaper stamp was the first in the world to be used for individual titles of newspaper publications as payment for postal transport to addressees.

Mapa Rakousko-uherské monarchie, rok 1850

Map of the Austro-Hungarian Monarchy, 1850

BLUE AUSTRIAN NEWSPAPER STAMP MERKUR 0.6 KR.

Issue 1851, catalogue number Mi:AT 6, collection of the Postal Museum, Prague, inventory No. ZNK61

Postally unused lower part of the counter sheet with 80 pieces of individual stamps, a block of 80 stamps (8 rows of 10 stamps, with the sheet margin on the left, right and bottom).

The intention to issue newspaper stamps in the Austrian Empire arose from the consideration of issuing the first postage stamps. The competition, judged by the Austrian Ministry of Commerce, was won by design of the graphic artist and engraver Josef Axmann. It was the head of the Roman god Mercurius, protector of roads and boundaries, a traditional symbol of the postal industry. The stamps differed only in colour – blue for one copy of the newspaper, yellow for ten copies of the newspaper and pink Mercury for 50 copies of the newspaper. Today, the original Axmann's engraving is stored in the State Archives in Vienna. Altogether 135 million stamps were issued.

The block of eighty stamps became part of the collections of the Postal Museum in the spring of 1950. After the end of the Second World War, the property of traitors and collaborators was confiscated on the basis of decrees of the President of the Republic and a large number of immovables and movables of cultural value passed into the ownership of the state or, more precisely, the National Reconstruction Fund (Fond národní obnovy – FNO). This property was directly administered by National Cultural Commissions (Národní kulturní komise – NKK) in Prague and Brno, which were established in 1947. In June

1950, a Deposit Reverse was signed between the Ministry of Posts and NKK on the takeover of the volume of confiscated items; the volume included a total of 68 items, including the block of eighty. Unfortunately, the details of the source of the confiscated items have not been preserved, the notes and mentions only indicate that it was supposed to be the so-called *Teplice collection*, i.e. a collection with a connection to the town of Teplice in northern Bohemia. As early as in March of the same year, these confiscated items were declared state cultural property and as such were entered in the museum's collections. In this context, NKK asked for a price estimate based on 1938 prices; the appraisal was carried out by Ervin Hirsch, an expert at the Postal Museum, who estimated the price of the block of eighty at 150 000 crowns. (To give some idea, it should be noted that in 1938, the price of the Škoda Populár passenger car was 16 500 crowns. A little less than ten cars!)

The Postal Museum exhibited its family silver, the block of eighty, in a permanent exhibition, which was then located in Holečková Street in Prague's Smíchov. It was opened on 22 December 1953 in the former Benedictine convent of the Annunciation of Our Lady at St. Gabriel's Church in Prague's Smíchov. Here, between two glasses in a sliding frame, the rarity was exhibited until 17 March 1970, when it was stolen by two unknown young men who forcibly attacked the museum guide during a robbery. The Union of Czech Philatelists (Svaz českých filatelistů) immediately announced a reward in the amount of 10 000 Czechoslovak crowns and

Tvůrce grafického návrhu a rytec Merkuru

Author of the graphic design and engraver of Mercury

Josef Axmann (1793-1873)

Stála expozice Poštovního muzea ve sloupové síni kláštera sv. Gabriela v Praze na Smíchově, 70. léta 20. stol.

Permanent exposition of the Postal Museum in the column hall of St. Gabriel's monastery in Prague's Smíchov, 1970s

the Ministry of Posts and Telecommunications a reward in the amount of 20 000 Czechoslovak crowns to anyone who would in any way contribute to the recovery of the stolen exhibit, the value of which was then estimated by the magazine Filatelie at more than 100 000 dollars. (At that time, the dollar was worth 7 crowns; for 700 000 crowns, it was possible to get 14 Škoda 1 000 MB passenger cars which cost 50 000 Czechoslovak crowns each.) Karel Adler, then the head of the Postal Museum in Prague, stated the price of 300 000 Czechoslovak crowns (approximately six Škoda cars) in his expert opinion prepared for the Public Security (Věřejná bezpečnost) investigators immediately after the theft. Investigators worked well and the stolen block of eighty returned to the museum's collections undamaged in a few months.

The Postal Museum commissioned a sworn expert's opinion on the block of eighty in 1998, it was appraised at one million crowns (four Škoda Favorit LX passenger cars). In 2004, the Postal Museum sent its rarity exhibit to the MonacoPhil 2004 International Exhibition of Postage Stamps, organized in Monaco by the Club de Monte-Carlo de l'Elite de la Philatelie. For insurance purposes, a sworn expert's estimate of the price of the block of eighty was made, at 2.5 million crowns (approximately seven Škoda Fabia Classic passenger cars). At present, the block of eighty is not permanently displayed in a permanent exposition. It is lent exceptionally and always only for short-term exhibitions, where there is a guarantee of thorough security measures.

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

KDYSI BEZCENNÉ, NYNÍ VZÁCNÉ A DRAHÉ

Když v Rakouském císařství v roce 1850 – v evropském měřítku tedy poměrně pozdě – vznikaly první poštovní známky, v celé Habsburské monarchii se stále ještě používala stará šedesátková číselná soustava. Jeden gulden (zlatý) se tedy rozděloval na 60 krejcarů stejným systémem, podle kterého se dnes rozděluje hodiny na minuty. Tato šedesátková soustava se brala v úvahu také při tisku prvních

poštovních známek: jedna tisková deska se skládala ze čtyř částí, z nichž každá byla sestavena z 8x8 tiskových štočků – tedy celkem 64 štočků, což bylo o čtyři více, než potřebných šedesát. V každé čtvrtině tiskového archu proto bylo nutné použít čtyři zástupné štočky. Pro tento účel se rychle prosadilo vyobrazení šikmého kříže, který se podle náboženské symboliky nazýval *Ondřejský kříž*.

ORIGINALLY WORTHLESS, NOW RARE AND EXPENSIVE

When the first stamps of the Austrian Empire came out in 1850 (which was rather late, compared to the rest of Europe), the old sexagesimal numeral system was still in use throughout the Habsburg Monarchy, 1 gulden was divided into 60 kreuzers using the same system, which we still use today to divide hours into minutes. The sexagesimal system was also taken into account when the first stamps were

printed: 1 printing plate comprised of 4 parts, each of which was formed by a grid of 8x8 printing clichés - giving 64 clichés, therefore 4 more, than was needed for the necessary number of 60 stamps. On that account, 4 substitute clichés were placed in each quarter of the printing plate. The decussate cross quickly came into use for this purpose, a religious symbol also called *St. Andrew's Cross*.

Ondřejské kříže

Na jedné desce se tedy tiskly čtyři archy (tzv. *přepážkové*) po 60 známkách v hodnotě 1, 2, 3, 6, 9 krejcarů a jeden přepážkový arch tak měl hodnotu 1, 2, 3, 6, 9 zlatých, což usnadňovalo výpočty cen a hodnot. Pole s kříží však žádnou hodnotu neměla, a tak se téměř vždy z archu odstranila a zlikvidovala. To se občas z důvodu nepozornosti nebo nedbalosti neprovedlo úplně, a tak se zrodila mezi filatelisty velice žádaná zvláštnost klasické rakouské filatelie: známky s částí Ondřejského kříže. Čím větší a výraznější je pozůstatek Ondřejského kříže, tím je známka pro sběratele cennější. Měří se až na milimetry a pokud je dokonce větší než jeden centimetr, pak hodnota takové známky výrazně přesahuje 1 000 eur. Známek, ke kterým je připojen celý Ondřejský kříž, se zachovalo velmi málo. Jsou známy exempláře volně orazítkované nebo i použité na dopise. Tento zde vystavený poštovní nepoužitý čtyřblok je však zřejmě skutečným unikátem. Vyhledávané a vysoko ceněné rarity tohoto druhu se jednou za čas objeví na velkých mezinárodních aukcích a podobně, jako když se známé obrazy vyskytují na trhu s uměním, můžeme jejich historii sledovat po celá desetiletí.

St. Andrew's Crosses

Each printing plate was used to create four counter sheets of 60 stamps of 1, 2, 3, 6 and 9 kreuzer denominations, making the value of one counter sheet 1, 2, 3, 6 and 9 gulden, which simplified calculations of prices and values. The St. Andrew's Cross had no value and so they were almost always removed from the sheets and destroyed. Sometimes that was not done properly out of negligence or lack of concentration, which led to the birth of a curiosity of classical Austrian philately sought-out by philatelists: stamps with fragments of St. Andrew Crosses. The larger and more distinct the fragment, the more value it holds for collectors. The fragments are measured in millimetres and if its size surpasses 1 centimetre, the price for such a stamp by far exceeds 1 000 Euros. Stamps adjoined with a complete St. Andrew's Cross are very rare. There are known specimens of cancelled stamps, or stamps on covers. The here exhibited, postally unused block of 4, is in all probability truly unique. Popular and highly priced rarities of this kind tend to appear in large international auctions from time to time and we can trace their history for decades, the same as with famous paintings.

300 %

Cesta této rarity od 2. světové války dodnes

Za 2. světové války se tento čtyřblok dostal do sbírky významného newyorského filatelisty Alfreda H. Casparyho. V roce 1958 byl nabídnut za cenu 1 100 amerických dolarů a již o dva roky později znovu, tentokrát v New Yorku v aukční síni Mercury Stamp Company slavných rakouských exilových znalců a obchodníků Ing. Edwina Müllera, Otto W. Friedla a Herberta J. Blocha. Tehdy se již dosažená cena vyšplhala na 1 975 amerických dolarů, což odpovídalo 8 300 německých marek a 4blok přešel do rukou Roberta J. Gilla, amerického sběratele nepoužitých rarit celého světa. V roce 1991 se tento kus objevil znovu a tentokrát byl ve švýcarské aukční síni Huys Berlingin nabídnut ze sbírky Ing. Pietra Provera za 30 000 švýcarských franků. Téměř 30 let pak odpočíval v jisté soukromé kolekci, než byl v roce 2019 vydražen.

The travels of this rarity from WWII to the present day

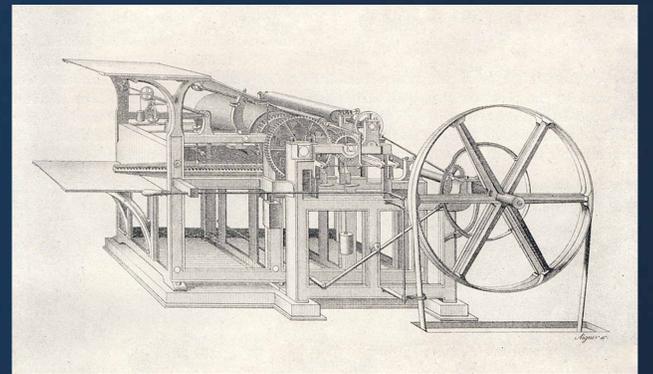
This block of 4 got into the collection of a significant philatelist from New York, Alfred H. Caspary, during World War II. It was offered for the price of 1 100 USD in 1958 and two years later again, this time in New York at the Mercury Stamp Company auction house, which belonged to famous exiled Austrian experts and businessmen, Ing. Edwin Müller, Otto W. Friedl and Herbert J. Bloch. This time, the price climbed up to 1 975 USD, which was at that time equal to 8 300 DM, and the block of 4 got into the hands of Robert J. Gill, an American collector of unused rarities from all over the world. In 1991 it appeared again, this time in the Huys Berlingin auction house in Switzerland, and was offered from Ing. Pietro Provera's collection for 30.000 CHF. For almost 30 years it stayed in a private collection, before being auctioned off again in 2019.

Alfred Caspary
(1877-1955)

A. Caspary vytvořil jednu z největších sbírek v dějinách filatelie. Sestávala ze světové klasiky 19. století, ale byla proslulá zejména mimořádnou kolekcí amerických postmistrovských vydání a lokálních a konfederálních emisí. Když byla jeho sbírka prodána v letech 1955-1958 u H. R. Harmer, padlo mnoho cenových rekordů amerických i zahraničních rarit. A. Caspary byl také zakladatelem a členem Komise expertů ve Philatelic Foundation.

A. Caspary formed one of the greatest stamp collections in philatelic history. It consisted of world classics of the 19th century, but was particularly noted for its exceptional collection of U.S. Postmaster Provisionals, Carriers and Locals, and Confederate Postmaster Provisionals. Numerous records were set for U.S. and foreign rarities when it was sold at auction in 1955-1958 by H. R. Harmer. A. Caspary was a founder and member of the Expert Committee of the Philatelic Foundation.

Knihtiskový lis na parní pohon, rakouská státní tiskárna, kolem roku 1850

A steam-powered letterpress, Austrian State Printing House, around 1850

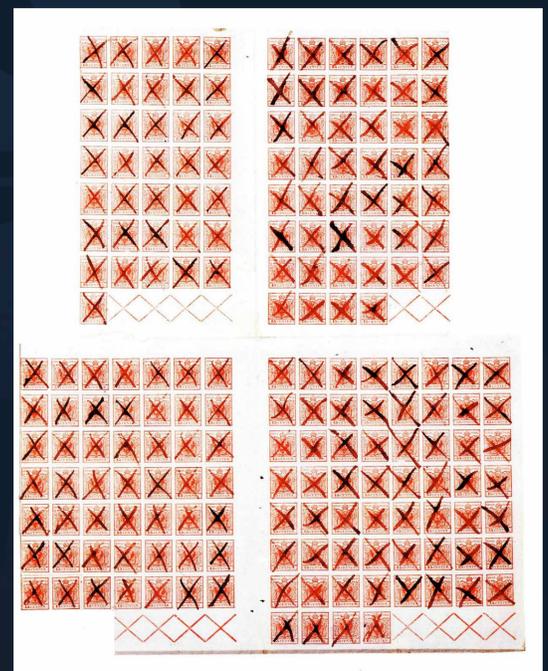
Laurenz Koschier
(1804-1879)

Nápad, který přišel brzy, ale v Habsburské monarchii se uskutečnil pozdě

Laurenz Koschier pocházel z Kraňska a v roce 1835 působil ve Vídni, kde se jako účetní staral o účty za poštovní služby. Téměř neprostopatná změň různých poštovních nařízení a sazeb ho dovedla k tomu, že 31. prosince 1835 ministři pošt přednesl návrh na sjednocení poštovních sazeb a zavedení poštovních známek k jejich úhradě. Vídeňský dvůr však stejně jako spoustu dalších dobrých nápadů i tento bohužel smetl ze stolu rozhodnutím z května 1836. Přes jistého anglického obchodního cestujícího se o nápadu frankovat pomocí poštovních známek pak údajně dozvěděl Rowland Hill, který jej navýsost úspěšným způsobem v roce 1840 zrealizoval. Tak to alespoň Koschier opakovaně tvrdil i úředním orgánům.

An idea that came before its time, but was implemented too late by the Habsburg Monarchy

Laurenz Koschier, born in Carniola, was stationed in Vienna from 1835 as a postal accountant responsible for accounts for postal services. Spurred by the labyrinthine nature of postal regulations and tariffs, Koschier presented his proposal of unifying postal tariffs and introducing postal stamps as means of payment to the Minister of Posts on 31 December 1835. Unfortunately, the same as many other good ideas before, this idea was brushed aside by the Viennese Court in May 1836. The idea of using postal stamps as frankings reportedly got through the accounts of an English travelling salesman to Rowland Hill, who was successful in implementing it in England in 1840. Or at least that is what Koschier repeatedly told administrative officials.

Velká část tiskového archu s Ondřejskými kříži, hodnota 15 cts., Poštovní muzeum ve Vídni

A large part of a print sheet with St. Andrew Crosses, 15 cts denomination, Postal Museum in Vienna

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Znak Fiume

Coat of arms of Fiume

Vlajka Fiume

Fiume flag

KLENOT FIUME

Rijeka (dříve Fiume) je město ležící na území Chorvatské republiky a je zároveň největším chorvatským přístavem na severním pobřeží Jaderského moře. V roce 1466 se dostalo pod vládu habsburské dynastie a zůstalo součástí Habsburské monarchie až do jejího pádu v roce 1918. Jelikož se během 19. století Fiume vyvinulo v silné obchodní centrum, začalo mít Uherské království zájem o jeho ovládnutí, a to pro přístup k moři. Dodatkem k Chorvatsko-uherskému vyrovnání v roce 1868 se z Fiume stalo *corpus separatum*, tedy oddělená politická entita spadající pod přímou pravomoc uherské vlády. Uherské království také ovládalo celou poštovní správu. V roce 1870 pak bylo Fiume formálně anektováno Uherským královstvím.

THE GEM OF FIUME

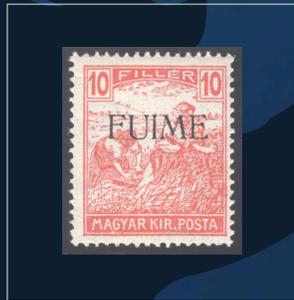
Nowadays Fiume (Cro. Rijeka) is a city in the Republic of Croatia and the largest Croatian port on the northern Adriatic coast. In 1466 it came under the rule of the Habsburg family and it stayed a part of the Habsburg Monarchy until its demise in 1918. As Fiume developed into a strong trade centre during in the 19th century, the Kingdom of Hungary began to have pretensions towards Fiume for its access to the sea. In 1868, by the Addendum to the Croato-Hungarian Settlement, Fiume became the *corpus separatum*, i.e. a separate political entity under the direct authority of the Hungarian government. The Kingdom of Hungary also exercised full postal authority. In 1870 Fiume was formally annexed by the Kingdom of Hungary.

Přetisk FIUME

Po pádu Rakousko-Uherska vstoupila v listopadu 1918 do Fiume vojska Dohody. Po ustavení Spojenecké správy byly veškeré maďarské poštovní známky staženy z pošt a přetištěny nápisem *FIUME* a opět dodány k poštovnímu použití. Celé archy byly přetištěny knihtiskem v tiskárně Urania, části archů a jednotlivé známky byly přetištěny ručně v tiskárně Adolf Kirchofer & Co.

FIUME overprint

After the collapse of Austria-Hungary, in November 1918 Allied troops entered the city of Fiume. Following the establishment of the Allied Administration, Hungarian postage stamps were withdrawn from post offices and overprinted with word *FIUME* for postal use. Complete sheets were surcharged by letterpress at Urania Printing Works, part sheets and single stamps were overprinted by hand-held die at Adolf Kirchofer & Co. Printing Works.

300 %

Strojový přetisk *FIUME* na ikonické a vzácné 10fillérové známce je znám pouze ve třech exemplářích, tedy na zdaleka nejmenším počtu ze všech známek Fiume, a to i když vezmeme v potaz nevydané ruční přetisky. Vzhledem k mimořádné kvalitě může být tato známka právem považována za *klenot Fiume*.

A machine overprint *FIUME* on the iconic and rare 10 fillér stamp known in three copies only, by far the smallest number for any Fiume stamp, even when unissued manually overprinted stamps are considered. Due to its superb quality it can rightly be regarded as *The Gem of Fiume*.

Policie Dohody (francouzská, italská, britská a americká)

Allied police (French, Italian, British and American)

Válečné lodě Dohody v přístavu Fiume

Allied warships in the port of Fiume

Chybný nápis *FIUME*

I když v té době nebyly na poštovních úřadech k dispozici 10fillérové známky, několik archů dodali jednotlivci spolu se známkami jiných hodnot. Tyto archy byly později s povolením poštovních úřadů přetištěny v tiskárně Adolf Kirchofer & Co. originálními tiskovými deskami a barvou. Tiskové desky z tiskárny Urania byly rozebrány a znovu složeny v tiskárně Adolf Kirchofer & Co., ale během tohoto procesu se na jednom deskovém poli objevil chybný nápis *FIUME*.

Spelling error *FIUME*

Although 10 fillér stamps were not in stock at post offices, a few sheets were brought by individuals together with some other values. With the permission of the postal authorities these values were later overprinted at Adolf Kirchofer & Co. Printing House utilizing original printing plates and ink. The plates from 'Urania' were disassembled and reassembled anew at Adolf Kirchofer & Co. Printing Works. During the reassembly spelling error *FIUME* occurred in a single position on the plate.

Objev rarity

Během kontroly tiskových desek bylo nejdříve zkusmo přetištěno několik archů červených 10fillérových známek, protože případné chyby přetisků bylo nejsnazší odhalit na červeném pozadí. Chybný nápis *FIUME* byl tedy rychle zpozorován a tisková deska byla okamžitě opravena. Proto není známa žádná další hodnota, která by tuto chybu nesla. Zároveň bylo rozhodnuto, že známky s přetiskem *FIUME* budou z archů odstraněny a zničeny. Dnes jsou známy pouze tři exempláře 10fillérové známky s chybotiskem *FIUME*, z nichž jedna je poškozená. Všechny tři byly nedávno objeveny a všechny mají stejný původ – sbírku pana Dezsóa Flasche, který v roce 2005 zemřel. Protože o nich téměř 100 let nikdo nevěděl, není o nich v literatuře žádná zmínka. Není známo, kdo zachránil tyto tři exempláře a převezl je do Maďarska a jak a kdy se dostaly do vlastnictví pana Flasche. Dva kusy jsou dnes ve vlastnictví anglického sběratele, který se rozhodl pro účely této výstavy zůstat v anonymitě. Třetí exemplář, který je nejvyšší kvality a v mém vlastnictví, je vystaven zde. Jeho pravost je potvrzena čtyřmi atesty: O. Emoroso, N. Rogina, I. Martinaš a G. Colla.

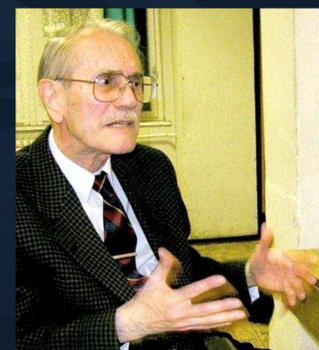
Discovery of the rarity

In checking the plate for possible errors a few sheets of 10 fillér stamps with red figures were overprinted first, since the overprint is best visible on the red background. The error *FIUME* was quickly spotted and the plate was immediately repaired, thus no other value with this error is known. Straightaway it was decided that stamps bearing *FIUME* overprint will be removed from the sheets and destroyed. To date, only three mint copies of 10 fillér stamps with error *FIUME* are known one of which is defective. All three copies were recently discovered and originate from the same source – the collection of Mr. Dezsó Flasch who died in 2005. Since no one has seen them for almost hundred years, there is not a single word about them in the known literature. It is not known who preserved these three copies and took them to Hungary, how and when Mr. Flasch came into their possession. Two copies are currently owned by an English investor who decided to remain anonymous for the purposes of this exhibition, and the third which is the best in quality and owned by me is exhibited here. Its authenticity is confirmed by four certificates: O. Emoroso, N. Rogina, I. Martinaš a G. Colla.

Korzo ve Fiume

Fiume corso

Dezsó Flasch (1923-2005)

Dezsó Flasch byl slavným a mezinárodně uznávaným expertem na místní maďarská vydání a na okupační vydání z let 1918-1919. Pan Flasch byl sběratelem, badatelem a též autorem mnoha významných článků. Založil studijní skupinu sběratelů specializovaných na lokální okupační vydání a soukromou poštu. V roce 1998 vydal studii, *Garantiezeichen auf Ungarischen Überdruckmarken mit allen Lokal- und Besetzungsausgaben*, v níž pojednal o znaleckých značkách vyskytujících se na maďarských lokálních okupačních známkách.

Dezsó Flasch was a well-known and internationally recognized expert for the Hungarian Local Issues and the 1918-1919 Occupation Issues. Mr. Flasch was a collector and researcher as well as the author of many important articles. He founded a study group of specialist collectors of local occupation issues and private mail. In 1998 he published a study *Garantiezeichen auf Ungarischen Überdruckmarken mit allen Lokal- und Besetzungsausgaben* in which he discussed expert guarantee marks appearing on Hungarian local and occupation stamps.

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

NEJVĚTŠÍ BLOK S ONDŘEJSKÝMI KŘÍŽI V SOUKROMÝCH RUKÁCH

PRVNÍ EMISE A ONDŘEJSKÉ KŘÍŽE

V r. 1850 vyšly první poštovní známky platné ve všech územích Rakouského císařství. Byly v krejcarové/guldenové měně tzv. *Conventions-Münze* v soustavě 60 kr./1 zlatý, a to až na království lombardsko-benátské s měnou 100 centesimi/1 lira. První známky Lombardsko-Benátska tak nesly nominál 5 cts.-45 cts. v přepočtu 5 cts.=1 krejcar a obraz i barvy měly totožné s krejcarovými. Tiskové listy obsahovaly čtyři bloky po 64 známkových polích. Bloky čili archy, na které se tiskové listy dělily a které se poté dodávaly na pošty, byly čtverce 8x8 známkových polí. Obsahovaly 60 známek a 4 tzv. *Ondřejské kříže*, což byly vždy v dolní řadě archu 4 pole s natištěnými šikmými kříži, tedy nikoli známky, ale v dnešní terminologii známkové kupony, samozřejmě bez výplatní hodnoty. V každém archu bylo tedy 60 známek, což umožnilo při nákupu archů či tiskových listů účtovat cenu v celých zlatých a lirách.

První známka
Lombardska-Benátska
5 centesimi

First Lombardy-Venetia
stamp 5cts

Unikátní a největší známý blok známek I. emise s ondrejskými kříži v privátní sbírce. 30 centesimi hnědá I. typ na ručním papíru, původně z archu uloženého dnes v Poštovním muzeu ve Vídni.

A unique and largest known block of stamps from the first emission with St. Andrew's Crosses in a private collection. 30 Centesimi brown type I on handmade paper, originally from a sheet that is now stored in the Postal Museum in Vienna.

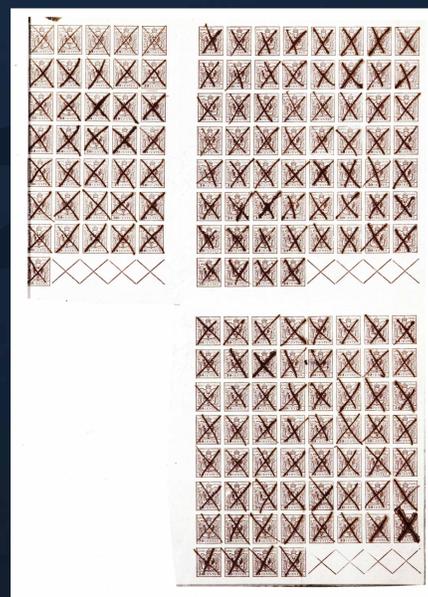
Vzácnost

Protože ondrejské kříže neměly výplatní schopnost, důsledně se odšťihávaly od známek, a dnes tak známe jen několik desítek nahodilých párů či větších bloků známek spojených s křížem. Například od 1kr. a 2kr. se nezachovala žádná taková páska, u všech ostatních hodnot je jich známo několik jak čistých, tak razítkovaných, a také na dopisech. Celkový náklad I. emise – cca 277 mil. známek (1,15 mil. tiskových archů) znamenal vznik cca 18,5 mil. křížů. Jestliže dnes jen málo desítek z nich jsou se známkou, jedná se o jasné rarity nejvyššího řádu a právem patří k *největším vzácnostem celé rakouské filatelie!* Od hodnoty 30 centesimi (náklad 17 mil. kusů) je dle příručky *Mischfrankaturen* Dr. Antona Jergera známo pouze 7 ondrejských křížů se známkou. Zde vystavený 8blok s 2 o.k. je tedy další a zároveň největší celek v soukromých rukách. Pochází původně z levé spodní čtvrtiny tiskového archu, z něhož se dochoval 156blok s 12 kříži, dnes ve vídeňském Poštovním muzeu.

A rarity

Because the crosses had no postal value, they were thoroughly cut off from the stamps and so only a few dozen random pairs of stamps or larger blocks attached to St. Andrew's Crosses remain. For example no specimens of the 1 Kr and 2 Kr denominations survived, only a few specimens of other denominations exist, unused as well as cancelled and on covers. The print-load of the first emission – approx. 277 million stamps (1.15 million print sheets) meant the creation of approx. 18.5 million crosses. If only a few dozen of them are connected to stamps, it is clear, that they are superb rarities and they rightfully belong among the rarest treasures of Austrian philately! According to the Mischfrankaturen handbook from Dr Anton Jergger, only 7 known specimens of 30 Centesimi stamps connected (se-tenant) to St Andrew Crosses. The exhibited block of 8 with 2 o.k.s is the another and at the same time largest remaining block in private hands. Originally it was a part of the lower left quarter of a print sheet of which a block of 156 with 12 crosses is now displayed in the Postal Museum in Vienna.

Musterbogen

Všechny známky na tomto vzorovém tzv. *Musterbogen* byly znehodnoceny shodným křížovým škrtem pera.

Musterbogen

All of the stamps on this sample Musterbogen were cancelled by identical crosses with a pen.

Helmut Avi
(born 1944)

Dr. Helmut Avi je významný znalec v oboru Itálie, italských území a staroitalských států, publicista a velký sběratel Rakouska a Lombardska-Benátska. Dr. Avi je členem Club de Monte-Carlo de l'Elite de la Philatélie, American Philatelic Society, Swiss association of philatelic experts aj.

Dr. Helmut Avi is an eminent expert in the areas of Italy, Italian territories and Old Italian states, a publicist and a great collector of Austria and Lombardy-Venetia, bought this rarity from Ing. Provero. Dr. Avi is a member of Club de Monte Carlo de l'Elite de la Philatélie, the American Philatelic Society, the Swiss Association of Philatelic Experts etc.

THE LARGEST BLOCK WITH ST. ANDREW'S CROSSES IN PRIVATE HANDS

FIRST ISSUE AND ST. ANDREW'S CROSSES

The first stamps that were valid in all territories of the Austrian Empire were issued in 1850. Their value throughout the Empire was in the Kreuzer / Gulden *Conventions-Münze* currency with 60 Kreuzers being equal to 1 Gulden, apart from the Kingdom of Lombardy-Venetia, where the Centesimi / Lira (100 Centesimi = 1 Lira) currency was used. The first stamps of Lombardy-Venetia therefore carried the denominations 5cts to 45cts with a rate of 5cts = 1 Kreuzer, but both the image and the colours were identical to their Kreuzer counterparts. The print sheets comprised of 4 blocks with 64 stamp fields each. The blocks that were later supplied to post offices, were square-shaped with 8 x 8 stamp fields. Those were made up of 60 stamps and 4 *St. Andrew's Crosses*, which were 4 fields in the last row of the sheet featuring printed decussate crosses, therefore not stamps, but in today's terminology stamp coupons, of course having no value. 60 stamps per sheet enabled the sale of blocks or print sheets in whole Gulden or Liras.

Certifikát

*Certificate
Dr. Enzo
Diena*

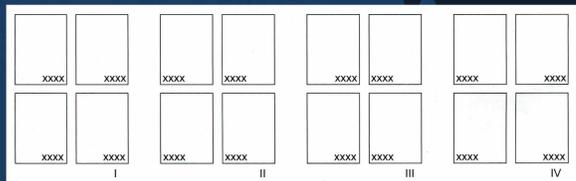

Dr. Enzo Diena
(1927-2000)

Autor tohoto certifikátu/posudku, Dr. Enzo Diena, byl italským filatelistou a znalcem, který ve studiu italských známek navázal na svého otce Alberta Dienu a děda Emilia Dienu. Diena je signatářem Golden Roll of Italian Philately (1967), Roll of Distinguished Philatelists – RDP (1977) a držitelem Lichtenstein Medal (1978). V roce 1981 obdržel Luff Award za mimořádný přínos filatelii a r. 1984 získal Lindenberg Medal v oboru fil. literatury. V roce 2001 byl posmrtně uveden do Siné slávy Americké filatelistické společnosti.

Dr. Enzo Diena, author of the certificate below, was an Italian philatelist and expert who continued the tradition of his father Alberto Diena and grandfather Emilio Diena in dedicating himself to the study of stamps of Italy. Diena signed the Golden Roll of Italian Philately in 1967, signed the Roll of Distinguished Philatelists – RDP in 1977, and received the Lichtenstein Medal in 1978. He was awarded the Luff Award in 1981 for Exceptional Contributions to Philately and the Lindenberg Medal in 1984. He was named to the American Philatelic Society Hall of Fame in 2001.

Rozlišujeme čtyři uspořádání křížů

We distinguish four types of cross layouts

Prastarý symbol šikmého kříže

Dvě šikmé protnuté linie ve čtverci či obdélníku jsou známy ze starověkých znaků a mincí z prostředí helénské a keltské kultury již před naším letopočtem a také z Římské říše (v období křesťanských císařů). Šikmý kříž vychází ze symboliky Slunce a jeho původ je zřejmě perský. V raném křesťanství mohl symbolizovat přímo Krista, nemá ale souvislost s klasickým křesťanským křížem, který původně vychází z tvaru T. V západní kultuře je od středověku spojen se svatým Ondřejem, Kristovým učedníkem, jenž byl kolem r. 60 popraven na kříži ve tvaru X. Tento kříž byl pak zván *Svatoondřejský* nebo jen *Ondřejský* a najdeme jej na znacích, erbech a vlajkách různých rodů a království (Británie, Burgundsko, Španělsko aj.) Klasickou podobou má pak na vlajce Skotska, jehož je svatý Ondřej patronem.

An ancient symbol of the decussate cross

Two intersecting diagonals in a square or a rectangle appear on ancient emblems and coins from Hellenic and Celtic cultures and also from the Roman Empire (from the period of Christian emperors). The decussate cross is derived from symbols representing the Sun and its origins are estimated to be Persian. In early Christianity it could have symbolized Jesus Christ, although it is not connected to the Christian cross itself, which stems from the shape of the letter T. In Western cultures, the decussate cross is associated from medieval times with St. Andrew, one of Christ's disciples, who was executed around the year 60 AD on an X-shaped cross. This cross was then called *St. Andrew's Cross* and can be found on emblems, coats of arms and flags of various dynasties and kingdoms (Great Britain, Burgundy, Spain etc.) Its classic form is featured on the flag of Scotland, of which St. Andrew is a patron saint.

Sv. Ondřej na šikmém kříži,
vyobrazení z anglického misálu
ze 14. století

*Saint Andrew on decussate cross
(miniature from an Anglian missal
in the 14th century)*

Vlajka Skotska zvaná Saltire
nebo Saint Andrew's Cross,
užívaná ve Skotsku od 16. století
dodnes

The flag of Scotland, also called the Saltire or Saint Andrew's Cross used in Scotland from the 16th century to the present day

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

TŘI ČERVENÉ MERKURY – TŘI SVĚTOVÉ RARITY V ČESKÝCH SBÍRKÁCH

Červený či pro svůj specifický odstín rumělkový (zinnober) merkur je světově proslulá a také nejdražší rakouská známka. Vzhledem k tomu, že byla samozřejmě platná i na našem území, jedná se zároveň o nejdražší známku celé české poštovní historie.

Tradičně je považována za jednu z ikon tzv. *světové klasiky*. Vzácnost rumělkových merkurů poštovně nepoužitých a zejména razítkovaných byla rozpoznána již v počátcích filatelie a vždy se nacházely jen v těch největších sbírkách.

Tiskový typ IIIb

Vzhledem k pozdnímu vydání r. 1856, v řadě emisí merkurů tištěných ve třech základních tiskových typech již od konce r. 1850, byly rumělkové merkury vyrobeny v *posledním* typu IIIb, ve kterém vyšly i koncové a také největší náklady merkurů modrých.

Print type IIIb

The Mercury stamps were gradually printed in 3 basic print types from the end 1850 and so due to its later emission in 1856, the vermilion Mercuries were printed in the *last* type IIIb, as were the largest and also terminal print-loads of blue Mercuries.

THREE RED MERCURIES - THREE WORLD RARITIES IN CZECH COLLECTIONS

The Red Mercury, also called vermilion for its specific shade, is a world famous and also most expensive Austrian stamp. Due to its use on Czech territories it is also the most expensive stamp of Czech postal history. It is traditionally considered as one of the icons of *World classics*.

Unused vermilion Mercuries have been considered rare from the beginnings of philately, especially when cancelled, and were always part of only the largest collections.

Historie

Rakouské merkury byly vůbec první známky určené pro frankování novinových zásilek. Vstoupily v platnost 1. ledna 1851, a to ve 3 nominálech a barvách. Modré 0,6krejcarové pro zásilku 1 ks novin, žluté 6krejcarové pro 10 novin, růžové 30krejcarové pro balík 50 ks novin. Byly platné i v tehdy rakouském Lombardsku-Benátsku s nominály 3 centesimi, 30 centesimi a 1,5 liry. Merkury se dodávaly ve 100 ks arších vydavatelstvím novin na základě jejich předchozí objednávky a zaplacení. V redakcích pak jimi byly noviny frankovány a doručeny na pošty k odeslání. Při povinném předplacení dodávek merkurů byl objednávan jen nutný počet kusů a brzy se ukázalo, že poptávka po žlutých a růžových (pro hromadné zásilky) je mizivá. Proto se od října 1852 začaly růžové merkury používat jako modré, tj. s pomyslným nominálem 0,6 krejcarů a stejně tak i žluté od března 1856. Ve sníženém nominálu pak byly obě tyto známky poštovně zcela vypotřebovány během jediného měsíce, což dobře dokládá jejich velkou vzácnost, jak razítkovaných, tak zejména poštovně nepoužitých. Namísto původního žlutého, tj. s nominálem 6 krejcarů (30 cts.) vychází v březnu 1856 tzv. rumělkový *zinnober* merkur v nákladu pouhých 120 000 ks (pro srovnání, modrý měl náklad 136 milionů kusů). Poptávka ale byla nepatrná i po rumělkových, a tak aniž by došlo k snížení nominálu a vypotřebování, byla platnost ukončena k 31. prosinci 1858 a všechny zbylé zničeny. Tyto okolnosti daly vzniknout mimořádné raritě. Ing. Edwin Müller (1898-1962, jeden z největších znalců rakouských známek v celých dějinách filatelie) uvádí, že se dochovalo 30-40 poštovně nepoužitých rumělkových merkurů a pouze sedm razítkovaných! Neexistují ani žádné noviny, adresní pásky či výstřižky s touto známkou.

History

The Austrian mercuries were the first ever stamps to be used for franking newspaper packages. Their validity began on 1 January 1851 and they were issued in 3 denominations and colours: 0,6 Kreuzer blue for franking of 1 newspaper, 6 Kreuzer yellow for 10 newspapers and 30 Kreuzer rose for packages of 50 newspapers. They were also used in the then Austrian Kingdom of Lombardy-Venetia with 3 Centesimi, 30 Centesimi and 1,5 Lire denominations. Newspaper publishing houses received them in sheets of 100 pieces based on a placed order and payment. The newspapers were franked with these stamps in the editorial offices and then delivered to post offices. The stamps were only ordered in numbers to cover the needs of post offices due to the obligatory subscriptions and it soon turned out, that the demand for yellow and rose stamps (for sending newspapers in bulk) was minimal. In October 1852 that led to the rose stamps being used as the blue ones with a makeshift value of 0,6 Kreuzers. The yellow stamps were used in the same manner from March 1856. Both of these stamps were used up during the first month of their lowered value, which proves how rare they are, both cancelled or unused. The 6 Kreuzer yellow was replaced by a vermilion *zinnober* Mercury in March 1856. The print-load was only 120 000 pcs (by comparison, the blue was issued in 136 million pieces). But the demand for vermilion Mercuries was also low and instead of lowering its value and being depleted, their validity was terminated on the 31st of December 1858 and all of the remaining pieces were destroyed. These circumstances paved the way to the emergence of an exceptional rarity. Ing. Edwin Müller (1898-1962, one of the biggest experts on Austrian stamps in the history of philately) states, that only 30-40 unused vermilion Mercuries and seven cancelled remain! No newspapers or fragments exist.

Raný tisk *Frühdruck* s jasnými tiskovými znaky a výraznou původní barvou

An early print, *Frühdruck* with clear printing features and distinct original colouring

Jeden z pouhých sedmi existujících kusů razítkovaných *zinnober* merkurů; ze sbírky Poštovního muzea v Praze

One of the seven existing specimens of a cancelled *zinnober* Mercuries; from the collection of the Postal Museum in Prague

Mimořádně kvalitní kus s bezvadným stříhem a úplným původním lepem

A specimen of exceptional quality with flawless cut and a complete original gum

Merkury na českém území

Použití rumělkových merkurů na českém území dokládá mj. tento exemplář, původně z balíku deseti novin odeslaného z Prahy do Příbrami; prodáno na aukci Schwanke v Hamburku v r. 2011.

Mercuries in Czech lands

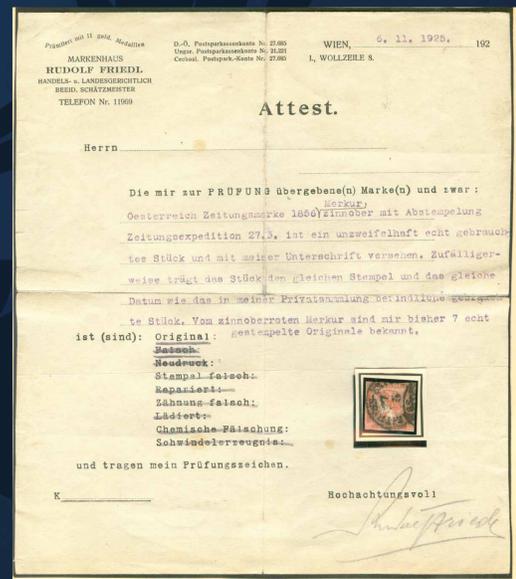
This specimen, originally from a package of 10 newspapers sent from Prague to Příbram, proves the use of vermilion Mercuries on Czech territories; sold at a Schwanke auction in 2011 in Hamburg.

Dobový inzerát
R. Friedla

Period advert of
R. Friedl

Atest R. Friedl

V atestu je zmíněno, že tento kus má vídeňské razítko i datum stejně jako *zinnober Merkur* ve Friedlově privátní sbírce. To může dokládat jednu starou zprávu z konce 19. století, že k nálezu několika razítkovaných rumělkových merkurů došlo kolem r. 1880 v registratuře Bürgerliche Brauhaus in Budweis (dnes pivovar Samson) v balíku novin, které byly poslány v krátkém časovém období.

Certificate from R. Friedl

The certificate mentions, that this piece has the same Viennese postmark and date as the *zinnober Merkur* in the private collection of Friedl. This may prove an old report from the end of the 19th century commenting on the finding of several cancelled vermilion Mercuries in 1880 in a registry of the Bürgerliche Brauhaus in Budweis (today's Samson brewery) in a newspaper package sent in short period of time.

Rudolf Friedl

Slavný rakouský obchodník, znalec a sběratel. Pocházel z Lipníka nad Bečvou a od svých 6 let žil ve Vídni. Po studii na obchodní škole působil v papírnictví a tiskárně své matky a r. 1890 nastoupil do obchodu svého slavnějšího bratra Sigmunda Friedla (tvůrce a organizátor rakouské filatelie, obchodník světového významu, zakladatel klubu Vindobona, autor katalogů, r. 1872 zal. *Markenhaus Sigmund Friedl*), který r. 1904 převzal, poté co se Sigmund stáhl z obchodování v důsledku aféry s prodejem falešných merkurů. Později založil vlastní *Markenhaus Rudolf Friedl* a podnikal až do r. 1934. Dosáhl mezinárodního věhlasu, jeho klienty byli hrabě Ferrary, F. Breitfuss či A. Moschkau. Udržoval kontakty s největšími obchodníky své doby S. Gibbonssem, J. Schlesingerem, A. Maurym, J. B. Moensem a dalšími. Jeho synovec Otto Friedl se během války a po ni prosadil v USA jako zakladatel Mercury Stamp Company a proslulé Friedl Expert Committee.

A famous Austrian businessman, expert and collector. Originally from Lipnik nad Bečvou, he lived in Vienna from his 6 years of age. After studying at a trade school he worked at stationery shop and printing house owned by his mother and in 1890 he joined the shop of his more famous brother, Sigmund Friedl (the creator and organiser of Austrian philately and a businessman of global significance, founder of the Vindobona Club and author of catalogues, founded the *Markenhaus Sigmund Friedl* in 1872), taking it over in 1904, after his brother retreated from the trading world after an affair concerning the sale of counterfeit Mercuries. Later on he established his own *Markenhaus Rudolf Friedl* and carried on in business until 1934. He achieved international renown, Count Ferrary, F. Breitfuss or A. Moschkau were among his clients. He was in contact with the greatest businessmen of his time, S. Gibbons, J. Schlesinger, A. Mauty, J. B. Moens and others. His nephew Otto Friedl, was successful in USA during and after the War by founding the Mercury Stamp Company and the famous Friedl Expert Committee.

ODKAZ TŘÍ LEGEND

POST PAID

V r. 1847 vyšly na ostrově Mauricius první koloniální známky na světě Ipenková oranžová a 2penková modrá s portrétem královny Viktorie a s nápisem POST OFFICE. Vstoupily v platnost dne 21. září 1847 a z celkového nákladu 1 000 ks se dodnes zachovalo 15 oranžových a 12 modrých. Již v počátcích filatelie, kolem r. 1865, se staly pro svou nedostupnost legendami a byly pojmenované *červený a modrý mauritius*. Byly tištěny po jednom kusu z měděné destičky velikosti vizitky s obrazy obou známek. Autorem rytiny a zřejmě i tím, kdo známky tiskl, byl rytec a miniaturista J. O. Barnard z Port Louis na Mauriciu. Náklad POST OFFICE se brzy vyčerpal a již v červnu r. 1848 jsou vydány další modré 2penkovky a koncem r. 1852 i 1pence. Obě tištěné z malých desek (původně štočky pro reklamu Grandhotelu d'Europe v Port Louis) rytých opět Barnardem, tentokrát o 12 známkových polích. Mají takřka identický obraz jako POST OFFICE, vlevo ovšem s přesnějším označením jejich účelu – POST PAID.

THE LEGACY OF THREE LEGENDS

POST PAID

The first colonial stamps in the world, 1 Penny orange and 2 Pence blue with the portrait of Queen Victoria and a POST OFFICE inscription, were issued in 1847 on the island of Mauritius. They became valid on 21 September 1847 and from the original print-load of 1000 pieces, only 15 orange and 12 blue stamps remain today. Already in the beginnings of philately around 1865, the stamps became legends for their unattainability and soon got their names, *Red and Blue Mauritius*. They were printed using a small cooper plate the size of a business card one piece at a time. The engraving was realized by an engraver and miniaturist J. O. Barnard from Port Louis, Mauritius, who in all likelihood also printed the stamps. The original POST OFFICE print-load was soon depleted and the blue 2 pence stamps were reissued in June 1848, the 1 penny followed by the end of 1852. The stamps were printed from small printing plates (originally clichés used for an advert for Grandhotel d'Europe in Port Louis), again engraved by Barnard, this time using 12 stamp fields. The design is practically identical to the POST OFFICE series, but on the left side they bear an inscription more specifically denoting their use - POST PAID.

Provenience

V dnešní top-filatelii nabývá na významu, vedle vzácnosti a trvalé poptávky po dané položce (která podmiňuje její stále vyšší cenu), i další cenotvorný faktor, a to příběh známky (či dopisu). Ten je tvořen jednak historicko-kulturním kontextem vzniku, vydání a používání známky a také její vlastnickou linií, jejím vlastním životopisem. Čím zajímavější je provenience známky, čím slavnější jsou bývali vlastníci, sbírky, kterých byla součástí, či okolnosti, za kterých byla získána, tím větší význam má v dějinách filatelie a tím více je vnímána jako prestižní, nadčasová a jedinečná.

Provenience

Another price-creating factor, next to rarity and continuous demand for a certain item (which determines its increasing price), is gaining on relevance in top-philately, and that is the story of a stamp (or a letter), which is constituted of the historical and cultural context of its creation, the issue and usage of a stamp and also its line of ownership, in other words, its own biography. The more interesting the provenience of a stamp, its past owners, the collections of which it was a part of, or the circumstances of its acquirement, the more significance it has in the history of philately and is considered prestigious, timeless and unique.

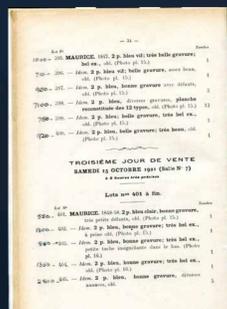
Philippe de La Renotière von Ferrary (též Philipp von Ferrary) (1850-1917)

Maurice Jean Marie Burrus (vpravo) (1882-1959)

Arthur Hind (1856-1933)

M. Burrus za rekonstrukci zaplatil na tehdejší dobu vysokou částku 7 100 zlatých franků, v přepočtu 140 liber. Dnešní tržní cena se odhaduje na 30 000-35 000 liber.

M. Burrus bought the reconstruction at that time large sum of 7 100 Gold francs, which equalled to 140 Pounds. The current market price is estimated to be between 30 000 and 35 000 Pounds.

Původní deska z katalogu II. aukce La Collection de Monsieur Ferrari de la Renotière, 13. 10. 1921, los č. 398

The original plate featured in the catalogue of the 2nd auction La Collection de Monsieur Ferrari de la Renotière, 13th of October 1921, lot no. 398

Atest Peter Holcombe
Certificate Peter Holcombe

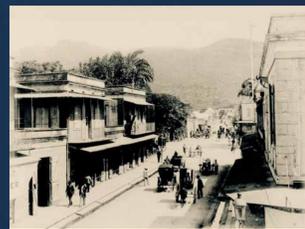
Peter Holcombe (1931-2011)

Trefoil
Majetnická značka Philippa von Ferrary, již označoval část svých rarit. Ornament známý z gotické architektury vychází ze starého symbolu Svaté Trojice.

Joseph Osmond Barnard (1816-1865)
Engraver and author of the POST OFFICE and POST PAID stamps

Rue Farquhar, asi 1880

Poštovní úřad v Port Louis, zvaný též *Postmaster Building*, byl od r. 1847 v pronajatém domě na rohu ulice Rue Farquhar a Place d'Armes. V r. 1868 se pošta přemístila do nové budovy Central Post Office na Granary Road, blíže k přístavu.

Rue Farquhar around 1880

The post office in Port Louis, also called *Postmaster Building*, was located from 1847 in a rented house on the corner of Rue Farquhar and Place d'Armes. In 1868, the post was transported to a new Central Post Office building on Granary Road, closer to the port.

Zajímavá a hledaná desková vada, PENOE namísto PENCE ze 7. pole tiskové desky. Zde jako early impression v mimořádné kvalitě, z původní Ferraryho rekonstrukce.

An interesting and desired printing plate flaw, with PENOE instead of PENCE from the 7th stamp field, here featured as early impression in outstanding quality from Ferrary's original reconstruction.

Nejlepší možný původ

Tuto mimořádně kvalitní sestavu modrých 2penčí POST PAID ze všech známkových polí poprvé vytvořil hrabě Philipp von Ferrary, největší a nejslavnější sběratel všech dob. Měl nedostupnou sbírku co do kompletnosti a zastoupení významných rarit. Vlastnil mj. Bordeaux Cover s oběma Post Office, Britskou Guianu, švédský Tre Skilling, čistou Hawaii 2c apod. V této účtyhodně společnosti byla i první verze vystavené rekonstrukce, ze které jsou zde zastoupena známková pole 1, 3, 4, 5, 7, 8, 12. Ferraryho sbírka se rozprodávala v Paříži na 14 aukcích r. 1921-1925 a již ve 2. aukci, dne 13. října 1921, byla jako los č. 398 dražena tato planche reconstituée. Zakoupil ji Maurice Burrus (francouzský politik a byznysman, zvaný též Tabákový král), který na aukci získal i Bordeaux Cover či Modrý mauricius POST OFFICE, který je od r. 2016 ve sbírce českého investora. Známková pole 2, 6, 9 v rekonstrukci ex. Ferrary pak vyměnil za svoje kvalitnější exempláře a v r. 1934 koupil další desku. Tentokrát ze sbírky Arthura Hinda (americký podnikatel v textilním průmyslu a opět legendární sběratel, jenž vlastnil mj. čtyři POST OFFICE a British Guiana), z níž vybral a ve své původní nahradil pozice 10 a 11. Tuto výslednou podobu má rekonstrukce dodnes. Během více než 60 let od Burrusovy smrti (1959) se nacházela v dalších dvou prominentních sbírkách a až do r. 2020 v kolekci významného ruského sběratele, ze které mimochodem pochází i Bombay Cover se dvěma červenými POST OFFICE (od r. 2016 též v rukách českého investora). Jsou známy i různé další rekonstrukce Modrých mauriciů POST PAID, jen tato jediná ale spojuje největší legendy světové filatelie, a má tak unikátní místo v jejich dějinách!

The best possible lineage

This blue 2 Pence POST PAID full stamp field set of exceptional quality was put together for the first time by Count Philipp von Ferrary, the greatest and most famous collector of all time. His collection was unrivalled in terms of completeness and the number of significant rarities. He owned, among other items, the Bordeaux Cover with both Post Offices, the British Guyana, the Swedish Tre Skilling, a mint Hawaii 2c, etc. These respectable items were also accompanied by the first version of the exhibited reconstruction, represented here by stamp fields 1, 3, 4, 5, 7, 8 and 12. Ferrary's collection was sold off in Paris at 14 auctions between 1921 and 1925 and already at the second auction on the 13th of October 1921, this planche reconstituée was auctioned as lot no. 398. It was bought by Maurice Burrus (a French politician and businessman, also called the King of Tobacco), who at the same auction also acquired the Bordeaux Cover and a Blue Mauritius POST OFFICE, which is in the collection of a Czech investor from 2016. Burrus replaced stamp fields 2, 6 and 9 from the ex. Ferrary reconstruction with his specimens of higher quality and in 1934 he bought another plate, this time from the collection of Arthur Hind (an American textile industry entrepreneur and another famed collector, who for example owned 4 POST OFFICE stamps and the British Guiana). From this plate Burrus chose positions 10 and 11 and placed them in his original plate. This is the final form in which the reconstruction exists to the present day. In the 60 years after the death of Burrus it was part of two prominent collections and until 2020, it was in the collection of an eminent Russian collector. Incidentally, the Bombay Cover with two red POST OFFICE stamps (owned from 2016 by a Czech investor) also comes from this collection. Other known instances of Blue Mauritius POST PAID reconstructions exist, but only this one connects the greatest legends of world philately and thus has a unique position in history.

One of the most sought-out stamps in the world

The 2 pence POST PAID stamps were printed for about 10 years according to the requirements of the Mauritian post office, using papers of various colours and thickness, the colours ranging from indigo to light blue. Today we distinguish five phases in printing, based on the wear of the printing plates. The most valuable are the earliest impressions from the first printing period in 1848 with the most saturated colours and finest images, resembling the POST OFFICE issue the most. The number of remaining unused earliest is even smaller than that of Blue Mauritius. Prestigious ornaments of every collection are also specimens from the early and intermediate phases printed before 1855, followed by prints from an already worn-out plate - worn and latest impressions. All of them are nonetheless Blue Mauritius stamps, attracting perhaps every collector and reaching higher and higher market prices. POST PAID specimens of high quality were always a part of significant collections and the most beautiful pieces were sought after already from the 19th century. They were collected by all their typical distinctions: individual stamp fields, printing phases, colours etc. Very attractive reconstructions of the printing plate then began to appear in elite collections, astonishing many with their aesthetics and the concentrated collector's effort put into obtain them, surpassing the ordinary philatelic experience. The here-displayed exhibit, created by the three greatest collectors of all time, shows exactly that.

VELKÉ ANTARKTICKÉ OBJEVY A NEJSTARŠÍ KONCESIONÁŘSKÝ DOPIS Z FALKLANDSKÝCH OSTROVŮ

BRITSKÁ ANTARKTICKÁ VÝPRAVA 1839-1843

V té době již známý arktický objevitel, kapitán britského královského námořnictva James Clark Ross vedl dvě lodě (Erebus a Terror) na celosvětovou výpravu za účelem studie zemského magnetismu, jejíž součástí byly i tři průniky na území Antarktidy (1840-41, 1841-42 a 1842-43). Během obeplouvání Antarktidy objevil nové pobřeží,

ostrovy a dokonce i dvě sopky. Některé jeho objevy dnes nesou jeho jméno, jako například Rossovo moře, Ostrov Jamese Rosse nebo Rossův šelfový ledovec. Tato výprava strávila mezi dubnem a zářím 1842 pět měsíců na Falklandských ostrovech.

Sir James Clark Ross
(1800-1862)

MAJOR ANTARCTIC DISCOVERIES AND THE EARLIEST KNOWN CONCESSIONARY LETTER FROM THE FALKLAND ISLANDS

1839-43 British (Ross) Antarctic Expedition

Already a famous Arctic explorer, Royal Navy Captain James Clark Ross, led (1839-43) two Royal Navy ships (Erebus and Terror) on a worldwide magnetic study that included three penetrations of Antarctica (1840-41, 1841-42 and 1842-43). He discovered new coast line, islands and even two volcanoes, while circumnavigating Antarctica. Some features he found, such as Ross Sea, James Ross Island and Ross Ice Shelf, now are named after him. The expedition spent five months on the Falkland Islands between April and September 1842.

Toto je nejstarší známý koncesionářský dopis odeslaný z Falklandských ostrovů a jeden z nejstarších dopisů z výprav do Antarktidy.

Richard Wall, námořník na lodi Erebus, píše své ženě ve Woolwichi v Anglii 7. září 1842 během první ze dvou zastávek v Port Louis na Falklandských ostrovech před opětovným vyplutím do Antarktidy. Ve svém dopisu žádá svoji ženu, aby mu svůj dopis poslala na další (obydlenou) zastávku (mys Dobré naděje). Popisuje také pochmurné Falklandy. První poručík Edward Bird kontrasiňuje (7. září 1842) dopis námořníka Walla (nevypáčený) umožňující odeslání psaní do Anglie za sníženou námořnickou sazbu 1 penny. Dopis přivezla briga Hebe 10. února 1843 a den poté je za něj v Londýně uhrazena sazba. Briga ho doručila z Falklandských ostrovů, kam původně 8. listopadu dopravila nového falklandského guvernéra. Na Falklandských ostrovech zatím neexistuje poštovní úřad.

This is the oldest known concessionary letter sent from the Falkland Islands and one of the oldest letters from Antarctic expeditions.

Erebus seaman Richard Wall writes to his wife in Woolwich, England, 7 September 1842, during the expedition's first of two stays at Port Louis, the Falkland Islands, before heading back to explore more of Antarctica. He wishes for his wife to write to him at their next (populated) stop (Cape of Good Hope). He also comments on the dreary Falklands. First Lieutenant Edward Bird countersigns (7 September 1842) Seaman Wall's letter allowing it to go to England (unpaid) at the concessionary seaman's rate of 1 penny. There it was receipted in London, 11 February 1843, after being brought by the brig Hebe, 10 February 1843, which had departed the Falklands (after having delivered its new governor) on 8 November 1842. No post office yet on the Falklands.

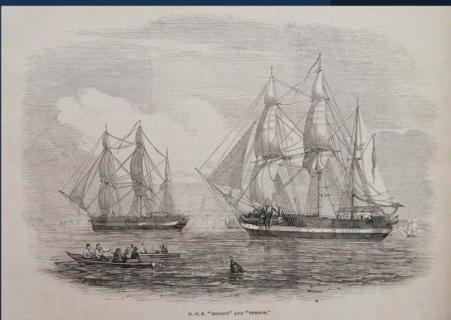
Mapa výprav J. C. Rosse u Antarktidy

Map of James Clark Ross' expeditions in Antarctica

Lodě Erebus a Terror

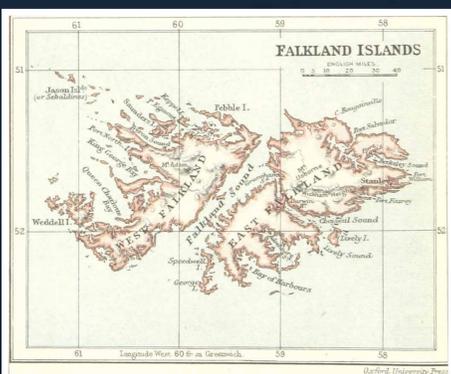
Sopky Mount Erebus a Mount Terror byly pojmenovány podle těchto expedičních plavidel.

Ships Erebus and Terror

The volcanoes Mount Erebus and Mount Terror were named after the expedition's vessels.

Mapa Falklandských ostrovů z pol. 19. stol.

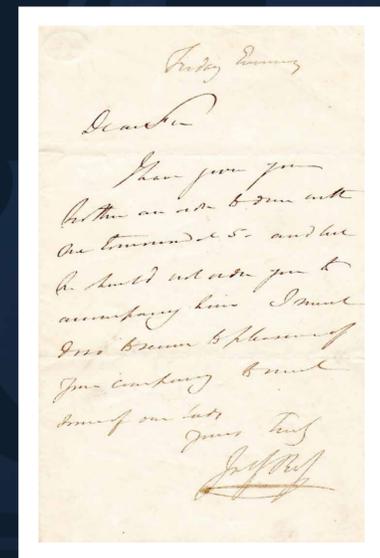
Map of the Falkland Islands, half of 19th century

Dopis J. C. Rosse

Dopis podepsaný Sirem Jamesem Clarkem Rossem poslaný poručíku Smithovi

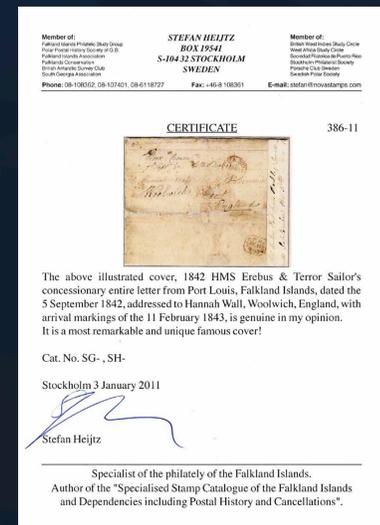
J. C. Ross' letter

Autograph letter signed by Sir James Clark Ross sent to Lt. Smith

Certifikát

Certificate

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

PŮLENÉ ZNÁMKY POUŽITÉ NA ÚZEMÍ SLOVENSKA

Většina půlených známek z období poštovního provozu rakouské monarchie pochází z uherských zemí. Slovensko bylo v tom čase nedílnou součástí Uherského království. Rakouská pošta vydala své první známky 1. června 1850. Zásobování na jednotlivých, zejména menších poštovních úřadech, nepokrývalo ideálně potřebu všech hodnot na té které poště. Mělo to několik důvodů. Známky na jednotlivé poštovní úřady byly dodávány jednou měsíčně na základě objednávky poštmistra. Ten se snažil objednávat tak, aby pokryl svoji potřebu. Zde je nutno podotknout, že poštovní úřad byl státem licencovaný soukromý podnik a stávalo se, že v souvislosti s nedostatečným tokem peněz byla objednávka známek z hlediska množství často sotva dostačující. Když do toho přišla jakákoliv překážka, třeba špatné počasí nebo něco jiného, tak známky na další období mohly dorazit i s několikadenním zpožděním. Výjimečně se proto stávalo, že některé hodnoty na poště scházely a známky vyšších nominálů se nouzově dělily na půlku nebo třetinu. Obecně lze říci, že dělené, a to většinou půlené, známky zachované na dopisech jsou velmi vzácné a od počátků filatelie vyhledávané objekty. Patřily vždy jen do těch největších sbírek a na filatelistickém trhu dnes dosahují stále vyšších cen.

BISECTED STAMPS USED IN THE TERRITORY OF SLOVAKIA

Most bisected stamps from the Austrian monarchy's postal period come from Hungarian lands. At that time, Slovakia was an integral part of the Kingdom of Hungary. The Austrian post issued its first stamps on June 1, 1850. However, the supply of these stamps could not effectively match the individual requirements of post offices (especially the small, remote ones), as each required a specific set of stamp values at different times. The stamps were delivered once a month, based on the order submitted by the Post Master who tried to order *just enough* to meet demand, but avoid overspending. Post offices were state-licensed, private businesses. Insufficient funding led to ordering *just enough*, which were barely sufficient to meet standard demand - if bad weather or a different obstacle occurred, the supply of stamps for the next month could have arrived with a delay of several days. Therefore in exceptional cases, certain values of stamps were missing, so the stamps of higher values were split in halves or thirds as stopgaps. Generally, when preserved on letters, these split stamps (mostly bisected ones), are very rare and sought after items from the beginnings of philately. They have always belonged the largest collections and today still sustain increasing prices.

Vag-Besztercze

Vag-Besztercze

Nagy Tapolcsan - pošta

Nagy Tapolcsan -
Post Office

Tři dopisy, tři cesty

Three letters,
three routes

Topolčany- Bratislava

Horka - Liptovský Hrádok

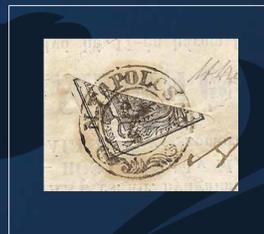
Pov. Bystrica - Lubochňa

Půlená známka 2krejcarová z první emise rakouských známek (1850)

Bisected 2 Kreuzer stamp from
the first emission of Austrian
stamps (1850)

200 %

Tiskopis odeslaný 23. dubna 1858, tarif 1kr. bez ohledu na vzdálenost

Pošta N. Tapolcsán, dnes Topolčany, zahájila činnost už v květnu 1740, takže měla víc jak stoleté zkušenosti s poštovním provozem, přesto došlo k tomu, že v dubnu 1858 postrádala 1krejcarové známky, které byly určeny pro frankování tiskopisů. Situaci vyřešil poštovní úředník tím, že rozpůlil 2krejcarovou známku (zřejmě více), čímž vznikly vždy dvě 1kr. známky, kterými mohl frankovat tiskopisy. 2krejcarových známek bylo na poště určitě dostatek, jelikož ty se používaly k frankování místních dopisů, kterých bylo v malém městě, jako např. Topolčany, využíváno poskrovnou. Celkem je ze Slovenska známo osm dopisů s půlenou 2kr. známkou.

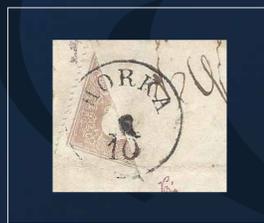
Printed matter sent on April 23, 1 Kr tariff no matter the distance

Nagy Tapolcsán post (today's Topolčany) commenced operation in May 1740. In April 1858, despite its more than 100 years of experience, it ran out of 1 Kreuzer stamps, intended for franking printed matter. A post official resolved the situation by cutting a 2 Kreuzer (possibly more) stamp in two, thus creating two 1 Kreuzer stamps. 2 Kreuzer stamps were well stocked, because they were used for franking local letters - an option rarely used in small towns such as Topolčany. Only 8 Slovak letters with a bisected 2 Kreuzer stamp have been discovered.

Půlená známka 10krejcarová z druhé emise rakouských známek (1858)

Bisected 10 Kreuzer stamp from
the second emission of Austrian
stamps (1858)

200 %

Dopis odeslaný 6. října 1859 (či 1860 nebo 1861, do tzv. prvního pásma, tedy do vzdálenosti méně než 10 rakouských poštovních mil - cca 75 km)

Pošta Horka zahájila činnost v roce 1826. Byl to poštovní úřad, jehož obec měla jenom 91 obyvatel, a tak není divu, že veškerých známek se objednávalo málo a někdy dodané známky naopak nestačily. Pošta postrádala k uvedenému datu nejběžnější známky 5krejcarové, a tak muselo dojít k rozpůlení 10krejcarové známky. Celkem je ze Slovenska známo sedm dopisů s půlenou 10krejcarovou známkou.

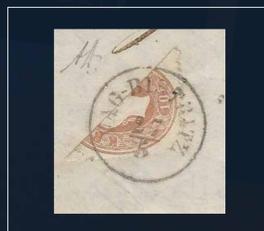
A letter sent on October 6, 1859 (or 1860 or 1861, within the first zone, i.e. to a distance shorter than 10 Austrian post-miles - approx. 75 km)

Horka Post commenced operation in 1826. It was a post office in a town with only 91 inhabitants, so inevitably, the stamp orders were small and sometimes insufficient. On that day, the post office was out of the most common 5 Kreuzer stamps and so a 10 Kreuzer stamp was bisected. Only 7 letters with bisected 10Kr stamps from Slovakia are known to be in existence.

Půlená známka 10krejcarová ze třetí emise rakouských známek (1861)

Bisected 10 Kreuzer stamp from
the third emission of Austrian
stamps (1861)

200 %

Dopis odeslaný do prvního pásma dne 27. května 1862

Pošta Vag Bistricz, dnes Považská Bystrica, zahájila provoz teprve v roce 1857. I přesto, že se jednalo o velkou obec, kde byl předpoklad, že pošta bude mít dost známek, muselo dojít k půlení 10krejcarové známky.

A letter sent within the first zone on May 27, 1862

The Vag Bistricz Post, (today's Považská Bystrica) began operation in 1857. Though the town's population size warranted large stamp orders for the post office, even here the 10 Kreuzer stamps had to be bisected at times.

PRESTIGE PHILATELY CLUB
PRAGUE

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Společnost WAITE & SAVILLE LTD. založili v roce 1892 pánové Fred Waite a Jason Saville ve vesničce Otley, Yorkshire, Spojené království. Jako první stavěli balicí stroje na noviny a později se orientovali na výrobu tiskařských strojů. V Československu se jejich stroje využívali k ocelotisku z plochých desek od dvacátých let minulého století.

The company WAITE & SAVILLE LTD. was established in year 1892 by gentlemen Fred Waite and Jason Saville in small village Otley, Yorkshire, United Kingdom. They were building newspaper wrapping machines at first and later they concentrated on production of printing machines. In Czechoslovakia their machines were used for recess printing from flat plates since 1920's.

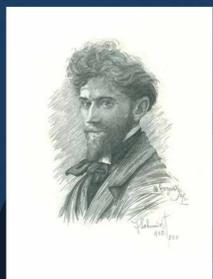

OCELOTISK Z PLOCHÝCH DESEK

🇬🇧 RECESS PRINTING FROM FLAT PLATES

Max Švabinský

český malíř a grafik, jeden z nejvýznamnějších zakladatelů moderního výtvarného umění 20. století, autor mnoha čs. poštovních známek a bankovek

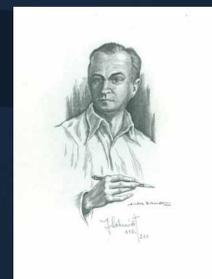
17. září 1873 v Kroměříži
10. února 1962 v Praze

A Czech painter and graphic artist, one of the most significant founders of Czech modern art of the 20th century, author of many Czechoslovakian postal stamps and banknotes

Jindra Schmidt

vynikající český rytec, tvůrce velkého množství československých i cizích poštovních známek a bankovek

24. června 1897
v Račicích v Jaroměře
12. března 1984 v Praze

An excellent Czech engraver and author of a large amount of Czechoslovakian and foreign postal stamps and banknotes

Ocelotisk z plochých desek je tisková technika náročná na přesnou ruční práci, a tedy z výrobního hlediska zdlouhavá a drahá. Její pomocí se však dosahují mimořádně působivé výsledky, v očích mnoha polygrafických odborníků i sběratelů dokonce nejlepší ve srovnání s ostatními technikami používanými pro tisk známek. Ocelotisk z plochých desek byl v Československu pro tisk známek využíván už v meziválečném období i v první poválečné dekádě, vždy šlo ovšem o tisk jednobarevný. Koncem třicátých let byly sice vydány dvoubarevné aršíky k filatelistickým výstavám v Bratislavě a Praze, každá známka však byla tištěna pouze jednou barvou. Tiskový list

Praha 1950 – Stará Praha byl dokonce vytištěn čtyřbarevně, ale opět obsahoval pouze jednobarevné známky. Z této doby však pocházejí doklady o prvních snahách o vytištění známky vícebarevné, jde o pokusy rytce Jindry Schmidta z přelomu let 1950 a 1951, o dvoubarevnou leteckou známku ze série **Československé lázně** (obr. 1). Na první československé vícebarevné známky zhotovené touto tiskovou technikou si však sběratelé museli počkat dalších pět let. Šlo o čtyřznámkovou emisi **Lidové kroje I** (obr. 2) z roku 1955, jejímiž autory byli zkušení tvůrci československých poštovních známek Karel Svoboda a Jindra Schmidt. Nová emise měla mimořádný ohlas u nás i v zahraničí, proto ji

každý rok následovala další série tištěná stejnou technikou. Oponentem vícebarevné grafiky byl významný český umělec prof. Max Švabinský, kterého ke změně postoje k této tiskové technice přesvědčil až jeho „dvorní rytec“ Jindra Schmidt. Jejich následné společné dílo, emise **Motýli 1961**, představuje vyvrcholení celého přechodu od jednobarevného k vícebarevnému ocelotisku z plochých desek. Vystavený akvarel je návrh, podle kterého výtvarná komise Československé pošty odsouhlasila vydání devíti z deseti navržených známek. Desátou navrženou známkou, která nebyla přijata, vyryl další vynikající český rytec Miloš Ondráček v roce 1998 (obr. 3).

obr. 1 / pic. 1

obr. 2 / pic. 2

obr. 3 / pic. 3

The recess printing from flat plates is a print technique that demands precise hand work and hence from the manufacturing point of view is lengthy and expensive. However, it produces exceptionally impressive results in the eyes of the experts in printing industry and collectors alike and is considered as best in comparison with other techniques applied for printing stamps. The recess printing from flat plates was already used in our country in the period between the wars and in the first post-war decade, only of course in single colour. By the end of the thirties miniature sheets in two colours were issued for philatelic exhibitions in Bratislava and Prague containing stamps which were only in one colour. Sheet **Prague 1950 – Old Prague** was even

printed in four colours, but again it contained only single colour stamps. From this time there is evidence about the first attempts at multicolour printing – in particular we are talking about the endeavours of the engraver Jindra Schmidt in between 1950 and 1951 to produce a two-coloured stamp with aviation theme from the series **Czechoslovak Spas** (pic. 1). However, the collectors had to wait another five years before the first Czechoslovak multicolour postage stamps printed with this technique became available. It was the four-stamp issue **Folk Costumes I** (pic. 2) from 1955; the authors were experienced creators of Czechoslovak postage stamps Karel Svoboda and Jindra Schmidt. The new issue received a very favourable reception at home as well as

abroad, and so further issues appeared every following year. The multicolour graphic arts was opposed by a prominent Czech artist, prof. Max Švabinský, who was only persuaded to change his stance on this printing method by his “chief engraver” Jindra Schmidt. Their subsequent joint work, the issue of **Butterflies 1961**, represents the culmination of the entire transition from single colour to multicolour recess printing from flat plates. Present aquarelle is a proposal which the art's committee of Czechoslovak Post Office approved issue nine of ten propose stamps. The tenth designed stamp, which was not accepted, was engraved by another great Czech engraver Miloš Ondráček in year 1998 (pic.3).

UNIKÁTNÍ VÍCENÁSOBNÉ POUŽITÍ NEJVYŠŠÍCH KOLONIÁLNÍCH NOMINÁLŮ

Mimo poštovní provoz za účelem zaplacení daně, soudního a notářského poplatku v britské koloniální správě počátku 20. století

Velká Británie byla za vlády krále Jiřího V. v letech jeho 1910-1936 největším světovým impériem a ovládala nesmírná území na všech kontinentech. Mezi těmito koloniemi jsou dnes samostatné státy jako Austrálie a Nový Zéland, Keňa, Tanzánie, Súdán, Jihoafrická republika, Kanada a v Asii především bohatá Indie a také osady na území dnešní Malajsie. Britská správa se opírala o platnost britských zákonů shodně na všech kontinentech. Kolonie Malacca byla důležitou součástí správního celku Straits Settlements (česky doslova: *průlivové osady*), který zahrnoval *osady* poblíž Malackého průlivu na území dnešního Malajského poloostrova. Před Brity byla Malacca již od 16. století pod koloniální správou Portugalců a Holanďanů.

Exponát

Z exponátu ofrankovaného poštovními známkami se dozvídáme, že dne 11. října 1927 zemřel jistý Seow Ban Lee a že vdova Chua Choo Yan dne 25. října 1927 přísahá před soudem Supreme Court of the Straits Settlements v Malacce za přítomnosti soudního překladatele, který je na dokumentu též podepsán, a žádá o vyřízení dědictví ve výši 32 252 dolarů, v její prospěch s tím, že odhaduje náklady pohřbu na 1 000 dolarů. Všechny zápisy a cifry z onoho dne jsou napsány černým inkoustem. Jedná se o značný majetek, a proto musí vdova svou žádost opatřit cennými kolkou nebo ceninami platnými na tomto území ve výši 2,5 % z požadovaného majetku tedy přes 1 278 dolarů. Protože však pohřeb stál méně, a to 847 dolarů, vdova zdědí tedy více, než bylo uvedeno černým inkoustem, musí vdova před soudce předstoupit znovu dne 8. října 1927 a znovu za asistence stejného soudního překladatele požádat doměření teď už přesně a definitivně výše dědictví. Soudcovův zápis z této schůzky je na dokumentu tentokrát červeným inkoustem. Pouze překladatel se podepsal znovu černým inkoustem. Soudce s využitím červené barvy přehledně skrtá původní cifry a nahrazuje je těmi definitivními. Vdova musí pochopitelně dofrankovat poplatek za navýšení hodnoty dědictví, a učinila tak 50 a 25centovými známkami po levém okraji s datem 8/10/27.

Ceněně vysoké nominály

Použité vysoké nominály 500, 100 a 25 dolarů jsou dnes na filatelickém trhu velmi ceněné. Již ve své době znamenaly skutečně vysokou hodnotu. Celkový správní poplatek za uvedené dědičné řízení by tak např. převyšil cenu dvou automobilů Ford T z r. 1927.

Highly valued fiscal stamps

The \$500, \$100 and \$25 postal/fiscal stamps used on this document are very highly valued on today's philatelic market. These stamps were costly already in their day. The administrative fees for this court proceeding would at that time exceed the price of two Ford T automobiles from 1927.

Jiří V., známka 500dolarová
vydaná v r. 1923
Automobil Ford T
Ford T automobile

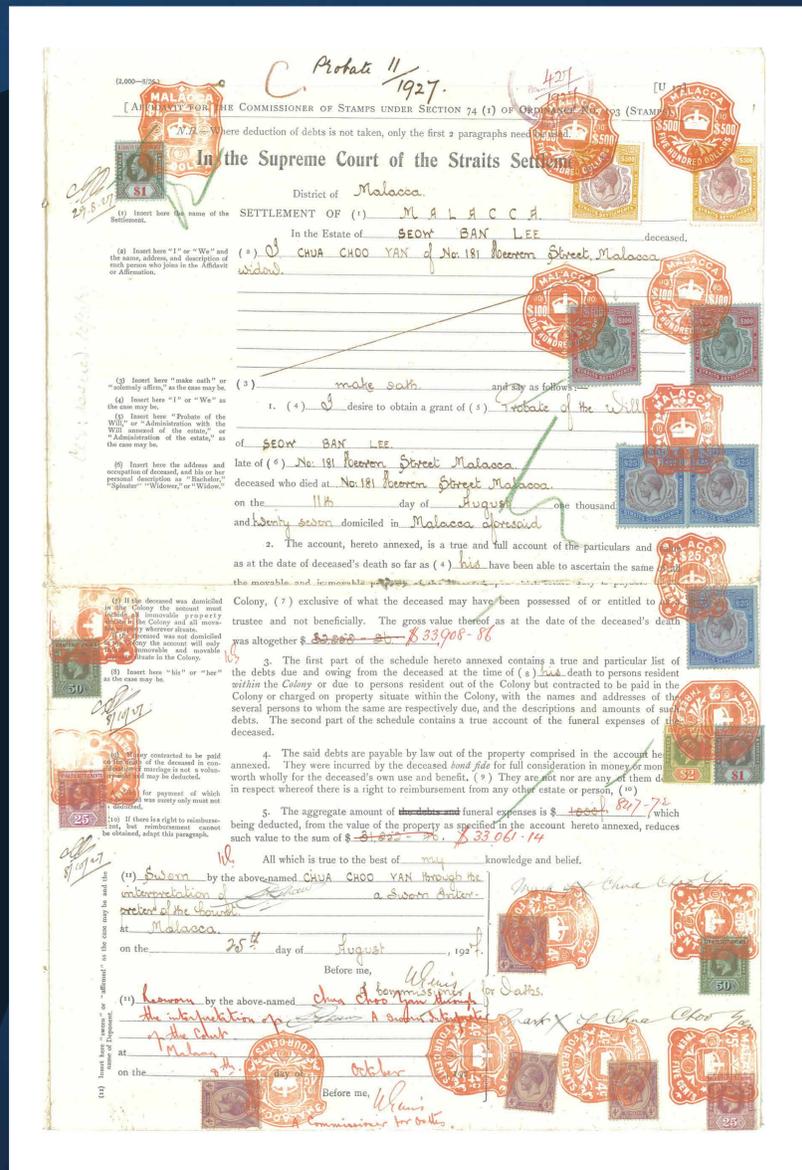
George V, a \$500 stamp issued in 1923

Jednotnost britského práva

Exponát kromě historické a sběratelské hodnoty současně reprezentuje dokonalost a rozšíření jednotnost britského práva z počátku 20. století do všech kolonií. Vyřizování dědictví ve Spojeném království, například v Londýně, dnes, po zhruba 100 letech a na místě vzdáleném 10 000 km od tehdejší Malaccy, probíhá podle naprosto stejného postupu, při použití naprosto stejného názvosloví: I dnes se žádost o vyřízení dědictví nazývá Probate a řídí se stejnými pravidly, dokonce i lhůty na vyřízení jsou i po 100 letech stejné - 4 týdny od doručení originálních dokumentů.

Probate – vyřízení dědictví s frankaturou, mj. dvěma známkami Jiří V. POSTAGE - REVENUE \$500 (Straits Dollar, 500 těchto dolarů odpovídalo tehdy 70 liberám či 340 amerických dolarů)

Probate document also franked with two George V. POSTAGE - REVENUE \$500 stamps (Straits Dollar, 500 of these dollars equalled at that time to 70 Pounds or 340 USD)

Seow Ban Lee

V digitalizovaných ročenkách Britské koloniální správy *Blue Books* se na internetu dočteme, že Seow Ban Lee nastoupil dne 1. 6. 1889 jako úředník koloniální vlády v Straits Settlements a dne 23. srpna 1903 povýšil a byl jmenován *čínšským úředníkem a tlumočnickem III. stupně*. V roce 1922 měl jako tlumočnick z čínštiny plat 936 dolarů ročně. Jeho přímý nadřízený, šéf vězeňské služby

The digitalised Colonial Blue Books, which are available on the Internet, contain records of Seow Ban Lee's career with the British administration. According to the records, Seow Ban Lee assumed his function as a clerk of the Straits Settlement colonial government on 1 June 1889. He was promoted on 23 August 1903 to a Chinese clerk and translator of the 3rd grade. In 1922, his pay as

(Warder-in-Charge) Mr. G. W. Crawley bral 3 600 dolarů ročně. Zápis z roku 1926 přidává hodnocení pana Seow Ban Lee: "...carried out his duties in a capable and satisfactory manner" (vykonával své povinnosti schopným a uspokojivým způsobem). Blue Book za rok 1927 - nezávisle na exponátu - potvrzuje jeho úmrtí, datum jeho úmrtí a uvádí i jméno jeho nástupce.

a translator from Chinese was 936 dollars per year. His direct superior, Warder-in-Charge Mr. G. W. Crawley had a yearly pay of 3 600 dollars. A record from 1926 also includes an evaluation of Mr. Seow Ban Lee: "...carried out his duties in a capable and satisfactory manner." The 1927 Blue Book confirms his death, the date of his death and also names his successor.

Unity of the British law

Apart from its historical and collector's value, the exhibit represents the excellence and unity of early 20th century British law in all of Britain's colonies. Today's process of inheritance in the UK is identical to the one used 100 years ago, in Malacca, a place 10 000 km from London, with the same terminology being used. The judicial process of authorising a will is still called Probate, it follows the same rules and even the deadlines remain the same: 4 weeks from the handover of the original documents.

UNIQUE MULTIPLE FRANKING OF THE HIGHEST COLONIAL NOMINAL VALUES

For non-postal purposes, such as paying taxes and judicial and notary fees in the British colonial administration in the 20th century

In the years 1910 to 1936, during the rule of King George V, Great Britain is the world's largest imperium and controls vast territories on all continents. Among those colonies were today's independent states such as Australia, New Zealand, Kenya, Tanzania, Sudan, South Africa, Canada and India with its bountiful resources and also settlements in today's Malaysia. The British administration based its rule on British law on all continents equally. The colony of Malacca was an important part of an administrative unit called *Straits Settlements*, which comprised of settlements near the Malacca Strait on the Malay Peninsula. Before becoming a part of British colonies, Malacca was under the colonial governance of Portugal and the Netherlands from the 16th century.

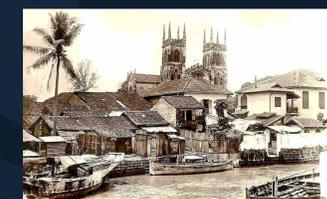
The Exhibit

Franked with postal stamps, tells us, that a certain Seow Ban Lee died on 11 August 1927 and that the widow Chua Choo Yan, swears an oath before the Supreme Court of the Straits Settlements in Malacca in the presence of a court translator, who is also signed on the document, and asks for the passing on of Mr Lee's inheritance of 32 252 dollars and estimates the funeral costs to be 1 000 dollars. All the records and figures from that day are written in black ink. The sum is substantial and so the widow has to mark the request with fiscal stamps valid in that territory, their value corresponding to 2,5% of the total amount requested, in this case equalling to over 1 278 dollars. The funeral costs ended up being 847 dollars, meaning that the widow would inherit more, than was written with black ink and so she has to appear in front of the judge once more on 8 October 1927, with the same translator present, and ask for an assessment of the final and definitive amount. The judge's records from this meeting are written in red ink, only the translator's signature is again black. Using red ink, the judge crosses out the original numbers and replaces them with the definitive ones. Of course, the widow has to level the costs for a higher inheritance and she does so using 50 and 25 Cent stamps on the left margin of the document with the date 8/10/27.

Mapa Straits Settlements s kolonií Malacca, po r. 1907

Map of the Straits Settlements Map with the colony of Malacca, after 1907

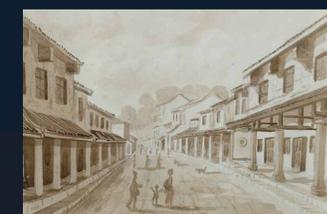
Hlavní město Malacca, asi 1920

Capital City of Malacca, cca 1920

Heeren Street

Slavná ulice Heeren Street z holandské koloniální éry existující v nezměněné podobě dodnes. Angličany zvaná *Millionaires Row*. Byla adresou nejbohatších obyvatel Malaccy, zejména čínských obchodníků, ale také Seowa Ban Lee, zůstavitele z dokumentu.

The famous Heeren Street from the Dutch colonial era, which exists practically unchanged to this day. It was called „Millionaires Row“ by the English, as it was populated by the richest citizens of Malacca, especially Chinese merchants and also Seow Ban Lee, the testator from the document.

Akvarel Johna T. Thomsona (1821-1884), Malacca, Heeren Street asi 1870

An aquarelle painting by John T. Thomson (1821-1884), Malacca, Heeren Street around 1870

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Erb rodu von Malowetz
Coat of Arms of the Malowetz house

Vlajka Rakouského císařství, 1804-1867
Flag of the Austrian Empire, 1804-1867

Leopold von Malowetz

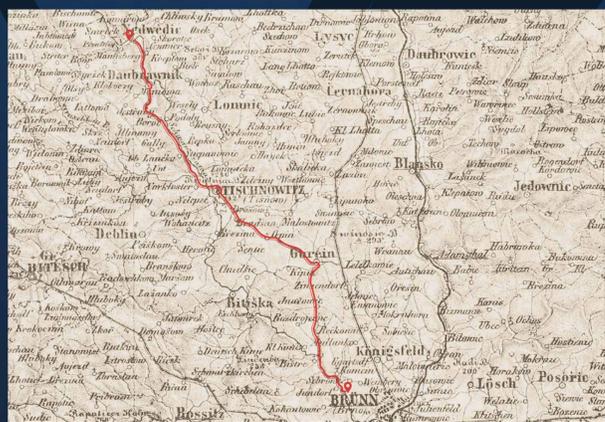

Český šlechtic, c. k. komorník a polní maršál, nar. 8. února 1812 v Praze, zemřel 27. února 1876.

A Czech nobleman, Chamberlain of the King and Emperor and field marshal, who was born on February 8, 1812, in Prague and died on February 27, 1876.

Trasa dopisu

Mapka trasy zásilky Nedvědice - Brno

Route of the letter

Map of the letter's route Nedvědice – Brno

Pohlednice

Pohlednice z r. 1898 - Palác šlechticů, Koblížná 1, (Krappengasse) Brno, náměstí Svobody (Velké náměstí), určený pro výchovu osiřelých šlechtických dívek, později se domu začalo říkat **ústav šlechticů** a bydlely v něm starší, většinou ovdovělé šlechtičny.

Postcard

A postcard from 1898 - The Palace of Noble Ladies, Koblížná 1 (Krappengasse), Brno, Liberty Square (Big Square), where orphaned young noble ladies were educated. Later on, the building started to be called "institute of noble ladies" and was inhabited by older, usually widowed noblewomen.

Smuteční oznámení

Smuteční oznámení z r. 1896, **Ve zbožné vzpomínce** na svobodnou pani von Mylius, která v r. 1859 obdržela tento dopis.

Memorial card

A memorial card from 1896. In Pious Memory of Frein (a nobility title equal to baroness) von Mylius, who received this letter in 1859.

PATRIOTICKÝ UNIKÁT

5x těžší Reco - dopis většího formátu o váze do 6 lotů (1 lot = 0,017501 kg) odeslaný z pošty Nedvědice do Brna (1. tarifní pásmo) vzdáleného cca 6 rakouských mil (nebo také poštovní míle = 4 000 vídeňských sáhů = 7,58666 km), adresovaný na Rosa Frein von Mylius geborene Frein von Malowetz (vrchní představená v paláci šlechticů v Brně), frankovaný známkami druhé emise 1858/59 a zároveň prvním vydáním zoubkovaných známek na našem území. Na přední straně jsou vylepeny známky hodnoty 2 kr., žlutá, typ I - 2 ks + čtyřblok a známky hodnoty 3 kr., černá, typ II - 6 ks. Známkové vylepení v barvách rakouské císařské vlajky, což jsou černá a žlutá, se nazývají patriotické nebo také vlastenecká frankatura, proto patriotický unikát. Na zadní straně je ještě jako RECO poplatek vylepená 10kr. hnědá, typ IIb. Podací jednoruhové razítko NIEDWIEDITZ 11/10 je na přední i zadní straně, na zadní straně je ještě přichoží rámečkové razítko BRÜNN 11/10 II EXP. a neporušená pečeť.

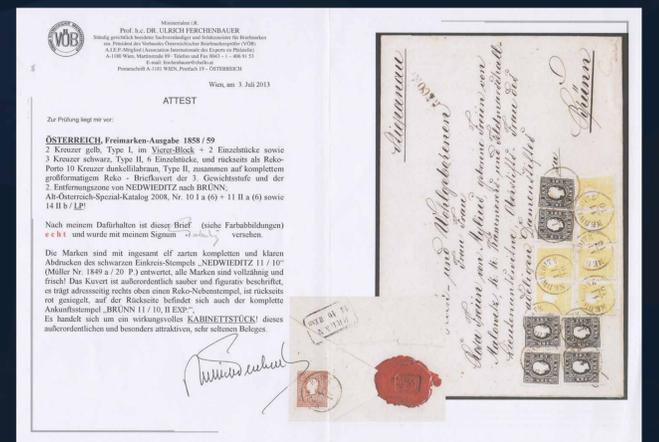

A PATRIOTIC RARITY

A 5x heavier Reco - a letter of a larger format weighing up to 6 lots (1 lot = 0,017501 kg) - sent from the Nedvědice post office to Brno (1. tariff zone), which is 6 Austrian miles away (or postal mile = 4 000 viennese fathoms = 7,58666 km) and addressed to Rosa Frein von Mylius geborene Frein von Malowetz (the head of the Palace of Noble Ladies in Brno) It is franked with stamps from the 1858/59 second emission, the first issue with line perforation in Czech lands. The facing side carries 2 + 4-block of 2-kr type I yellow stamps and 6 3-kr type II black stamps. The franking with yellow and black stamps, the colours of the flag of the Austrian empire, is called patriotic franking, thus a patriotic rarity. The rear is franked with a 10-kr type IIb brown stamp as a RECO fee, A circular postmark from the office of origin, NIEDWIEDITZ 11/10 is on both sides of the letter and a receiving framed postmark, BRÜNN 11/10 II EXP. is on the back side with an unbroken seal.

Certifikát

Atest k dopisu od Dr. Ferchenbauera

Certificate

An expert's certificate by Dr. Ferchenbauer

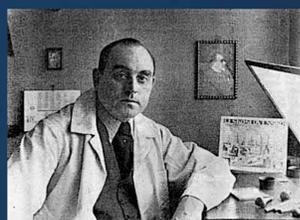
PRESTIGE PHILATELY CLUB
PRAGUE

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Karl Seizinger
(1889-1978)

Návrh - kresba
K. Seizinger;
Hluboká

Essay - drawing
K. Seizinger; Hluboká

Známky byly vydány do oběhu dne 22. října 1928 (výnosem č. 80/1928 VMPT č. 40, ze 17. 10. 1928) a používány v tuzemském i mezinárodním styku až do konce prosince 1928, respektive do 10. května 1929. Tisk proveden v České grafické unii (založena r. 1899) ocelotiskem z plochých desek na stroji Hummel, na bílém papíru bez průsvítky. Tisková forma se skládala z jedné desky o 100 známkových polích a měla vždy pod 91. známkou archu označení 1,1928. Při moletování (přenos vyrytého vzoru na tiskací válec) jednotlivých známkových polí v tiskové desce bylo používáno pomocných rozměrovacích bodů, barevných teček, které nacházíme u jednotlivých známek, případně u rohových známek nad písmenem s nebo k nápisu Československo (u známek na šířku) nebo v horní části a levé straně (u známek na výšku). Významnější barevné odstíny se u tohoto vydání nevyskytují. Pouze některé hodnoty se vyznačují menšími, nepodstatnými rozdíly v barevném tónu. Papír je bílý, lep nažloutlý až žlutý. Zoubkování je řádkové 13 3/4 tak, jak bylo obvyklé u jiných vydání, tištěných ocelotiskem z plochých desek.

The stamps were put in circulation on October 22, 1928 (by the decree no. 80/1928 VMPT no. 40 from October 17, 1928) and were used in Czechoslovakia until the end of December 1928 and abroad until May 10, 1929. They were printed in the Czech Graphic Union (est. 1899) using rotary recess printing from two printing plates on a Hummel printing machine. The paper used was white and did not feature a watermark. The printing form consisted of 1 printing plate containing 100 stamp fields, with the 91st stamp of the sheet marked with 1,1928. Measure points were used during moleting (a process of transferring a design to the printing cylinder) of the individual stamp fields on the printing plate. These measure points can be found in the form of colourful dots on all stamps, or sometimes only on the stamps in corners above the s and k letters of the Československo (Czechoslovakia) inscription (on horizontal stamps) or in the upper left part of the stamps (on vertical stamps). No significant colour changes exist in this emission, only some values have slight, irrelevant changes in colour tonality. The paper is white, the gum yellowish to yellow. The stamps have a 13 3/4 line perforation as was usual in other emissions, printed with rotary recess printing.

Hodnoty známek:

30 h	40 h	50 h	60 h	1 Kč	1,20 Kč	2 Kč	3 Kč	5 Kč
Olivové šedá	Havanská hněd	Zelená	Lososové červená	Karminové červená	Granátové fialová	Orientální modř	Orechové hnědá	Ametystové fialová
Hradec u Opavy	Levoča	Praha - tel. ústředna	Jasina	Hluboká	Velehrad	Brno	T. G. Masaryk	Praha

Je zajímavé, že tyto názvy barev zcela neodpovídají barvám ve skutečnosti. V dnešní době se také tyto názvy barev již nepoužívají.

MINISTERSKÉ ZOUBKOVÁNÍ

K desátému výročí vzniku republiky v roce 1928 byly vydány tzv. *Jubilejní známky*. Deset let, deset hodnot a deset námětů. Většina motivů byla vybrána z různých fotografických záběrů nebo podle obrazů význačných českých výtvarníků. Všechny známky jsou sjednoceny do zvláštní rámcové úpravy, která je designována ve třech variantách. Pro hodnoty 30 h-1,20 Kč a 2,50 Kč jako obdélník na šířku v jedné úpravě, pro hodnotu 2 a 5 Kč jako obdélník na výšku v podobné úpravě a u hodnoty 3 Kč Masaryk s úpravou rámečku. Zakomponování známých motivů do obrazu, včetně zhotovení rytin pro všechny hodnoty tohoto vydání, provedl Karl Seizinger, slavný německý rytec, jenž vynikal svou známkovou tvorbou a zhotovil v období 1926-1934 rytiny pro všechny čs. emise. Po r. 1934 působil v Jugoslávii, Chorvatsku a v poválečné době v Holandsku.

MINISTERIAL PERFORATION

Jubilee stamps were issued in 1928 to commemorate the 10-year anniversary of the establishment of the Czechoslovakian Republic. 10 years, 10 nominal values and 10 motives. Most of the motives were chosen from photographs or paintings of prominent Czech artists. The stamps were unified in design and had three types of frames. The values from 30 Hellers, to 1.20 Crowns and the 2.50 Crown stamp were horizontal, the values 2 and 5 Crowns had the same frame, but vertical and the 3 Crown stamp, featuring the first Czechoslovakian president, T. G. Masaryk, was a standing rectangle with its own frame design. The incorporation of the well known pieces of art as well as the engravings themselves was made by Karl Seizinger, a famous German engraver, who excelled in stamp production and created engravings for all Czechoslovakian emissions in the years 1926-1934. After 1934 he worked in Yugoslavia, Croatia and after WWII in the Netherlands.

Typy zoubkování

Řádkové zoubkování 13 3/4
13 3/4 line perforation

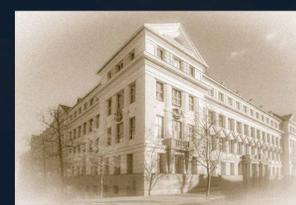
Řádkové zoubkování 12 1/4
12 1/4 line perforation

František Nosek
(1886-1935)

Velmi vzácně se vyskytuje u všech hodnot zoubkování řádkové 12 1/4. Až do roku 1974 byla s tímto zoubkováním známa pouze hodnota 1 Kč. Známky s tímto výjimečným zoubkováním se dostaly do rukou sběratelů prostřednictvím známkových darů ministerstva pošt a telegrafů (ministr Fr. Nosek v období 1926-1929). Jsou známy pouze v neupotřebeném stavu. Proto se také nazývají *ministerské vydání*. Dnes existují pouze dvě kompletní série těchto čtyřbloků, a patří tedy ke klíčovému raritám československé provenience. Jejich tržní hodnota činí cca 1 mil. korun.

A 12 1/4 line perforation can be very rarely found on stamps of all the values. Until 1974, only the 1 Crown value was known to have this type of perforation. Stamps with this extraordinary perforation got into the hands of collectors through gifts from the Ministry of Posts and Telegraphs (minister Fr. Nosek from 1926-1929). Only unused stamps were discovered, thus the name *ministerial issue*. Only two complete series of 4-blocks exist today and therefore belong to key Czechoslovakian rarities. Their market price is approx. 1 million CZK.

Ministerstvo pošt a telegrafů v období první republiky

Ministry of Post and Telegraph Offices during First Czechoslovak Republic

Budova České grafické unie z r. 1907, Praha 2, Svobodova ulice

Building of the Czech Graphic Union from 1907

PRVNÍ KORESPONDENČNÍ LÍSTEK SVĚTA - PRVNÍ DEN POUŽITÍ

Vznik prvního korespondenčního listku světa

Pioneer in the creation of the world's first postcard

Dr. Emanuel Herrmann
(1839-1902)

HISTORIE VZNIKU

Poprvé se o vzniku korespondenčního listku mluvilo na 5. německo-rakouské poštovní konferenci konané 30. listopadu 1865 v německém městě Karlsruhe. Účastníkům konference byl rozdělán novátorský spis německého poštovního rady Heinricha von Stephana s návrhem o zavedení *otevřeného korespondenčního listku* v poštovním styku. Tento návrh byl účastníky konference pečlivě prozkoumán, získal si kladnou odezvu a následně byl přijat. K jeho realizaci však nakonec v Německu nedošlo. Německo bylo rozděleno na množství samostatných států, panovala zde nejednotnost v administrativě, a především zavedení zabránila obava ze ztráty příjmů z poštovního. Konference v Karlsruhe se zúčastnil za rakouskou stranu sekční šéf ministerstva obchodu Wilhelm Kolbensteiner, který seznámil svého přítele Dr. Emanuela Herrmanna s myšlenkou zavedení korespondenčních listků. Dr. Emanuel Herrmann působil jako profesor národního hospodářství na Vojenské akademii Marie Terezie ve vídeňském Novém Městě. 26. ledna 1869 uveřejnil v deníku *Neue Freie Presse*, vydávaném ve Vídni, článek *Über eine neue Art der Korrespondenz mittels der Post*, kde zdůvodnil případné zavedení korespondenčního listku.

THE FIRST POSTCARD IN THE WORLD - ITS FIRST DAY IN USE

History of creation

The creation of a postcard was mentioned for the first time at the 5th Austro-German postal conference held in Karlsruhe, Germany, on 30 November 1865. A visionary document put together by Heinrich von Stephan, a Prussian postal official, was handed out to those in attendance, containing a proposition of introducing an *open post-sheet* to postal communication. Although his proposition was well received at first, postal officials eventually denied it because they believed that nobody would give up their privacy and if so, that a cheaper substitute for letters would reduce their revenue. Prussia eventually implemented the postcard in 1870. Austria was represented at the Karlsruhe conference by Wilhelm Kolbensteiner a department chief of the Ministry of Commerce, who spoke of this revolutionary idea to his friend, Dr. Emanuel Herrman a professor of national economy at the Theresian Military Academy in Wien Neustadt. On January 26, the Viennese *Neue Freie Presse* newspaper published Dr. Herrman's article, called *Über eine neue Art der Korrespondenz mittels der Post*, where he argued for the implementation of the postcard.

Unikátní použití prvního dne vydání

Dopisnice odeslaná dne 1. října 1869 z poštovního úřadu v Bratislavě (Pozsony) do Vídně. Podací razítko na natištěné známce i příchozí razítko WIEN 2. 10. 1869 (9h) na přední straně. Z obsahu na zadní straně dopisnice vyplývá, že se jedná o obchodní korespondenci (objednávka látek). Z hlediska vzácnosti se jedná teprve o druhý známý exemplář prvního dne uherské verze! Tato dopisnice byla nalezena v malé sbírce v USA v prosinci 2014 a její předchozí historie je neznámá. Byl to objev unikátní rarity mimořádného významu, zejména pro poštovní historii Slovenska.

Unique use on the first day the issue

A postcard sent on 1 October 1869 from a post office in Bratislava. A mailing /POZSONY/ postmark is visible on the stamp with an arriving WIEN 2. 10. 1869 (at 9 a.m.) postmark in the front. It is clear from the contents of the writing on the backside, that it is a sales correspondence. It is only the second known specimen of the first day of the Hungarian version! This postcard was discovered in small collection in USA in December 2014, its previous history is unknown. It was a discovery of a unique rarity of great importance, especially for postal history of Slovakia.

Dobová pohlednice Poštovního úřadu v Bratislavě z roku 1898

A period postcard of the Bratislava post office from 1898

Rozdělení monarchie

Vzhledem k rozdělení monarchie na rakouskou a uherskou část byly ke dni 1. října 1869 vydány dvě varianty korespondenčního listku, a to německá a maďarská.

Separation of the monarchy

Due to the separation of the monarchy on an Austrian and a Hungarian part, two variants of the postcards were issued on 1 October 1869, a German one and a Hungarian one.

Německá varianta
German variant

Maďarská varianta
Hungarian variant

Okamžitý úspěch

Článek se dostal do rukou tehdejšího ředitele rakousko-uherských pošt baronu Vincentu Malymu von Vevanovič, který pochopil smysl Herrmannova návrhu a začal ho podporovat a realizovat. Jediná neshoda mezi nimi byla ve výši poštovního. Maly navrhol 3 kr., Herrmann 2 kr. Nakonec bylo dohodnuto poštovní ve výši 2 kr. První korespondenční listek světa se začal používat od 1. října 1869. Následoval okamžitý úspěch, během tří měsíců používání se prodalo 2 930 000 listků. Za první rok bylo zakoupeno cca 9 500 000 listků.

Instant success

The article reached the Austro-Hungarian Postmaster's General Vincenz Baron Maly von Vevanovič, who understood the points, that Dr. Herrman was making, and started supporting and realizing the idea. The only discord between them was regarding postal costs, Maly proposed 3 Kr., whereas Herrman proposed 2 Kr. An agreement was reached and the costs were set at 2 Kr. The first postcard in the world was introduced on 1 October 1869 and it gained immediate success. 2 930 000 postcards were bought during the first 3 months of use and 9 500 000 during the first year.

Vydání

První korespondenční listek (dále též dopisnice) na světě byl vydán dne 1. října 1869 na základě výnosu ministerstva obchodu č. 21.18.916.1832 ze dne 22. září 1869. V dohodě s maďarským ministrem obchodu bude Poštovní správa vydávat korespondenční listky, počínaje 1. říjnem 1869 podle dále uvedených směrnic. Tyto listky se budou používat pro krátká písemná sdělení do všech míst rakousko-uherského mocnářství bez ohledu na vzdálenost a bude pro ně jednotná sazba 2 krejcarů za kus. Následující směrnice upravuje prodej těchto listků a způsob jak se na ně může psát a jak se s nimi zachází:

Issue

The first postcard in the world was issued on 1 October 1869 based on the No. 21.18.916.1832 decree issued by the Ministry of Commerce from 22 September 1869. The postal administration will issue postcards in accordance with the Hungarian Minister of Commerce from 1 October 1868 abiding by the following directives. These cards will be used for short written communication in all of the Austro-Hungarian Empire, no matter the distance and they will have a unified tariff of 2 Kreuzer per piece. The following directives regulate the sales of these cards, the manner of writing on them and how to handle them:

- Korespondenční listky s vtištěnou známkou mohou být prodávány u všech poštovních úřadů a ve všech prodejnách poštovních známek za cenu dvou krejcarů. Posílají se otevřené bez jakéhokoliv příplatku.
- Stejně jako dopisy musí být opatřeny přesnou adresou, tj. křestním jménem a příjmením adresáta, místem určení a přesnou adresou ulice (pokud nejde o poste restante). Za místem určení u venkovských míst je třeba uvést i okres, jestliže několik obcí má stejné jméno. Jestliže obec nemá svou poštu, je třeba uvést poštovní úřad, pod který spadá. Adresa se píše na čelní stranu listku.
- Zadní strana listku je určena pro psané sdělení pisatele. Může být napsána inkoustem, tužkou, barevnou tužkou, ale je třeba dbát, aby vše bylo čitelné a neszazalo se.
- V současné době mohou být listky zasílány do všech míst rakousko-uherské monarchie stejně jako dopisy. Mohou být podávány doporučené proti zaplacení pravidelného poplatku a nálepka doporučené se lepí na zadní stranu listku vedle tištěného upozornění: místo pro sdělení pisatele.

- Neplatí se dodatečné poštovné za další postoupení listku na jinou adresu v jiném místě, než je uvedeno v adrese, ani za vrácení listku pisateli.
- Pro místa, kam nedochází pravidelně listonoš, je třeba zvláštního příplatku (1 krejcar) za dopravu.
- Poštovní správa neodpovídá za obsah sdělení. Nicméně jsou poštovní úřady oprávněny ve shodě s nařízením týkajícím se dopisu s urážlivými poznámkami v adrese (poštovní regulativ z 8. března 1865) vyloučit listky z dopravy a doručení, jestliže jsou na nich oplzlosti, potupné poznámky či jiné texty, na něž se vztahují trestné činy.
- Listky, které se před odesláním náhodou nebo omylem staly nepoužitelné, mohou být za (1 krejcar) vyměněny tímž způsobem a za týchž podmínek, které upravují výměnu pokažených obálek s natištěnými známkami.
- Císařská a královská poštovní správa je povinna vzít na vědomí výše uvedené směrnice a musí zachovávat tyto pokyny:

Specifikace

Dopisnice měly velikost cca 122x85 mm, byly vtištěny knižtiskem na hlazeném kartónovém papíru barvy sedobílé, bílé až žlutobílé. Natištěná známka císaře Františka Josefa hodnoty 2 kr. pochází ze vzoru výplatní emise z roku 1867.

Specifications

The postcard's dimensions were 122x85mm. They were printed on smooth carton paper with grey white and white to yellow white colours. The 2 Kreuzer stamp of Emperor Franz Joseph, comes from a design of an emission 1867.

- Každý poštovní úřad a každá rozdělovna poštovních známek musí mít v zásobě běžnou dávku natištěných korespondenčních listků. Budou dodávány ze skladů v baličcích svázaných po 50 kusech a postup a soupis je stejný jako u obálek s natištěnými známkami. Prodej listků musí začít 1. října tohoto roku.
- Listky, které byly podány na pošty, prochází stejným třídícím procesem a jsou stejně dopravovány a doručovány jako dopisy se známkou. Znehodnocení (přerazítkování) natištěných i eventuálně jiných známek na listcích se děje podle stávajících předpisů. Listky dodané poštovnímu úřadu k dopravě musí být roztrženy a svázaný oddělen od dopisu, ale doporučené listky se dávají dohromady s doporučenými dopisy. Listky v tranzitu (procházející) se znehodnocují, ale razítko příchozí (dojíti) se dává na čelní stranu listku na levou stranu naproti vtištěné známce.

Vídeň 22. září 1869

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

KLENOT SLOVENSKEJ HISTÓRIE MOTÍVOM KLENOTU ČESKOSLOVENSKEJ FILATELIE

Príležitostná známka Nitra 1 Kč v červenej farbe vydaná 20. 6. 1933 na základe ustanovenia č. 46/1933 VMPT pri príležitosti 1100. výročia vysvätenia prvého kresťanského kostola v stredovýchodnej Európe v roku 833. Kostol dal postaviť knieža Pribína v Nitre ako sídlo Nitrianskeho kniežatstva, ktoré sa následne, po jeho dobytí kniežatom Mojmirom, stalo základom Veľkomoravskej ríše. Pribína preukázal veľkú štátnickú múdrosť a znalosť európskej politiky, keď v rokoch 829-833, sám pohan, dal postaviť a vysvätiť v Nitre kresťanský kostol. Vysvätil ho soľnohradský (Salzburg) arcibiskup Adalram. Pribinov kostol je prvým historicky doloženým dokladom kresťanstva u Slovanov na území Slovenska. O tejto udalosti sa zmieňuje spisok Conversione Bagoariorum et Carantanorum z roku 870 - 71. Žiaľ polohu tejto svätyne sa zatiaľ nepodarilo presne určiť. Zvyšky reprezentatívnej murovanej stavby z prvej polovice 9. storočia sú doložené v lokalite Nitra - Hrad, nie je ale zatiaľ preukázané, či išlo o kostol alebo svetskú stavbu.

Technické údaje

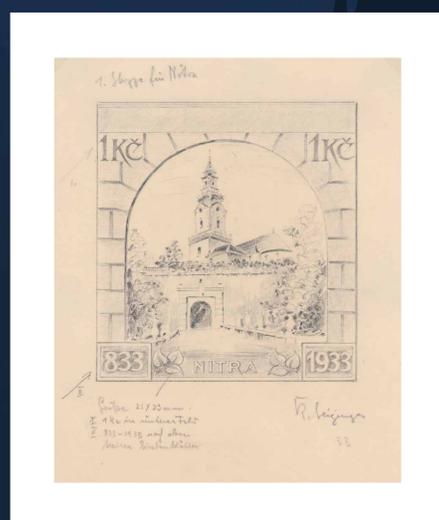
Známka bola tlačená rotačnou ocelotlačou z dvoch tlačových dosiek na bielom papieri s vodorovnými pruhmi v lepe. Na perforáciu bolo použité riadkové zúbkovanie rozmeru 9 3/4. Obrazom známky je štylizovaný pohľad na chrámovú vežu s hradnou bránou prekreslenú autorskou rozkresbou rytcom K. Seizingerom, ktorá bola následne podkladom pre zhotovenie rytiny, známej zo skúšobných tlačí vo viacerých farbách.

Technical specifications

The stamp was printed by rotary recess printing from two printing plates on white paper with horizontal stripes in glue. Line perforation of size 9 3/4 was used. The image of the stamp is a stylized view of the church tower with the castle gate, redrawn by the author's drawing made by the engraver K. Seizinger, which was subsequently the basis for creating the engraving, known from the trial prints of the engraving in several colours.

Štylizovaná autorská rozkresba

Stylized author's drawing

Štylizovaná autorská rozkresba ceruzou návrhu na známku s poznámkami a podpisom rytca K. Seizingera

Stylized author's drawing in pencil of a design for a stamp with notes and the signature of the engraver K. Seizinger

Socha kniežata Pribinu v Nitre

Statue of Prince Pribina in Nitra

Nevydaná spojka – dvojpáska, jeden z dvoch známych exemplárov, patrí medzi najvzácnejšie československé známky.

Unissued gutter between – strip of two, one of the two known specimens, being among the rarest Czechoslovak stamps.

Skúšobné tlač

Trial engraving prints

Skúšobná tlač rytiny v čiernej farbe

Trial engraving print in black

Skúšobná tlač rytiny v červenej farbe

Trial engraving print in red

Kupóny a doskové značky

Blank fields and printing plate marks

Nevydaná okrajová známka so spodným kupónom a značkou tlačovej dosky 1

Unissued margin stamp with a bottom blank field and the mark of the printing plate 1

Nevydaná okrajová známka so spodným kupónom a značkou tlačovej dosky 1A

Unissued margin stamp with a bottom blank field and the mark of the printing plate 1A

THE JEWEL OF SLOVAK HISTORY LIKE A MOTIVE OF JEWEL OF CZECHOSLOVAKIAN PHILATELY

A commemorative stamp Nitra 1 Kč in red colour, issued on 20 June 1933 on the basis of Provision No. 46/1933 VMPT on the occasion of the 1100th anniversary of the consecration of the first Christian church in Central and Eastern Europe in 833. The church was built by Prince Pribina in Nitra as the seat of the Principality of Nitra, which later became the basis of Great Moravia after its conquest by Mojmir I. Pribina proved himself to be knowledgeable of European politics and a great statesman, when he commissioned a Christian church to be built and consecrated in Nitra in the years 829-833, even though he was a pagan himself. It was consecrated by Archbishop Adalram of Salzburg. Pribina's church is the first historically documented evidence of Slavic Christianity on Slovak territory. This event is spoken of in the *Conversio Bagoariorum et Carantanorum* history from the 870-71. Unfortunately, the exact location of this shrine has not yet been precisely determined. Remains of a representative brick building from the first half of the 9th century are documented in the locality of Nitra Castle, but it has not yet been proven whether it was a church or a secular building.

Pôvod

Spojky ani známky so spodnými kupónmi neboli nikdy oficiálne vydané a o ich pôvode sa iba špekuluje. Mohlo ísť napríklad o dary pre vysokých štátnych úradníkov, odkiaľ sa následne dostali do rúk filatelistov. V každom prípade sa známky so spodnými kupónmi vyskytujú len veľmi ojedinele (predpokladá sa 60-80 kusov), pričom s označením tlačovej dosky len úplne raritne (6-8 kusov). Ešte výnimočnejšie sú spojky, ktorých počet sa predpokladá 20 kusov, pričom v podobe dvojpásky sú známe iba dva exempláre a radia sa medzi najvzácnejšie československé známky. Prezentovaná dvojpáska bola objavená v starých obchodných zásobách československej pošty (POFIS-u), odkúpených známym pražským obchodníkom, odkiaľ sa dostala do vlastníctva viceprezidenta PPCP.

Origin

Gutters and stamps with bottom blank fields have never been officially issued and their origin can only be speculated about. These could be, for example, gifts for high-ranking civil servants, from where they subsequently fell into the hands of philatelists. In any case, the stamps with bottom blank fields are rare (60-80 pieces are assumed to exist) and with the marking of the printing plate very rare (6-8 pieces). Even more exceptional are gutters, the number of which is assumed to be 20 pieces, while in the form of a strip of two only two specimens are known and they are among the rarest Czechoslovak stamps. The presented gutterstrip of two was discovered in the old commercial stocks of the Czechoslovak Post (POFIS), bought by a well-known Prague merchant, from where it became the property of the PPCP Vice-President.

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

PRVNÍ POUŽITÍ POŠTOVNÍ ZNÁMKY V ČESKÝCH ZEMÍCH

PŘESMĚROVANÁ POŠTA S DODATEČNOU FRANKATUROU

Rok 1840, smuteční skládaný dopis poslaný z Karlových Varů do panství Manor Hill ve Twickenhamu (dnes část Londýna). Dodatečná frankatura 1 Penny Black (4. deska, Michel č. 1b). Dopis přeměřován na novou adresu ve městě Ryde na ostrově Wight. Podací červené razítko CARLSBAD / 29. JUL. (Vot. A. 1-h) je částečně překryto poštovní známkou orazítkovanou červeným poštovním razítkem *Maltézský kříž*. Dále pohraniční dvoukruhové tranzitní razítko AUTR. / 2 FORBACH 2, 5. AOUI 1840 a razítko v rámečku L. A. (Lettre Autrichienne). Přichází a tranzitní razítko London (Z. AU. 1840) na zadní straně dopisu.

Poštovné

Odesílatel zaplatil za dopis základní váhy 1/2 lotu 8 krejcarů na hranici s Bavorskem. Za transit Německem a Francií 6 pencí a za lodní přepravu 10 pencí měl příjemce zaplatit doručovateli celkem částku 1 schilling a 4 pence, což je poznamenáno na přední straně dopisu. 7. srpna byl dopis doručen na původní adresu a z důvodu, že se adresát nacházel na ostrově Wight, byl dopis přeměřován na novou adresu. Původní poštovné bylo uhrazeno a přeškrtnuto a za vnitrostátní přepravu bylo, v rámci jednotné sazby, vybráno poštovné 1 pence a potvrzeno vylepením právě v roce 1840 vydané známky One Penny.

Jediný známý dopis z roku 1840 v rakouské monarchii frankovaný One Penny Black

The only known 1840 letter with franking One Penny Black in Austria monarchy

FIRST USAGE OF POSTAGE STAMP IN CZECH LANDS

REDIRECTED MAIL WITH ADDITIONAL FRANKING

Year 1840 Mourning entire letter from Carlsbad to manor Marble Hill, Twickenham (today part of London). Additionally franking with One Penny Black (Plate 4, Michel No: 1b) and redirected to Ryde, Isle of Wight. Submission postmark of the CARLSBAD / 29. JUL. (Vot. A. 1-h) in red is partly below the stamp cancelled with *Maltese cross* postmark in red. Double circle transit postmark of the border crossing AUTR. / 2 FORBACH 2, 5. AOUI 1840 and L. A. (Lettre Autrichienne) in frame. Arrival and transit postmarks of London (Z. AU. 1840) on the reverse.

Calculation of rates:

Austrian transit to the border for the letter 1/2 Loth (4-6 Posten) – 8 Kr (marked on the reverse side and paid by sender). Handwritten note in the left 1/4 i.e. 1 Shilling and 4 Penny cross out (marked on the address side to be collected by addressee). (Transit Germany and French 6 P + shipping fee 10 P = 16 P i.e. 1 Sh and 4 P). On August 7, the letter was delivered to London and redirected to the new address. Therefore, "1/4" was crossed out (already was paid) and use the stamp 1 P for forwarding = united British rate according to the "Uniform Penny Post".

Vnitřní část dopisu

Začátek dopisu týkajícího se lázeňského pobytu od Marquise Alice Peel

Inside part of the letter

The beginning of the letter regarding the stay in the spa from Marquise Alice Peel

Historie Marble Hill House

Severní strana Marble Hill House, Twickenham, Londýn

North Face of Marble Hill House, Twickenham, London

Palladiánská vila postavená mezi roky 1724 a 1729 ve Twickenhamu v Richmondu (část Londýna) pro hraběnku ze Suffolku Henriettu Howardovou. Ta byla milenkou krále George II. a důvěrnou přítelkyní řady dalších významných mužů.

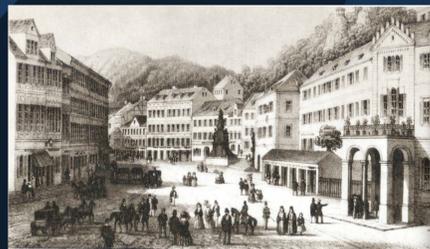
Vila, včetně interiéru a zahrad, je vybudována v georgiánském stylu a navozuje poklidnou atmosféru 18. století.

History of Marble Hill House

Marble Hill House is a Palladian villa built between 1724 and 1729 in Twickenham in the London Borough of Richmond upon Thames. It was the home of Henrietta Howard, Countess of Suffolk, who lived there until her death. She was a mistress of King George II when he was Prince of Wales, and friend and confidante of some of the cleverest men in England.

The house and gardens were intended as an Arcadian retreat from crowded 18th century London. Its grand interiors also include a fine collection of early Georgian paintings. There can be few places in England which better recall the atmosphere of fashionable Georgian life.

Karlovy Vary

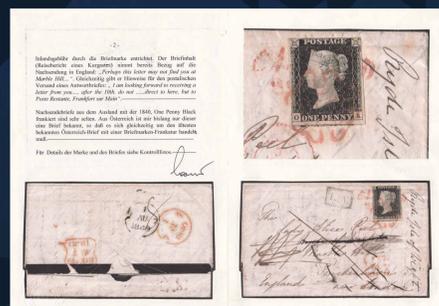
Carlsbad

Marble Hill

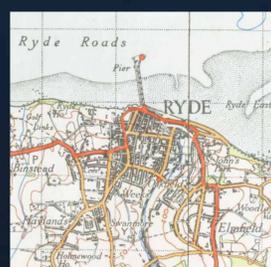

Marble Hill

Certifikát

Certificate

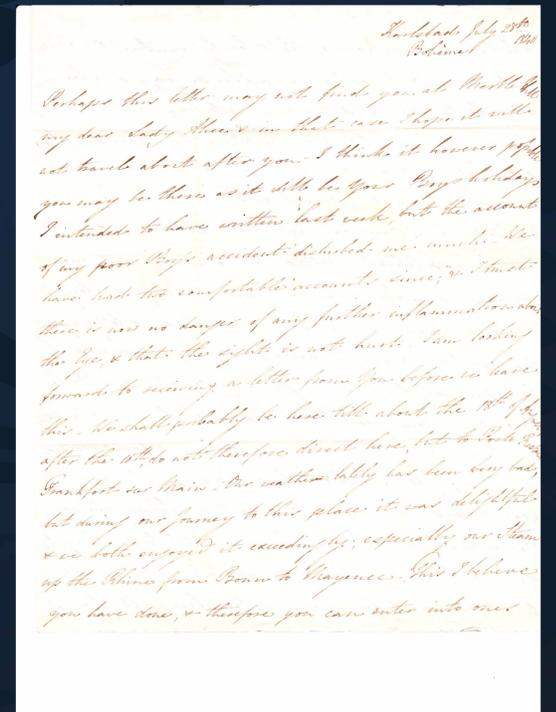

Ryde, ostrov Wight

Primořské město ležící na severovýchodě ostrova a významná rekreační oblast s rozsáhlou mělkou písčitou pláží. Z toho důvodu má čtvrté největší a nejstarší lodní molo ve Spojeném království.

Ryde, Isle of Wight

Ryde is an English seaside town and civil parish on the north-east coast of the Isle of Wight. It had a population of 32 072 at the time of the 2011 Census. Its growth as a seaside resort came after the villages of Upper Ryde and Lower Ryde were merged in the 19th century, whose influence can still be seen in the town's central and seafront architecture. The resort's expansive sands are revealed at low tide. The width of the beach means the regular ferry service to the mainland calls for the long listed pier – the fourth longest, in fact, in the United Kingdom and the oldest survivor.

Ostrov Wight

Ostrov a hrabství Hampshire ležící v kanálu La Manche jižně od Southamptonu. Od viktoriánské éry slouží jako letoviště nejen královské rodiny, ale mnoha příslušníků evropské honorace.

Isle of Wight

The Isle of Wight is a county and the largest and second-most populous island in England. It is in the English Channel, between 2 and 5 miles off the coast of Hampshire, separated by the Solent. The island has resorts that have been holiday destinations since Victorian times, and is known for its mild climate, coastal scenery, and verdant landscape of fields, downland and chines. The island is designated a UNESCO Biosphere Reserve.

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Znak OH v Berlíně 1936

*Emblem of the Olympic
games, Berlin 1936*

Předseda Organizačního výboru OH 1936

*President of the Olympic organising committee
for the 1936 Summer Olympics*

Theodor Lewald
(1860-1947)

Běžec s olympijskou pochodní
na známce z olympijské série

*Olympic flame torch runner on stamp
from Olympia set*

Do současné doby bylo objeveno několik málo kusů Olympia aršíků nezoubkovaných, pocházejících z původního nákladu. Okolnosti vzniku ani nálezů nebyly objasněny. Dnes se jedná o jednu z nejvýznamnějších rarit celé německé filatelie.

Only a few imperforate Olympia sheets were discovered from the original print-load. The circumstances of their creation or discovery were never clarified. Today it represents one of the most significant rarities of German philately.

Kiel

Jachtařské soutěže olympiády se konaly v Kielu, přístavu na březích Baltského moře, který je od Berlína vzdálen asi 300 km. Právě v Sonderpostamt Olympia-Zentrum Kiel byl orazítkován tento vzácný aršík. V Kielu se během olympiády používalo celkem 9 typů speciálních ručních razítek *Sonderstempel Olympische Segelwettbewerbe*. Aršík nese razítka 6. typu s písmenem *f* nahore.

Kiel

The sailing competitions were held at Kiel, a harbour on the shores of the Baltic Sea, about 300 km North-West of Berlin. This rare sheet was cancelled there at the Sonderpostamt Olympia-Zentrum Kiel. 9 types of special hand postmarks were used at Kiel during the games called Sonderstempel Olympische Segelwettbewerbe. The sheet is marked with the type no. 6, indicated with the letter "f" in the upper part of the stamp.

Německá dopisnice vydaná v roce 1936 při příležitosti konání jachtařských soutěží OH v Kielu, totéž razítko *f*

A German postcard issued in 1936 for the occasion of Olympic sailing competitions in Kiel with the same f-type postmark

RARITA Z OLYMPIE

XI. letní olympijské hry 1936 se konaly v německém Berlíně od 1. srpna do 16. srpna 1936. Většina soutěží se konala na říšském sportovišti s olympijským stadionem v centru. Zúčastnilo se 3 961 sportovců ze 49 zemí, což byl nový rekord v historii olympijských her. Už chystaná VI. olympiáda v roce 1916, jež se nakonec z důvodu vypuknutí první světové války nekonala, se měla pořádat v Berlíně. Po skončení války bylo ale Německo vyloučeno z olympijského společenství jako *oficiální válečný zločinec*. Tento zákaz byl odvolán až roku 1925. Od té doby se začal Německý olympijský výbor zabývat myšlenkou pořádání her v Berlíně. Theodor Lewald, předseda Německého olympijského výboru, ve svém dopise primátorovi Berlína Gustavu Bößovi z 25. února 1925 navrhoval znovu Berlín jako pořadatelské město. Na konci května 1930 se v Berlíně konal IX. olympijský kongres na němž byla představena kandidatura říšského hlavního města. Říšský ministr vnitra Joseph Wirth ve svém projevu na Humboldtově universitě uvedl tento plán, aniž by blíže popsal konkrétní sportoviště či potenciální rok konání her. Podání konkrétní žádosti pro hry v roce 1936 bylo ohlášeno až při banketu v berlínské Červené radnici.

O pořádání her v Berlíně rozhodl MOV v roce 1931, tedy 2 roky před nástupem nacistů k moci. Pro překonání předchozích her v Los Angeles 1932 postavili Němci stadion s kapacitou 100 000 diváků. Poprvé v dějinách byla zorganizována olympijská štafeta s ohněm z řecké Olympie.

RARITY FROM OLYMPIA

The XI. Olympic games were held in Berlin, Germany from August 1 to August 16, 1936. The majority of competitions took place on the Reich sports field with the Olympic stadium standing in the centre. 3 961 athletes from 49 countries participated, so far a record number of represented nations. Berlin was already supposed to host the VI. Olympics in 1916, but the preparations were cut short by World War I. After the war, Germany was banned from the Olympic community for being an *official war criminal*. This ban was lifted in 1925 and the German Olympic Committee began discussing the possibility of Berlin hosting the Olympic games. Theodor Lewald, the chairman of the German Olympic Committee wrote a letter on February 25, 1925 to Gustav Böß, the Mayor of Berlin, again proposing Berlin as a host city. The candidacy of the Reich's capital city was presented in May 1930 during the IX. Olympic Congress in Berlin. Joseph Wirth, the Reich Minister of the Interior, revealed this plan in his speech at the Humboldt University, although he did not mention a specific location or indeed which Olympic games was Berlin applying to. The official application for the 1936 games was then announced during a banquet at the Berlin Red City Hall.

The IOC chose Berlin in 1931, 2 years before the Nazi Party came to power. To surpass the previous 1932 Olympic games in Los Angeles, a stadium with a 100 000 person capacity was built. An Olympic torch relay was organized for the first time.

Peter Zgonc
(1940-2017)

Úspěšný byznysman Peter Zgonc byl oddaný filatelista s enormní zálibou pro vzácné exempláře v mimořádně vysoké kvalitě. Jeho předčasný úmrtí v říjnu 2017 připravilo svět filatelie o vášnivého a velkorysého filatelistu, jehož komerční úspěch mu umožnil vybudovat jednu z největších sbírek jeho rodného Rakouska. P. Zgonc vlastnil též úctyhodné sbírky Německa, Staroněmeckých států a kolonií.

Successful businessman Peter Zgonc was a devoted philatelist with a particular penchant for rare specimens of exceptionally high quality. His untimely death in October 2017 deprived the world of philately of a passionate and generous collector, whose commercial success enabled him to build up one of the largest collections of philately from his native Austria. P. Zgonc also put together impressive collections of Germany, Old German states and colonies.

Známky a aršíky

U příležitosti OH v Berlíně byly Deutsche Reichspost dne 9. května 1936 vydány první příležitostné známky na základě návrhu významného mnichovského grafika Maxe Eschleho (1890-1979), jehož design vyhrál v soutěži mezi 12 umělci. 1. srpna 1936 byly vydány dva aršíky tzv. *Olympia Blöcke*, a to na normálním a kartonovém papíru

Stamps and sheets

On May 9, 1936 the Deutsche Reichspost issued first commemorative stamps for the Berlin Summer Olympic Games, designed by an eminent graphic designer from Munich, Max Eschle (1890-1979), who won a competition between 12 artists. Two Olympia sheets were issued on August 1, 1936 on normal and carton paper.

Zoubkovaný aršík

Perforated sheet

Stadion v Berlíně

Berlin stadium

Olympijský přístav pro 200 jachet, Düsterbrook v Kielu, r. 1936

The Düsterbrook Olympic harbour for 200 yachts in Kiel, 1936

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

PŘEVŘÁCENÁ LOĎ

Velká Británie během své koloniální expanze v jihovýchodní Asii ovládla r. 1846 i ostrov Labuan, ležící nedaleko pobřeží Severního Bornea (dnes Sabah v Malajsii). Tento ostrov o rozloze pouhých 90 km² byl až do 16. století neobydlený a dalších 300 let náležel brunejskému sultanátu. V prosinci 1846 byl na základě britsko-brunejské *Treaty of Labuan* postoupen britské královně Viktorii *na věčné časy*. Smlouvu signoval, údajně před namířenými děly britského loďstva, sultán Omar Ali Saifuddin II. a James Brooke zvaný *Bílý rádza* ze *Sarawaku*, který v té době úspěšně rozšiřoval britský vliv v malajské oblasti. Britové z Labuanu mj. zajišťovali ochranu západní Malajsie a námořních cest z Filipín proti domorodým pirátům, hodlali zde také vytvořit obchodní centrum podobné Singapuru či využít místní bohaté zásoby uhlí. Podnikatelské plány se ale nezdařily a administrativu těžce zadlužené *Korunní kolonie Labuan* v r. 1890 přebírá British North Borneo Company, společnost ustavená r. 1881 pro správu Britského Protektorátu Severní Borneo. Od r. 1906 se Labuan stává součástí skupiny kolonií Straits Settlement (1826-1942).

INVERTED SHIP

In 1846, during its colonial expansion in Southeast Asia, Great Britain took control of an island close to the shores of North Borneo called Labuan. This island, having little over 90 km², was uninhabited until the 16th century, when it was taken over by the Brunei Sultanate, which held it for 300 years. Labuan was ceded to the British Queen Victoria *in perpetuity* in December 1846 according to the *Treaty of Labuan* (between GB and Brunei). Sultan Omar Ali reportedly signed the Treaty while being aimed at by cannons of the British fleet. The other signatory was James Brooke known as the *White Rajah of Sarawak*, who at the time successfully spread British influence in the Malay area. The British used Labuan to protect West Malaysia and naval routes from the Philippines against indigenous pirates and intended to create a mercantile centre similar to Singapore as well as mining local rich supplies of coal. However, their entrepreneurial plans failed and in 1890 the administration of the *Crown Colony of Labuan*, heavily burdened by debt, was taken over by the British North Borneo Company, which was created in 1881 to govern the British North Borneo. Labuan becomes a part of the Straits Settlement group of colonies in 1906.

Slavný chybotisk

Při tisku ze dvou desek mohlo někdy omylem dojít k otočení archu při druhé tiskové fázi. V mnoha známkových zemích, britské kolonie nevyjímaje, tak náhodně vznikaly velmi atraktivní chybotisky zvané obecně *inverted center*. Protože se výroba známek ze strany poštovních autorit vždy pečlivě kontrolovala, tyto *printing errors* existují jen v nepatrných počtech. Jsou tedy extrémně vzácné a na filatelistickém trhu dosahují vysokých cen. Jedná se o ikony koloniální filatelie a vždy byly součástí jen těch největších sbírek! Mezi tyto rarity se řadí i labuanský 8 Cent doplatní z r. 1901, který má převrácený střed. Jeden jediný arch byl náhodou nalezen v balíku známek v poštovním depozitu British North Borneo Co. (zřejmě r. 1906). Tyto známky byly po platnosti staženy z pošty ve Victorii na Labuanu či z úřadů v Borneu a coby dosud poštovně nepoužité opatřeny dodatečným znehodnocením *cancelled to order* a připraveny k rozprodání pod nominální cenou obchodníkům. Všechny známé exempláře *Labuan Inverted Ship*, jejichž počet se odhaduje maximálně na několik málo desítek kusů, tak nesou typické čárkové razítko určené pro dodatečné znehodnocení všech stažených emisí Bornea a Labuanu.

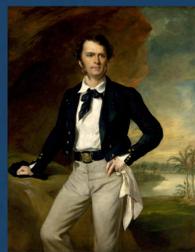
Famous printing error

Printing with two plates sometimes led to an accidental rotation of the sheet in the second phase of printing. Therefore very attractive printing errors called *inverted centre* began to appear in many countries including the British colonies. Due to the meticulous control of the printing process by postal authorities, these stamps exist only in very limited amounts, which makes them extremely rare and highly valued on the philatelic market. These *erroneously printed stamps* are icons of colonial philately and always were only a part of the biggest collections. A Labuan 1901 8 cent with an inverted centre belongs to this group of rarities. Only a single sheet was found by chance in a pack of stamps in the British North Borneo Co. postal depository (probably in 1906). After their validity ended, the stamps were withdrawn from the Labuan Victoria post office and Borneo offices and being unused, they were marked with a supplementary cancellation *cancelled to order*. They were then sold to merchants under their nominal value. All of the *Labuan Inverted Ship* specimen (only a few dozen are estimated to remain), carry a typical line mark used for the devaluation of all the withdrawn emission from Borneo and Labuan.

Poštovní úřad na Labuanu byl v sídle guvernéra v přístavu Victoria, r. 1900

The Labuan Post Office was located in the residence of the governor in Victoria Harbour, approx. 1900

James Brooke (1803-1868)

První guvernér Labuanu

The first governor of Labuan

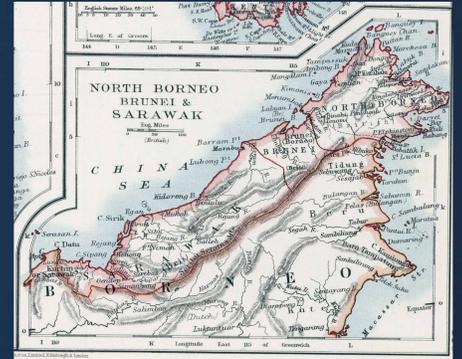
Znak Labuanu z francouzských pramenů kolem r. 1890

The emblem of Labuan according to French sources, around 1890

Znak Severního Bornea, resp. British North Borneo Co.

The emblem of British North Borneo Co.

Západní Malajsie, r. 1900

West Malaysia, 1900

Známky Labuanu

Pohnuté dějiny ostrova se odrážejí i v jeho poštovní historii a známkových emisích. Již r. 1849 byl Labuan poštovně spojen s Borneem. Od r. 1860 se zde, na základě dohody s britskou poštou o přepravě dopisů, frankovalo známkami britské Indie a Hong Kongu. O sedm let později se začaly používat i známky Straits Settlements. V r. 1879 vychází první vlastní známky Labuanu tiskuté v Londýně slavnou firmou De La Rue.

První známka – Victoria 2 Cents, květen 1879

The first stamp – Victoria 2 Cents, May 1879

Stamps of Labuan

The eventful history of the island is also reflected in its postal history and stamp emissions. Labuan had a postal connection with Borneo as early as 1849. From 1860 the postal administration started franking with British India and Hong Kong stamps, based on an agreement with the British Post. Straits Settlements stamps were put in use 7 years later and in 1879, Labuan's own stamps printed by the famous De La Rue Company in London are issued.

300%

Labuan 8C, 1901, doplatní s převráceným středem, a tedy i nápisem LABUAN; přetisk POSTAGE DUE pak orientován podle středu, jehož otočení uniklo pozornosti. Dnes proslulá koloniální rarita

Pirátské lodě a inspirace pro známková vydání Bornea a Labuanu

Pojmenování ostrova Labuan je odvozeno od malajského slova *laboh-an* a znamená přístav. Dříve neobydlený ostrov, poté ve vlastnictví brunejského sultána, sloužil malajským a čínským obchodníkům jako útočiště před bouřemi i piráty. Námořní nájezdy pirátského nebo vikingského typu byly součástí životního stylu mnoha nativních skupin obyvatelstva v oblasti. S rozvojem kontaktů s evropskými a čínskými obchodníky docházelo k jejich modernizaci přebíráním západních technologií – zbraní, navigační techniky i stavby lodí. Následně se stávali organizovanějšími jak vojensky, tak společensky. To mělo za následek explozivní nárůst pirátských populací během několika dekád na konci 18. století s vrcholem ve století 19. Piráti prováděli masivní nájezdy na pobřeží za účelem zajetí a zotročení obyvatelstva. Jejich útoky a násilná migrace obyvatel měla výrazný formující vliv na demografii a ekonomický vývoj jednotlivých sultanátů jihovýchodní Asie, kde v místních tropických pralesích desetitisíce otroků shromažďovaly a třídily exotické komodity pro čínské obchodníky. Čím více rostl obchod mezi hlavními hráči (Holanďané, Španělé, Britové, Číňané, Američané), tím větší rozvoj pirátství s sebou nesl, a to převážně ve druhé polovině 19. století. Námořní nájezdnictví v oblasti nelze vnímat jako projev divočství či úpadku populací místních obyvatel, ale jako důsledek i předpoklad ekonomického růstu.

K pirátské výbavě nativních populací (např. lidé Iranan, etnikum obývající část Bornea) patřily velké lodě (*prahu*, tj. obecné loď) nazývané *lanong*. Slovo *lanong* je odvozeno od Lanun, což znamená lidé Iranan. Lodě byly i 30 m dlouhé, opatřeny bočními vahanými a radami vesel, které obsluhovali otroci. Lanongy pojmy až 150 lidí a byly určeny pro námořní bitvy a pirátské výpravy, vždy doprovázené menšími loděmi. V oblasti jihovýchodní Asie byly používány od 18. století do poloviny 19. století.

Pirate ships and an inspiration for Labuan and Borneo stamp emissions

The name Labuan is derived from the Malay word *laboh-an* meaning a harbour. The previously uninhabited island, then in possession of the Sultan of Brunei, was used by Malay and Chinese merchants as a safe haven to protect them from storms and pirate attacks. Naval raid of both the pirate and Viking type belonged to the life style of many native groups in the area. The increasing contact with European and Chinese merchants led to their modernisation by taking over Western technologies - weapons, navigation techniques and boat designs. They became more organized, militarily and socially. The result was a boom of pirate populations in a matter of decades at the end of the 18th century, peaking in the 19th century. Pirates carried out massive raids on shores in order to secure and enslave the local population. Their attacks and the displacement of inhabitants had a significant impact on the demographic and economical evolution of individual Sultanates in Southeast Asia, where they rounded up tens of thousands of slaves in the local tropical rainforests and sorted exotic commodities for Chinese traders. The market growth between the most powerful trading nations (the Dutch, Spain, Britain, China, United States of America) went hand in hand with the development of piracy, especially in the second half of the 19th century. The raids should not be seen as a display of savagery or the decline of local populations, but as a result and a prerequisite of economical growth.

Local pirate population (such as the Iranan, an ethnic group inhabiting a part of Borneo) used large boats (*prahu* meaning a boat) called *lanong*. It is a derivative of the word Lanun, which means the people of Iranan. They ranged up to 30m in length and were equipped with outriggers and rows of vessels manned by slaves. They carried up to 150 people and were intended for naval battles and pirate expeditions, always accompanied by smaller ships. Their use in the Southeast Asia regions dates from the 18th to the half of the 19th century.

Borneo 8C, 1897, hnědo-purpurová

Borneo 8C, 1897 brown purple

Labuan 8C, 1897- 1901, jako Borneo 8C, ale přidán nápis LABUAN a změna barvy - rumělková

Labuan 8C, 1897 - 1901 same as Borneo 8C but with an added Labuan inscription and a change of colour - vermilion

Labuan 8C, 1901, navíc s přetiskem POSTAGE DUE, tedy doplatní

Labuan 8C, 1901, same but with Postage Due Overprint

Labuan 8C, 1901 Postage Due, Inverted centre and inverted LABUAN inscription, POSTAGE DUE overprint oriented as per the centre, which the authorities did not notice was inverted. A famous rarity

Lod' lanong

Lanong boat

Na obrázku je loď lanong lidu Iranan – kresba od Rafaela Monleóna z r. 1890. (Rafael Monleón y Torres [1843-1900], španělský malíř, archeolog a profesionální lodivod). Můžeme s velkou pravděpodobností usuzovat, že právě toto vyobrazení bylo předlohou pro londýnské výtvarníky z Waterlow při práci na známkách Borneo 8 Cents!

On the image is a lanong boat of the Iranan people - a drawing from 1890 by Rafael Monleón. Rafael Monleón y Torres was a Spanish painter, archaeologist and professional naval pilot. We can most likely assume, that this picture was an inspiration to the Waterlow engravers in London, while working on the Borneo 8 Cents stamps!

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

PRVNÍ MEZI VŠEMI

V roce 1836 Sir Rowland Hill vyvolal ve Spojeném království Velké Británie iniciativu rekonstruovat britský poštovní systém, v němž by poštovně bylo předplaceno jednotným poštovním. Tím bylo možno opustit složitou soustavu poštovních tarifů, kdy poplatky hradil příjemce zásluky, který mnohdy odmítal zásluku převzít. Během doby konvenci předplaceného poštovního příjalu celý svět. Byla to revoluce v komunikaci.

Tuto reformu představil Sir Rowland Hill v roce 1837 a výsledkem bylo o 3 roky později zavedení první poštovní známky světa tzv. PENNY BLACK. Byla to známka v hodnotě 1 pence, což odpovídalo tarifu pro přepravu dopisů o váze do 14 gr (½ unce) bez ohledu na vzdálenost. Nalepením známky na dopis a ozrazitkováním (znehodnocením) bylo stvrzeno zaplacení poštovního poplatku.

Kompletní rekonstrukce (lettering) tiskového archu první známky světa podle písmen, resp. jejich kombinací. 240 známek je uspořádáno podle známkových polí AA-TL. Obsahuje mj. dvě známky ze vzácné tiskové desky č. 11. Současná katalogová

cena této rekonstrukce (dle Stanley Gibbons 2020) bez vyčíslení přidané sběratelské hodnoty, tedy prosty součet cen pro 240 Penny Black, činí přibližně 140 000 britských liber, což je pro zajímavost o 40 % více než v roce 2010.

A reconstruction of a print sheet of the first stamps in the world according to the letters or more precisely their combinations. 240 stamps are arranged in stamp fields AA-TL. It also includes two stamps from the rare no. 11 printing plate. The present day catalogue price of this reconstruction (according to Stanley Gibbons 2020) without the added collector's value (therefore a simple sum of prices for 240 Penny Blacks) is about 140 000 GBP, which is for comparison, an increase by 40%, when compared to the prices in 2010.

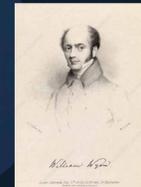

Penny Black byla vydána 1. května 1840, s oficiálním zahájením její platnosti od 6. května 1840. Tomu však předcházela soutěž na námět známky vyhlášená v roce 1839 britským ministerstvem financí.

Po složitém výběrovém procesu bylo nakonec rozhodnuto použít podobiznu královny Viktorie (1819-1901). Jako podklad sloužil portrét na pamětní medaili vyražené v roce 1837 při příležitosti první návštěvy královny Viktorie v Guildhall (ceremoniální a administrativní budova z roku 1440 v centru Londýna), v Londýnském City. Tvůrcem medaile byl respektovaný neoklasicistický umělec William Wyon. Návrh na známku následně provedl Henry Corbould a vlastní rytinu vyhotovili Charles Heath a jeho syn Frederick. Tento motiv byl pak používán na všech známkách Viktoriiny éry.

Rowland Hill
(1795-1879)

William Wyon
(1795-1851)

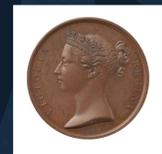
THE FIRST AMONG OTHERS

In 1836, Sir Rowland Hill initialised an effort to readjust the postal system of the United Kingdom of Great Britain, so that postage costs would be prepaid with a unified charge. That would enable the Kingdom to abandon a complicated system of tariffs, where the costs were to be covered by the recipient, who often refused to do so. After a certain time, the model of prepaid postal charges was adopted worldwide. It was a revolution in communication.

Sir Rowland Hill introduced his reform in 1837 and as a result the PENNY BLACK, the first postage stamp in the world, was issued 3 years later. The stamp had a value of 1 penny, which corresponded to the tariff for transporting letters weighing up to 14 g (½ ounce), regardless of the distance. The gluing of the stamp to the letter and its cancellation (applying the post mark) served as confirmation, that the postage costs were covered.

Penny Black was issued on May 1, 1840 and gained its validity officially on May 6, 1840. This was preceded by a competition for the stamp's design, which was declared in 1839 by the Ministry of Finance.

The portrait of Queen Victoria (1819-1901) was chosen after a complicated selection process. A commemorative medal with the Queen's portrait from 1837 served as the basis for the new stamp's design. This medal was issued after Queen Victoria's first visit at Guildhall in London City, a ceremonial and administrative building built in 1440. Its author was a respected neo-classicist artist William Wyon. Henry Corbould then prepared a draft for the stamp and Charles Heath and his son Frederick made the engraving itself. This motive was used on all British stamps throughout the Victorian era.

Wyonova medaile z r. 1837
1837 Wyon City Medal

Vzniklo neobyčejně krásné umělecké dílo, a to rovněž z pohledu budoucích generací filatelistů. Portrét na známce je jemná rytina a je doplněn geometrickými tvary. Portrét byl zvolen záměrně jako ochranný prvek proti padělání, neboť v době vzniku známky panovala obecná shoda, že odlišnost ve tváři je snáze identifikovatelná než u geometrických a ornamentálních tvarů, které byly zastoupeny na mnoha nepřijatých návrzích při soutěži v roce 1839. Horní rohy známky mají hvězdicový motiv, spodní obsahují písmena, označující pozici známky na tiskovém archu (sheet). Každý arch se skládal z 240 známek ve 20 řadách a 12 sloupcích, což odpovídá písmenovému značení (lettering) horizontálně A až L a vertikálně A až T. Známky byly tištěny v černé barvě na archy ručního papíru s průsvitkou (vodotiskem) malá Koruna. Tento trvalý vodotisk, coby další ochranný prvek, byl dosažen tlakem formy na vlhký známkový papír.

Průsvitka malá Koruna
Watermark Small Crown

Pro tisk bylo použito 11 tiskových desek, přičemž 1. tisková deska má 2 verze (1a a 1b). Z upravené 1. desky se v květnu 1840 zhotovily i dnes velmi vzácné Penny Black VR (Victoria Regina) - první služební známky světa určené výhradně pro frankování korespondence vysokých úřadů. Oficiálně nebyly nikdy dány do oběhu a jejich náklad byl s výjimkou 21 archů v lednu 1843 zničen. Odhaduje se, že dodnes se dochovalo jen několik desítek kvalitních exemplářů.

11 printing plates were used with the 1st one having 2 versions (1a and 1b). The modified plate no. 1 was used in May 1840 to manufacture Penny Black VR (Victoria Regina) stamps, which are very rare today. They were the first service stamps in the world intended exclusively for franking the correspondence of high offices, although they were never officially used and nearly the whole print load, with the exception of 21 sheets, was destroyed in January 1843. It is estimated, that only a few dozen specimen in good state of preservation remain.

PENNY BLACK VR (Victoria Regina)

An immensely beautiful piece of art came into being, also very appealing to future generations of philatelists. The portrait on the stamp is a fine engraving accompanied by geometrical shapes. A portrait was chosen on purpose as a security measure against forgeries, because at that time, the general consensus was, that differences in a face are much likely to be identified, than those of geometrical or ornamental shapes, which were present on a large number of unaccepted essays from the 1839 competition. The top corners carry stellate motives and the bottom two are marked with letters denoting the stamp's position in the sheet. Every sheet comprised of 240 stamps arranged in 20 rows and 12 columns, which corresponds with the lettering A to L horizontally and A to T vertically. The stamps were printed in black colour on sheets of hand-made paper with a Small Crown watermark. This permanent watermark, serving as another safety measure, was achieved through applying pressure on wet stamp paper with a form.

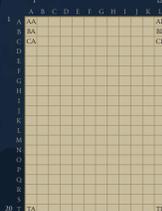
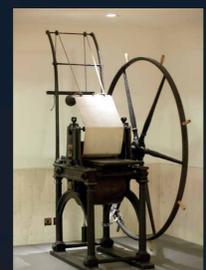

Schéma písmenového značení archu PENNY BLACK
Plating of Penny Blacks

Penny Black byly tištěny na tiskařském stroji ve firmě Perkins, Bacon & Co. (firma, mající zkušenosti s tiskem bankovek, která přesídlila z USA do Anglie v roce 1819). Archy se neperforovaly a jednotlivé známky se z nich odšťihávaly nebo odřezávaly. Celkem bylo vydáno 286 700 archů, tj. přes 68,8 milionů známek. Nedochovalo se žádný kompletní nepoužitý arch. Jeden kompletní arch 1840 Penny Black byl vystaven v roce 1925 na výstavě ve Wembley ve stánku Chas Niessena. Tento arch byl ale později rozdělen a žádný další není dodnes znám. Pokud by existoval, jeho tržní cena by podle odborného konsensu přesáhla 10 milionů amerických dolarů.

Penny Blacks were printed on a printer at Perkins, Bacon & Co. (a company having, thus far, experience only with printing banknotes, which moved from USA to England in 1819). The sheets were not perforated and single stamps were cut off. A total of 286 700 sheets or 68.8 million stamps were issued. One full sheet of the 1840 Penny Black was displayed at the 1925 Wembley Exhibition on Chas Nissen's stand, but was split up. There hasn't been any other known sheet ever since. If it were to exist, the market price would exceed 10 million US dollars, according to experts.

Tiskařský stroj firmy Perkins, Bacon & Co.
Perkins, Bacon's & Co. Printing Machine

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

MODRÁ TRINACRIA

Po Vídeňském kongresu r. 1815 došlo na jihu Apeninského poloostrova ke sjednocení dvou státních útvarů. Neapolské království spolu se Sicílií vytvořilo pod vládou dynastie Bourbonů (Borbone delle Due Sicilie, 1759-1861) tzv. Království obojí Sicílie.

Posledními panovníky, během jejichž vlády došlo i k reformě poštovníctví a vydání známek, byli Ferdinando II. Di Borbone (1830-1859) a jeho syn Francesco II. (1859-1860).

Obě části království používaly shodnou měnu Ducato = 100 Grana = 200 Tornese, ale poštovní správy zůstaly oddělené. První poštovní známky vyšly v Neapoli 1. 1. 1858 a přesně o rok později na Sicílii. Ve srovnání s ostatními staroitalskými státy tedy se značným zpožděním. Generální poštovní úřad v Neapoli zvolil na základě soutěže pro první emisi sedmi známek v hodnotách ½ Grana až 50 Grana 3dílný design spojující znak Sicílie – *Trinacria* a Neapole – *Kůň ve skoku* se znakem vládnoucího rodu – *tři bourbonské lilie*. Trinacria je prastarý mýtický symbol rozšířený již v antických kulturách, jehož význam dodnes nebyl úplně objasněn. Je dnes mj. znakem Sicílie a její použití na neapolských známkách 19. století je krásným svědectvím kulturní a duchovní kontinuity Evropy a činí tyto známky velmi oblíbenými a sběratelsky vyhledávanými.

Tajné značky

Zhotovení rytiny a měděných tiskových desek bylo svěřeno známému neapolskému rytci Guiseppu Masinimu. Ten ze svých desek známky v prosinci 1857 i tiskl, ale brzy mu byla zakázka odebrána a tisk převzal jeho konkurent Gennaro di Masa, což vyvolalo velký konflikt a soudní spory. První emise vyšla v růžových až karmínově hnědých odstínech, na ručním papíru z nedalekého Salerna, který byl opatřen průsvitkou v podobě heraldických lilí. Masini dle zvyku starých mistrů opatřil své rytiny tajnými známkami v podobě sedmi písmen svého jména, majících mj. znesnadnit možné padělání.

Secret markings

The creation of the engravements and copper printing plates was entrusted to Guiseppu Masini, a prominent Neapolitan engraver. He also started printing the stamps in December 1857, but soon the contract was given instead to his competitor, Gennaro di Masa, which caused a large conflict and eventually led to court proceedings. The first emission was issued going from lilac pink to carminium. It was printed on handmade paper from the nearby Salerna and it featured a heraldic lily watermark. Using the seven letters of his name, Masini added secret marking to the stamps to make future forgeries more difficult, a practice common among the old masters.

Crocetta

Emise Modré Trinacrie byla již 6. 12. 1860 nahrazena další novinou známkou zvanou Crocetta, neboť bourbonské lilie byly v nových poměrech na známkách coby státních činných nepřijatelné. Znaky v kruhu proto nahradil tzv. Savojský kříž. Tato známka, s platností až do února 1863, je jako poštovně nepoužitá také velmi vzácná.

The emission of the Blue Trinacria was replaced with another newspaper stamp called the Crocetta on the 6 November 1860, because the Bourbon lilies on stamps became unacceptable under the new governance. The cross of Savoy replaced the symbols in the circle. This stamp, valid until February 1863, is also very valuable when unused.

Certifikát

Atest pravosti pro tuto známku, Silvano Sorani, nar. 1934, honorární prezident The Italian Association of Philatelic Experts Professionals (APFIP), jeden z nejvýznamnějších italských znalců všech dob.

Certificate

Certificate of genuineness of this stamp, Silvano Sorani, born in 1934, the honorary president of The Italian Association of Philatelic Experts Professionals (APFIP), one of the most important Italian experts of all time.

BLUE TRINACRIA

Following the Congress of Vienna in 1815, a unification of two states took place in the south of the Italian peninsula. Sicily and the Kingdom of Naples formed the Kingdom of Two Sicilies under the reign of the Bourbon dynasty.

The last rulers, under which postal and stamp emission reforms were implemented, were Ferdinando II. Di Borbone and his son Francesco II.

Both departments used the same currency, Ducato = 100 Grana = 200 Tornese, but their respective postal administrations were never unified. The first stamps in Naples were issued in 1. 1. 1858 and exactly a year later in Sicily, which, compared to other Old Italian states, was rather late. The Naples general post office chose a 3-part design based on a competition for the first emission of seven stamps with values from ½ Grana to 50 Grana. The design combined the emblems of Sicily – the Trinacria, Naples – the rearing horse, and the emblem of the governing dynasty – the three lilies of Bourbon. The Trinacria is an age-old mystical symbol widely used by ancient cultures, the meaning of which has not been as of yet fully uncovered. Today it serves as the emblem of Sicily and its use on Neapolitan stamps in the 19th century bears witness to the cultural and spiritual continuity of Europe, making these stamps very appealing to collectors.

½ Grana červenohnědá

1. známka Neapolského království

½ Grana red and brown

The first stamp of the Kingdom of Naples

300 %

Trinacria

Trinacria – starověký symbol, znázorňující hlavu Medúzy obklopenou třemi v kolenně ohnutými nohama v kruhovém uspořádání. Jde mj. o znak a nejstarší známý název Sicílie, a to od dob expanzi helénského Řecka do Středozemí. Slovo pochází z řeckého *trinacrios* a označuje tři výběžky pobřeží ostrova. Zmínuje se takto i Homér, jenž dnešní Sicílii pojmenoval ve své Odyssei *Thrinakrie*. Nicméně smysl Trinacrie je převážně mytologický. Zobrazení nohou v rotaci poukazuje na prastaré religiozní symboly představující koloběh přírody či Slunce. Může jít o fenickou odvozeninu vztahující se k semitskému prostoru (bůh Baal). Podobný trojitý spirálovitý motiv zvaný Triskelion je znám i z evropského neolitu, bronzové doby i doby železné, zvláště v prostředí keltské kultury. Mezi 6.-4. stoletím př. n. l. je symbol Trinacria často vyryt na mincích některých měst mediteránní oblasti až po oblast dnešní Arménie a Sýrie. Trinacria byla dále na západ přenesena Normany, kteří přišli na Sicílii v 11. století, a stává se například znakem ostrova Man, který leží v Irském moři. V pozdější době jej do své heraldiky přijaly slechtické rody v Anglii, Francii, Dánsku a Polsku. Od roku 2000 je tento symbol i na oficiální vlajce Sicílie.

Trinacria – an ancient symbol showing the head of Medusa surrounded in a circular fashion by three legs bent in the knee. It is amongst other things the emblem and the oldest known name for Sicily, dating back to the time of the expansion of Hellenic Greece to the Mediterranean. The word comes from the Greek word *trinacrios* describing the three peaks of the island. Homer also describes Sicily using the term *Thrinacria* in his *Odyssey*. However, the significance of the Trinacria is mostly mythological. The imagery of rotating legs is related to primeval symbols representing the cycle of nature or the sun. A similar spiral motive, the Triskelion, is known from the European Neolithic, the Bronze Age and the Iron Age, especially from Celtic culture. The symbol is also often found carved into coins of cities ranging from the Mediterranean to today's Armenia and Syria from the 6th to the 4th century BC. The Trinacria was brought further west by the Normans, who came to Sicily in the 11th century. It also became the emblem of the Isle of Man in the Irish Sea. Later on it appears in the heraldry of English, French, Danish and Polish nobilities. In the year 2000, the symbol officially became a part of flag of Sicily.

Vlajka Sicílie
Flag of Sicily

Mince Trinacria (Triskelion)
Syracusy 317-310 př. n. l.

Trinacria (Triskelion) coin,
Syracuse 317-310 BC

Království obojí
Sicílie v r. 1860

Kingdom of Two
Sicilies in 1860

Ferdinando II
di Borbone
(1810-1859)

Giuseppe Garibaldi
(1807-1882)

Diktatura a nový nominál

V září a říjnu r. 1860 byly bourbonské jednotky v Neapolsku (do té doby stranou italského sjednocovacího procesu) poraženy armádou G. Garibaldiho. Král Francesco II. byl svržen a Garibaldi vyhlásil 7. 10. 1860 v Neapoli diktaturu. Plebiscitem 20. 10. byla definitivně ukončena existence království a 9. 11. pak diktatura změněna na vojenskou správu L. C. Fariniho, ministra vnitra vznikajícího italského státu Viktora Emmanuela II., jenž ho pro tento účel jmenoval neapolským vicekrálem. Během zmíněné diktatury, dne 6. listopadu, vyšla nová známka Trinacria s nominálem ½ Tornese, tedy ¼ Grana. Byla určena pro zaslání novin a tiskopisů a ½ Tornese odpovídalo sardinskému – italskému tarifu 1 centesimo. Pro rychlou výrobu použila tiskárna Gennaro di Masa původní tiskovou desku ½ Grana z r. 1858, kde bylo z každého známkového pole vylomeno G a nahrazeno písmenem T. Barva změněna na modrou.

Během krátké platnosti se velmi omezený (dnes neznámý) náklad Modrých Trinacrií poštovně spotřeboval a dochovalo se doslova jen několik nepoužitých kusů. Proto se jedná o jednu z nejzácnějších a díky unikátnímu kontextu i jednu z nejhledanějších známek evropské *klasiky* (tedy období do r. 1874 - před založením Světové poštovní unie). Italský katalog Sassone 2020 ji vede pod číslem 15 a oceňuje poštovně nepoužitý exemplář s původním lepem na 600 000 eur!

Dictatorship and new nominal value

During September and October 1860, G. Garibaldi's army defeated Bourbon units stationed in Naples, who were until that point aside from Italian unification process. King Francesco II. was overthrown and Garibaldi established a dictatorship in Naples on the 7th of October 1860. A plebiscite vote on the 20th of October put a definitive end to the kingdom and on the 9th of November, the dictatorship was changed to a military administration led by L. C. Farini, the minister of interior of the newly emerging Italian state of Viktor Emmanuel II., who appointed Farini as the new viceroy of Naples for this purpose. On the 6th of November, during the aforementioned dictatorship, a new Trinacria stamp of nominal value ½ Tornese (¼ Grana) was issued. It was used for sending newspapers and printed matter and ½ Tornese was equal to the sardinian and italian 1 centesimo tariff, so to speed up production, the Gennaro di Masa printing office used the original 1858 ½ Grana printing plate and replaced the letter G with the letter T on every stamp position. The colour was changed to blue.

The limited print run (the extent of which is unknown) of the Blue Trinacria was during its short validity used up and only a few unused specimen remain, which makes it one of the rarest, and thanks to its unique context also one of the most sought after, stamps of the European classic (the period until 1874, before the establishment of the Universal Postal Union). The Italian 2020 Sassone catalogue has this stamp under number 15 and sets the price of an unused specimen with original gum at 600 000 euros!

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

PRVNÍ NOVINOVÉ ZNÁMKY SVĚTA

Tzv. *modré merkury* jsou světově první známky určené pro zasílání novin a časopisů. Vyšly 1. 1. 1851 v Rakousku a byly platné do 31. 5. 1864. Tištěné knihtiskem ve 400kusových tiskových listech. Autorem návrhu známky s motivem Merkura, posla bohů známého z římské mytologie, byl v Brně narozený grafik Joseph Axmann. Modrých merkurů bylo postupně vydáno ve třech základních typech 136 mil. kusů. Naprostá většina zanikla zároveň s novinami, na které byly známky vylepeny. Odhaduje se, že se jich dochovalo 0,2 % původního počtu.

Josef Axmann
(1793-1873)
Author of the stamp

Unikátní blok Modrých merkurů

Jeden ze tří největších dochovaných poštou prošlých bloků modrých merkurů. 18blok + 4 (původně 22blok) z obalu hromadné zásilky 22 novin z Milána. Z velkých celků je znám pouze jeden další 20blok a staré prameny uvádějí existenci 30bloku, který je ale považován za ztracený.

A unique Blue Mercury block

One of the largest remaining used Blue Mercury blocks. A block of 18+4 (originally a block of 22) from the cover of a shipment of 22 newspapers sent from Milano. Only one other block of twenty is known to exist. Older sources state the existence of a block of 30, but it is widely regarded as lost.

FIRST NEWSPAPER STAMPS IN THE WORLD 1851

The Blue Mercury stamps are the first in the world to be intended for sending newspapers and magazines. They were issued in the Austro-Hungarian Empire on the 1st of January 1851 and were valid until the 31st of May 1864. The stamps were printed in the form of 400pc print sheets using letterpress printing. Joseph Axmann, a graphic designer from Brno, was the author of the Mercury design, depicting the winged messenger of Roman gods. A total of 136 million stamps were issued in three basic types. The vast majority was destroyed together with the newspapers that they were stamped on. It is estimated, that only 0.2% of the original amount remains.

Jeden z prvních
hlubotiskových návrhů
(Rakouská národní
knihovna ve Vídni)

One of the first engraved essays

Definitivní tiskový
stoček, tzv. *Urstöckel*

The definitive cliché

Dr. Enzo Diena
(1927-2000)

Autor certifikátu/posudku (viz níže). **Dr. Enzo Diena**, byl italským filatelistou a znalcem, který ve studiu italských známek navázal na svého otce Alberta Dienu a děda Emilia Dienu. Diena je signatářem Golden Roll of Italian Philately (1967), Roll of Distinguished Philatelists – RDP (1977) a držitelem Lichtenstein Medal (1978). V roce 1981 obdržel Luff Award za mimořádný přínos filatelii a r. 1984 získal Lindenberg Medaili v oboru fil. literatury. V roce 2001 byl posmrtně uveden do Sině slávy Americké filatelistické společnosti.

Dr. Enzo Diena, author of the certificate below, was an Italian philatelist and expert who continued the tradition of his father Alberto Diena and grandfather Emilio Diena in dedicating himself to the study of stamps of Italy. Diena signed the Golden Roll of Italian Philately in 1967, signed the Roll of Distinguished Philatelists – RDP in 1977, and received the Lichtenstein Medal in 1978. He was awarded the Luff Award in 1981 for Exceptional Contributions to Philately and the Lindenberg Medal in 1984. He was named to the American Philatelic Society Hall of Fame in 2001.

Dr. Achille Rivolta
(1908-1992)

Dr. Achille Rivolta byl slavným filatelistou, který v roce 1968 signoval Roll of Distinguished Philatelists. Významný sběratel, mj. klasického Rakouska a Lombardska-Benátska, vlastník zmíněného 20bloku merkurů původně ze sbírky barona Rothschilda.

Dr. Achille Rivolta was a famed philatelist who signed the Roll of Distinguished Philatelists (RDP) in 1968. He was a famous collector of Austria and Lombardy - Venice and the owner of the aforementioned Blue Mercury block of 20, originally from the collection of Baron Rothschild.

Baron Arthur de Rothschild
(1851-1903)

Baron Arthur de Rothschild patřil k francouzské větvi rodiny Rothschildů. Prominentní filatelista 19. století, jeden z tzv. fathers of philately, mj. publikoval významné články na filatelistická témata. Do své sbírky získal r. 1872 od J. B. Moense i modrý mauritius POST OFFICE, který je dnes v rukách českého investora. Sbírkou, kterou budoval přes 30 let, prodal r. 1893 hraběti Philippu von Ferrary.

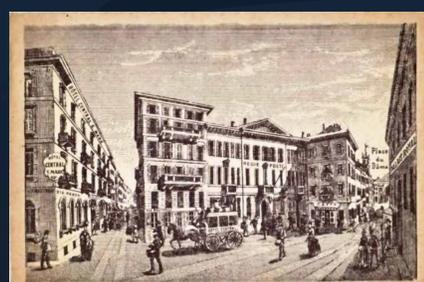
Baron Arthur de Rothschild was part of the French branch of the prominent Rothschild family. He was a prominent philatelist of the 19th century, often regarded as one of the fathers of philately, who among other things published important philatelic articles. In 1872 he acquired the Blue Mauritius POST OFFICE from J. B. Moens. The stamps is now in the hands of a Czech investor. Baron Rothschild sold the collection, which he built over the course of over 30 years, to count Phillip von Ferrary in 1893.

Certifikát

Certificate

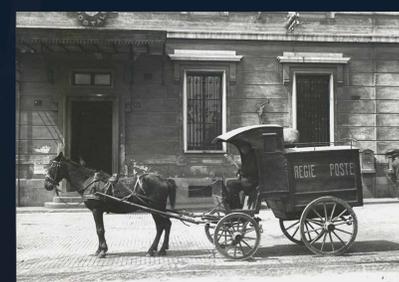
Milánská pošta

Původní budova
milánské hlavní pošty
na Via Rastrelli, odkud
byla vypravena zásilka
frankovaná tímto blokem.

The original building of the main
post office in Milano located on
Via Rastrelli, from which a package
franked with this block was sent.

Poštovní vůz, Milán kolem roku 1900

Mail coach, Milano,
around 1900

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

MYS DOBRÉ NADĚJE 1861

Idea zavést na území tzv. Cape Colony jednotné poštovní tarify a s nimi vlastní výplatní známky po vzoru britských se objevila již r. 1846. Definitivně je prosadil r. 1852 nový guvernér Sir George Cathcart. Jím založený výbor Postal Enquiry Board objednal u londýnské tiskárny Perkins, Bacon & Co prvních 100 000 známek 4pencových pro dopisy a 50 000 1pencových pro noviny. Z různých návrhů na toto vydání byly vybrány dva od Charlese D. Bella (prospektor a výtvarník z Kapského Města) - trojúhelník s alegorií „Naděje“ a pětiúhelníková známka s portrétem Viktorie. V zájmu koloniálních autorit bylo co největší odlišení a originalita v rámci impéria, a tak byl přijat dnes legendární trojúhelníkový design. Výroba a doprava známek trvala téměř rok. Na pošty byly vydány 1. 9. 1853. Dodávky průběžně pokračovaly, r. 1858 byly přibrány další nominály 6 Pence a 1 Shilling.

V r. 1860 přišla do kolonie opět zásilka nových „trojúhelníků“ z Londýna, ale díky ztrátě průvodních dokladů skončila bez povšimnutí ve skladech firmy Union Steamship Co. v Kapském městě zaměněna za jiné zboží. Znamky pak chyběly na poštách a v lednu 1861 byly takřka vyčerpány. Vláda poslala do Londýna dopis s dotazem na „nedodané“ známky a urychleně nechala vydat lokální provizoria.

Výrobou provizorních známek byla pověřena tiskárna významného místního politika Saula Solomona, od r. 1860 vlastníci stroj na odlévání stereotypů, a tedy umožňující i tisk známek. Ocelovou raznicí pro výrobu matrice zhotovil místní rytec Ch. J. Roberts. Kresba „Naděje“ a další znaky se tak výrazně odlišily od původních trojúhelníků ex. Perkins, Bacon. K dispozici také nebyl známkový papír s průsvitkou, a tak byl použit tenký nehomogenní ruční papír z místní manufaktury, náchylný k lomům a různým poškozením. Odlité kovové štočky byly pro tisk přilepeny na dřevěnou desku a celé vydání je proto zváno „Woodblock’s“ a někdy je chybně považováno za dřevoryt. Od února do dubna 1861 bylo vydáno cca 125 000 kusů 1pencových a 113 000 kusů 4pencových. Na počátku března došlo k rekonstrukci obou tiskových desek a k náhodné záměně jednoho štočku 1 pence za jeden 4pencový a naopak. Od 9. 3. do 14. 3. 1861, kdy byla chyba odstraněna, tak vzniklo 1 564 chybotisků 4pencí červených a 1194 chybotisků 1pencí modrých. V dubnu pak byly vytištěny poslední „Woodblock’s“. Došel totiž vysvětlující dopis z Londýna a byly nalezeny ony „ztracené“ známky. Tisk trojúhelníků pak pokračoval v Londýně. Od Perkins, Bacon výrobu převzala firma De La Rue.

WOODBLOCK 4-PENCE CARMINE „ERROR OF COLOUR“

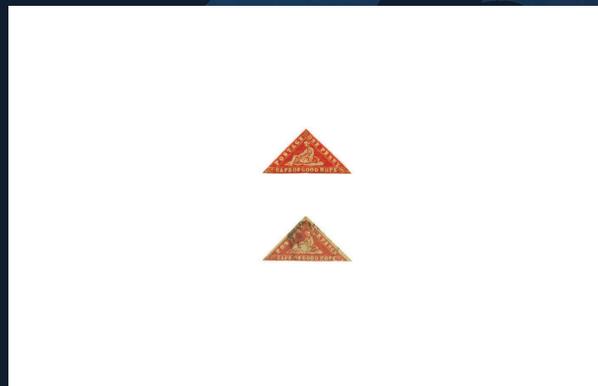
Sir George Cathcart
(1794-1854)
Governor of Cape Colony

Charles D. Bell
(1813-1882)
Author of the stamp

Saul Solomon
(1817-1892)
Woodblocks printer

400 %

ERRORS OF COLOUR, tedy červené 4pence a modré 1pence se staly ikonickými raritami britských kolonií. Dle dostupných odhadů se zachovala cca 3 % z jejich původních počtů. Červené chybotisky jsou známy rumělkové (vermilion) a karmínové, které jsou cca 2x vzácnější. Díky použitému papíru jsou většinou více či méně poškozené. Od počátku filatelie patří k nejslavnějším známkám světové klasiky. Byly a jsou vždy v čele těch největších sbírek – Ferrary, Tapling, Burrus, Stevenson, Royal Collection, Hackmey aj. Katalog Stanley Gibbons dnes karmínové červené 4pence oceňuje na 95 000 liber.

Zde vystavený exemplář je kvalitou vysoce nadprůměrný, původně ze slavné sbírky mysu Dobré naděje největšího znalce tohoto tématu Alana D. Stevensona (Crawford medal) autora úctyhodného díla The Triangular Stamps of Cape of Good Hope.

The idea of introducing in the territory of the so-called Cape Colony uniform postal tariffs and with them postage stamps similar to the British ones appeared as early as in 1846. They were finally pushed through by the new Governor Sir George Cathcart in 1852. The Postal Enquiry Board established by Sir George Cathcart ordered the first 100,000 4-pence stamps for letters and 50,000 1-pence stamps for newspapers from the London-based printing company Perkins, Bacon & Co. From various designs for this issue, two presented by Charles D. Bell (a Cape Town prospector and artist – a triangle with an allegory of „Hope“ and a pentagonal stamp with a portrait of Victoria were chosen. The colonial authorities were interested in the greatest possible distinction and originality within the empire, and so the now legendary triangle design was accepted. The production and transport of stamps took almost one year. They were issued to post offices on 1 September 1853. Deliveries continued on an ongoing basis. Other nominal values of 6 pence and 1 shilling were added in 1858.

In 1860, a shipment of new „triangles“ arrived to the colony from London again, but due to the loss of accompanying documents it ended up unnoticed in the warehouses of Union Steamship Co. in Cape Town confused with other goods. The stamps were then missing at post offices and were almost used up in January 1861. The government sent a letter to London inquiring about „undelivered“ stamps and had local provisional stamps promptly issued.

The production of provisional stamps was commissioned to the print company of Saul Solomon, an important local politician, possessing a machine for the casting of stereotypes since 1860, which enabled stamp printing. The steel die for the production of the matrix was made by the local engraver Ch. J. Roberts. The drawing of „Hope“ and other features thus differed significantly from the original triangles ex. Perkins, Bacon. Also, no watermarked stamp paper was available, so thin non-homogeneous handmade paper from a local manufactory was used, which was susceptible to creases and various damage. The cast metal printer's blocks were glued to a wooden plate for printing and the entire edition is therefore called „Woodblock’s“ and sometimes incorrectly regarded as woodcut. Approximately 125,000 1-pence and 113,000 4-pence pieces were issued from February to April 1861. At the beginning of March, both printing plates were reconstructed and one 1-pence printer's block was accidentally confused with one 4-pence printer's block and vice versa. From 9 March until 14 March 1861, when the error was eliminated, 1,564 printing errors of 4-pence red and 1,194 printing errors of 1-pence blue were made. In April, the last „Woodblock’s“ were printed. The explanatory letter arrived from London and the „lost“ stamps were found. The triangles continued to be printed in London. The production was taken over by De La Rue from Perkins, Bacon.

Errors of Colour, that is red 4-pence stamps and blue 1-pence stamps became iconic rarities of the British colonies. According to available estimates, approximately 3% of their original numbers have been preserved. In addition, the vast majority are more or less damaged due to the paper used. Since the beginning of philately, they belong among the most famous stamps of world classics. They have always been at the forefront of the largest collections – Ferrary, Tapling, Burrus, Stevenson, Royal Collection, Hackmey and others. Today, the Stanley Gibbons catalogue values red 4-pence stamps at 95,000 British pounds.

The specimen exhibited here is highly above average in terms of quality, originally from the famous Cape of Good Hope collection of the greatest connoisseur of this topic, Alan D. Stevenson (Crawford medal), the author of the remarkable work The Triangular Stamps of Cape of Good Hope.

Kapské Errors of Colour patřily vždy do těch nejslavnějších sbírek

Philipp von Ferrary
(1850-1917)

Král Jiří V.
(1865-1936)

Thomas Tapling
(1855-1891)

Alan D. Stevenson
(1891-1971)

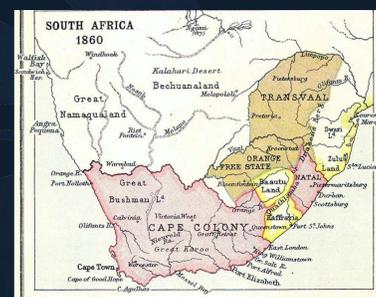

Maurice Burrus
(1882-1959)

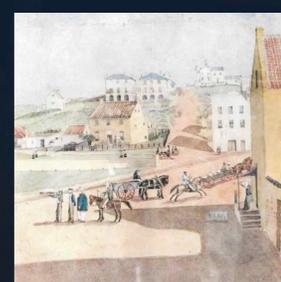
„Errors of Colour“ from the Cape Colony always belonged to the most famous collections

Území kolonie mys Dobré naděje v r. 1860

Territory of the Cape of Good Hope, 1860

První poštovní úřad, Port Elizabeth, r. 1851

The first post office - Port Elizabeth, 1851

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Razítko Soukromé
městské pošty v Praze

Postmark of Private
City Post in Prague

SOUKROMÁ MĚSTSKÁ POŠTA V PRAZE

Poštovní služba, která byla zřízena vládou, byla původně určena pouze pro přepravu pošty mezi městy, provinciemi a zeměmi a neposkytovala poštovní služby v místě. To byl problém velkých měst, kde byl i problém s dostupností pošty kvůli vzdálenosti pošty od jednotlivých odesílatelů. Z tohoto důvodu vznikaly soukromé městské pošty, které byly použity k přepravě dopisů pouze ve městě a okolí. Většina těchto soukromých městských pošt však byla ekonomicky neúspěšná a po několika letech byla převzata a začleněna do vládního poštovního systému.

V Praze byla založena Soukromá městská pošta v roce 1782. 15. července 1782 získal Francois Garsie z Vídně privilegium provozovat městskou poštu v Praze a také ve městech a vesnicích do tří mil za hranicemi města. V roce 1784 do soukromé pošty částečně vstoupil stát, nicméně, soukromá pošta si samostatný status městské služby udržela až do roku 1820.

Soukromá městská pošta v Praze je také označována jako Kleine Post (Malá pošta) nebo Klapperpost (Klapačková pošta). Klapačková pošta byla městská poštovní služba, která již existovala ve Vídni. Její jméno odkazuje na nástroj, kterým klapal pošťák, a tím oznamoval svůj příchod.

1791 skládaný dopis

Jediný známý dopis Soukromé městské pošty v Praze poslaný do zahraničí. Poslán z Prahy 17. dubna do Hodimontu (Belgie – tč. součást města Verviers). Místo odeslání "v Prag" poznamenáno v levém horním rohu, poštovní razítko Soukromé městské pošty v Praze "P" v kruhu. Dopis pražského obchodníka se sukrem Samuela Lucka na velkoobchodníka s textílem Petera de Thiera v Hodimontu.

Jediný známý dopis Soukromé městské pošty
v Praze do zahraničí

The only known letter abroad by Private
City Post in Prague

1791 Folded Letter

The only known letter of the Private City Post in Prague sent abroad. Posted in Prague on April 17 to Hodimont (Belgium – the part of the city Verviers). Place of origin "v Prag" indicated in writing in the upper left corner. In circle is the postmark of the Private City Post in Prague („P“ in circle). Letter from Prague textile merchant Samuel Lucka to textile wholesaler Peter de Thier in Hodimont.

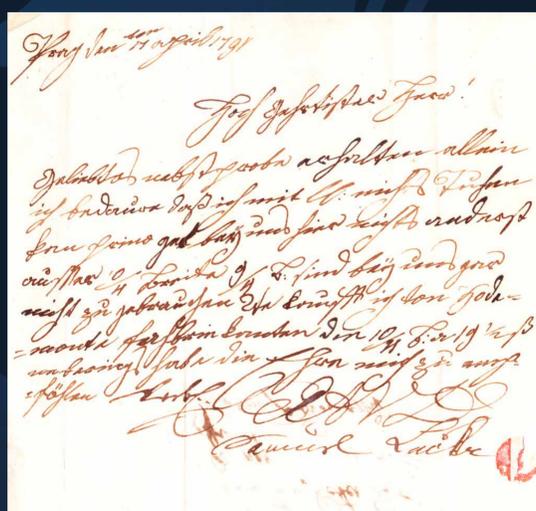
Trasa dopisu

Trasa: Praha – Norimberk – Frankfurt – Köln – Hodimont
Poštovní sazba: 8 krejcarů na hranici s dodatečnou poznámkou inkoustem 12 sols (8 tranzit + 4 vnitrostátní sazba) pro německou poštu k výběru od adresáta.

Route of the letter

Route: Prague – Norimberk – Frankfurt – Köln – Hodimont.
Rate: 8 Kreuzer to the border with additional marking 12 Sols (8 transit + 4 inland fee) in ink for the German post office services to be collected from the addressee.

Vnitřní část dopisu

Content of the letter

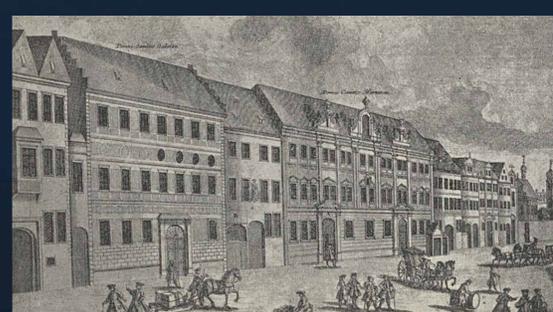
PRIVATE CITY POST IN PRAGUE

The postal service, which was set up by the government, was originally intended only for the transport of mail between cities, provinces and countries and did not provide on-site postal services. This was a problem for the big cities, where there was also a problem with the availability of mail due to the distance of mail from individual senders. For this reason, private city post offices were created, which were used to transport letters only in the city and the surrounding area. However, most of these private city post offices were economically unsuccessful and after a few years they were taken over and incorporated into the government's postal system.

In Prague a private city post was created in 1782. On July 15, 1782, Francois Garsie of Vienna was granted the privilege of running the city post office in Prague, as well as in towns and villages within three miles outside the city limits. In 1784 the government partially entered the private post office, however, the private post office retained its separate status of the city service until 1820.

Private city post in Prague is also referred to as "Kleine Post" (Small Post) or "Klapperpost" („Clapper Post“). "Clapper Post" was an urban postal service which already existed in Vienna. Its name refers to an instrument, a clapper, which a postman used to announce his arrival.

Sběrna pošty

Celetná 11,
U Zlatého Jelena,
dům vlevo
(kolem r. 1780)

Mail collection
point – Celetna
St. No. 11.,
building on the
left (about 1780)

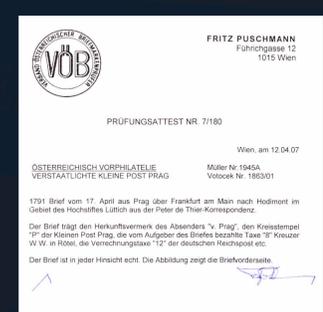
Postilioni

Postillions

Sebastian
Mansfeld –
Die Kleine
Post

Certifikát

Certifikát
Puschmann

Certificate
Puschmann

PRESTIGE PHILATELY CLUB
PRAGUE

BIENNALE 2020

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

DOPLATNÍ CHYBOTISK 50/50

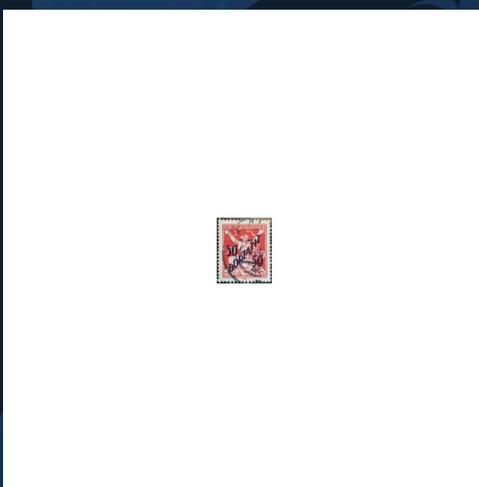
V rámci emise Osvobozená republika bylo vydáno v letech 1920-1922 celkem 11 známek lišících se nominální hodnotou a barvou. Z nich tři hodnoty byly červené, jednalo se o hodnoty 20, 50 a 150 haléřů. V letech 1921 a 1923 byla ukončena platnost některých hodnot z této emise a když pošty odváděly nespoteřované archy, spolu s archy známek 20h nebo 150h Osvobozená republika 1920 byl omylem opatřen přetiskem „Doplatit“ i jeden arch hodnoty 50h, pravděpodobně z 2. tiskové desky. K záměně došlo zřejmě v r. 1923. Tento přetištěný arch byl přidělen poštovnímu úřadu Praha 14, kde známky z něj byly pravděpodobně beze zbytku vypotřebovány začátkem ledna 1928. První zmínka o nálezu chybotisku je datována říjnem 1928. Do dnešních dnů bylo nalezeno mezi 15-20 exempláři.

Jedná se o nejnámennější a nejpůvodnější raritu československé proveniencí, autentickou a prestižní vzácnost, která je respektována celou světovou filatelii.

Tento exemplář pochází ze ZP 83/2 s charakteristickou deskovou vadou v písmenech O a P.

500%

Vraňislav Hugo Brunner
(1886-1928)
Author of the stamp

900%

POSTAGE DUE STAMP PRINTING ERROR 50/50

Within the Liberated Republic issue, a total of 11 stamps differing in the nominal value and colour were issued between 1920 and 1922. Of these, three values were red, namely the values 20, 50 and 150 hellers. In 1921 and 1923, some of the values from this issue ceased to be valid and when post offices returned unused sheets, together with sheets of stamps 20h or 150h the Liberated Republic 1920, also one sheet with the value of 50h, probably from the 2nd printing plate, was also marked with overprint "Doplatit" (postage due). The confusion probably occurred in 1923 when, at the same time, 50h and 150h stamps ceased to be valid. This overprinted sheet was assigned to the post office of Prague 14, where the stamps from the sheet were completely used up at the beginning of January 1928. The finding of the printing error was mentioned for the first time in October 1928. To date, 15 to 20 specimens have been found.

It is the most important and most popular rarity of the Czechoslovak philatelic history.

This specimen comes from pos. 83/2 with a typical plate error in letters O and P.

Úřední znak
československé pošty
z roku 1925

Official emblem of Czechoslovak Post
from 1925

Listonoši z poštovního
úřadu Praha 14 se připravují
na pochůzku, 30. léta

Postmen from post office at Prague 14
preparing for postal delivery, 1930s

Dnešní podoba budovy, kde
v r. 1928 sídlil p. ú. Praha 14,
pplk. Sochora 727/27, Praha 7

Current resemblance of seat of the post
office at Prague 14 in 1928, pplk. Sochora
727/27, Prague 7

